

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט"ל תשכ"ח מפי זרעו

ספר

תקוני הזהר

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

תקון ע' המבאר בלשון הקדש

בוזהר דא יפקון מן גלותא

והמשכילים יזהרו כזוזהר הרקיע

חוברת מספר 161

כסלו שנת תש"ע לפ"ק - עידה"ק בית שמש תובב"א

סֵפֶר תְּקוּנֵי הַזֹּהַר

מִהַתְנַא הָאֱלֹקִי

רַבִּי שְׂמִיעוֹן בֶּד יוֹחָא זִיע"א

תְּקוּז ע' הַמְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

מְקוֹד מְדוּיָק וּמְגֻדָּד מְשֻׁלָּב עִם תַּרְגוּמֵי הַמִּלִּים
יוֹצֵא לְאוֹר לְרֵאשׁוֹנֵה בְּדֵי לְהַקְל עַל הַלּוֹמֵד שֶׁכָּל
אֶחָד יוּכַל לְהִבִּין בְּנֶקֶל

יְהִלּוּמֵד בְּזֶה יִזְכֶּה לְשִׁכְת רֵאשׁוֹנֵה בְּמַלְכוּתָא דְרַקִּיעָא כְּמוֹ
שֶׁכָּתַב הַצַּה"ק רַבִּי שְׁלוֹם בּוּזְאֶגְלוֹ זִיע"א בְּעַל כֶּסֶף מְלָךְ
בְּהַקְדָּמָה לְסֵפֶר כֶּסֶף מְלָךְ עַל הַתְּקוּנֵי זֶה.

- שְׁמוֹת הַמְּלֻאָכִים לֹא כְּתוּבֵי נְקוּדָה, כִּי אֵין לֹמֵר שְׁמוֹת הַמְּלֻאָכִים וְרַק לְחַשֵּׁב בְּמַחְשָׁבָה.
- כְּמוֹ כֵּן הוֹסֵפְנוּ בְּבִאּוּר וְתַרְגוּמֵי הַזֹּהַר אֶת הַמְּרָאִי מְקוּמוֹת עַל כָּל פְּסוּק וּפְסוּקָה.
- וְכֵן נִתְקַנּוּ בְּלִשׁוֹן אֲרָמִי מֵאוֹת תְּקוּנֵי חֲדָשִׁים – מִפְּנֵי שֶׁהָיָה מְלֵא שְׂגִיאוֹת

זְכוּת הַרְשָׁבִי שְׁבוּ מִתְנוּצָץ אוֹר נְשַׁמֵּת מִשֶּׁה רַבְּנוּ ע"ה
כְּמוֹ שֶׁכָּתַב הַרֵב מְקַדֵּשׁ מְלָךְ (ה"א דף ז', וְעַיֵן עוּד אוֹר הַזֹּהַר)
הַשְּׂנֵאָה בְּכֹמָה וְכֹמָה עֲנִינִים בֵּין רַשְׁבִּי לְמִשֶּׁה רַבְּנוּ,
יַעֲמוּד לָנוּ שְׂנֵזֶקָה לְהַבְטַחַת מִשֶּׁה רַבְּנוּ ע"ה "בְּסִפְרָא דָּא
יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי אֱמִן.

י"ל ע"י מְפַעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי מִנְחָם אַב תִּשְׁע"ה

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
האדמו"ר מהאלמין
חיבר למעלה מאלף ספרים
על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
רחוב בר יהודה 50
בת ים יצ"ו ארץ ישראל
טל: 0527651911

**לקבלת ספרי זוהר
ירושלים בית שמש בני ברק**

אצל הרופא קירופרקטר ד"ר
איתמר ברים ירושלים:

054-8441423

מפעל הזוהר העולמי

050-4116923 / 0527651911

050-4134669 / 050-4133475

על ידי עיון עמוק בסודות התורה יכולים לפקוד עקרות ולרפאות חולאת חזק.

(ספר המדות אות סוד, למוהר"ן זי"ע)

מי לה' אלי! - משה רבנו שואל ומבקש למי יש את הזכות לקרב את עם ישראל לאבינו שבשמים? כל המשתתף בהדפסת ספרים הקדושים ספרי הערב רב והמסתעף 5 חלקים, תורת הזוהר י"ח חלקים דהיינו כל הזוהר הקדוש בלשון הקודש באותיות גדולות, בהפצתם ברבים לאלף בתי מדרשיות ויותר, להצלת עם ישראל, יזכו לכל הברכות והבטחות שכתב הרשב"י בזה"ק בפרשת תרומה (דף קכ"ח). האם יש מחשב שיוכל לחשבן את הזכות הגדולה שיכולים לזכות בכסף קטן ? התורם משלם ישר לדפוס!!!

לפרטים: 0527-651911

ha-zohar.info-ha-zohar.com-ha-zohar.net-allzohar.com- dafzoharyomi.com-dailyzohar.com-unityzohar.com-israel613.com

פֶּתַח הַשַּׁעַר

י'הודים ה'פּונו ו'התעוררו ה'יום אם בקולו תשמעו - והבטחנו להגאל - וכל הגאולה תלויה בפתיחת הלב לשמוע ולקיים דברי הבת קול היצאת מהר חורב בכל יום וקוראת "אוי להם לבריות מעלבונה של תורה" - זו תורת הסוד (מהרח"ו).

תורה מפארה נתגלתה במערה - זיו תפארה לדור אחרון נטמנה - כדי לטהרנו בקדשת הזהר הקדוש - כדאיתא בתקוני זהר תקון כ"א (דף ג"ו) "כל הבן הילוד היאורה תשליכנהו" - פי בכף תחיהו, והובטחנו על ידי רעיא מהימנא דדודרו של משיח גם נערים וילדים ידעו סודות התורה.

כל דברי הזוה"ק רצופים אהבה ושבחי הרשב"י ודוגמתם ראה בזהר (ח"א עמוד קנה וח"ב עמוד קנו ועוד). רבי אבא פתח ואמר: מי שרואה את רבי שמעון, רואה את כל העולם. פתח רבי חיא ואמר: רבי שמעון שהוא המאור של כל הארץ, על אחת כמה וכמה שהוא שקול מכל העולם. פתח רבי יוסי ואמר: רבי שמעון המאיר בכל העולם בתורה, וכמה מאורות מאירים על ידו ובגללו על אחת כמה וכמה שהוא עמוד כל העמודים ומשלים הוא את הכסא.

כתב המרח"ו ז"ע, מה שאמר הנביא ירמיהו (ד' כ"ד), "וכל הגבעות התקלקלו" אלו הבחורים התלמידים הקטנים שרואים את מלמדיהם שאינם רוצים ללמוד זוה"ק ותורת הסוד, על כן גבעות אלו נתקלקלו ולבם שרש פורה ראש ולענה ועלתה בהם חלודת טיט ורפש לכפר בחכמת האמת ... ואין ספק כי לא יהיה להם חלק בעולם הבא כנזכר בזהר. ועוד כתב שם, כי הכל תלוי בעסק החכמה הזאת, ומניעתנו מלהתעסק בה היא גורמת אחר ועובב בגין בית מקדשנו ותפארתנו המכנה ונקרא "הדר הכרמל", כמו שאמר הכתוב (שיר השירים ז' ו'): "ראשך עליך ככרמל" ... כי אין לו להקדוש ברוך הוא קורת רוח בעולמו, אלא כאשר עוסקים בחכמה זו.

רואים שפדי לזכות ליראת שמים טהורה, שיידע שפלות עצמו, מכרחים ללמוד זוהר הקדוש, ובכך נצלים מקלקולים וכפירות, וזוכים להפיר גדלות הבוּרא ותברך שמו, וכאשר כל ישראל יעסקו בלימוד הזוהר הקדוש מיד נגאלים וניצלים מחבלי משיח. וכל עקר ביאת האדם לעולם הזה הוא כדי שילמד את הלימוד הקדוש הזה. ובאמת כבר הרעיא מהימנא (הוא משה רבנו ע"ה) מצוה אותנו ללמוד זוהר הקדוש דווקא, כי תורת הרשב"י מאיר עד סוף הדורות, וצריך ללמוד ללא הפסק ולא לתת מנוחה לקדוש ברוך הוא עד שיגאלנו (זוהר פנחס ר"ט).

אין מי שיעזר למשה להוציא השכינה מגלותה

וכתוב בזוהר (בראשית כ"ח עמוד ב'): ובגין דא משה לא מית ואדם אתקרי איהו. ובגיניה אתמר בגלותא בתראה, ולאדם לא מצא עזר אלא כלהו כנגדו. וכן עמודא דאמצעייתא אתמר ביה ולאדם לא מצא עזר דאפיק שכינתיה מן גלותא, הדיא הוא דכתיב (שמות ב') "ויפן כה נכה וירא פי איש". ומשה הוא בדמותו ממש, שנאמר בו לא מצא עזר כנגדו].

אין מי שיעזר לז"א להוציא שכינתו מן הגלות

ובאר במקדש מלך: וממשיך רבי שמעון בר יוחאי לבאר, שהבחינה של משה רבינו אינה זזה מן השכינה בגלות, ועל זה נאמר בגלות האחרונה, שהקדוש ברוך הוא, לא מצא תלמידי חכמים שיהיו עזר למשה בגלות, אלא כלם נחשבים כאלו הם כנגדו, לפי שאינם עוסקים בסודות התורה, לסייע לתקון השכינה. ונאמר בו, ולאדם לא מצא עזר כנגדו, פרוש לא מצא הקדוש ברוך הוא מי שיעזר לזעיר אנפין, להוציא את שכינתו מן הגלות.

ענין זה של גזרות התורה שהיו בעוונותינו הרבים מאין יצאו, כי אין דבר בלא שרש. וסוד זה "זאת חקת התורה" ותרגומו "דא גזירת אורייתא"

ונציג גם כן עוד מדברי הרמח"ל: (אגרת פ"ו) (למהר"י בסאן): וזה לשונו:... ענין זה של גזרות התורה שהיו בעוונותינו הרבים מאין יצאו, כי אין דבר בלא שרש. וסוד זה "זאת חקת התורה" ותרגומו "דא גזירת אורייתא", ונודע שפאן נרמז ענין זה. וסוד הדבר הוא ממש ענין הפרה האדמה, שהשכינה מוסרת עצמה לשרפת הדין החזק להציל את ישראל, והיא הנתנת לטהרת טמאים שאין להם טהרה אלא היא. הם הנטמאים בטמאה היותר תקיפה - דהינו טמאת מת, שלכן אין להם תקון אלא זה... והאמת, כי הגדר לזה הוא שיהיו ישראל ממייתים עצמם על דברי תורה, ולכן נאמר "זאת התורה אדם כי ימות באהל" כמו שדרשו ז"ל. ועל כן הושם זה הפסוק לדרש כן בפרשה זאת ולא בפרשה אחרת... ועתה אמת הוא ודאי, שקטרוג גדול נתעורר על ישראל והיתה צריכה התורה למסר על ישראל ח"ו אפילו לשרפה, לא תעלה ולא תבוא... והאמת, כי במקומות האלה היו ידוע מה שנקתב בזוהר הקדוש, שבאמצעות ספר הזוהר אפשר לזכות לצאת מהגלות ברחמים, דהינו ללא יסורי חבלי משיח.

ובספרו **אדיר במרום** (אדרא רבא) "תנאי אמר ר' שמעון לחבריא עד אימת נתיב בקימא דחד סמכא" מן התקונים הגדולים שנתקנו בעולם היה ספר הזוהר... (זוהר נשא קכ"ד): ובגלל שעתידים ישראל לטעם מעץ החיים שהוא ספר הזוהר הזה, יצאו בזכותו מהגלות ברחמים... ונמצא שברייחת רבי שמעון בר יוחאי עשה ענין התבה, שבסודה נעשה הזוהר, אשר בו נכללו כל הששים רבוא נשמתין, כמזכר בתקונים. ואז נחשב זה לברייחה כללית לכל ישראל, עד שבסוף הימים לא יצטרף אלא יציאה. וזהו שנאמר (ישעיה נב, יב): "כי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכו, כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל"... והאמת, כי ספר הזוהר נשאר אחריו (אחרי רשב"י) לברכה, שכל מי שיתדבק בו נקרא שבורח מן הסטרא אחרא, עד שלא יצטרף לו (באחרית הימים) אלא יציאה. ואודיעך מה תועלת נמצא בזה. והאמת כי תועלת גדול הוא, כי הוא הצלה מחבלי משיח... ועל פן גם בריחת משה ורשב"י היו על ידי הגזרה. וכיון שבברייחה זאת נעשה ספר הזוהר, הנה כבר ענין התבה קיים ועומד לכל מי שייזמן אליו, דהינו: הנדבק בספר הזוהר כבר מגיע ל"אימא" ויצא מן הסטרא אחרא, ואין צריך לו חבלי משיח, כמזכר ברעיא מהימנא פרשת נשא, בענין שהבאתי למעלה בתחלה. והנה, עם כל זה, לא נתגלה הזוהר אלא בזמן הרבה אחרי העשותו, כי הלא הפעלה הזאת אינה צריכה להמצא אלא בזמנה, פרוש: שיברחו ישראל בסוד הזוהר הזה, כי פעלתו אינו אלא בסוף יומיא בדרא דמלכא משיחא (בסוף הימים, בדורו של מלך המשיח), עכל"ק.

דוד שגן דוד בא, חכמת האמת - הכל ילמדו בה כמו שלומדים תהלים

הרי אנחנו רואים כי בזה תלוי כל גאולתינו ופדות נפשנו, וכמו שאמר מרן הרי"ח הטוב ברוח קדשו לפני למעלה ממאה שנה - כי לעתיד הכל ילמדו בה [בחכמת האמת] כמו שלומדים תהלים.

אמרו חז"ל (סנהדרין צז): דוד שגן דוד בא, האמת תהא נעדרת, ובאר שם בספר בניהו בן יהוידע [למרן הרי"ח הטוב זי"ע] וזל"ק: והאמת נעדרת, כלומר חכמת האמת הוא חלק הסוד, תרבה, והעוסקים יהיו עדרים עדרים בלמוד הקבלה. אי נמי, עתה (בזמנו לפני למעלה ממאה שנה), יש אנשים פרטיים לומדים קבלה, כל אחד בקרן זוית בסתר, אבל לעתיד, הכל ילמדו בה כמו שלומדים תהלים, ותמצאם עדרים עדרים בבית המדרש. עכל"ק. וב"ה זכינו שרואים שנתקיימה נבואתו בדורנו ממש.

הלומד את האדרא הרשב"י בא מעטר ויושב במלך בראש

כמו שכתוב הצה"ק המקבל רבי אברהם אזולאי זיע"א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשכנא" (שבפרשת

משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגוון, עד כאן לשון קדשו. האם יש שמחה גדולה מזו בודאי שפדאי לעשות סעודת מצוה. ואין שום ספק פאשר יבקש כל בקשה שהוא, בזכות הלמוד בזוה"ק, יזכה שתתקבל תפלתו. כמו שמבאר בכתבי האר"י מובא (שער הפסוקים - ספר שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח'ברים מקשיבים לקולך השמיעני, הוא חמלה, כמו שפדשו בזוהר בפרשת שמות, על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה. (ספר זכותיה דרשב"י)

ועתה בכל רגע ובכל מקום שתלמדו זוהר הקדוש מתקשרים ומתחברים לנשמות הרשב"י ע"ה, וזוכים לישועות נפלאות נסים מעל הטבע (הרמ"ז), ובודאי הרשב"י ע"ה יפירו לכם טובה ותושפעו ממקור הברכות, שהזוה"ק מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות. וכל מי שעיניו בראשו ועדין בר דעה, ירוץ ויחטוף ויאחז באילן החיים האמתיים.

קרוב לימות המשיח, אפילו נעדים ידעו נסתרות

אמר לון רבי שמעון לית רעותא [תרגום ללשון הקודש]: אמר להם רבי דקודשא בריך הוא בדא דיתגלי כל שמעון אין רצונו של הקב"ה בזה שיתגלה כך לעלמא וכד יהא קריב ליומי לעולם כל כך, וכשיהיה קרוב לימות משיחא, אפילו רביי דעלמא זמינין המשיח אפילו נעדים שבעולם עתידים לאשכחא טמירין דחכמתא ולמנדע למצוא נסתרות של החכמה ולדעת על ידו ביה קצין וחושבינן, ובהוא זמנא קצים וחשבונות, ובאותו הזמן יתגלה לכל. אתגליא לכלא.

(זוה"ק פרשת וירא דף ק"ח ע"א).

קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן

מזמן אשר הציץ זרח אור יקרות של שני מאורות הגדולים ספר התיקונים וספר הזוהר קיימו וקבלו היהודים קהל עדת ישראל להחזיק בלימוד הקדוש של התיקונים והזוהר יחיד ורבים מנער ועד זקן, והגם דאין לאל ידם להשיג ולהבין סוד אמרות טהורות שבספרים הקדושים האלה אף על פי כן שותים בצמא את דבריהם ומתלהבין בקריאתן מאוד מאוד. (רבנו יוסף חיים, הבן איש חי, בהקדמת התיקונים בניהו).

המקבל האלקי הצדיק הקדוש רבינו יעקב אבוחצירא זצוקללה"ה (בספרו גנוז המלך דף קפ"ה) אומר בשם רבי שמעון בר יוחאי הקדוש: דמי שלא למד תורת אמת שהם סודות התורה טוב לו שלא נברא דבלא זה אין אדם יודע אלהותו יתברך, ויראתו

ואהבתו, ועבודתו (ראה תיקוני זוהר תיקון ל' ותיקון מ"ג באריכות). והרב פתייה זי"ע אומר בשם רבי חיים וויטאל זי"ע שכתב בתחלת שער המצוות: **ואם לא עשה כן הרי חסר מצוה אחד של תלמוד תורה שהיא גדולה ושקולה ככל המצוות וצריך שיתגלגל עד שיטרח בד' בחינות של הפרד"ס הנזכר. עד כאן לשונו. ועוד אמר הרב יהודה פתייה זי"ע שעוד בשעת הלוייה כאשר בוכים עליו, יתכן שכבר חזר לעולם הזה בגלגול, השם ירחם.**

ואמר הרבי מקאמארנא בספרו היכל הברכה: - בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזהר ותיקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלולה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחין, כדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא כלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים. וכדכתיב בתיקוני זוהר חדש, עכ"ל. (היכל הברכה קומנה פרשת עקב ז', י"ט - אור הזוהר פרק י').

למוד הזהר תקון האדם בזה ובבא

בהיכלא תנינא יש שם חיה קדושה יופיא"ל [גימטריה קבל"ה, הרב משה זכותא] שמייה, ואיהי קיימא בכל רזי דחכמתא, לכל אינון מפתחאן דחכמתא קיימין ביה. [והוא היה רבו של משה רבינו עליו השלום, פיזיע].

האי חיותא, קיימא למתבע אגרא מעם קודשא בריה הוא, למיהב לכל אינון דרדפי בתר פל מאריהון דחכמה, ואפילו מפל בר נש, ואולפי חכמתא למנדע למאריהון, והוא אגרא דיהיב לבני נשא דרדפי בתר חכמה למנדע למאריהון.

דכד נפק בר נש מהאי עלמא, האי חיותא נפקא על ד' שרפים מעפפין, וטאסת קמיה, ולא שביק פל אינון גרדיני נימוסין די בסטרא אחרא, למקרב בהדיה, [ואף על פי שיהיה חיב, יצילהו שלא יצטערוהו כעת, ונקח לא ינקה חס ושלום, שאין משוא פנים למעלה ויטהרוהו מסיגי מעשיו, אור החמה בשם הרמ"ק זכרוננו לחיי העולם הבא]. וכמה אינון שליחן דשלם, סחרניה. ואלין שרפים פד נטלין ואתחזין, אתפפין אינון שרפים נחשים, דנפקן מההוא נחש דגרים מוזתא לכל עלמא.

האי חיותא קדישא קיימא פד נשמתא סלקא ומטאת לגביה, כדן שאל לה ברזא דחכמתא דמאריה, וכפום ההיא חכמתא דרדיף אבתרה ואדבק בה, הכי יהבי ליה אגריה. ואי יכיל לאדבקא ולא אדבק, דחי ליה לבר, ולא עיילה, וקיימא תחות ההוא היכלא בכסיפו, וכד נטלי גדיפיהו, אלין שרפים דתחותה, כדן כלהו בטשי בגדפיהו, ואוקדון לה ואתוקדת ולא אתוקדת, וקיימא ולא קיימא, והכי אתדנת בכל יומא, נהירת ולא נהירת.

ואף על גב דעובדין טבין אית לה, בגין (בראשית קל"ב) דלית אגרא בהווא עלמא, כאינון דמשתדלי בחכמתא, לאסתפלא ביקרא דמאריהון, ולית שיעורא לאגרא, דאינון דינדיעי חכמתא, לאסתפלא ביקרא דמאריהון. זכאה חילקיהון בעלמא דין, ובעלמא דאתי, דכתיב, (משלי ג) אשרי אדם מצא חכמה [פי סתם חכמה הוא סודות התורה, אור החמה, בשם הרמ"ק זכרונו לחיי העולם הבא] ואדם יפיק תבונה. (זהר חלק ב' רמז:)

זכאין כל אינון דמשתדלי באורייתא, למנדע בחכמתא דמאריהון, ואינון ידעי ומסתפלין ברזין עילאין. בגין דכד בר נש נפיק מהאי עלמא, בהא אסתלקו מניה כל דיני דעלמא. ולא עוד, אלא דפתחין ליה תליסר תרעי דרזי דאפרסמונא דכיא, דחכמתא עילאה תלייא בהו.

ולא עוד, אלא דקודשא בריה הוא חקוק ליה בהווא פורפירא, דכל דיוקניו גליפין תמן. וקודשא בריה הוא אשתעשעא ביה בגן עדן, ואחסין תרין עלמין, עלמא דא ועלמא דאתי.

חכמתא דאצטריף ליה לבר נש. חד, למנדע לאסתפלא ברזא דמאריה. וחד, למנדע ליה לגופיה, ולאשתמודע מאן איהו [כמו שכתוב בזהר חלק א' (דף ע"ח.) שהקדוש ברוך הוא אמר לאברהם אבינו עליו השלום, לך לך למנדע לך, ואתקנא גרמיה, ופרוש באור החמה שם (בשם הרב א"ג זכרונו לברכה): כלומר, לידע שרש נשמתך מאיזו מקום נחצבת, ובזה תתקן גרמך, שאם לא ידע זה אינו יכול ליתקן. עד כאן לשונו], ואיך אתברי, ומאן אתי. ולאן יהי. ותיקונא דגופא, היאך אתתקן. והיאך איהו זמין למיעל בדינא קמי מלכא דכולא.

וחד, למנדע ולאסתפלא ברזין דנשמתיה. מאי היא האי נפש דביה, ומאן אתיא, ועל מה אתי בהאי גופא טפה סרוחה, דהיום כאן ומחר בקבר. וחד לאסתפלא בהאי עלמא, ולמנדע עלמא דאיהו ביה, ועל מה יתתקן. ולבתר, ברזין עילאין דעלמא דלעילא, לאשתמודעא למאריה. וכל דא יסתכל בר נש מגו רזין דאורייתא.

תא חזי, כל מאן דאזיל להווא עלמא בלא ידיעה, אפילו אית ביה עובדין טבין סגיאין, מפקין ליה מכל תרעי דהווא עלמא. פוק חמי מאי פתיב הכא, הגידה לי, אימא לי רזין דחכמתא עילאה, איך אנת רעי ואנהיגת בהווא עלמא עילאה. אוליף לי רזין דחכמתא, דלא ידענא, ולא אוליפנא עד הכא. בגין דלא אהוי בכיסופא, בגו אינון דרגין עילאין, דאנא עאל בינייהו, דהא עד הכא לא אסתפלא בהו.

תא חזי, מאי כתיב, (שיר השירים א) אם לא תדעי לך היפה בנשים, אם אנת אתיא בלא ידיעה, ולא אסתכלת בחכמתא, עד דלא תיעול הכא, ולא ידעת ברזין דעלמא עילאה, צאי לך, לית אנת כדי למיעל הכא בלא ידיעה, צאי לך בעקבי הצאן, והוי

יְדַעַתְּ גוֹ אֵינוֹן עֲקֵבֵי הַצֶּאֱן, אֵלֵינוּ אֵינוֹן דְּבַנֵּי נֶשָׂא דְדָשִׁין לוֹ בְּעֵקֶב, וַיְדַעִין רְזִין עֵילָאִין דְּמֵאֲרִיהוֹן, וְבָהּ תִּנְדַּע לְאַסְתַּפְלָא וּלְמַנְדַּע כּו'. (זהר הקדש שיר השירים בדבור המתחיל שלמה אהיה פעטיה)

בְּהַקְדַּמַת הַתְּקוּנִים (י"ד): הַלְכָה אִיהִי קְבֵלָה. הַטַּעַם לְמָה הַקְבֵּלָה נִקְרָא הַלְכָה, עַל כִּי הִיא לְבִדָּה הוֹלְכַת עִם הָאָדָם לְבֵית עוֹלָמוֹ. וְזֶה רְמוּז בְּמָה שֶׁכָּתַב אֵל תִּקְרָא הַלִּיכוֹת אֶלָּא הַלְכוֹת, וְלָמָּה לֹא נִכְתַּב הַלְכוֹת עוֹלָם לוֹ, לְלַמְדֵּךְ דְּדוֹקָא הַקְבֵּלָה הַנִּקְרָאת הַלְכוֹת הַסּ הוֹלְכִים עִם הָאָדָם לְבֵית עוֹלָמוֹ, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁהוֹלֵךְ בֵּיתוֹ עִמּוֹ לְצוּתָא וּלְכַבּוּד וּלְתַפְאָרַת, כִּי הַמְלֵאךָ הַנִּבְרָא מִלְמוּד הַקְבֵּלָה לְעוֹלָם אֵינוֹ נִפְרָד מֵהָאָדָם נוֹסֵף עַל מַתָּן שְׂכָרוֹ, אֲבָל לְמוּד הַפְּשׁוּט שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו. (פסא מלך להקדמת התקוני זהר דף י"ד):

מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְהַרְשָׁב"י אֹמְרִים: כִּי הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ הוּא כְּמוֹ תַבַּת נַח שְׂאֵלוֹ שְׂיִלְמָדוּ וַיִּצְלָו מִחֲבַלֵּי מִשִּׁיחַ, וְהַרְמוֹח"ל הַקְדוֹשׁ אֹמֵר לָנוּ: שְׂרַק בְּזֶה תְּלוּי סוּד הַצֵּלַת עִם יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הָאֶחָרוֹן וְגֵאוּלְתוֹ, בְּכַח וּסְגֻלַּת לְמוּד הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ, וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ: בְּרִיחַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי עֲשֵׂתָה עֲנִין הַתְּבָה, וְכִלְנֵי נִבְרַח לְהַתְּבָה הַזֹּאת וְנִנְצַל.

וכבר גילה לנו הרש"ש הקדוש בשכבו על ערש דוי סמוך לפטירתו, השאיר לנו מעין צוואה כאשר אמר לבנו רבי חזקיה יצחק זיע"א: "יודע אני שבזכות הזוהר הקדוש וכתבי הקבלה יצא עם ישראל לחרות, ובליומוד זה תלוים גאולתינו וביאת משיח צדקינו..." "ותורת הסוד מה היא עליה?" [ספר הרש"ש עמ' 158], מילותיו האחרונות של אותו צדיק וקדוש מרחפות בעולם, תובעות עלבונן, ומפצירות לקיימן. "ותורת הסוד מה היא עליה?!"... והקול קורא במדבר פנו דרך לאלוקינו. יקרו והקדישו מזמנכם בכל יום לשם שמיים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

עַל יְדֵי קְרִיאַת הַזוּהַר קִרְאָה בְּאֹזַר הַגְּנוּז אֶת כָּל הָעוֹלָם

בספר אור התורה (שבועות סוף ע' רכא). כתב וז"ל: הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִי"ע הַגִּיד לְאָדָם אֶחָד שְׁבָא לְשֵׁאוֹל עַל בְּנוֹ שֶׁהִיא רְחוֹק מִמֶּנּוּ מֵאָה פִּרְסָאוֹת, וְאָמַר: שְׂרוּאָה אוֹתוֹ מִמֶּשׁ אֵיךְ הוּא עוֹמֵד כַּעַת בְּבִרְעִסְלִי. וְהֵינּוּ, עַל יְדֵי שִׁקְרָאוֹ לְפָנָי בּוֹזֵהר הַקְדוֹשׁ, וּנְפִשְׁט וְנִתְגַּלָּה הָאוֹר הַגְּנוּז שֵׁם שְׂרוּאִים מִסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ.

אֲחִינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל - הִבִּיאוּ בְּרַכָּה אֶל בְּיַתְכֶם וּבְכָל רְגַע תּוֹכְלוּ לְהַתְּקַשֵּׁר לְנִשְׁמַת הַרְשָׁב"י - וּבּוֹדָאי הַרְשָׁב"י זִי"ע יִפִּיר לְכֶם טוֹבָה וְתוֹשָׁפְעוּ מִמְּקוֹר הַבְּרַכּוֹת, שְׂכַפְדוּעַ שֶׁהַזֶּהר הַקְדוֹשׁ מְגוֹן וּמְצִיל מִכָּל הַצָּרוֹת וּמוֹנֵעַ פְּגוּעִים וְאַסוּנוֹת - וּבְפִרְט בְּדוֹר הָאֶחָרוֹן הִזָּה שְׂמֻצְפִים כְּבָר בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם לְגֵאוּלָּה הַשְּׁלִימָה - וּכְבָר הַבְּטִיחַ

הֲרַעֲיָא מְהִימְנָא: "בְּסִפְרָא דָּא יִפְקֹון מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי" אֲשֶׁר עַל כֵּן אַחֲיֵינוּ הִטְהוּרִים
חוּשׁוּ וְהִצִּילוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְהִדְבֵּק בְּלִמּוּד הַזּוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וּבְנִדְאֵי הַמְּשִׁיחַ
וְהַרְשָׁב", יִמְלִיצוּ טוֹב בְּמִרוּמֵי, עַל כָּל הַלּוֹמְדִים, וְנִנְשָׁע הַנְּשׁוּעַת עוֹלָמֵי כוֹלָנוּ
לִי-הַ מְצַפִּים.

עַל כֵּן, יְהוּדִים יִקְרִים, תְּנוּ לַמּוֹד לְשֵׁם שָׁמַיִם, הַקְּרִיבוּ מִדְּקוּתֵיכֶם לְמַעַן הַשְׂכִּינָה
הַקְּדוֹשָׁה, לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ, לְגֵרָם לְפִדּוֹת נַפְשָׁנוּ, וְנִלְךְ כְּלָנוּ כְּאֶחָד יַחַד לְקַבֵּל
אֶת אֹר פְּנֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

הַקְדָּמָה

בְּזֶה תֵּלֹוּ כָּל גְּאוּלְתֵינוּ וּפְדוּת נַפְשֵנוּ

'יתברך ה' ויתנשא האדון, אלוקי העליונים יפארו התחתונים, אשר דוד נאמן יראו וישמחו. ואודה את ה' בתוך קהל ועדה שהחניני והגיעני לראות את ספר תיקוני הזהר הקדוש מהתנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א תקון ע' המבאר בלשון הקדש, מקור מדויק ומנקד משלב עם תרגום המלים, שיוכל כל אחד ללמוד תמידים כסדרם לטהרת הלב ולהתם כל פשע, ובזה יתעוררו ויתלהבו הלבבות ברשפי אש שלהבת י-ה אהבת ה' יתברך שמו לעד, כי בזה תלוי כל גאולתינו ופדות נפשנו, כמו שאמר מרן הרי"ח הטוב ברוח קדשו לפני למעלה ממאה שנה - כי לעתיד הכל ילמדו בה [בחכמת האמת] כמו שלומדים תהלים.

אמרו חז"ל (סנהדרין יז): דור שבן דוד בא, האמת תהא נעדרת, וביאר שם בספר בניהו בן יהוידע [למרן הרי"ח הטוב זי"ע] וזל"ק: והאמת נעדרת, כלומר חכמת האמת הוא חלק הסוד, תרבה, והעוסקים יהיו עדרים עדרים בלימוד הקבלה. אי נמי, עתה (בזמנו לפני למעלה ממאה שנה), יש אנשים פרטיים לומדים קבלה, כל אחד בקרן זוית בסתר, אבל לעתיד, הכל ילמדו בה כמו שלומדים תהלים, ותמצאם עדרים עדרים בבית המדרש. עכ"ל. וב"ה זכינו שרואים שנתקיימה נבואתו בדורנו ממש.

זאת ועוד נתקיים פסקו שכתב לכל ישראל, וזל"ק: מִזְמַן אֲשֶׁר הִצִּיץ וַיִּרַח אוֹר יְקָרוֹת שֶׁל שְׁנֵי מְאוֹרוֹת הַגְּדוֹלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים וּסְפֵר הַזְהָר קִימוּ וְקָבְלוּ הַיְהוּדִים קֵהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּקוּנִים וְהַזְהָר יְחִיד וְרַבִּים מִנְעַר וְעַד זְקֵן, וְהַגַּם דְּאִין לְאֵל יָדָם לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין סוּד אֲמֵרוֹת טְהוֹרוֹת שֶׁבְּסִפְרֵים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלֶּה אַף עַל פִּי כֵן שׁוֹתִים בְּצִמָּא אֶת דְּבָרֵיהֶם וּמְתַלְהִבִּין בְּקִרְיָאֲתָן מְאֹד מְאֹד. (רבנו יוסף חיים, הגן איש חי, בהקדמת התקונים בניהו).

וכתב בספר שבחי הר"ן מברסלב (אות יט), וזל"ק: בְּבוֹאֵם לְמַעַרְת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי אֲזִי בְּנֵי הַנְּעוּרִים עֲסָקוּ בְּתַפְלָה וּבְלִמּוּד זְהָר פְּאֶשֶׁר פִּקֵּד עֲלֵיהֶם הוּא זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה, וּמִמֶּנּוּ לֹא רָאוּ שׁוּם דְּבָר, רַק הָיָה שְׂמִיחַ עַד מְאֹד. וּבְכָל עַת בָּא אֲצֵל הָאִישׁ שֶׁהָיָה עִמּוֹ וְאָמַר לוֹ: אֲשֶׁרִיף וְכוּ', וּבְלִילָה הַלַּיְתָּה מְחַדֵּר לְחַדֵּר, וְהַזְהִיר אוֹתָם לֹמַר זְהָר וְכוּ' וְכִיּוֹצֵא, וְהוּא בְּעֵצְמוֹ לֹא אָמַר כְּלוּם, רַק הָיָה הוֹלֵךְ וּמִנְגֵן בְּעֵצְמוֹ וְהָיָה בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה עַד אוֹר הַיּוֹם, וְכִשְׁפָּהִיר הַיּוֹם עֲמַד בְּטִלְיָה וְתַפְלִין וְהַתְּפַלֵּל כְּפָה שְׁעוֹת, עכ"ל.

ורבינו הקדוש יצחק איזיק יחיאל ספרין מקומרנה, כתב בספרו נוצר חסד, (פרק ד' משנה כ'), וזל"ק: וְלוֹ עֲמִי שׁוֹמַע לִי בְּדוֹר הַזֶּה שֶׁהַמִּינּוֹת גּוֹבֵר הֵיוּ לֹמְדִין עִם תִּינוֹק

בן תשעה שנים ספר הזוהר והתקונים להגות בהם והיה יראת חטאו קודמת לחכמותו ויתקיים. וכך היה רוכש יראת שמים במקום חכמה חיצונית.

ועתה זכינו בדור אחרון – לתרגם את הזוהר הקדוש על תקון ע' ללשון הקדש, לשון שבו מתחברת השכינה, ובה נבראו שמים וארץ, ונתנה תורה בלשון הקדש – כדאיתא בזוה"ק פ'רשת נח שכל כח דזר הפלגה היא מדיבורם בלשה"ק והתאחדותם. עד שהפיצם השי"ת וחלקם לשבעים לשון. כל שכן אנו הלומדים תורה בלשה"ק ומאחדים – שיש כח בלשון הקדש להתאחד עד נותן התורה בבחינת קוב"ה אוריי"תא וישראל חד הוא [ראה תחלת הזוה"ק בסוד האותיות] – ועל זה יגל יעקב וישמח ישראל, כי כך יתאחדו הלומדים בזוה"ק מקטן ועד גדול יונק עד איש שיבה, לעסק בלמוד הזוה"ק בשמחה.

אמרו בתקונים (תקון ו' דף כ"ד), וזה לשונו: וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, כד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה י) ויקראתם דרור בארץ וגומר, עין שם. הט אַזְנִיךָ ושמע, כי נודעה יד השם אל עבדיו דחבור הזוהר הקדוש לא נתגלה לראשונים זאת לפנים בישראל, כי אם ואמר אל דור האחרון שם יתנו קריא"ה נאמנ"ה הנהו זהרה'ורי דבזכות זאת ויצמח פוירקניה ויקרב משיחיה.

ובדרך זו אלף לפרש קרא כדכתיב האמור בפ'רשת בהר "ויקראתם דרור בארץ לכל ישביה יובל הוא תהיה לכם" כו'. והן עוד נביא מה שכתוב בזוהר הקדוש ברעיא מהימנא ספר נשא (דף קכד:) והילך לשונו: והמשפילים ז'הירו כזוהר הרקיע, והמשפילים ז'הירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזוהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) "ה' בדרך ינחמו ואין עמו אל נכר", עד כאן לשונו.

ראה גם ראה כי בחינת ספר הזוהר הוא בבניה, ומידע ידוע מאי דאתמר בזוהר הקדוש ובתקונים בדוכתי טובא פאשר ירדף הקורא אצל עין רוג'ל איהו מקום בניה, והוא פי חמשים שנים דיובל הנה הנם חמשים שערי בניה. וזה אמר ויקראתם דרור בארץ לכל יושביה, ויקראתם דיקא, אָשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם בְּסֵפֶר הַזוהר והתקונים, ובזכותא תליא מילתא, דעל ידי זה דרור בארץ לכל יושביה. ועל זה סים וקאמר יובל היא, כלומר דהם בחינה אחת, כמו שיובל בחינת בניה, כמו כן למוד הזוהר הקדוש אני בניה לי גבורה. ומה שאמרו בזוהר הקדוש במאמר הלזה על ידי למוד ספר הזוהר שהוא מסטרא דבניה ויהיו טועמי"ם מלמטה מאילנא דחיי נפשי יסוב"ב ינחני לרמז בזה פי בניה עם הכולל גימטריא חיי"ם. (נפש חיים מערכת הז' אות

ה'. [דברי הרעיא מהימנא הנזכר לעיל נתבארו באריכות בספר תניא קדישא, אגרת הקדש סימן כ"ו, עין שם].

ברעיא מהימנא (פרשת נשא דף קכ"ד:) והמשפילים זיהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלין לא צריף נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) ?? ביד נחננו ואין עמו אל נכר. עד כאן לשונו. הנה מבאר מפאן, שהחבור מהזהר היה עתיד להיות גנוז וכו' עד שביבא הדור האחרון בסוף הימים שאז יתגלה לתחתונים, ובזכות העוסקים בוא משיח, כי אז תמלא הארץ דעה בסבתו, אשר זה תהיה סבה קרובה לביאתו. וזהו שאמר ובגיניה ושבבתם איש אל אחותו וכו', כדי שבזכות זה יגאלו ישראל, כשם שלא גאלו ישראל ממצרים עד שהצרך הקדוש ברוך הוא לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאלה העתידה לא תהיה הגאלה עד שיזכו לתוספות הקדשה הזו, והוא רצון האל יתברך, ואשרי הזוכה בה. (של"ה, עשרה מאמרות, מאמר ראשון).

חובה ללמוד חכמת האמת בלי שום ספק

ההשגחה, כבר אמרנו שהיא מה שבין הבורא לברואיו, והרי מקומה הוא העיון באלוקותו. נעשה הקש עתה: הקדוש ברוך הוא מצוה אותנו שנדע השגחתו, והרי אנו רוצים ללמוד מה שיודיענו השגחה זאת. ומה שיודיענו השגחה זאת אינו אלא חכמת האמת, שהיא העיון באלוקותו יתברך שמו. **אם כן הרי אנו רואים בלא ספק חובה ללמוד חכמת האמת.** (רבינו הקדוש משה חיים לוצאטו הרמח"ל זכותו יגן עלינו, שערי רמח"ל, מאמר הונוח, עמוד פ')

אין יותר חשיבות מדרישת סתרי תורה, מפני שהם נוגעים באלקות

אין ספק שמכל דרושי העולם אין חשוב מדרישת סתרי תורה מפני שהם נוגעים באלהות, כי מציאיות כל מה שנתן תורה לישראל הפונה לדעת האלוה ולעבדו. (הרמ"ק רבינו משה קורדובירו, דע את אלקי אבירי, ה')

חכמת האמת היא רק להאיר על מה שחבוי בתוכו של אדם

איננו מחדשים דבר. עבודתנו היא רק להאיר על מה שחבוי בתוכו של אדם. (רבינו מנחם מנדל מקוצק זכותו יגן עלינו אמן)

יש סגלה נפלאה לאין ערוף לעוסקים בחכמת הקבלה, שאפלו בשאינם מבינים מה שלומדים, מעודדים עליהם את האודות המקיפים את נשמתם - כל אדם מישראל מבטח בסופו, שישגי כל ההשגות הנפלאות

אמנם יש בזה דבר גדול וראוי לפרסמו, כי יש סגלה נפלאה לאין ערוף, לעוסקים בחכמת הקבלה, שאף על פי שאינם מבינים מה שלומדים, אלא מתוך החשק והרצון

החזק, להבין מה שלומדים, מעוררים עליהם את האורות המקיפים את נשמתם. פרוש, כי כל אדם מישראל מבטח בסופו, שישגי כל ההשגות הנפלאות, אשר חשב השם יתברך במחשבת הבריאה להנות לכל נברא. אלא מי שלא זכה בגלגול זה, יזכה בגלגול ב' וכו', עד שיזכה להשלים מחשבת הבורא שחשב עליו. (הרב הקדוש רבי יהודה אשלג זכר צדיק לברכה, הקדמה לתלמוד עשר ספירות, אות קנ"ה)

כמו כן, בנוסף למעלה הנפלאה של קרוב הגאלה ברחמים, מסגלים הלמוד והקריאה בספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות קשות ולהיות כחומה בצורה מפני כל צרה רחמנא ליצלן.

רבינו הקדוש הרמח"ל, רבנו משה חיים לוצאטו זכר צדיק וקדוש לברכה זכותו יגן עלינו אמן, בעל ה"מסלת ישירים" ועוד, תקן בישיבתו סדר למוד מיוחד של גירסא בספר הזהר הקדוש במשמרות ללא הפסק כלל מעת לעת, וקבע דבר זה פתקנה הראשונה בישיבתו, וכתב על מעלת הדבר באגרת לחכמי ישראל בזה הלשון: "זאת העצה היעוצה לכל קהלות קדש להנצל מרשת זו טמנו שונאיהם, ובודאי היה להם לפקח על זאת ולא יחדלו, כי רב הדבר ועצום מאד... ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא נתישר חילי הייתי קובע דבר זה בכל מקום ומקום, אבל כבוד תורתכם יקח את העצה הזאת ויהיה לו לזכות, כי אין פמוה לטובה לכל ישראל, וכל אחד במקומו יכול לעשותו כי לא דבר קשה הוא כלל".

ומי לנו גדול פהרמח"ל זכותו יגן עלינו אמן אשר היה בקי עצום בכל מכמני התורה ולא מצא עצה לבטל גזרות מעם ישראל אלא את העצה הזו, למוד בספר הזהר ברצף ללא הפסק, שבכח הקדשה העליונה של ספר הזהר הקדוש לבטל כל גזרות ולקרב הגאלה ברחמים. עד כמה היה חביב למוד תורת הסוד על תלמידי הבעל שם טוב וממשיכיו, יש ללמד ממה שהרב הקדוש מורנו הרב רבי יצחק אייזיק מזידיטשוב זכותו יגן עלינו אמן, העיד בעצמו ואמר, שלמד ושנה הפרי עין חיים מאה פעמים ואחד.

ועוד רבים הפליגו במעלת הלומד מספר הזהר, ונמנה.

ממעלות העוסק בספר הזהר בקצרה:

☞ מקרב גאלת ישראל ברחמים.

☞ מבטל גזרות קשות.

☞ זוכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותזהיר באור נפלא ומזככה מכל סיג ופגם עד שמרפאה לגמרי.

- ❖ מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע.
  - ❖ ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא.
  - ❖ ינצל מתאוות רעות וממדות רעות.
  - ❖ הרי הוא כהוגה ומפרש את השם שיש בכחו לעשות נסים.
  - ❖ יזכה לחזות בנעם השם.
  - ❖ נצל מטמטום הלב והופך לב האבן ללב מאיר ומבין.
  - ❖ זוכה להבין את למודו ומתקיים בידו.
- ❖ למוד בספר הזהר הקדוש לעלוי נשמות נפטרים מסגל ביותר לתקן נשמתם ולהעלותם למקומם העליון ולהצילם מכל דינים.
- ❖ "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק", שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו אמן, נושע בכל הנצרך לנו.
- ❖ תבת "ורפאתיו" עולה בגימטריא (703) כמנין שמעון בר יוחאי (703), כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם.
- ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות, ראשי תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו יזכה בסיעתא דשמיא לשפע רב רוחני וגשמי.
- האמת היא, שדי בדברים שהבאנו עד עתה לעורר את הלבבות לקריאה ולמוד בספר הזהר הקדוש; וכי ימצא חלילה יהודי, אשר לא רוצה לפעל בשביל לקרב גאלת ישראל ברחמים ולבטל כל גזרות קשות רחמנא ליצלן. אלא שלצערנו הרב, כלל גדול ונורא הוא, שכפי קדשתו ומעלתו של הדבר, כך יש יצר הרע שמנסה להתנגד לך בכל כחו. דבר זה בולט וזועק לשמים בפרט בנושא הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש. היצר הרע שיודע בודאות שפעל ידי הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש, הוא נדחה מן העולם ומתבטלת ממשלתו לעד, וכל מציאות העולם משתנה והוא מתקרב בצעדי ענק לקראת הגאולה השלמה ברחמים, משקיע מאמצים מיחדים להחדיר דעות שטות והבל הפך האמת ממש, ואף לא בוחל פדרכו בשקרים ובהפחדות, והעקר שמטרתו תשג ותאבד טובה מישראל חלילה וחס. פדרכו של היצר, הוא פונה לכל אדם בשפתו שלו וכביכול מתוך דאגה עמקה ואהבה:
- לאחד - שאיננו מבין את לשון הזהר, טוען כנגדו: מה התועלת בקריאתך, הרי אינך מבין כלום. לשני - שעוסק כל יומו בלמוד ש"ס ופוסקים, טוען: הרי אינך מקבל, כשתסים ללמד את כל הש"ס והפוסקים אז תמצא זמן גם ללמד בספר

הזהר, פֶּעַת זְהוּ בְּטוֹל תּוֹרָה. לְשָׁלִישֵׁי - שְׁעֵדִין רְחוֹק מִקִּיּוֹם הַמְּצוּוֹת, טוֹעֵן: מַה לָּךְ וּלְסַפֵּר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה? זֶה לֹא בְּשִׁבְלֶךָ כָּלְל! לְרַבִּיעֵי - הַמְּחַפֵּשׁ כָּל טַעֲנָה לְהַתְחַמֵּק מִקִּיּוֹם חוֹבוֹתָיו, טוֹעֵן: אֲסוּר לְקַרְא בְּסֵפֶר הַזֶּהר! הַשְּׁמַר נִפְשְׁךָ וְהַתְּרַחֵק מִזֶּה הַסֵּפֶר.

בְּרֵאשׁוֹנָה נִבְאָר: כִּי אִף גִּירְסָא בְּעֵלְמָא - קְרִיאָה לְלֹא הִבְנָה כָּלְל בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ - מַעֲלָתָה גְדוֹלָה וְנִשְׁגָּבָה וּפּוֹעֲלַת רַבּוֹת וּנְצוּרוֹת. וְנִבְיֵא מְשַׁל לְמָה הַדְּבָר דּוֹמָה - לְרוֹפֵא הַנוֹתֵן תְּרוּפָה לְאֲדָם הַנּוֹזֵק לָהּ, אִף עַל פִּי שְׁאֲדָם זֶה אֵינוֹ מִבִּין כְּלוּם בְּחֻכְמַת הַרְפוּאָה, רַק לְקַח תְּרוּפָה מִרוֹפֵא מְמַחָה שְׁבָקִי וַיּוֹדַע בְּחֻכְמַת הַרְפוּאָה, הַתְּרוּפָה מוֹעִילָה לוֹ, וְהוּא בְּסִיעֵתָא דְשִׁמְיָא מִתְרַפָּא וְקָם מוֹחִלּוֹ, נִכּוֹן גַּם הַדְּבָר לְגַבִּי הַקְּרִיאָה בְּסֵפֶר הַזֶּהר, אִף שֶׁהַקּוֹרֵא לֹא מִבִּין כָּלְל אֶת אֲשֶׁר הוּא מוֹצִיא מִפִּיו, הַקְּדוּשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה הַטְּמוּנָה בְּמֵלִים שֶׁל סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ פּוֹעֲלַת בְּקוֹרָא אוֹתָם אֶת פְּעֻלָּתָהּ וְזוֹכָה לְכָל הַמַּעֲלוֹת שֶׁנֶּאֱמָרוּ לְגַבִּי הַעוֹסֵק בְּסֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ. (גוּרֵי הָאֲרִיז"ל, הַחִיד"א, פֶּלֶא יַעֲזֵר, דָּגַל מַחֲנֵה אֶפְרַיִם, רַבִּי חַיִּים פֶּלֶאגִּי, שׁו"ת יִשְׁכִּיל עֲבָדֵי, שׁו"ת פְּרַחֵי כְּהֵנָה, עֲצֵי עֵדן קוּמְאֲרָנָה, בֵּן אִישׁ חַי סֵפֶר בְּנֵיהוּ, הַסְּפָמַת הַרְבַּ הַקְּדוֹשׁ מֵאֶפְסָטָא, תְּקוּנֵי זֶהר דְּפּוֹס מְעוּבּוֹ, אֹר נַעֲרַב לְהַרְמִ"ק חֶלֶק ג' פֶּרֶק ג', מִטָּה אֶפְרַיִם סִימֹן תַּקְפִּי"א סַעִיף קָטוֹן י"ז, וְעוֹד)

לְשֵׁנִי - שְׁעוֹסֵק כָּל הַיּוֹם בְּלַמּוּד שׁו"ס וּפּוֹסְקִים - תְּלַמְּדֵי חֻכְמִים וּבְנֵי יְשִׁיבוֹת הַעוֹסְקִים כָּל זְמַנָּם בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה, צְרִיכִים לְהַקְדִּישׁ בְּכָל יוֹם זְמַן לְקְרִיאַת מִסְפֵּר דְּפִים בְּסֵפֶר הַזֶּהר, שְׁזֹכוֹת הַקְּרִיאָה הַזֹּאת, מְלַבֵּד כָּל מַעֲלוֹתֶיהָ לְכָלְל יִשְׂרָאֵל, תּוֹעִיל לָהֶם בְּיוֹתֵר שְׁיִזְכּוּ לְהִבִּין אֶת לַמּוֹדָם וּלְזַכְרוֹ, וְכֵן לְהַתְעַלּוֹת וּרְחִינֵית גְּדוֹלָה, כְּנִרְאָה בְּחוּשׁ.

מֶרֶן רַבִּינוּ יוֹסֵף חַיִּים זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן, בַּעַל הַבֵּן אִישׁ חַי, מְבַאֵר אֶת מֵאֲמָר הַגְּמָרָא "כָּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִבְּפָנִים תּוֹרָתוֹ מִכְרָזַת עֲלָיו מִבְּחוּץ", שְׁכָל הַעוֹסֵק בְּחֶלֶק הַפְּנִימִי שֶׁל הַתּוֹרָה זֹכֵה וּמְאִירוֹת עֵינָיו בְּחֶלֶק הַנִּגְלָה שֶׁל הַתּוֹרָה. וְאִף מֶרֶן הַגָּאוֹן הַגְּדוֹל רַבִּי בֵּן צִיּוֹן אַבָּא שְׂאוּל זָכַר צְדִיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה זְכוֹתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ אָמֵן הִיָּה מוֹרָה לְתַלְמִידָיו בְּעוֹדָם בַּחוּרִים צְעִירִים לְקַרְא בְּכָל יוֹם מִסְפֵּר דְּפִים בְּסֵפֶר הַזֶּהר, שְׁיַעֲזֹר לְפַתַּח אֶת הַלֵּב לַתּוֹרָה וּלְזַכֵּר הַנֶּפֶשׁ. וְהוֹסִיף עוֹד וְאָמַר, כִּי סֵפֶר הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ מְלֹא וְגָדוֹשׁ בְּמוֹסֵר וּמְלַהֵיב בְּיוֹתֵר לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, וְזֶהוּ סֵפֶר הַמוֹסֵר הַטוֹב בְּיוֹתֵר.

וְכַתֵּב בְּסֵפֶר הַקְּנָה הַקְּדוֹשׁ עַל הַפְּסוּק "וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם כּוֹי לֹא עֲבָדוּ", כִּי מִי שְׁעוֹסֵק דּוֹקָא בְּנִגְלָה וְלֹא בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ נִקְרָא "לֹא עֲבָדוּ", גַּם אֵינוֹ נִקְרָא תְּלַמִּיד חֻכְמָה, רַק בְּשֵׁם תְּלַמִּיד, כִּי שֵׁם חֻכְמָה אֵינוֹ רַק עַל חֻכְמַת הַפְּנִימִית, יַעֲזֵר שָׁם... וְכִיּוֹן שְׁיַדְעֵת פְּמָה גְּדוֹלָה מַעֲלַת לַמּוּד חֻכְמַת הָאֲמֵת כּוֹי... יוֹדַע גְּדַל חַיּוּב וְגְדַל הַשְּׁכָר

למי ש'לומד הקבלה, כי למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עלמין, וכל שפן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה (לשון הפסא מלך, תקוני זהר מ"ג).

וכן אמר הגאון הצדיק רבי שלמה בלוך זכר צדיק לברכה משם רבו החפץ חיים זכר צדיק לברכה, שעל למוד ספר הזהר אין שום הגבלה כי רבו מדרש, והיה החפץ חיים מעורר לכלם שילמדו כל שבת את הזהר של אותה פרשה ואפלו לבחורים. (ר' יוסף בן שלמה מפוז'ין, הוספות בגין יוסף).

רבנו מרן החזון איש זכר צדיק לברכה הורה לשואליו ללמד זהר פספר מוסר, ואף למד בעצמו עם בן אחותו, הגאון רבי שמריהו גריינמן זכר צדיק לברכה. ובספר מעשה איש, (עבודת על מרן הגאון הקדוש החזון איש זצ"ל): שאמר: לשון הזהר הקדוש מעורר יותר מכל מאמרי חז"ל. נתן להאריך על כך בעוד עבודת רבות, אף די בכך למבין.

לשלישי - אותו אה יקר שעדין לא זכה לקיים את כל מצוות השם בכל דקדוקיהן, גם הוא צריך להשתדל ולקרא בכל יום בספר הזהר הקדוש, שעל ידי הקריאה תזדכך נפשו ותטהר מכל זמה וימשך בעבודת אהבה לעבודת השם יתברך פנודע בספרים הקדושים ומגורי האר"ל. **ולרביעי** - המחפש מפלט ואינו בודק, אם אָזנו פרויה לשמע, נתן להסביר ולבאר לו כי דעה זו היא ההפך הגמור לאמת, ובאה להרחיקו חלילה מהטובה הגדולה שיכול לזכות בה!

ספר הזהר הקדוש - הוא המרפא לנפש הגדול ביותר שקיים! בכח הקריאה בו לטהר ולקדש את נפש האדם ולרפאה מכל חלי ומכל מדות רעות ותאוות רעות רחמנא ליצלן, עד שהיא מאירה ומזהירה באור קדוש ועליון. וכל האזנה אודות למוד הקבלה וההגבלות על כך לא נאמרו כלל ועקר על למוד פשט הזהר ומוסריו ועל הקריאה בו, אלא נאמרו על למוד בכתבי האר"ל בשער הכוונות, שער הגלגולים, עץ חיים וכו', אשר ללמודם נצרכות הכנה גדולה ואזהרות גדולות. ולכן אין בכך כל חשש, ותוכל לצמח מכך רק טובה וברכה לאדם עצמו ולכלל ישראל.

במיוחד שזכינו ויש לנו כיום את הזהר המוחלק לעמוד היומי - למוד קבוע בכל יום, מספר דקות המעניקות לנו את הכח, את העצמה, את ההבנה העמקה בכל תורת הנגלה והנסתר. ואם תשאל, מדוע עלי להקדיש מזמני היקר בכל יום ויום, אולי פדאי פעם בשבוע וכדומה?

אינה הראשון בשאלתך, גם תלמידיו של רשב"י שאלוהו שאלה מעין זו: מדוע לא ירד מן לישראל פעם אחת בשנה עבור השנה כלה, למה ירד המן מדי יום ביומו? **תשובתו של רשב"י**: משל למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שיש לו בן

יחיד, ונתן לו מזונותיו פעם אחת בשנה. לא היה הבן מקבל את פני אביו רק פעם אחת בשנה. עמד המלך ונתן לו מזונותיו בכל יום – היה מקבל את פני אביו כל יום. אף ישראל כן, מי שיש לו ארבעה וחמשה בנים היה דואג ואומר: אולי לא ירד מן למחר ונמצאו קלן מתים ברעב, אלא, שכלם מכוונים לבם לשמים.

ולעניננו, אין לתאר את גדל הקדשה שנספגת מלמוד הזהר הקדוש. מי שטעם את הערבות והמתיקות בהתמדתה, את הקשר להקדוש ברוך הוא, את ה"מכון לבו לשמים", רוצה לטעם ממנה בכל יום, רוצה לקבל את פני אביו שבשמים בכל יום ויום, להתקרב אליו, להרגיש את נעם העליון בתוך תוכו. אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום.... והמשכילים זיהירו כזהר הרקיע.

ונעתיק כאן מאגרת קדש – מספר 'ויקהל משה' דף ל"ז: ואני הדל כתבתי מעט מזעיר ואמר והודיע לנו שהכלל בריאת העולם והאדם וכל הברואים בכלל הכל כדי להודיע לנו גדל עז אלקותו וחסדו וגבורתו וממשלתו ותפארתו, פאשר אמר דוד לשלמה בנו "דע את אלקי אביך ועבדהו", שאין להקדוש ברוך הוא נחת רוח יותר בעולם אלא ממני שמפיר באלקותו, זה נקרא בן להקדוש ברוך הוא ויש לו רשות לחפש בגנזי דמלפא והקדוש ברוך הוא משתבח עמו בפמליא שלו בכל יום ודיוקנו נרשם למעלה בין אוהבי דמלפא ומכרזין לפניו הוי זהירין בדיוקנא דפלגיא, הקדוש ברוך הוא גוזר והוא יש לו רשות לבטל, צדיק מושל ביראת אלקים, מי מושל בי צדיק. ובשעה שהנשמה יורדת בזה עולם השפל משביעים אותה קדם ומראה לה רזי דרזין, אוצרי וגניזין דמלפא ומשביעין אותה וגוזרין עליה שלא תרדה לעולם אלא כדי לחקר ולדרש ברזין דאורייתא. וגם הוכחתי מכמה מאמרי זהר של הרבי שמעון בן יוחאי נתן רשות והורמנא מהקדוש ברוך הוא ושכינתיה עם כל פמליא שלו בצרוף כל הנשמות דצדיקיא דגן עדן עליון ותחתון לגלות לנו הזהר, פדאיתא בהקדמת תקוני הזוהר ע' אנפין קח צנצנת המון למשמרת עד דרא בתרייתא ויטעמון. בחבורא דילך יפקון ישראל מן גלותא בלא נסיון כלל זיהרא דאימא עלאה משם יצא לעולם חיים ושלום רזא דאורייתא הגאלה והחרות והשמחה ובהתעוררות התחתון אנו מעוררים המקור העליון. עד כאן לשונו.

ומובא בספר אור ישרים מירא דכניא שכתב: קדם ביאת המשיח התגבר מינות ואפיקורסות רחמנא ליצלן בעולם. העצה לזה לזיהר בשלשה דברים הללו, האחד לאמר בכל יום זהר, אף על פי שאינו מבין מה שאומר, פי אמירת זהר מסגלת לטהרת הלב... עין שם. נתחזק בלנו לקרב את ביאת משיח צדקנו ללא צער ומכאוב ד"דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי", אמן כן יהי רצון.

מי זוכה לגעת במקלו של משיח

כשנה קדם פטירת רבנו זיע"א, בקרתי אצל רבנו ושאלתי לפיו מה הוא הדבר שיש בכחו לקרב את הגאולה יותר מכל, ספר לי שבישיבת "פורת יוסף" היה גבאי גדול במעשים בשם ר' נסים נחום, אשר היה חסידא קדישא ופרישא, תלמידם של ר' אפרים הפהן והשד"ה (ר' שאול דויק מהר"ם), והיה עושה צומות ותעניות ולומד קבלה, ובזמן המלחמה היה דואג שילמדו בכל מקום ומקום בספר הזוהר הקדוש, כדי לקרב את הגאולה, ועל ידי זה בטל גזרות רבות מעל עם ישראל.

וספרתי לו מה ששמענו ממורנו ר' מרדכי שרעבי צוק"ל שיום אחד ראה את ר' נסים נחום בחלום ובדיו מטה, וכששאלו מה ענין המטה אשר בידו, אמר לו שזהו המטה של מלך המשיח, וכשיבוא מלך המשיח יש לו את הזכות לתת בידו את המטה. וכששאלו למה זכה לזה, אמר לו שזה בזכות שדאג שרבים יעסקו בספר הזוהר ובתורת הקבלה, ואמר רבנו צוק"ל דגם בכוללים של אברכים חייבים להתעסק בכל יום בלמוד הקדוש הזה, ולמוד זה יתקן אותם וידריך אותם בדרך הנכונה, ויקרבו בכף את הגאולה, כמו כן צריכים בכל בית כנסת ובית מדרש ללמד בספר הזוהר הקדוש, כמו שפתוב בזוהר הקדוש: "ובגין דא יפקון מן גלותא ברחמי".

למוד הזוהר והקבלה מקרבים מאד את הגאולה

באותו מעמד דברתי עם רבנו על לשון הזוהר הקדוש, שפתוב בו במעלת הלמוד בספר הזוהר, ומובא שם שפאשר כתב רשב"י את הזוהר הקדוש, אסף אצלו את נשמות הצדיקים כולם, וכן את כל מלאכי מרום, והיה מזמין אותם שיהיו כולם שותפים יחד בכתובת הזוהר הקדוש. ועוד מובא שם שהזהר הקדוש הוא כמו תבת נח, אשר בימי המבול מי שהיה בתוך התבה נצל, ואף עכשו בדור האחרון יש מבול של אפיקורסות ומינות ונסיונות גדולים, ומי שרוצה להנצל מהמבול הזה, יעסק כל יום בזוהר הקדוש וינצל.

ולכן אם אנחנו רוצים לקרב את הגאולה, צריכים לעסק כמה שיותר בזוהר הקדוש ובתורת הנסתר, וכל אדם צריך להשתדל לא לבטל אף יום אחד מלמוד זה. (ספר זקן המקובלים מזקן המקובלים, המלומד בניסים, רבינו יצחק כדורי צוק"ל - שמסר פה אל פה לתלמידו המובהק הגאון המקובל רבינו בנייהו שמואלי שליט"א)

וזאת למודעי, שספרים האלו מתר ומצוה לכל אחד להדפיס כמה שרוצה באילו שפה ולשון שרוצה, וכל המזכה את הרבים זכותו עומדת לעד וזוכה לבנים צדיקים. ובגדל פח זכות הרבים של העוזרים והמסייעים למפעל הקדוש הזה, יזכו לראות

מיוצאי חלציהם רב תענוג ונחת דקדשה, עד אשר נזפה בקרוב שייערה השם עלינו רוח טהרה, ונזפה לטהר לבבנו לעבד ליוצרנו בכל כחנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו, ותקים הבטחת הרעיא מהימנא "בהאי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" בביאת גואל צדק במהרה בימינו, אמן.

המוציאים לאור

תיקוני זוהר (דף קכא ע"ב): אמר המגיה, אתה בן אדם קודם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי שתעמד על רגליך על במותי האמונה האמתית, ותקעת יתד במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבך, ומלין לצד עלאה תמלל, בראותך בתקון זה שידבר בו משערא ומצחא ואודנין ואנפין ושאר אברים גשמיים, השמר אל תפן אל און ליחס ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמץ דבר מזה אפילו בהרהור, כי לעלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל, לית ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים גשמיים ולית ליה שם ידיע, אבל הוא ממלא כל שמקו, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה מה שכתב התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי התורה באדרא, פתח ואמר "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה" (דברים כז טו), וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק, פן ח"ו יכשלו ונפלו, ועברו ממשפיות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר מראש ועין ואזן ושאר אברים גשמיים, היה ירא שמא יטעו ליחס ולתאר לבורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר "כי לא ראיתם כל תמונה" (דברים ד טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) "ואל מי תדמיון א"ל ומה דמות תערכו לו, ואל מי תדמיוני ואשנה יאמר קדוש" (שם כה), ודומיהם, שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך ובינינו מצד (דף קכא ע"ב) העצם והתבנית, אלא שהאברים שבנו, הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיח ואין שיג לו

להבינם, וקצר מצע דעתו לרדת לעמקם, ואיני רשאי להכניס ראשי בין
 ההרים הרמים, הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם
 על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים
 שריקות וארגים, חרי קורי עכביש יארגו, בדעות פוזבות יאריכו
 למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה רבי יוסף בן גיקיטיליא
 בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפרוש
 התורה, והאלקי רבי מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק "בן פורת
 יוסף", ובמה שכתב רבי יהודה חייט בפרוש מערכת האלקות (ד, טז), וזה
 לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין
 ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הפל נאמר
 על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבח והודאה הפל נאמר על
 הבורא שבתוכו, וכן בחוזה להן, כי אין דבר שיגבילהו, ועל כן אין
 לומר בבורא יתברך, לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה
 כו' עיין שם. עוד כתב (בדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה
 מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשב חלילה
 שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה כח) "פרס
 פריסת מלכותך", וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל
 אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעסה, כאבנים הנחתכים מההר,
 ואמר שרבו הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות
 מהפאת הפטיש בקרנס, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצרופים
 הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו',
 ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשפיל ותדע כי דברי
 רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים
 למוצאי דעת, ולא יעבטון ארחותם.

זוהר הקדוש ארמית

א. פתח ואמר, "ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע" (שמות יח כא), אנשי חיל, מסטרא דחסד, דתמן י, ובגניניה אתמר, הרוצה להחכים ידרים. יראי אלהים מסטרא דגבורה דתמן ה, ובה אתמר הרוצה להעשיר יצפין.

ב. אנשי אמת מסטרא דעמוּדא דאמצעייתא דתמן ו' ותמן אמת, שונאי בצע מסטרא דמלכות דתמן ה, הא הקא ארבע תקונין דאינון פרוצופין דבני נשא, אלין אינון מראה (ס"א מראין).

ג. ואית ארבע דמתלבשין בהון, דאינון דמיון, ואינון אדני, ועליהו אתמר ושמת עליהם שרי אלפים, מסטרא דא, שרי מאות, מסטרא דאת ד, דאיהו ארבע מאות דאשתעבידו ישראל במצרים, בגין דבה תאבנו, הא דאתמר ביה (בראשית כג טו) ארבע מאות שקל כסף, ושרי חמשים, מסטרא דאת נ, ושרי עשרות, מסטרא דאת י.

ד. אשתארו עשר תקונין, עליהו אתמר ואתה תחזה מכל העם, בשערא, בגונון דיליה, באריכו דיליה, בקמיטו דיליה, במצחא, בקמיטו דמצחא, באריכו דמצחא, בפותיא דמצחא, בשרטוטין דמצחא, באודנין, (בס"א באודנין שערא דנחית עליהו או תחתיהו), באלין אדרין דאודנין, בשערא דתחות

זוהר הקדוש - לשון הקודש

א. פתח ואמר, "ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע" (שמות יח כא), אנשי חיל, מצד החסד, ששם אות י, ובעבורו נאמר, הרוצה להחכים ידרים. יראי אלהים מצד הגבורה ששם אות ה, ובה נאמר הרוצה להעשיר יצפין.

ב. אנשי אמת מצד העמוד האמצעי ששם אות ו, ושם אמת. שונאי בצע הם מצד המלכות, ששם אות ה, הרי כאן ארבע תקונים שהם עולמות המאירים בני אדם, אלו הם מראה (ס"א מראים).

ג. ויש ארבע שמתלבשים בהם, שהם דמיון, והם אדני, ועליהם נאמר "ושמת עליהם שרי אלפים", מצד אות א, שרי מאות, מצד אות ד, שהם ארבע מאות שנושטעבדו ישראל במצרים, בגלל שבה נתחייבו, הוא שנאמר בו ארבע מאות שקל כסף, ושרי חמשים, מצד של אות נ, ושרי עשרות מצד של אות י.

ד. נשתארו עשר תקונים שעליהם נאמר ואתה תחזה מכל העם, בשער, בצבעים שלו, באורף שלו, בקמטים שלו, במצח, בקמטי המצח, באורף המצח, ברחב המצח, בשרטומים של המצח, באזנים, (ס"א באזנים שער היורד עליהם או תחתיהם) באלו חדרי האזנים, בשיער האזנים, בפנים, בצורת הפנים, בפרצוף הפנים, בעינים, בגונון העינים,

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

אנדנין, באנפין, בדיוקנין
 דאנפין, בפּרצופא דאנפין,
 בעינין, בגוונין דעינין,
 בקריצין דעל עיינין,
 בחוטמא, באריכו דילה
 בפותיא דילה בקמיטו דילה,
 בפּימא, בפּתיחו דילה בזעירו
 דילה, בצנאר, באריכו דיליה
 (דף קכב ע"א) בקמיטו דיליה,
 בידין, בשרטוטין דידין,
 בפּתיחו דלהון, בסתימו
 דלהון, בגופא, בקומה דיליה,
 באריכו דיליה, בקמיטו
 דיליה.

ה. בשערא, בגוונין דשערא,
 שערא חוורא איהו מאלין
 אנשי חיל, דאתמר ביה (דנאל ז
 ט) ועתיק יומין יתיב לבושיה
 כתלג חוור ושער ראשה כעמר
 נקא, שערא סומקא מאלין
 דאתקריאו יראי אלהי"ם,
 שערא ירוקא מאלין דאתקריאו
 אנשי אמת, ואינון מסטרא
 דיעקב דאתמר ביה (מיקה ז כ)
 תתן אמת ליעקב, ותלת גוונין,
 עליהו אתמר תתן אמת ליעקב

בגבות שמעל העינים, באף, באורף שלו, ברחב
 שלו, בקמטים שלו, בפה, בפתיחה שלו, ובקמנות
 שלו, בצנאר, בארכו (דף קכב ע"א) בקמטים שלו,
 בידים, בשרטוטי הידים, בפתיחה שלהם,
 בסגירה שלהם, בגוף, בגבה שלו, באורף שלו,
 בקמטים שלו.

ה. בשער, בגוונין השער, שער לבן הוא מאלו
 אנשי חיל, שנאמר "ועתיק יומין יתיב לבושיה
 כתלג חוור ושער ראשה כעמר נקא", שער אדמוני
 מאלו שנקראו יראי אלהי"ם, שער צהב מאלו
 שנקראו אנשי אמת, והם מצד יעקב שנאמר בו
 "תתן אמת ליעקב", ושלשה גוונים, עליהם נאמר
 תתן אמת ליעקב חסד לאברהם, שלישי פחד
 יצחק, שהוא גוון שחר מצד אותו שנאמר בה (שיר
 השירים א ה) "שחורה אני ונאווה", מצד אלו
 שנקראים שונאי בצע, והיא השער שלה שחר,
 והיא שער אותיות התורה, כל שיערה ושערה
 שלו, שנאמר עליהם (שם ה יא) "קנוצותיו תלתלים
 שחרות כערב", וכל שיערה יש לה מעין שהיא אות
 י, והשערה שער של אות ו'.

ז. שער מכויץ הוא בסוד ה' קמנה שנוטלת מאות
 י, שער ארוך הוא מצד ה' עליונה שנוטלת

חסד לאברהם, תליתאה פחד יצחק, גוון אוכמא מסטרא דההוא דאתמר בה (שיר השירים א ה)
 שחורה אני ונאווה, מסטרא דאלין דאתקריאו שונאי בצע, ואיהי שערא דילה אוכמא, ואיהי
 שערא דאתון דאורייתא, כל נימא ונימא דיליה, דאתמר עלייהו (שם ה יא) קנוצותיו תלתלים
 שחרות כערב, וכל נימא אית ליה מבועא דאיהי י, ונימא שעורא דאת ו'.

ו. שערא קמיטא ברזא דה' ועירא, דנטלת מאת י, שערא אריכא מסטרא דה' עלאה
 דנטלא מאת ו', עשר תקונין אלין, כל תקונא ותקונא אית ליה (נ"א ביה) ארבע שעורין

זוהר הקדוש ארמית

דְּסֻלְקִין לְעֶשֶׂר, כְּגוֹנוֹא דְרִשׁוֹת
הִיחִיד דְרַחְבּוֹ אַרְבַּעַה וּגְבָהוּ
עֶשְׂרֵה, אַרְבַּעַה יְהוּ"ה עֶשְׂרֵה
יִו"ד ה"א וַאֲו"ו ה"א, לִית
נִימָא דְשַׁעְרָא דְלָא אֲחִזִּי עֲלֵמָא
עֲלָאָה סְתִימָא, דְעֲלִייהוּ אֲתַמַּר
(שם רח) וְעֲלֻמוֹת אֵין מְסֻפֵּר, כֹּל
אֲלֵין עֲלֻמִּין תְּלִינן מִכְתָּרָא
דְרִישָׁא, כְּגוֹנוֹא דְאֲבַנִּין
וּמְגֻלָּן דְנִהְרִין בְּכְתָרָא דְסֻפֵּר
תּוֹרָה אוּ בְעֶשְׂרֵה דְמִלְכָּא,
וְהִכִּי אֵינּוּן נִהְרִין כְּכֹכְבֵּיא
בְרַקִּיעָא וּבִיהַ קְבוּעִין.

ז. וְהִכִּי תְלִינן צְבָא הַשְּׁמַיִם
מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא
דְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא, כְּגוֹנוֹא
דְשַׁעְרָא דְתְלִינן מֵעַל אוֹדְגִין
מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, הִדָּא הוּא
דְכְתִיב (מְלָכִים א כב ט) וְכֹל צְבָא
הַשְּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו מִימִינוּ
וּמִשְׁמָאלוֹ, וּבְגִין דָּא צְרִיךְ
לְבַעֲרָא שַׁעְרָא מֵעַל (ס"א מגו)
אוֹדְגִין, דְלָא יְהוֹן סְתִימִין
תְּרַעִין דְשְׁמִיעָה דְצְלוֹתָא,
דְבִהוֹן שְׁמַע צְלוֹתֵין הֵהוּא
דְאֲתַמַּר בִּיהַ (תְּהִלִּים סה ג) שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה עֲדִיךְ כֹּל בְּשַׁר יְבָא.

ח. דְאַרְבַּע תְּקוּנֵין אֵינּוּן, רְאִיָּה
שְׁמִיעָה רִיחָא דְבוּר, רְאִיָּה
אִיְהִי לְמִזְרַח (נ"א לְדָרוֹם), וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת יח כא) וְאֲתָה תְּחֻזָּה מְכַל הָעַם אֲנִשֵׁי חִיל, וְכִמְהַ
נְטוּרֵי תְרַעִין תְּמָן דְאֲתַקְרִיאוּ עֵינֵי יְהוּ"ה, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (דְנִיָּאל ט יח) פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוֹמְמִתִּינוּ, שְׁמִיעָה יְרָאֵי אֱלֹהִי"ם, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (שם) הִטָּה יְהוּ"ה אֲזַנְךָ וּשְׁמַע, וְתִמְנָן דְחִילוֹ

זוהר הקדוש - לשון הקודש

מֵאוֹת ו', עֶשֶׂר תְּקוּנִים אֵלוֹ, כֹּל תְּקוּן וְתְקוּן יֵשׁ לוֹ
(נ"א ב) אַרְבַּעַה שַׁעְרִים שְׁעוּלִים לְעֶשֶׂר, כְּמוֹ רִשׁוֹת
הִיחִיד שְׂרַחְבּוֹ אַרְבַּעַה וּגְבָהוּ עֶשְׂרֵה, אַרְבַּעַה יְהוּ"ה
עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וַאֲו"ו ה"א, אֵין נִימָא מִהַשְׁיַעַר
שְׁלֵא מְרָאָה עוֹלָם עֲלִיוֹן סְתוּם, שְׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר
וְעֲלֻמוֹת אֵין מְסֻפֵּר, כֹּל אֵלוֹ עוֹלְמוֹת תְּלוּיִים מִכְתָּר
שֶׁל רֵאשִׁי, כְּעִין אֲבָנִים וּמְגֻלּוֹת שְׁמֵאִירוֹת בְּכְתָר
שֶׁל סֻפֵּר תּוֹרָה אוּ בְעֶמְרָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וְכַךְ הֵם
מְאִירִים כְּכּוֹכְבִים בְּרַקִּיעַ, וּבוֹ קְבוּעִים.

ז. וְכַךְ תְּלוּיִים צְבָאוֹת הַשְּׁמַיִם מִימִין וּמִשְׁמָאל שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּעִין הַשְּׁעָרוֹת הַתְּלוּיוֹת מֵעַל
אֲזַנִּים מִימִין וּמִשְׁמָאל, זֶה הוּא שְׁכָתוּב (מְלָכִים א כב
ט) "וְכֹל צְבָא הַשְּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו מִימִינוּ
וּמִשְׁמָאלוֹ", וּמִפְּנֵי זֶה צְרִיךְ לְהַסִּיר הַשַּׁעַר מֵעַל (ס"א
מתוך) הָאֲזַנִּים שְׁלֵא יְהִיו סְתוּמִים שְׁעָרֵי שְׁמִיעַת
הַתְּפִלָּה, שְׂבָהֶם שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת זֶה שְׁנֵאֱמַר בּוֹ (תְּהִלִּים
סו ג) שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִיךְ כֹּל בְּשַׁר יְבוֹאוּ.

ח. שְׁאַרְבַּעַה תְּקוּנִים הֵם, רְאִיָּה, שְׁמִיעָה, רִיחָא,
דְבוּר. רְאִיָּה הִיא לְמִזְרַח (נ"א לְדָרוֹם), וְעֲלִיָּה
נֶאֱמַר (שְׁמוֹת יח כא) "וְאֲתָה תְּחֻזָּה מְכַל הָעַם אֲנִשֵׁי
חִיל", וְכִמְהַ שׁוֹמְרֵי שַׁעְרִים שֶׁם שְׁנַקְרָאוּ עֵינֵי
יְהוּ"ה, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר (דְנִיָּאל ט יח) "פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שְׁמִמְתִּינוּ", שְׁמִיעָה יְרָאֵי אֱלֹהִי"ם, וְעַל זֶה נֶאֱמַר
(שם) הִטָּה יְהוּ"ה אֲזַנְךָ וּשְׁמַע, וְשֵׁם יְרָאָה וּפְחַד
יִצְחָק, זֶה הוּא שְׁכָתוּב (חִבְקוּק ג ב) "יְהוּ"ה שְׁמַעְתִּי

אִיְהִי לְמִזְרַח (נ"א לְדָרוֹם), וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (שְׁמוֹת יח כא) וְאֲתָה תְּחֻזָּה מְכַל הָעַם אֲנִשֵׁי חִיל, וְכִמְהַ
נְטוּרֵי תְרַעִין תְּמָן דְאֲתַקְרִיאוּ עֵינֵי יְהוּ"ה, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (דְנִיָּאל ט יח) פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
שׁוֹמְמִתִּינוּ, שְׁמִיעָה יְרָאֵי אֱלֹהִי"ם, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (שם) הִטָּה יְהוּ"ה אֲזַנְךָ וּשְׁמַע, וְתִמְנָן דְחִילוֹ

זוהר הקדוש - לשון הקודש

שמעך יראתי, ומי שנשמע שם קולו בין בתורה בין בתפלה בין בצעקה, בלא יראה, מינד (במדבר יא א) "וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה", ושם כמה שומרי השערים שנקראים אזני יהוה.

ב. ריח, שם אנשי אמת, ושם עולים כל ריחות וקמרת ועשנים של הקרבנות, וכן התפלות שנגחשבים בקרבנות, ואם לא יעלה אותם האדם ביראה ואהבה, מה כתוב בו (דברים כט יט) כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא.

ג. דבור כנגד שונאי בצע, שם עולים קולות ודבורי התורה והתפלה, אלו שנאמר עליהם (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, אין תקון מאלו ארבע שאין שם יהוה, והוא י מסתכל ה' ושמע ו' ומריח ה' ומדבר, באלו ארבעה תקונים.

א. אריה זה ראיה, ונאמר בו (חזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, בכל מקום ארבעתם זה יהוה, ארבע אותיות שלו ששולטות על הכל, והפך אריה ותמצא אותו ראיה, והוא לימין של חסד, שהוא יום ראשון ששם א' (נ"א י) אור, ראובן שהוא לצד ימין על שמו נקרא אור בן, שמיעה לשמאל, ועליו נאמר (שם) ופני שור מהשמאל, נשר ריח באמצע, עליו נאמר (משלי ל ד) מי אסף ריח בחפניו, והם שני נקבי החטם, פה דבור, זה האדם הכולל ארבע אותיות וכולל עשר אותיות, וזה

זוהר הקדוש ארמית

ופחד יצחק, הךא הוא דכתיב (חבוק ג ב) יהוה שמעתי שמעך יראתי, ומאן די משתמע תמן קליה בין באורייתא בין בצלותא בין בצעקה בלא דחילו, מינד (במדבר יא א) וישמע יהוה ויחר אפו ותבער בם אש יהוה, וכמה נטורי תרעין תמן דאתקריאו אזני יהוה.

ב. ריחא תמן אנשי אמת, ותמן סלקין כל ריחין וקטורין ועשנין דקרבנין, וצלותין דאתחשיבו כקרבנין, ואם לא סליק לון בר נש בדחילו ורחימו, מה כתיב ביה (דברים כט יט) כי אז יעשן אף יהוה וקנאתו באיש ההוא.

ג. דבור לקבל שונאי בצע, תמן סלקין קלין ודבורין דאורייתא וצלותא, אלין דאתמר עליהו (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, לא אית תקונא מאלין, ארבע דלית תמן יהוה, ואיהו י אסתכל, ה' ושמע, ו' ומריח, ה' וממלל, באלין ארבע תקונין.

א. אריה דא ראיה, ואתמר

ביה (חזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, בכל אתר ארבעתם דא יהוה, ארבע אתון דיליה דשליטין על כלא, והפוך אריה ותשכח ליה ראיה, ואיהו לימינא דחסד, דאיהו יומא קדמאה, דתמן א' (נ"א י) אור, ראובן דאיהו לימינא על שמיה אתקרי אור בן,

זוהר הקדוש ארמית

שמיצה לשמאלא, ועליה
אתמר (שם) ופני שור
מהשמאל, נשר ריחא
באמצעיתא, עליה אתמר (משלי
ל ד) מי אסף רוח בחפניו,
דאינון תרין נוקבין דחוטמא,
פימא דבורא, דא אדם כליל
ארבע אתון וכליל עשר
אתון, ודא שכנתא, באלין
(דף קכב ע"ב) ארבע תקונין אמר
למשה ואתה תחזה מכל העם
וגומר וצריך לאחזרא עליהו.

יב. ואתה תחזה בשערא,
עליה אתמר (שיר השירים
ה יא) ראשו פתם פז דא כתר
עלאה, ומלגאו מוחא, דמניה
נפקין מבויעין לכל סטרא,
לאשקאה לכל נימא ונימא
דאייהו עלמא סתימאה, וכל
מבויעא אתעביד ניצוץ, וכל
נימא אתעביד שרביט, מוחא
סתימא אתקרי אין סוף,
דאתפלג לתלת מוחין דאינון
י' י' י', דאתרמיזו בהאי שמא
(יר"ד ה"א ו"א"ו ה"א נ"א יר"ד ה"י ו"א"ו

ה"י). (קם סבא דסבין דתימא דתימין, ואמר בנוינא קדישא, ודאי שמא דאתרמיזו תלת יודין דא) יר"ד ה"י ו"א"ו
ה"י ודא איהו מלגאו, אכל שמא דאיהו יר"ד ה"א ו"א"ו ה"א, איהו כליל תלת אלפין א'
א' א', אינון תלת אוירין, דמתלבשין בהון תלת מוחין י' י' י', שמא חד איהו גופא, ושמא
תנינא מוחא, דא מלגאו, ודא מלכר.

יג. תלת ווי"ן אית בהאי שמא, דאינון שרביטין, שער אתקרי על שם שעור קומתיה
דקודשא בריהו, וכל נימא ונימא אתקרי נשמתא, ואית נימין דאתקריאו מלאכין,
וכל ניצוץ אתקרי אופן ואתקרי גלגל, ואית מנייהו דאינון נימין מאשא חוורא כלהו

זוהר הקדוש - לשון הקודש

השכינה, באלו (דף קכב ע"ב) ארבע תקונים אמר
למשה, ואתה תחזה מכל העם וגומר, וצריך לחזר
עליהם.

יב. ואתה תחזה, בשערות, עליו נקרא. ראשו
פתם פז זה כתר עליון, ומבפנים מוח, שממנו
יוצאים מעינות לכל צד להשקות לכל נימא ונימא
שהיא עולם סתום, וכל מעין נעשה ניצוץ, וכל
נימא נעשה שרביט, מוח סתום נקרא אין סוף,
שנחלק לשלשה מוחות שהם י' י' י' שגרמזו בזה
השם (יר"ד ה"א ו"א"ו ה"א נ"א יר"ד ה"י ו"א"ו ה"י): (קם זמן
הזקנים עתיק העתיקים, ואמר, נר קדוש, ודאי השם שגרמזו שלש
יודין זה) יר"ד ה"י ו"א"ו ה"י וזה הוא מבפנים, אכל
השם שהוא יר"ד ה"א ו"א"ו ה"א, הוא כולל שלש
אלפין א' א' א', הם שלשה אוירים שמתלבשים
בהם שלשה מוחות י' י' י', שם אחד הוא גוף, ושם
השני מוח, זה מבפנים וזה מבחוץ.

יג. שלש ווי"ן יש בזה השם, שהם שרביטים, שער
נקרא על שם שעור קומתו, הקדוש ברוך
הוא, וכל נימא ונימא נקראת נשמה, ויש נימין
שנקראים מלאכים, וכל ניצוץ נקרא אופן, ונקרא
גלגל, ויש מאותן נימין מאש לבנה כולם רחמים.

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

רחמי, ואית מנייהו דאינון נימין דאינון מאשא סמקא וכלהו דין, ואית נימין בלהו ירוקין מאשא ירוקא, ואית נימין בלהו מאשא אוכמא, אלין אתקריאו שער דקודשא בריך הוא.

ויש מאותן נימין שהן מאש אדמה וכלם דין, ויש נימין כולם ירקות מאש ירקה, ויש נימין כולם מאש שחורה, אלו נקראות שער הקדוש ברוך הוא.

יד. כל ניצוץ שעור מהלך דיליה עשר אלפין, וכל נימא איהי שעורא דאצבעא דקודשא בריך הוא, וכל אצבע איהו פרסה זעירא, וכל פרסה אית בה תלת מיל, לקבל תלת פרקין דאצבעא, וכל מיל איהו עשרת אלפים, אבל מיל דפרסה עלאה איהו עשרת אלפים רבוא, והכי דרועא תשכח בה תלת פרקין, וכל פרק איהו י', וכל אמה איהו ו', אבל אצבע ואמה דא שעוריה זעיר מסטרא דזעיר אנפין, ודא שעוריה רב מסטרא דאריף אנפין.

יד. כל ניצוץ שעור מהלך שלו עשר אלפים, וכל נימא היא שעור אצבע של הקדוש ברוך הוא, וכל אצבע הוא פרסה קטנה, וכל פרסה יש בה שלשה מיל, כנגד שלשה פרקי האצבע, וכל מיל יש בו עשרת אלפים, אבל מיל של פרסה עליונה הוא עשרת אלפים רבוא, וכך הורוע תמצא בה שלשה פרקים, וכל פרק הוא י', וכל אמה היא ו', אבל אצבע ואמה, זו שעורו קטן מצד זעיר אנפין, וזו שעורו רב מצד אריף אנפין.

יז. ובכל אבר ואבר הוא יהו"ה, והוא שעור כל אבר ואבר, בגבה באורך מעלה ומטה, ולארבעת הצדדים, והוא בין כל אבר ואבר, אין מקום פנוי ממנו, כנשמה שנמצאת בכל אבר ואבר של הגוף, ויש אבר עליון שנקרא יהו"ה על שמו, ששלטונו במקום ידוע, זה הוא שכתוב (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ.

יח. יש שני אברים עליונים ממנו, שנקראים יהו"ה אלהי"ם ששלטונם בשמים ובארץ, זה הוא שכתוב כי יהו"ה הוא האלהי"ם בשמים ומעל ועל

טו. ובכל אבר ואבר איהו יהו"ה, ואיהו שעורא דכל אבר ואבר, בגבהא בארפא עליא ותתא, ולארבע סטרין, ואיהו בין כל אבר ואבר, לית אתר פנוי מניה, כנשמתא דאשתכחת בכל אבר ואבר דגופא, ואית אבר עלאה דאתקרי יהו"ה על שמה, דשלטנותיה באתר ידיעא, הךא הוא דכתיב (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ.

יט. ואית תרין אברין עלאין מניה, דאתקריאו יהו"ה אלהי"ם דשלטנותהון בשמיא ובארעא, הךא הוא דכתיב (דברים ד לה) כי יהו"ה הוא האלהי"ם בשמים ומעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ואית אבר דאתקרי אלהי"ם, ושלטנותיה בכל ארעא, הךא הוא

זו. ואית תרין אברין עלאין מניה, דאתקריאו יהו"ה אלהי"ם דשלטנותהון בשמיא ובארעא, הךא הוא דכתיב (דברים ד לה) כי יהו"ה הוא האלהי"ם בשמים ומעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ואית אבר דאתקרי אלהי"ם, ושלטנותיה בכל ארעא, הךא הוא

זו. ואית תרין אברין עלאין מניה, דאתקריאו יהו"ה אלהי"ם דשלטנותהון בשמיא ובארעא, הךא הוא דכתיב (דברים ד לה) כי יהו"ה הוא האלהי"ם בשמים ומעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ואית אבר דאתקרי אלהי"ם, ושלטנותיה בכל ארעא, הךא הוא

זוהר הקדוש ארמית

דְּכַתִּיב (תהלים מ"ז) מְלֹךְ כָּל
הָאָרֶץ אֱלֹהִים, וְאִית אֲחֶרָא
דְּשִׁלְטוֹנְתִּיה אִיהוּ בְּתָרִין
אֲבָרִין בְּמוֹחָא וּבְלִבָּא, וְעַלִּיה
אֲתָמַר (דְּבָרִים ד') כִּי יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְדוּ,
וְאָף עַל גַּב דְּהָאֵי קָרָא עַל
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲתָמַר דְּאֵין
עוֹד מְלַבְדוּ, עִם כָּל דָּא הֵכָא
רְזָא דְדִיּוֹקְנָא עֲלָאָה דִּילִיה,
לְאַחְזָאָה בְּכָל אֲבָר וְאֲבָר
דְּגוֹפִיָּה שׁוֹלְטוֹנְתִּיה,
לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לְבַר נֶשׁ אֵיךְ
אֲתַנְהִיג עֲלָמָא, וְיִנְדַע לְמַקְרֵי
לִיה בְּכָל אֲבָר כְּדָקָא יָאוּת
לִיה, וְאֵיךְ אֲשַׁתְּנִי שְׁמִיה לְפּוּם
הַהוּא אֲבָר.

יז. וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיה
יְהוָה רַחֲמֵי, וְאִית אֲבָר
דְּאֲתַקְרֵי בֵּיה אֱלֹהִים, וְאִית
אֲבָר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיה אֱהִיָּה,
וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרֵי בֵּיה
צְבָאוֹת, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרֵי
בֵּיה א"ל, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרֵי
בֵּיה שְׁד"י, וְאִית אֲבָר דְּאֲתַקְרֵי
בֵּיה אֲדֹנָי, יְהוָה מְמַנָּא עַל
קָלָא, הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב (תהלים
כט ד) קוֹל יְהוָה בַּכְּתָן, אֱהִיָּה

עַל הַוִּיה וְהֵבֵל דְּלִבָּא, הַהוּא דְּרַכִּיב עַל קָלָא דִּיהוָה אִיהוּ עֵלְת עַל כָּל הָעֵלוֹת, סְתִים
וְטָמִיר וְלֹא אֲתַגְלִיא, וְאִיהוּ רַכִּיב וְשִׁלֵּט עַל כָּלָא, אֱהִיָּה אַחְזִי עַל עֵלְת הָעֵלוֹת דְּאִיהוּ
הֵיךְ (דף קכג ע"א) הֵיךְ וְהֵיךְ, וְאִיהוּ הֵבֵל דְּסִלִּיק עַד אֵין סוּף, וְבוּ
רֹכֵב עֵלְת עַל כָּל הָעֵלוֹת.

יח. א"ל מְרָאָה עַל אֱלֹהוּת דְּעֵלְת עַל כָּל הָעֵלוֹת, וְעַלִּיה אֲמַר אִיּוֹב (אִיּוֹב ח ה) אֲנִי אֲדָרוֹשׁ

זוהר הקדוש - לשון הקודש

הָאָרֶץ מִתַּחַת אֵין עוֹד, וְיֵישׁ אֲבָר שְׁנַקְרָא אֱלֹהִים,
וְשִׁלְטוֹנוּ בְּכָל הָאָרֶץ, זֶה הוּא שְׁפָתוֹב (תהלים מז) מְלֹךְ
כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, וְיֵישׁ אַחֵר שְׁשִׁלְטוֹנוּ הוּא בְּשִׁנֵּי
אֲבָרִים בְּמוֹחַ וּבְלִב, וְעֲלִיו נֹאמַר (דְּבָרִים ד) כִּי יְהוָה
הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מְלַבְדוּ, וְאָף עַל פִּי שְׁזָה
הַפְּסוּק עַל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נֹאמַר שְׁאֵין עוֹד
מְלַבְדוּ, עִם כָּל זֶה כָּאֵן סוּד הַדִּיּוֹקְנָא הָעֲלִיּוֹן שְׁלוּ,
לְהִרְאוֹת בְּכָל אֲבָר וְאֲבָר שֶׁל גּוֹפּוֹ שְׁלְטוֹנוּ, לְהִיּוֹת
נִבְרָ לְבָן אָדָם אֵיךְ מִתְּנַהֵג הָעוֹלָם, שְׂיַדַע לְקָרָא לוֹ
בְּכָל אֲבָר כְּמוֹ שְׁרָאוּי לוֹ, וְאֵיךְ מִשְׁתַּנֵּה שְׁמוֹ לְפִי
אוֹתוֹ אֲבָר.

יז. וְיֵישׁ אֲבָר שְׁנַקְרָא בוּ יְהוָה בְּרַחֲמִים, וְיֵישׁ אֲבָר
שְׁנַקְרָא בוּ אֱלֹהִים, וְיֵישׁ אֲבָר שְׁנַקְרָא בוּ
אֱהִיָּה, וְיֵישׁ אֲבָר שְׁנַקְרָא בוּ צְבָאוֹת, וְיֵישׁ אֲבָר
שְׁנַקְרָא בוּ א"ל, וְיֵישׁ אֲבָר שְׁנַקְרָא בוּ שְׁד"י, וְיֵישׁ
אֲבָר שְׁנַקְרָא בוּ אֲדֹנָי. יְהוָה מְמַנָּה עַל הַקּוֹל, זֶה
הוּא שְׁפָתוֹב (תהלים כט ד) קוֹל יְהוָה בַּכְּתָן, אֱהִיָּה
עַל הוִיָּה וְהֵבֵל שֶׁל הֵלֵב, אוֹתוֹ שְׁרוּכֵב עַל קוֹל
שִׁיהוּה הוּא עֵלְת עַל כָּל הָעֵלוֹת סְתוּם וּמְכֻסָּה
וְלֹא מִתְּנַגֵּה, וְהוּא רֹכֵב וְשׁוֹלֵט עַל הַכָּל. אֱהִיָּה
מְרָאָה עַל עֵלְת הָעֵלוֹת שְׁהוּא (דף קכג ע"א) הֵיךְ
הוֹה וְהֵיךְ, וְהוּא הֵבֵל שְׁעוֹלָה עַד אֵין סוּף, וְבוּ
רֹכֵב עֵלְת עַל כָּל הָעֵלוֹת.

יח. א"ל מְרָאָה עַל אֱלֹהוּת שֶׁל עֵלְת עַל כָּל

❁ זוהר הקדוש - לשון הקודש ❁

העלות, ועליו אמר איוב אני אדרש אל א"ל, אל אלהי האלהים, וכאשר רוכב על א"ל מכירים בו כל אלהים ומודעועים ממנו, וכל המלאכים שנקראים בזה הא"ל כגון מיכאל גבריאל, כולם מודעועים מזה הא"ל שהוא אלהי האלהים, ומי שקורא להם בו, מיד עונים לו בכל שעה, וכך כל המלאכים שנקראים קולות בשם יהוה, כל מי שקורא להם ביהוה בעלת על כל העלות מיד עונים לו בקולו, שעילת על כל העלות הוא אחד בכל השמות ולא משתנה בהם, כי השינויים בשמות הם, ולא בו, שהוא בכלם כנשמה בכל אבר ואבר. יש אבר ששומע בו כגון אזנים, ויש אבר שמסתכל ממנו (נ"א בו) על העולם, ויש אבר שמריח בו כל ריחות ובשמים של תפלות, וריחות טובים מהבלים היוצאים מהתורה מפי בני אדם, וזה ריח החטם, ויש אבר שמדבר בו, ובאלו האברים יש שנויים, אבל בו אין שנוי. ויש אבר שממונה על הדבור והוא אדני, ואבר שממונה על מחשבה, ואברים אלו כולם בספירות.

יב. ראש כתר עליון, מוח חכמה, בינה לב ובה הלב מבין, שתי זרועות חסד גבורה, גוף עמוד האמצעי, שתי שוקים נצח והוד, יסוד אמה, השכינה אות שלו, כתר נקרא א"ל עליון, קונה

ביה, ובאלין אברין אית שנויאי, אבל ביה לית שנויאי, ואית אבר דממנא על דבורא ודא אדני, ואבר דממנא על מחשבה, ואברין אלין כלהו בספירן.

❁ זוהר הקדוש ארמית ❁

אל א"ל, אל אלהי האלהים, וכך רכב על א"ל אשתמודעין ליה כל אלהים, ומודעויעין מניה, וכל מלאכי דאתקריאו בהאי א"ל כגון מיכאל גבריאל, כלהו מודעויעין מהאי א"ל דאיהו אלהי האלהים, ומאן דקרא לון ביה, מיד עונין ליה בכל שעתא, ויהי כל מלאכי דאתקריאו קלין בשמא דיהוה, כל מאן דקרא לון ביהוה בעלת על כל העלות מיד עונין ליה בקליה, דעלת על כל העלות איהו חד בכל שמקן ולא אשתני בכלהו, דשנויין בשמקן אינון ולא ביה, דאיהו בכלהו כנשמתא בכל אבר ואבר, אית אבר דשמע ביה כגון אודנין, ואית אבר דמסתכל מניה (נ"א ביה) על עלמא, ואית אבר דארח ביה כל ריחין ובוסמין דצלותין, וריחין טבין דהבלים דנפקין מאורייתא מפומא דבני נשא, ודא ריחא דחוטמא, ואית אבר דמליל

יט. רישא כתר עליון, מוחא חכמה, בינה לבא ובה לב מבין, תרין זרועין חסד גבורה, גופא עמודא דאמצעייתא, תרין שוקין נצח והוד, יסוד אמה, שכינתא אות דיליה. כתר אתקרי א"ל עליון, קונה הכל, (חכמה ובינה) אלהינו בינה, ואלהי אבותינו חכמה,

זוהר הקדוש ארמית

ואיהו אלה"י אבְרָהָם אלה"י
 יצחק ואלה"י יעקב, הא"ל
 הגדול מסטרא דגדולה,
 והגבור מסטרא דגבורה,
 והנורא מסטרא דעמודא
 דאמְצָעִיתא.

ב. אדְהֵכִי הא אליהו קא
 נחית, ואמר רבי בוצינא
 קדישא, שמענא לעילא תקונא
 דילך בשמְהֵן דקודשא בריך
 הוא, ובצלוחתא דיליה, תזור
 בך, דאת צריך לתקנא שמְהֵן
 דקודשא בריך הוא פדקא
 יאות, דהא בלהו אולין בתלת
 תלת, מסטרא דרחמי
 אתקריאו יהו"ה יהו"ה יהו"ה
 תלת אבְהֵן, ואינן אש דלא
 איהו שורף, ואתקריאו בתלת
 שמְהֵן אהי"ה אהי"ה אהי"ה,
 והאי איהו אש דאיהו שורף
 ולא אכיל, ואית שמְהֵן
 דאתקריאו אדנ"י אדנ"י
 אדנ"י, ודא אש דאיהו שורף
 ואכיל ושציי בלא, הדא הוא
 דכתוב (ויקרא ט כד) ותאכל על
 המזבח את העולה ואת
 החלבים.

בא. א' איהו כתר על בלהו
 שמְהֵן, ואיהו אתקרי
 א"ל, אהי"ה, אדנ"י, אלהי"ם, אלה"י,
 אלו"ה, אלהינ"ו, או"ה, (ויןא דמלה א"ל אלהי"ם
 יהו"ה דבר ויקרא ארץ (תהלים נ א)), י' בן נקראים י"ה,
 יה"ו, יהו"ה, יה"י, יהי"ה, כל השמות המתחילים
 בהוי"ת ב', העקר שלהם בחכמה, וכל השמות
 המתחילים בא', העקר שלהם אימא עליונה, וכמו

זוהר הקדוש - לשון הקודש

הכל, (תקמה ובינה) אלהינ"ו בינה, ואלה"י
 אבותינו חכמה, והוא אלה"י אבְרָהָם אלה"י
 יצחק ואלה"י יעקב, הא"ל הגדול מצד גדלה,
 והגבור מצד גבורה, והנורא מצד עמוד
 האמְצָעִי.

ב. בינתים הרי אליהו ירד ובא, ואמר, רבי נר
 הקדוש, שמעתי למעלה את התקון שלך
 בשמות של הקדוש ברוך הוא, ובתפלה שלו, חזר
 בך, שאתה צריך לתקן את השמות של הקדוש
 ברוך הוא כמו שראוי, שהרי כולם הולכים
 בשלשה שלשה, מצד הרחמים נקראים יהו"ה
 יהו"ה יהו"ה שלשה אבות, והם אש שאין הוא
 שורף, ונקראים בשלשה שמות אהי"ה אהי"ה
 אהי"ה, וזה הוא אש שהוא שורף ואינו אוכל, ויש
 שמות שנקראים אדנ"י אדנ"י אדנ"י, וזה אש
 שהוא שורף ואוכל ומסים הכל, זה הוא שכתוב
 (ויקרא ט כד) ותאכל על מזבח את העולה ואת
 החלבים.

בא. א' הוא כתר על כל השמות, והוא נקרא
 א"ל, אהי"ה, אדנ"י, אלהי"ם, אלה"י,
 אלו"ה, אלהינ"ו, או"ה, (וסוד הדבר א"ל אלהי"ם
 יהו"ה דבר ויקרא ארץ (תהלים נ א)), י' בן נקראים י"ה,
 יה"ו, יהו"ה, יה"י, יהי"ה, כל השמות המתחילים
 בהוי"ת ב', העקר שלהם בחכמה, וכל השמות
 המתחילים בא', העקר שלהם אימא עליונה, וכמו

זוהר הקדוש ארמית

אימא עלאה, וכמה דעמודא דאמצעיטא איהו כליל מימינא ומשמאלא, הכי כתר עלאה כליל תרין שמהן אלין דאבא ואימא, ואיהו כתר על רישיהו, ואשכחנא תקונא כגונא דא, אהי"ה כתר עלאה, יהו"ה עמודא דאמצעיטא, אדנ"י שכינתא תתאה.

כב. ומסטרך דכתר אתקריאו תלת ספירן אהי"ה אשר אהי"ה, חסד א"ל, גבורה אלהי"ם, עמודא דאמצעיטא יהו"ה, ורזא דמלה א"ל אלהי"ם יהו"ה דבר ויקרא ארץ, נצח והוד צבאות, צדיק שד"י, מלכות אדנ"י.

כג. ובצלותא ברוך אתה יהו"ה, כל הכורע כורע בברוך, ודא צדיק חי עלמין, ועליה אתמר (מלכים א' ב מה) והמלך שלמה ברוך, אתה את ה' זעירא, בה צריך לנתתא ברקאן, וכל הזוקף זוקף בשם דא יהו"ה עמודא דאמצעיטא,

זוהר הקדוש - לשון הקודש

שעמוד האמצע הוא כולל מימין ומשמאל, כך כתר עליון כולל שני שמות אלו של אבא ואמא והוא כתר על ראשיהם, ומצאנו תקון כדגמת זה, אהי"ה כתר עליון, יהו"ה עמוד האמצע, אדנ"י שכינה התחתונה.

כב. ומצד כתר נקראו שלש הספירות אהי"ה אשר אהי"ה, חסד א"ל, גבורה אלהי"ם, עמוד האמצע יהו"ה, וסוד הדבר א"ל אלהי"ם יהו"ה דבר ויקרא ארץ, נצח והוד צבאות, צדיק שד"י, מלכות אדנ"י.

כג. ובתפלה, ברוך אתה יהו"ה, כל הכורע כורע בברוך, וזה צדיק חי עולמים, ועליו נאמר (מלכים א' ב מה) והמלך שלמה ברוך. אתה, אות ה' קטנה, בה צריך להמשיך למטה ברכות, וכל הזוקף זוקף בשם, זה יהו"ה עמוד האמצע, אלהי"ו אימא עליונה, ואלהי"ו אבותינו אבא, הא"ל הגדול חסד, הגבור גבורה, והנורא עמוד האמצע, שבו נכללים מטה למעלה וממעלה למטה, כל הספירות בעמוד האמצע, ומפני (דף קכ"ג ע"ב) זה צריך לכלל בו תחתונים בכריעה, ולאחר כך עליונים בזקיפה.

כד. א"ל עליון, גומל חסדים טובים, קונה הכל, וזוכר חסדי אבות, זה כתר עליון על כולם,

אלהי"ו אימא עלאה, ואלהי"ו אבותינו אבא, הא"ל הגדול חסד, הגבור גבורה, והנורא עמודא דאמצעיטא, דביה אתכלילן מתתא לעילא ומעילא לתתא, כל ספיראן בעמודא דאמצעיטא, ובגין (דף קכ"ג ע"ב) דא צריך לאכללא ביה תתאין בהכרעה, ולכתר עלאין בזקיפה.

כד. א"ל עליון, גומל חסדים טובים קונה הכל, וזוכר חסדי אבות, דא כתר עליון על כלהו, ומביא גואל לבני בניהם דאבהן, אלין נצח והוד, למען שמו באהבה דא

זוהר הקדוש ארמית

שכינתא תתאה, ועמודא דאמצעיטא איהו כליל תלת ברכאן קדמאין, דאינון אבהן ונגבורות וקדושת השם, ואיהו כליל תלת בתראין בעבודה, ואיהו כליל אמצעיט, לקיימא ביה אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים (ישעיה מד 1), אשרי הוא מי שידע להתפלל להקדוש ברוך הוא בכל התקונים שלו כמו שראוי, ולשאל ממנו בכל דרגה ודרגה כמו שראוי.

כה. חכימין בלהו אינון רשימין דיוקניהון בחקמה, ונבונין רשימין דיוקניהון בכינה, ומארי גמילות חסדים דיוקניהון רשימין בחסד, וגברין ביצירהון בלהו רשימין בגבורה, ומארי תורה בלהו רשימין דיוקניהון בעמודא דאמצעיטא, ונביאים בלהו רשימין דיוקניהון בנצח והוד דאינון תרי סמכי קשוט, וצדיקים נטרי ברית בלהו רשימין דיוקניהון בצדיק, ומארי מלכותא בלהו רשימין במלכות, ומארי יחודא בלהו רשימין בכתר עלאה דאיהו מחשבה, דתמן צריך לסלקא יחודא במחשבה סתימא, ובכלהו תקונין אלין צריך לשבחא לעלת על כל העלות, דאיהו מלגאו כנשמתא בגופא, ובגין דבגי נשא רשימין באלין דיוקנין, אמר למשה ואתה תחזה וגומר.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

ומביא גואל לבני בנייהם של האבות, הם נצח והוד, למען שמו באהבה, זו שכינה תחתונה. ועמוד האמצע הוא כולל שלש ברכות ראשונות שהן אבות ונגבורות וקדשת השם, והוא כולל שלש אחרונות בעבודה, והוא כולל אמצעיט, לקיים בו אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים (ישעיה מד 1), אשרי הוא מי שידע להתפלל להקדוש ברוך הוא בכל התקונים שלו כמו שראוי, ולשאל ממנו בכל דרגה ודרגה כמו שראוי.

כה. החכמים כולם הם רשומים צורותיהם בחכמה, והנבונים רשומים צורותיהם בכינה, ובעלי הגמילות חסדים צורותיהם רשומים בחסד, והגבורים על יצרם כולם רשומים בגבורה, ובעלי התורה כולם רשומים צורותיהם בעמוד האמצע, והנביאים כולם רשומים צורותיהם בנצח והוד, שהם שני עמודי האמת, והצדיקים שומרי ברית כולם רשומים צורותיהם בצדיק, ובעלי המלכות כולם רשומים במלכות, ובעלי היחודים כולם רשומים בכתר העליון שהוא מחשבה, ששם צריך להעלות היחוד במחשבה הסתומה. ובכל התקונים הללו צריך לשבח לעלת על כל העלות, שהוא מבפנים כנשמה בגוף. ומפני שבני אדם רשומים באלו צורות, אמר למשה ואתה תחזה וגומר.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

כו. ואתה תחזה בשער, אם ארוך, או קמוט, או עגול, שער חלק ארוך, דרך נחלק בו לכמה דרכים, עליו נאמר (ישעיה מג טז) הנותן בים דרך. ודרכים אחרים מתפרשים ממנו, הם נתיבים, זה הוא שכתוב (שם) ובמים עזים נתיבה, שלשים וישנים שבילים מתפרשים מזה הדרך.

כז. בינתים הרי אליהו בא אצלו, ואמר לו, והרי צורות אלו צריך לתקן אותם במקום שלהם. אמר רבי שמעון, בודאי, אף על פי שבעולם הפרוד, צורות יש הרבה שמכחישים מעשה בראשית, שאין הם דרך משור, והם חשוכים, מתוך החשך נודע האור, צורות הגן שמאירים בציור מעשה בראשית, רקומים בכמה צבעים מאירים, והם כולם בקו ובמדה, ואלו של עולם הפרוד הם כקלפות של אגוז אליהם, שהם מח מבפנים, ועם כל זה מתוך החשך נבר האור, ומתוך אלו קלפות שהם צורות חשוכות, נכרים ציורי גן עדן שלמטה, שהם צורות כלי המשכן, אמר ודאי כך הוא.

כח. פתח ואמר, שער חלק ארוך הוא רחמים מצד אריך אנפין, שהוא א', שני פנים שלו ו', כמו זה וא"ו, א' ביניהם, והוא זקן הזקנים עתיק העתיקים, והוא (ס"א ונקרא) ארך אפים, שער מקומט ולא חלק אלא קמוט ומפוד (נ"א ושורט) הוא נהורא, ומגו אליו קליפין דאינון דיוקנין חשוכין, אשתמודען ציורין דגנתא דערן דלתמא, דאינון דיוקנא דמאני משפנא, אמר ודאי הכי הוא.

כח. פתח ואמר, שער שעי עריך איהו רחמי מסטרא דאריך אנפין, דאיהו א', תרין

זוהר הקדוש ארמית

כו. ואתה תחזה בשער, א אריך, או קמוט, או עגול, שער שעי עריך, ארחא מתפלג ביה לכמה אורחין, עלה אתמר (ישעיה מג טז) הנותן בים דרך, וארחין אחרנין דמתפרשין מינה, אינון נתיבין, הדא הוא דכתיב (שם) ובמים עזים נתיבה, תלתין ותרין שבילין מתפרשאן מהאי ארחא.

כו. אדהכי הא אליהו אתי לגביה, ואמר ליה, והא דיוקנין אליו צריך לתקנא לון באתר דלהון, אמר רבי שמעון בודאי, אף על גב דבעלמא דפירודא, דיוקנין אית סגיאיין דאכחשין עובדא דבראשית, דלאו אינון אורח משור, ואינון חשוכין, מגו חשוכא אשתמודע נהורא, דיוקנין דגנתא דאנהרן בצירא דעובדא דבראשית, מרקמי בכמה גוונין נהירין, ואינון כלהו בקו ובמדה, ואלין דעלמא דפירודא אינון כקליפין דאגוזא לגבייהו, דאינון מוחא מלגא, ועם כל דא מגו חשוכא אשתמודע

נהורא, ומגו אליו קליפין דאינון דיוקנין חשוכין, אשתמודען ציורין דגנתא דערן דלתמא, דאינון דיוקנא דמאני משפנא, אמר ודאי הכי הוא.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

זוהר הקדוש ארמית

דין, זה רחמים וזה דין, זה ארון אנפין מצד של ו', וזה זעיר אנפין מצד של ו', שער לא קמוט ולא ארון הוא בינוני.

אנפין דיליה ו' ו', כגוןא דא ואו א' בינייהו, ואיהו סבא דסבין עתיק דעתיקין, ואיהו (ס"א ואתקרי) ארון אפים. שער אלא קמיטא ולא שעיע אלא קמיט וחריש (ג"א וחריש) איהו דינא, דא רחמי ודא דינא, דא ארון אנפין מסטרא דו', ודא זעיר אנפין מסטרא דו', שער לא קמיט ולא ארון איהו בינוני.

כט. והוא השער של ארון פנים כמו תקיעה, וקמוט ומפוזר (ג"א וארך) כמו שברים ו' ו' ו', לא ארון ולא קמוט הוא כמו התרועה, שלשלת של שניהם, שער בעגול כולל כל, והוא בעין כפת הרקיע הסובב הכל.

כט. ואיהו שער דארין אנפין כגוןא דתקיעה, וקמיט וחריש (ג"א וארין) כגוןא דשברים ו' ו' ו', לא ארון ולא קמיט איהו כגוןא דתרועה, שלשלת דתרועיהו, שער בעגולא כליל כלא, ואיהו כמין כפיפה דרקיעא דאסחר כלא.

ל. כמו בן יהו"ה זו המלכות הקדושה, אנשי חיל שיער חלק ארון, יראי אלהים שיער מפוזר (ג"א ארון) וקמוט, אנשי אמת שיער לא ארון ולא קמוט, שלשלת של כולם, שונאי בצע שיער בעגול.

ל. כגוןא דא יהו"ה דא מלכותא קדישא, אנשי חיל שער שעיע ארון, יראי אלהים שער חריש (ג"א ארון) וקמיט, אנשי אמת שער לא ארון ולא קמיט, שלשלת

לא. דוד, שבעה מיני זהב היו בשער, זהב ירקרק, זהב אופז, זהב אופיר, זהב פרוים, זהב סגור, זהב תרשיש, זהב כולל כל הצבעים, והוא (דף קכ"ד ע"א) זהב שבא, וזה הוא זהב מזקק שבעתים, וכך הם שבעה מיני לבן ושבעה מיני אדום, כל הספירות נקראים שביעיות מצד הצדיק, עמוד האמצע הוא כולל כל גוונים, שער לבן הוא מצד הימין, אדום מצד השמאל, צהב מצד עמוד האמצע, וכלם שבעה שבעה, שער שחר מצד השכינה שנאמר בה שחורה אני ונאורה, גוון יחיד

דכלהו, שונאי בצע שער בעגולא.

לא. דוד שבעה מיני דהבא הנה בשער, זהב ירקרק, זהב אופז, זהב אופיר, זהב פרוים, זהב סגור, זהב תרשיש, זהב כליל כל גוונים, ואיהו (דף קכ"ד ע"א) זהב שבא, והאי איהו זהב מזוקק שבעתים, והכי אינון שבעה מיני חוורו, ושבע מיני סומקו, כל ספירן אתקריאו שביעיות מסטרא דצדיק, עמודא דאמצעיתא איהו כליל כל גוונים, שער חוורא איהו מסטרא דימינא, סומקא מסטרא דשמאלא, ורקא מסטרא דעמודא

זוהר הקדוש ארמית

דאמְצַעִיתָא, וְכִלְהוּ שְׁבַעָה שְׁבַעָה, שְׁעָרָא אוֹכְמָא מְסֻטְרָא דְשְׁכִינְתָא, דְאַתְמַר בְּהַּ (שִׁיר הַשִּׁירִים א ה) שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, גְּוֹן יְחִידָה (נ"א יְחִידָתִי) דְלֹא תְפִיס בְּהַּ גְּוֹן כְּלָל, מְלַגְּאוּ דִילָה גְּוֹן חֲנוּר, וְרָזָא דְמְלָה יֵשֶׁת חֶשֶׁךְ סְתָרוֹ (תְּהִלִּים יח יב).

לב. שְׁעָרָא סוּמְקָא צְרִיךְ לְכַעֲרָא לִיהַּ מִכֹּל וְכֹל, בְּגִין דְּאִיהוּ בִּי דִינָא, וְלוֹיִים בְּגִין דְּהוּוּ מְסֻטְרָא דְדִינָא, אֲתַמַּר בְּהוּן (בַּמִּדְבָּר ח ז) וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם, וְאַתְתָּא בְּגִין דְּאִיהִי מְסֻטְרָא דְשְׁמָלְאָא, לֹא צְרִיךְ לְאַתְגַּלְיָא בְּהַּ שְׁעָרָא, דְלֹא יִשְׁתַּמוּדְעִין בְּהַּ מְאַרִי דְדִינָא, וְשַׁעֲרִין אֲחֻרְנִין דְּבַר נֶשׁ צְרִיךְ לְכַעֲרָא לִיהַּ תַּחֲתוֹ אֲוִדְנִין, בְּגִין דְּלֹא יִתְקַרְבוּ בֵּיהַּ מְאַרִי דְדִינִין לְגַבִּי תַרְעִין דְשְׁמַעִין בְּהוּן צְלוּתִין, (ס"א וְשַׁעֲרָא דְאִיהוּ תַּחֲתוֹ אֲוִדְנִין צְרִיךְ לְכַעֲרָא, דְאַתְקַרְבִּי מְאַרִי דְדִינָא לְגַבִּי) שְׁעָרָא שְׁעִיעַ עֲלֵיהַּ

זוהר הקדוש - לשון הקודש

(נ"א יְחִידָה) שְׁלֹא תוֹפֵס בּוֹ גְּוֹן כְּלָל, מִבְּפָנִים שְׁלָה גְּוֹן לְבָן, וְסוּד הָעֵינִין יֵשֶׁת חֶשֶׁךְ סְתָרוֹ (תְּהִלִּים יח יב).
לב. שְׁעַר אָרוֹם צְרִיךְ לְכַעֲרָא אוֹתוֹ מִכָּל וְכָל, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בֵּית דִּין, וְלוֹיִים מִפְּנֵי שֶׁהֵיוּ מִצַּד הַדִּין נֹאמַר בְּהֵם (בַּמִּדְבָּר ח ז) וְהַעֲבִירוּ תַעַר עַל כָּל בְּשָׂרָם. וְאַשְׁה מִפְּנֵי שֶׁהִיא מִצַּד הַשְּׂמָאל, לֹא צְרִיךְ לְהַתְגַּלוֹת בְּהַּ שְׁעַר, שְׁלֹא יַדְעוּ בְּהַּ בְּעֵלֵי הַדִּין, וְשַׁעֲרוֹת אַחֲרוֹת שֶׁל הָאָדָם צְרִיךְ לְכַעֲרָא אוֹתוֹ תַּחַת אֲזִינִים, בְּדִי שְׁלֹא יִתְקַרְבוּ בּוֹ בְּעֵלֵי הַדִּינִים אֶל שְׁעָרִים שִׁשׁוּמְעִים בְּהֵם תְּפִלוֹת (ס"א וְשַׁעַר שֶׁהוּא תַּחַת הָאֲזִינִים צְרִיךְ לְכַעֲרָא, שְׁנַקְרָא בְּעֵלֵי הַדִּין לְגַבִּיכֵם), שְׁעַר חֵלֶק עֲלִיו נֹאמַר (בַּמִּדְבָּר ו ה) גִּדְל פֶּרַע שְׁעַר רֵאשׁוּ, וְצְרִיךְ לְגִדְל אוֹתוֹ, שְׁלֹא צְרִיךְ לְהַכְחִישׁ סְדוּר מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, אֲבָל שְׁעַר עֲמוּד הָאֲמֻצַּע, צְרִיךְ שְׁלֹא יִהְיֶה לֹא אַרוּךְ וְלֹא קָצֵר, אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁמְשַׁנֵּה בּוֹ סְדְרֵי בְּרֵאשִׁית.

לג. שְׁעַר שָׁחַר, וְעֵינִים שְׁחֹרוֹת וּפְנֵיו שְׁחָרִים, וְגוֹפוֹ שָׁחַר, אִם הוּא זְכָאֵי הוּא מִצַּד הַשְּׁכִינְתָּה, שְׁנֹאמַר בְּהַּ שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, שְׁכָל גְּוֹנֵי צַד הַתְּהַרָה כְּדֵם כְּגוֹן זֶה. וְאִם הוּא רִשְׁעָה הוּא מִצַּד שְׁבַתֵּא"י חֲבִית שְׁחוּרָה, מִצַּד נוֹק' דְקַלִּיפָה, שְׁשָׂם

(בַּמִּדְבָּר ו ה) גִּדְל פֶּרַע שְׁעַר רֵאשׁוּ, וְצְרִיךְ לְגִדְלָא לִיהַּ, דְלֹא צְרִיךְ לְאַכְחָשָׂא סְדוּרָא דְעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, אֲבָל שְׁעָרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא צְרִיךְ דְלֹא יִהְיֶה לֹא אַרוּךְ וְלֹא קָצֵר, וְיִי לִיהַּ לְמֵאן דְשַׁנֵּי בֵּיהַּ סְדְרֵי בְּרֵאשִׁית.

לד. שְׁעָרָא אוֹכְמָא, וְעֵינִין אוֹכְמִין, וְאַנְפוֹי אוֹכְמִין, אִם הוּא זְכָאֵה אִיהוּ מְסֻטְרָא דְשְׁכִינְתָּא, דְאַתְמַר בְּהַּ שְׁחוּרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה, דְכָל גְּוֹנוֹן דְסֻטְרָא דְזִכְיֵוּ כְּכִי אֵינּוֹן כְּגוֹוָא דָא, וְאִם הוּא חֲיִיבָא הוּא מְסֻטְרָא דְשְׁבַתֵּא"י, פְּתִיָא אוֹכְמָא, מִצַּד נוֹקְבָא דְקַלִּיפָה, דְתַמֵּן כָּל קְסָמִין דְעוֹרְבִין אוֹכְמִין וְעוֹפִין אוֹכְמִין מְסֻטְרָא דְמְסָאָבוּ, דְאִית עֲלֵיהוּ כְּמַה

זוהר הקדוש ארמית

ממנן דאתקריאו לילות,
דעליהו אמר דוד (תהלים טו ז)
אף לילות יסרוני כליותי,
מפחד בלילות (שיר השירים ג ח).

לד. וכלהו נחתין תחות גרפוי
דעורבין, נאחזי לון
בתנועה דלהון כמה דינין
דנחתין על עלמא, ואית
אחורנין דממנן על קלין דלהון,
וצווחין קלא בתר קלא פלהו
בשברים, לאחזאה תבירו על
בני נשא, ולזמנין צווחין
בתלת סימנין דאינון קר"ק,
דאיהו תקיעה תרועה תקיעה,
לאחזאה דינא רפיא ברישא
ובסיפא, ובאמצעייתא תבירא
סגי, בתרועה דחקא בתר
דחקא במהירו, ורזא דמלה
ובחדרי משכבך אל תקלל
עשיר, כי עוף השמים יוליך
את הקול (קהלת י ט), נחש רכיב
על קלא דעורבא אל אחר, בת
זוגיה קסם סם המות, דבה
אשתלים סמא"ל אל אחר.

לה. וכיבת איהי על תנועין
דגופא דעורב, ואיהי
תנועה דכלהו, דנפקת
לאסטאה לבני נשא בפרשת
אורחין, תנועה דילה ברישא
דעורבא, ובזבא ובגופא ובגדפין דעורבא, נחש שריא בקריאה ואמירה וקלא ודבור
דעורבא, ובאלין תנועין שריין כל הולף על גחון וכל הולף על ארבע מסטרא דמסאבו.
לו. ומנא ידעין כולי האי, בגין דסמא"ל ונחש מפני שסמא"ל ונחש

זוהר הקדוש - לשון הקודש

כל קסמים מהעורבים שחרים ועופות שחרים מצד
הטמאה, שיש עליהם כמה ממנים שנקראו לילות,
שעליהם אמר דוד (תהלים טו ז) אף לילות יסרוני
כליותי, מפחד בלילות (שיר השירים ג ח).

לד. וכלם יורדים תחת כנפי העורבים, ומראים
להם בתנועה שלהם כמה דינים שיורדים
על העולם, ויש אחרים שממונים על קולות שלהם,
וצועקים קול אחר קול כולם בשברים, להראות
שבר על בני אדם, ולעתים צועקים בשלשה
סימנים שהם קר"ק, שהוא תקיעה תרועה תקיעה,
להראות דין רפה בהתחלה ובסוף, ובאמצע שבר
גדול, בתרועה דחק אחרי דחק במהירות, וסוד
הדבר ובחדרי משכבך אל תקלל עשיר כי עוף
השמים יוליך את הקול (קהלת י ט), נחש רוכב על
קול עורב אל אחר, בת זוגו קסם סם המות, שבה
נשלם סמא"ל אל אחר.

לה. רוכבת היא על תנועות גוף העורב, והיא
תנועה של כולם, שיוצאת להסיט בני אדם
בפרשת דרכים, תנועה שלה בראש של העורב,
ובזב ובגוף ובכנפים של העורב, נחש שורה
בקריאה ואמירה וקול ודבור של העורב, ובאלו
תנועות שורים כל הולף על גחון וכל הולף על
ארבע מצד של הטמאה.

לו. ומהיכן יודעים כל זה, מפני שסמא"ל ונחש
דעורבא, ובזבא ובגופא ובגדפין דעורבא, נחש שריא בקריאה ואמירה וקלא ודבור
דעורבא, ובאלין תנועין שריין כל הולף על גחון וכל הולף על ארבע מסטרא דמסאבו.
לו. ומנא ידעין כולי האי, בגין דסמא"ל ונחש מפני שסמא"ל ונחש

זוהר הקדוש ארמית

דשמאלא דאיהו גבורה, וכד בר נש עביד חובין, כפום ההוא בר נש הכי סליק חוביה לאתר דאתגזר נשמתייה, ולא זו מתמן ההוא חובא עד דאתפרע מההוא בר נש, ואם בר נש איהו נשמתייה בארץ אצילות, אם חאב, חוביה מטי עד ספירן, ועונשא איהו סגי כפום דרגיה.

לו. אמר רבי אלעזר אבא וכי חובא איהו בכר נש דתליא נשמתייה מההוא אתר, וכי אית ליה חובין, והא כתיב (משלי יב כא) לא יאנה לצדיק כל און, אמר ליה אין, הדיא הוא דכתיב (ישעיה נט ב) כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם, מאי מבדילים, אלא דסליק ההיא נשמתיא דאצילותא מניה ואתפרש מניה. (דף קכד ע"ב) ורזא דמלה, ויאמר אלהי"ם יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה וגומר (בראשית א 1), נשמתייה מניה ואתאר גופא יבשא, מאן גופא הכא, דא

זוהר הקדוש - לשון הקודש

ממנים על העברות של בני האדם, שגדונים מצד השמאל שהוא גבורה, וכאשר בן אדם עובר עברות, כפי אותו בן אדם כך עולה חטאו למקום שגחצבה נשמתו, ולא זו משם אותו החטא עד שנפרע מאותו בן אדם, ואם בן אדם הוא נשמתו בדרך אצילות, אם עבר עברות, עבירותיו מגיעים עד ספירות, והענש הוא רב כפי דרגתו.

לז. אמר רבי אלעזר, אבא, וכי חטא הוא בן אדם שתלוייה נשמתו מאותו מקום, וכי יש לו חטאים, והרי כתוב (משלי יב כא) לא יאנה לצדיק כל און, אמר לו, כן, זה הוא שכתוב (ישעיה נט ב) כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם, מהו מבדילים, אלא שמסתלקת אותה נשמת האצילות ממנו ופורשת ממנו. (דף קכ"ד ע"ב) וסוד הדבר, ויאמר אלהי"ם יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה וגומר (בראשית א 1). מסתלקת נשמתו ממנו ונשאר גוף יבש, מי הגוף כאן, זו הנשמה של פסא הכבוד (נ"א של הקדוש ברוך הוא יהו"ה) שנשארת יבשה, מפני שמסתלקת ממנו הנשמה דרך אצילות, שזו הנשמה היא גוף לנשמה העליונה, ואם רוצה שתחזור אצל אותה הנשמה, אין לה רשות לחזור אצלו עד שאותו חטא יועבר ממנו, וסוד הדבר שובו אלי ואשובה אליכם (מלאכי ג ז).

נשמתיא דכרסיא יקרא (נ"א דקדשא בריך הוא יהו"ה) דאשתארת יבשה, בגין דאסתלקת מניה נשמתיא בארץ אצילות, דהאי נשמתיא איהי גופא לנשמתיא עלאה, ואי בעי דתחזור לגבי ההוא נשמתיא, לית לה רשו לאחזרא לגביה, עד דההוא חובא אתעברת מניה, ורזא דמלה שובו אלי ואשובה אליכם (מלאכי ג ז).

זוהר הקדוש ארמית

לח. אמר לו רבי אלעזר רבי אבאי, אבא לרבי שמעון אבוי, אבא אלין תנועין דעורבא מאי לאשתמודע בהו בר נש בגין דיחזור בתיובתא, אמר ליה ברי ודאי אסיר לאסתכלא בהון לעמא קדישא, הדא הוא דכתיב (במדבר כג כג) כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, אבל אם יודמן לבר נש לפום שעתא וידע בהון, יסתפל בהון בגין דיחזור מחובוי בתיובתא, והאי לבר נש דכל (ג"א דלא) עובדוי ביעקב וכישראל, דבר נש דיעביד עבדי דיעקב דאתמר ביה (בראשית כה כג) ויעקב איש תם, מה כתיב ביה (ירמיה י טז) לא כאלה חלק יעקב.

לט. דמסטרא דיעקב וישראל בעא בלעם חייבא לאסתכלא בנחשוי ובקסמוי, ולא אשפח אתר לאעלא לגביה, ובגין דא אמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. אמר ליה רבי אלעזר, והא בלבן כתיב (בראשית ל כז) נחשתי ויברכני יהו"ה בגלגלך, אם בן אמאי אערב ביה, אמר ברי הקא רזא עלאה, דלזמנין שושנה אשתכחת בין קוצים, והכא רזא דגלגולא, אמר ליה ידענא, ועם כל דא ברי, אף על גב דאתמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, בר נש צריך למנדע כלא ואפילו חרשין, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, לא תלמד לעשות (דברים יח ט), אבל אתה למד להבין ולהורות.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

לח. אמר לו רבי אלעזר לרבי שמעון אבוי, אבא, אלו תנועות של העורב, מהו להכיר בהם בן אדם כדי שיחזור בתשובה, אמר לו, בני, ודאי אסור להסתפל בהם לעם הקדוש, זה הוא שכתוב (במדבר כג כג) כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, אבל אם יודמן לכן אדם לפי שעה וידע בהם, יסתפל בהם כדי שיחזור מחטאיו בתשובה, וזה לכן אדם שפל (ג"א שאין) מעשיו ביעקב וכישראל, שבן אדם שיעשה מעשים של יעקב שנאמר בו (בראשית כה כג) ויעקב איש תם, מה כתוב בו (ירמיה י טז) לא כאלה חלק יעקב.

לט. שמצד יעקב וישראל רצה בלעם הרשע להסתפל בנחשיו ובקסמיו, ולא מצא מקום לעלות אצלו, ומשום זה אמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל. אמר לו רבי אלעזר, והרי בלבן כתוב (בראשית ל כז) נחשתי ויברכני יהו"ה בגלגלך, אם בן מדוע התערב עמו. אמר, בני, כאן סוד עליון, שלעיתים שושנה נמצאת בין קוצים, וכך סוד הגלגול, אמר לו יודע אני, ועם כל זה, בני, אף על פי שנאמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, בן אדם צריך לדעת הכל ואפילו בשפים, כמו שהעמידוהו בעלי המשנה לא תלמד לעשות (דברים יח ט) אבל אתה למד להבין ולהורות.

(בראשית ל כז) נחשתי ויברכני יהו"ה בגלגלך, אם בן אמאי אערב ביה, אמר ברי הקא רזא עלאה, דלזמנין שושנה אשתכחת בין קוצים, והכא רזא דגלגולא, אמר ליה ידענא, ועם כל דא ברי, אף על גב דאתמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל, בר נש צריך למנדע כלא ואפילו חרשין, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין, לא תלמד לעשות (דברים יח ט), אבל אתה למד להבין ולהורות.

זוהר הקדוש ארמית

ב. ובגין דא תנועין דעורבא, אית תנועה דסליק ברבי"ע, ואחזי דחובא דיליה תליא לעילא בעלמא דאתי, ואית תנועה דנחית לה בתבי"ר בשברים, ואחזי דחובא דיליה נחית לתתא בעלמא דין, למהוי ליה תבירו בגיניה, וכל אלין סימנין איהי אחזי בארמא, כגונא דעמלק דאמר בגיניה (שם כה יח) אשר קרף בדרה, דסטרין אחזין אינון כלסטים דנפקין בארמין, ובגין דא עורבין חילא דלהון באורחין.

בא. ואינון דמזלהון תליא בשבת"י, אינון עציבין, ואינון דוחקין רגלי שכינתא בגלותא, דבזמנא דאלין אתפשטו בעלמא, אתמר ברגלי שכינתא ויאסוף רגליו אל המטה (בראשית מט לג), אתכנישת לגבי זרעיה דיעקב מטה שלמה, ובגין דא וישכון ישראל בטח בדר עין יעקב (דברים לג כח), דלא זזת שכינתא

זוהר הקדוש - לשון הקודש

ב. ומשום זה תנועות העורב, יש תנועה שעולה ברבי"ע, ומראה שחמא שלו תלוי למעלה בעולם הבא, ויש תנועה שמוריד אותה בתבי"ר בשברים, ומראה שחמא שלו יורד למטה בעולם הזה, להיות לו שבר בגללו, וכל אלו סימנים היא מראה בדרה, כמו עמלק שאמר בשבילו אשר קרף בדרה, שצדדים אחרים הם כלסטים שיוצאים בדרכים, ומפני זה עורבים הכח שלהם בדרכים.

בא. ואלו שמולם תלוי בשבת"י, הם עצובים והם דוחקים רגלי השכינה בגלות, שבזמן שאלו מתפשטים בעולם, נאמר ברגלי השכינה ויאסף רגליו אל המטה (בראשית מט לג), נאספת לגבי זרע יעקב מטה שלמה, ומפני זה וישכון ישראל בטח בדר עין יעקב (דברים לג כח), שלא זזה שכינה מהם בגלות, משום שאין בהם פסול, ושבתא"י יש לו שני פתים, אחד שפל ראש, והשני בית הסהר, שאסירי המלך אסורים בו בגלות, והם דוחקים את השכינה וישאל (ג"א השעה לישראל) בגלות, ובשפל ראש ישראל, הם שפלים למטה, ומזה הכוכב יבוא רעב ועניות לישראל, ומי שרוצה להשמר ממנו, צריך לשנות שמו ולשנות מקומו ולשנות מעשיו, וזה הוא שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה, והרי העמידוהו הן כל אלה ופעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

מינייהו בגלותא, בגין דלית בהו פסולא, ושבתא"י אית ליה תרין בתין, חד שפל ראש, ותניינא בית הסהר, דאסירי מלכא אסירין תמן בגלותא, ואינון דחקין שכינתא וישאל (ג"א שעתא לישראל) בגלותא, ובשפל ראש ישראל אינון שפלין לתתא, ומהאי ככבא ייתי כפנא וענייתא לישראל, ומאן דבעי לאסתמרא מניה, צריך לשנוי שמה ולשנוי אתריה ולשנוי עובדוי, ודא איהו שנוי מקום שנוי השם ושנוי מעשה, והא אוקמוהו הן כל אלה ופעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

זוהר הקדוש ארמית

מב. שַׁעְרָא חוּרְא וְעִינְי חוּרִין וְאַנְפֵי חוּרִין וְגוּפָא חוּרְא, אִי אִית בֵּיה עוּבְדִין טְבִין דָּא אִיהוּ מְסֻטְרָא דִימִינָא, מְסֻטְרָא דִרְחִימוּ דָאִיהוּ אֶהְבַּת עוֹלָם אֶהְבַּתִּיף עַל פֶּן מְשַׁכְתִּיף חֶסֶד (דְּרַמְיָה לֹא ב). שַׁעְרָא חוּרְא וְעִינְי חוּרִין וְאַנְפִין חוּרִין וְגוּפָא חוּרְא, דְלִית בֵּיה גְּמִילוֹת חֶסְדִים בְּרַחֲמֵי דְאֶהְבָּה, הָאִי הוּא רַמְאֵי מְסֻטְרָא דְלִבָּן הָאֶרְמִי, אֶסְתַּמַּר מִנְיָה, בְּהֶרֶת לְבָנָה הִיא, וְלִילִיָּת הִיא בְּהֶרֶת לְבָנָה אוּכְמָא סוּמְקָא יְרוּקָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (וַיִּקְרָא יג ד) וְאִם בְּהֶרֶת לְבָנָה הִיא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעַמּוֹק אֵין מְרָאֵהוּ מִן הָעוֹר, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה וּשְׁפֵלָה אֵינְנָה מִן הָעוֹר וְהִיא כְּהָה, תְּרִין (דף קכה ע"א) גְּוֹנִין תְּנַיִנִין אֵינְנִין יְרַקְרַק אוּ אֶדְמָדֵם, כְּלָהוּ מִתְּהַפְכִין עֵינְי בְּכַעְסָא לְחוּרֵי וְאוּכְמוּ וְסוּמְקוּ וִירוּקָא.

מג. וְכָל דָּא בְּמֵאֵי אֶשְׁתַּמּוּדְע, דְלִית בְּרֵשׁ דְלָא אֶתְכַלִּילֵן בֵּיה אֵלִין אַרְבַּע גְּוֹנִין, אֶלָּא הֵהוּא גְּוֹן דְשְׁלִיט עַל כְּלָהוּ אַחֲרָנִין, בֵּיה אֶתְקְרִי, וּבֵיה אֶשְׁתַּמּוּדְע לְאֶתְקְרִי חוּרֵר אוּ אוּכְם אוּ סוּמְק אוּ יְרוּק, וְאֵלִין אַרְבַּע גְּוֹנִין בִּישִׁין אֵינְנִין אַרְבַּע קְלִיפִין דְאֶגְוֹזָא, תְּהוּ וְבֵהוּ וְחֻשְׁף וְתַהוּם, וְאֵלִין אֵינְנִין (דְּכְרִים ח טו) נְחֹשׁ שְׂרָף וְעַקְרָב, וְצַמְאוֹן, אֶלּוּ הֵם אַרְבַּע הַגְּוֹנִים שֶׁל אִשׁ הַגִּיהֶנֶם.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

מב. שַׁעְרֵי לִבָּן וְעֵינֵי לְבָנוֹת וּפְנֵי לְבָנִים וְגוּפוֹ לִבָּן, אִם יֵשׁ בּוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים זֶה הוּא מִצַּד הַיְמִין, מִצַּד הָאֶהְבָּה שֶׁהִיא אֶהְבַּת עוֹלָם אֶהְבַּתִּיף עַל פֶּן מְשַׁכְתִּיף חֶסֶד (דְּרַמְיָה לֹא ב), שַׁעְרֵי לִבָּן וְעֵינֵי לְבָנוֹת וּפְנֵי לְבָנִים וְגוּפוֹ לִבָּן, שְׂאִין בּוֹ גְּמִילוֹת חֶסְדִים בְּאֶהְבַּת אֶהְבָּה, זֶה הוּא רַמְאֵי מִצַּד לִבָּן הָאֶרְמִי, הַשְּׂמֹר מִמֶּנּוּ, בְּהֶרֶת לְבָנָה הִיא, וְלִילִיָּת הִיא בְּהֶרֶת לְבָנָה שְׁחוּרָה אֶדְמָה צֶהְבָּה, זֶה הוּא שְׁכָתוּב (וַיִּקְרָא יג ד) וְאִם בְּהֶרֶת לְבָנָה הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעַמּוֹק אֵין מְרָאֵהוּ מִן הָעוֹר, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה וּשְׁפֵלָה אֵינְנָה מִן הָעוֹר וְהִיא כְּהָה, שְׁנֵי (דף קכה ע"א) גְּוֹנִים שְׁנַיִם הֵם יְרַקְרַק אוּ אֶדְמָדֵם, כּוֹלָם מִתְּהַפְכִים עֵינֵיהֶם בְּכַעַס לְלִבָּן וְשְׁחוּר וְאֶדוּם וְצֶהוּב.

מג. וְכָל זֶה בְּמָה נּוֹדַע, שְׂאִין בֶּן אָדָם שְׁלֹא נִכְלְלוּ בּוֹ אֵלוּ אַרְבַּע גְּוֹנִים, אֶלָּא זֶה הַגְּוֹן שֶׁשׁוֹלֵט עַל כָּל הָאֲחֵרִים, בּוֹ נִקְרָא, וּבוֹ נּוֹדַע לְהִקְרָא לִבָּן אוּ שְׁחוּר אוּ אָדָם אוּ צֶהֱב, וְאֵלוּ אַרְבַּע גְּוֹנִים רְעִים הֵם אַרְבַּע קְלָפוֹת שֶׁל הָאֶגְוֹז, תְּהוּ וְבֵהוּ וְחֻשְׁף וְתַהוּם, וְאֵלוּ הֵם (דְּכְרִים ח טו) נְחֹשׁ שְׂרָף וְעַקְרָב וְצַמְאוֹן, נְחֹשׁ גְּוֹן לִבָּן בְּהֶרֶת לְבָנָה, שְׂרָף וְעַקְרָב, אֶדְמָדֵם שְׂרָף, אוּ יְרַקְרַק עַקְרָב, וְצַמְאוֹן שְׁחוּרָה, אֵלוּ הֵם אַרְבַּע הַגְּוֹנִים שֶׁל אִשׁ הַגִּיהֶנֶם.

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

מד. ואתתא בישא מתמן קא אתיא, עלה אתמר (ויקרא יד מה) ונתן את הבית את אבניו ואת עציו בעניות, שלא נשאר בבית, ומפני זה חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו (משלי יד א), אלו הם ארבע הגוונים של אש הגיהנם, שבאים לעינים בפנים בשער, ומאיה מקום באים, ממרה שחורה של הפחול, וממרה אדמה של הכבד, וממרה צהבה של המרה, וממרה לבנה של הראה, אלו הם ארבעה גוונים חשוכים של מלאכי חבלה, וכלם כלולים בלילי"ת סם המות, מאדי"ם הוא ממרה אדמה לשפוף דם, והוא מכת הרב והרג ואבדן.

מד. ואתתא בישא מתמן קא אתיא, עלה אתמר (ויקרא יד מה) ונתן את הבית את אבניו ואת עציו בעניות, שלא נשאר בבית, ומפני זה חכמות נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו (משלי יד א), אלו הם ארבע הגוונים של אש הגיהנם, שבאים לעינים בפנים בשער, ומאיה מקום באים, ממרה שחורה של הפחול, וממרה אדמה של הכבד, וממרה צהבה של המרה, וממרה לבנה של הראה, אלו הם ארבעה גוונים חשוכים של מלאכי חבלה, וכלם כלולים בלילי"ת סם המות, מאדי"ם הוא ממרה אדמה לשפוף דם, והוא מכת הרב והרג ואבדן.

מה. והכי ושכינתא אשתמודעת בארבע גוונים שפירין נהירין, גוון חוור מסטרא דחסד, סומק מסטרא דגבורה, ירוק מסטרא דעמודא דאמצעייתא, אוכס מסטרא דאימא עלאה, דאתמר בה (משלי א ח) שמע בני

מה. וכך השכינה נכרת בארבעה גוונים יפים מאירים, גון לבן מצד החסד, אדם מצד הגבורה, צהב מצד עמוד האמצעי, שחור מצד האמא העליונה, שנאמר בה (משלי א ח) שמע בני מוסר אביך ואל תפוש תורת אמה, ונאמר בה (שיר השירים א ה) שחורה אני ונאורה, אימא תחתונה נוטלת גון מאמא עליונה, שוק ימין נוטל גון מזרוע ימין, זה הוא שכתוב (תהלים טז יא) נעימות בימינך נצח, שוק שמאל נוטל גון מזרוע שמאל, אות ברית נוטל גון מהגוף, עמוד האמצעי נוטל חכמה, אדם שרוכב על הכל, עליו נאמר (קהלת ח א) חכמת אדם תאיר פניו, ועליו נאמר (תהלים קד כד) יהו"ה כלם

מוסר אביך ואל תפוש תורת אמה, ואתמר בה (שיר השירים א ה) שחורה אני ונאורה, אימא תתאה נוטלת גוון מאימא עלאה, שוקא ימינא נוטל גוון מזרועא ימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים טז יא) נעימות בימינך נצח, שוקא שמאלא נוטל גוון מזרועא שמאלא, אות ברית נוטל גוון מהגופא, עמודא דאמצעייתא נוטל חכמה, אדם דרכיב על כלא, עלה אתמר (קהלת ח א) חכמת אדם תאיר פניו, ועליה אתמר (תהלים קד כד) יהו"ה כלם בחכמה עשית, כתר

זוהר הקדוש ארמית

עלאה איהו סתים לא אשתמודע
ביה גוון כלל לעילא, ובעמודא
דאמצעייתא אחזי כל גווינין.

מו. הא הכא רזא דשערא,
דביה אשתמודעאן אנשי
חיל בגוון חנור, יראי אלהי"ם
בגוון סומק, אנשי אמת בגוון
ירוק, שונאי בצע בגוון אוכס,
ארבע אתון מתלבשין בארבע
גווינין אלין, " בגוון חנור, ה'
בגוון סומק, ו' בגוון ירוק, ה'
בגוון אוכס, האי שמא איהו
דקיס גווינין בכל אתר, ואיהו
דצייר שרטוטין במצחא,
בגוונא דא יהו"ה, ואינן ארבע
רשימין דשרטוטין, דאינן
עמק רום ועמק תחת ועמק
מזרח ועמק מערב, שרטוטין
זעירין דקריצין דעינא מסטרא
דאת י', שרטוטין באורכא
בפתיא בגבהא מסטרא דתלת
אתון דאינן הו"ה, בלהון
אשתמודעין בשעור קומה דבר
נש, באורכא מסטרא דאריך
קומה, דאינן אנשי חיל,
בפתיא קצר קומה ורחבא
דקומה, ואינן יראי אלהי"ם,
בגבהא גבה קומה ואינן אנשי

זוהר הקדוש - לשון הקודש

בחכמה עשית, בטר עלוין הוא סתום לא נודע
בו גוון כלל למעלה, ובעמוד האמצעי נראים
כל גוונים.

מו. הנה פה סוד השיער, שבו נודעים אנשי חיל
בגוון לבן, וראי אלהי"ם בגוון אדום, אנשי
אמת בגוון צהב, שנאי בצע בגוון שחור, ארבעת
האותיות מתלבשות בארבעה גוונים אלו, " בגוון
לבן, ה' בגוון אדום, ו' בגוון ירוק, ה' בגוון שחור,
זה השם הוא הרוקם גוונים בכל מקום, והוא
שמצייר שרטוטים במצח, כמו זה יהו"ה, והם
ארבעה רשומי שרטוטים, שהם עמק רום ועמק
תחת ועמק מזרח ועמק מערב, שרטוטים קמנים
בגבות העין, מצד אות י', שרטוטים בארך, ברחב,
בגבה, מצד שלשה אותיות שהן הו"ה, כלם יודעים
בשעור קומה של בן אדם, בארך מצד ארך קומה,
שהם אנשי חיל, ברחב קצר קומה ורחב קומה,
והם יראי אלהי"ם, בגבה גבה קומה, והם אנשי
אמת, קמנים בעגול שונאי בצע מצד האות י', ודוד
מצד האות י' נאמר בו (שמואל א' יז יד) ודוד הוא
הקטן, ואלו הם שונאי בצע, שרטוטים אלו בדרך
ישר, בשרטוטים של גט פטורין שצריך שרטוטים,
או אלו שמחייבת התורה, ועל אלו שרטוטים נאמר
(תהלים כה י) כל ארחות יהו"ה חסד ואמת לנצרי
בריתו ועדתיו.

אמת, זעירין בעגולא שונאי בצע מסטרא דאת י', ודוד מסטרא דאת י' אתמר ביה (שמואל א
יז יד) ודוד הוא הקטן, ואלין אינן שונאי בצע, שרטוטין אלין בארח מישר, כשרטוטין דגט
פטורין דצריך שרטוטי, או אלין דמחייבא אורייתא, ועל אלין שרטוטין אתמר (תהלים כה י)
כל ארחות יהו"ה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו.

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

מזו. שרטוטין באריכו מסטרא דרבי"ע כגוונא דתקיעה, ואלין אינון אריכין דקומה מסטרא דימינא, ארך אפיס, אריכין בקלא בצלותין באורייתא, אריכין ברוגזא, אריכין בשערא בעינין באנפין בחוטמא בשפון בדיקנא בגופא בדרועין ברגלין באצבעין (דף קכה ע"ב) רשימו דלהון חוור, ווי לון לאלין דמכחישין דיוקניהון לעילא, כאלו מכחישין סדרי בראשית, וכאלו ממעטין את הדמות, דאיהו שיעור קומה דלעילא, דאלין דשרטוטיהון אריכין, וקומה דלהון ואברים דלהון, צריכין למהוי מארי דחסד, אריכין ברוגזא, מארי דרחימו, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מא ח) זרע אברהם אוהבי.

מזו. שרטוטין ברחבא, כגוונא דשברים, תנועה דלהון תבי"ר, ואינון רחבים וקצרים דקומה, ואנפין רחבין וקצרין, ועיניו רחבים, וחוטמוי רחבים, ושפון רחבים, אלין אינון יראי אלהי"ם, מארי

מזו. שרטוטין בארך מצד הרביע כמו תקיעה, ואלו הם ארכי הקומה מצד ימין, ארך אפיס, ארכים בקול בתפלות בתורה, ארכים בכעס, ארכים בשער בעינים בפניהם בחטם בשפתותיהם בזקן בגוף בזרועות ברגלים באצבעות, רושם שלהם לבן. אוי להם לאלו שמכחישים צורותיהם למעלה, כאלו מכחישים סדרי בראשית, וכאלו ממעטים את הדמות, שהוא שיעור קומה שלמעלה, שאלו ששרטוטיהם ארכים, והקומה שלהם ואברים שלהם, צריכים להיות בעלי חסד, מאריכים אפיים, בעלי האהבה, אותו שנאמר בו זרע אברהם אוהבי.

מזו. שרטוטין ברחב, כמו שברים, תנועה שלהם תביר, והם רחבים וקצרים בקומה, ופניהם רחבים וקצרים, ועיניו רחבות, וחוטמוי רחבים, ושפתיו רחבות, אלו הם יראי אלהי"ם, בעלי יראה מצד יצחק. אוי למו שמכחיש קומתו במעשים רעים, שיורש נשמה רעה שרוכבת על דיוקנו שמכחיש הפמליא למעלה.

מזו. שרטוטין גבוהים, ופנים גבוהות, ועיניו גבוהות, וחטם ושפתים גבוהות, וגוף גבוה, אלו הם בעלי האמת, זרע אמת, מאותו שנאמר בו (מיקה ז ט) תתן אמת ליעקב.

דיראה מסטרא דיצחק, ווי למאן דאכחיש קומתיה בעובדין בישין, דירית נשמתא בישא דרכיב על דיוקניה, דאכחיש פמליא לעילא.

מזו. שרטוטין גבוהין, ואנפין גבהנין, ועיניו גבהנין, וחוטמא ושפון גבהנין, וגופא גבוה, אלין אינון מארי דקשוט זרע אמת, מההוא דאתמר ביה (מיקה ז ט) תתן אמת ליעקב.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

זוהר הקדוש ארמית

ג. ואלו הם אדנ"י, א' ארך פנים, ועליו שורה י', ד' רחב פנים ועליו שורה ה', נ' גבוה פנים ועליו שורה ו', י' רחב הפנים ועליו שורה ה', שרמוטים קמנים מצד התרועה בעגול בדיוקן האות י', שונאי בצע, מצד דוד שנאמר בו (שמואל א' יז יד) ודוד הוא הקטן, והם עינים קמנות יפות בעגול, פנים קמנים בעגול יפים, חטם קטן, פה קטן, גוף שלו קטן, ופה בהבל, ועליו שורה ה'.

ג. ואלין אינון אדנ"י, א' אריך אנפין ועליה שריא י', ד' רחבא דאנפין ועליה שריא ה', נ' גובהא דאנפין ועליה שריא ו', י' רחבא דאנפין ועליה שריא ה', שרטוטין זעירין מסטרא דתרועה בעגולא בדיוקנא דאת י', שונאי בצע, מסטרא דדוד דאתמר ביה (שמואל א' יז יד) ודוד הוא הקטן, ואינון עינין זעירין שפירין בעגולא, אנפין זעירין בעגולא שפירין, חוטמא זעירא פימא זעירא גופא דיליה זעירא, שפיר בכלא, ועליה שריא ה'.

ג. שרמוטים גבוהים מצד תרועה, שלשלת של תקיעה ושברים, זה מעלה קול בתרועה, וזה שובר לה בשברים, וזה בינוני בקולו, שלשלת של תקיעה ושברים, לא ארוך ולא קצר, מי שהוא בדיוקן האות י', הוא קול דממה דקה וזו מדה לכל אברים של הפנים למעלה, ממטה למעלה, היא מדה לכל ספירה וספירה מעשר ספירות, ובה עולה כל ספירה לעשרת אלפים רבי רבבות, ו' שעורו בכל ספירה וספירה ששת אלפים רבי רבבות, ה' ה' הם מהלך בכל ספירה וספירה ה' אלפים רבי רבבות, ממעלה למטה, וממטה למעלה.

ג. שרטוטין גבהנין מסטרא דתרועה, שלשלא"ה דתקיעה ושברים, דא סליק קלא בתרועה, ודא תפר לה בשברים, ודא בינוני בקליה, שלשלא"ה דתקיעה ושברים, לא אריך ולא קצר, מאן דאיהו בדיוקנא דאת יו"ד איהו קול דממה דקה, ודא מדה לכל אברין דאנפין לעילא, מתתא לעילא, איהי מדה לכל ספירה וספירה מעשר ספיראן, ובה סליקת כל ספירה לעשרת אלפים רבי רבבות, ה' ה' אינון מהלך בכל ספירה וספירה ה' אלפים רבי רבבות, ומתתא לעילא.

ג. שרמוטים עקומים שאין הם רשומים בדרך ישר, הם רשומים של נחש עקלתון, ששרמוטים בשלשלת כמו זה WW MM (הם מהלך הדגים של הים) (נ"א מהלך שלהם כדגים בים) שהם כמו תלמודי אלפים רבי רבבות, ו' שעוריה בכל ספירה וספירה ששת אלפים רבי רבבות, ה' ה' אינון מהלך בכל ספירה וספירה ה' אלפים רבי רבבות, ומתתא לעילא.

ג. שרטוטין עקימין דלאו אינון רשימין בארז מישר, אנון רשימין דנחש עקלתון, דשרטוטין כשלשלא"ה כגוונא דא WW MM (אינון מהלך דגנין דמא), (נ"א מהלך דלהון כגנין

זוהר הקדוש - לשון הקודש

חכמים שגדלים ביום, והם הסוד של תרועה ξ ושלשלת, וכך מהלך של הדגים, כמו התרועה, והם דרנא למטה, שלשלת למעלה, כמו של קדשה כך הם רשומים מצד הטמאה, שכך העמידוה בעלי המשנה (קהלת ז יד) זה לעמת זה עשה האלהים.

גג. שרטוטים הם כמו לולב, שנאמר בו נפרצו עליו פסול, כך שרטוטים שיש בהם פרוז ופרצה, זה מראה בגלגול שלו לפני שבא לעולם, שהיה מקצץ בנטיעות ועשה פרוז באילן החיים, במקום שנחצבה נשמתו, ובמה נודע, אלא שרטוטים שהם ארכים כמו זה - (= א"א), אין בהם הפסק, שלמים הם, זה בן אדם לא קלקל צורתו, ולא עשה פרוז באילן החיים.

גד. ואם יש בהם הפסק כמו זה - (= א"א), זה בן אדם הכחיש צורתו, ועשה פגם ומום, ובה הפגם שורה מום, כפי מום הירח, פרוץ הוא, מצח אשה זונה (ירמיה ג ג), שורה בו פריצות במצחו, מאותו מקום הוא פגום, וצריך לכסות מצחו שלא תתגלה ערותו לבעלי הדין. ואם חזר בתשובה, יהיה פגם שלו יורד למטה, לקבל בה ענש, ואם הוא לא חזר בתשובה, עולה למעלה לתבע לו דין בעולם הבא, באותו מקום שפגם, עליו נאמר מעם מזבחי תקחננו למוות, ולא לחנם אמרו קדמונים,

פגם ומום, ובה הוא פגם שריא מום, כפום מום דסיהרא, פרוץ איהו, מצח אשה זונה (ירמיה ג ג), שריא ביה פריצו במצחו, מההוא אתר איהו פגים, וצריך לכסאה מצחו דלא יתגלי עריותיה למארי דדינא, ואם חזר בתשובתא, והא פגימו דיליה נחית לתתא, לקבל בה ענשא, ואם לאו איהו חזר בתשובתא, מסתלקת לעילא לתבעא ליה דינא בעלמא דאתי,

זוהר הקדוש ארמית

בימא, דאינון כגוונא דתלמיד די חכמים דמתרבין בימא, ואינון רזא דתרועה, ξ ושלשלת והכי מהלך דנוניא כגוונא דתרועה, ואינון דרג"א לתתא, שלשלת לעילא, כגוונא דקדושה הכי אינון רשימין מסטרא דמסאבו, דהכי אוקמוה מארי מתניתין (קהלת ז יד) זה לעמת זה עשה האלהים.

גג. שרטוטין אינון כגוונא דלולב, דאתמר ביה נפרצו עליו פסול, הכי שרטוטין דאית בהו פרידו ופריצו, דא אחזי בגלגולא דיליה קדם דאתיא לעלמא, דהוה מקצץ בנטיעות ועביד פרוזא באילנא דחיי, באתר דאתגזרת נשמתיה, ובמאי אשתמודע, אלא שרטוטין דאינון אריכין כגוונא דא - (= א"א) לית בהו פסק שלמין אינון, האי בר נש לא אכחיש דיוקניה, ולא עבד פרוזא באילנא דחיי.

גד. ואם אית בהו פסק כגוונא דא -- (= א"א) האי בר נש אכחיש דיוקניה, ועבד

זוהר הקדוש ארמית

בההוא אַתְר דְּפָגִים, עֲלִיה אַתְמַר (שְׁמוֹת כָּל אֶחָד טו) מֵעַם מִזְבְּחֵי תִקְוָנוּ לְמוֹת, וְלֹא לְמַגְנָא אֲמַרוּ קְדָמָיִן, בְּמָקוֹם שְׁאֲמַרוּ לְהֶאֱרִיךְ אֵינּוּ רִשְׁאֵי לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אֵינּוּ רִשְׁאֵי לְהֶאֱרִיךְ, דְּלֹא יִכְחִישׁ דִּיּוֹקְנֵיהּ וְיַעֲבִיד (דף קכו ע"א) פְּרִיצוּ בְּדִיּוֹקְנָא דְלַעֲיֵלָא.

נח. באורייתא דלעילא מאן דרשים וצירי אלין שרטוטין, איהו אמן מופלא ומכוסה, מאן דאסתפל בשפולי משכנא, אשתמודע באלין רשימין וצירין, דאתמר בהון (תהלים קלט טו) רקמתי בתחתיות ארץ, ציורא דארבע שרטוטין אלין, אינון אריה שור נשר אדם, בכלהו ארבע רשימין, הךא הוא דכתיב (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, ודא מיכאל שר החסד לימינא, ופני שור מהשמאול לארבעתן, דא גבריאל שר הגבורה, ופני נשר לארבעתן דא נוריא"ל (נ"א אוריאל) שר שלום עמוֹדָא דאמצעיתא, ודמות פניהם פני אדם, רפאל שר שכנינתא, דתמן פאר, דאתמר בה (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך.

נו. מאן דלא אתחזיין שרטוטין ביה, לית ליה דיוקנא כלל לעילא, זכותיה נחית לתתא, עליה אתמר (תהלים טט כט) ימחו מספר חיים, אלא אם תב בתיובתא, דדא אשתפח דלית ליה במה דייתי בגלגולא, מאן דשרטוטין דיליה רכיבין כגוונא דא // (נ"א יז) דא אחזי דקא אתיא בגלגולא חדא, ואם תרין שרטוטין מורכבין כגוונא דא ≧ (נ"א =), אחזי תרין

זוהר הקדוש - לשון הקודש

בְּמָקוֹם שְׁאֲמַרוּ לְהֶאֱרִיךְ אֵינּוּ רִשְׁאֵי לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אֵינּוּ רִשְׁאֵי לְהֶאֱרִיךְ, שְׁלֹא יִכְחִישׁ דִּיּוֹקְנֵנוּ וְיַעֲשֶׂה פְרִצָה בְּצוּרָה שְׁלַמְעֵלָה.

נח. בתורה שלמעלה מי שרשם ומציר אלו שרטוטים, הוא אמן מופלא ומכסה, מי שמסתפל בתחתית המשכן, יודע באלו רשומים וציורים שנאמר בהם (תהלים קלט טו) רקמתי בתחתיות ארץ, הציור של ארבע שרטוטים אלו, הם אריה שור נשר אדם, בכלם ארבע רשומים, זה הוא שפתוב (יחזקאל א י) ופני אריה אל הימין לארבעתם, זה מיכאל שר החסד לימין, ופני שור מהשמאל לארבעתן, זה גבריאל שר הגבורה, ופני נשר לארבעתן, זה נוריא"ל (נ"א אוריאל) שר שלום עמוֹדָא דאמצע, ודמות פניהם פני אדם, רפאל שר השכינה, ששם פאר, שנאמר בה (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך.

נד. מי שלא נראים שרטוטים בו, אין לו צורה כלל למעלה, זכותו יורד למטה, עליו נאמר (תהלים טט כט) ימחו מספר חיים, אלא אם שב בתשובה, שזה נמצא שאין לו במה שיבא בגלגול. מי ששרטוטים שלו רוכבים כמו זה // (נ"א יז) זה מראה שבא בגלגול אחד, ואם שני שרטוטים מרכבים דא נוריא"ל (נ"א אוריאל) שר שלום עמוֹדָא דאמצעיתא, ודמות פניהם פני אדם, רפאל שר שכנינתא, דתמן פאר, דאתמר בה (יחזקאל כד יז) פארך חבוש עליך.

זוהר הקדוש ארמית

גלגולין, ואם תלת שרטוטין במצחיה מורכבין, הא אשלים (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ואם לית ליה שרטוטין במצחיה, ואית שרטוטין על קריצין דעיינין, דא אחזי על ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א).

זו. שרטוטין אינון באתוון דאינון יהו"ה, ציורין בנקודין דאינון יו"ד ה"י וא"ו ה"י, וציורין אינון בעיינין באודנין באנפין בנקבין דחוטמא בפומא, קמ"ץ שרטוט וציור, שרטוט לעילא ונקודה לתתא, דא אחזי על גלגולא קדמאה, דקא נחית לתתא.

נת. ניצוץ איהו תיה תחות רקיע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי תחיה רקיע, רישא תחיה, איהו קמ"ץ, ניצוץ תיה, רקיע לעילא מינה, ניצוץ איהו י' סליק באת ו' דאיהו רקיע, שית זמנין עשר ואתעבידת ס, ובה (תהלים קמה יד) סומך יהו"ה לכל הנפלים,

ותיה איהו סמך (נ"א איהי י' סמוך) לרקיע.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

כמו זה ≡ (נ"א =) מראה שני גלגולים, ואם שלש שרטוטים במצחו מרכבים, הרי משלים (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, ואם אין לו שרטוטים במצחו, ויש שרטוטים על גבות העינים, זה מראה על ארבעה לא אשיבנו (עמוס ב א).

זו. שרטוטים הם פאותיות שהן יהו"ה, ציורים בנקודות שהן יו"ד ה"י וא"ו ה"י, וציורים הם בעינים באונים בפנים בנקבי החטם בפה, קמ"ץ שרטוט וציור, שרטוט למעלה ונקודה למטה, זה מראה על גלגול ראשון, שיוזרד למטה.

נת. ניצוץ הוא תיה תחת רקיע, זה הוא שכתוב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי תחיה רקיע, רקיע ודאי על ראש תחיה הוא קמ"ץ, ניצוץ תיה, רקיע למעלה ממנה, ניצוץ הוא י', עולה באות ו' שהוא רקיע, שש פעמים עשר, ונעשית ס', ובה (תהלים קמה יד) סומך יהו"ה לכל הנפלים, ותיה הוא סומך (נ"א היא י' סמוך) לרקיע.

זו. רקיע עם ניצוץ הוא גלגול, רקיע בלי ניצוץ הוא גלגל, כמו שהעמידוהו גלגל הוא שחזור בעולם, שמסתובב לעולם, וזה פתח, ולא יש לו הרפכה בגלגול, שאין לו תיה שרוכב עליה, וזה שרביט הרכב, שנאמר בו (במדבר כד יז) דרך פוכב מיעקב, דרך בין שתי חיות שהן צירי ונעשה ויצר,

נט. רקיע עם ניצוץ איהו גלגול, רקיע בלא ניצוץ איהו גלגל, כמה דאוקמהו גלגל הוא שחזור בעולם, דאחזיר לעלמא, ודא פתח, ולא אית ליה הרפכה בגלגול, דלית ליה תיה דרכיב עליה, ודא שרביט הככב, דאתמר ביה (במדבר כד יז) דרך ככב מיעקב, דרך בין

זוהר הקדוש ארמית

שפתי חיות דאינון צר"י, ואתעביד וייצר, ובהון קא אחזיא בתרין גלגולין, ודא אדם דיצירה, דקמ"ץ איהו אדם דבריאה, וכד אתא בתלת גלגולין דאינון סגו"ל, אתעביד שלשלת משולש בהון, ודא אדם דעשייה.

ס. והכי איהו שרביט דככב, כד איהו עובר בין שפתי אופנים דאינון שב"א, אתעביד שור"ק, דרג"א, ואינון שלשלת לעילא, בסגו"ל, בסגולת"א, דרג"א לתתא בשור"ק, שב"א צר"י, חל"ם כד אסתליק בצר"י אתעביד סגולת"א, חר"ק דנחתא בצר"י אתעביד סגו"ל, וכד עאל בשב"א אתעביד שר"ק, וכלא נקדה תדא, חל"ם איהו לעילא בסגולת"א, חר"ק איהו בסגו"ל, שורק איהו באמצעייתא בגוונא דא ו, הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לב כט).

סא. אחזי גלגולא קדמאה יהו"ה, אחזי גלגולא

תנינא יהו"ה (נ"א וי"ה וי"ה), אחזי גלגולא תליתאה יו הו וו הו, (נ"א אתגליא ואחזי גלגולא קדמאה יהו"ה גלגולא תנינא תלת י" י" י), הרפכה דכלהו תלת אדנ"י, ורזא דא י" י, חל"ם חר"ק שור"ק, תלת יודי"ן, אמן מופלא אמן נסתר אמן מכוסה, דאתרמיזו בהאי שמא יר"ד ה"י וא"י ה"י, אמן מופלא דאשתמודע בכלהו, חד שריא בנפש הזכרון, ותנינא בנפש

זוהר הקדוש - לשון הקודש

ובהם בא בשני גלגולים, וזה אדם של יצירה, שקמין הוא אדם של בריאה, וכאשר בא בשלש גלגולים שהם סגו"ל נעשה שלשלת משולש בהם, וזה אדם של עשייה.

ס. וכך הוא שרביט הכוכב, כשהוא עובר בין שני אופנים שהם שבא, נעשה שורוק, דרג"א, והם שלשלת למעלה, בסגול, בסגולתא, דרג"א למטה בשורק, שבא צירי, חולם כאשר עולה בצירי נעשה סגול, חיריק שיורד בצירי נעשה סגול, חיריק שיורד בצירי נעשה סגול, וכאשר נכנס בשבא נעשה שורוק, והכל נקודה אחת, חולם הוא למעלה בסגולתא, חיריק הוא למטה בסגו"ל, שורוק הוא באמצע כמו זה ו הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר.

סא. נראה גלגול ראשון יהו"ה, נראה גלגול שני יהו"ה, (נ"א וי"ה וי"ה), נראה גלגול שלישי

יהונוו"הו (ה"א מתגלה ומראה גלגול ראשון יהו"ה גלגול שני שלש י" י י) הרפכה של בלם ג' אדנ"י, וסוד זה י' י' חולם חיריק שורוק, שלש יודי"ן, אמן מופלא, אמן נסתר, אמן מכסה, שנתמזו בזה השם יר"ד ה"י וא"י ה"י, אמן מופלא שנודע בכלם, אחד שורה בנפש הזכרון, ושני בנפש המחשבה, ושלישי בנפש המצוייר, שהם שלשה מוחין י' י' י' רין (דף קכו ע"ב) שמוסוב להם כמו זה ☺ היא ראש של

זוהר הקדוש ארמית

המחשבה, ותליתא דנפש המצויר, דאינון תלת מוחין י' י', ריהטא (דף קכו ע"ב) דסחיר לון כגוונא דא ☺ איהי קרקפתא דתפלין, שרטוטין כגוונא דא ית"ה, יהו"ה בהון מלך הא הכא שרטוטין דמצחא.

כב. עינין, בהון ואתה תחזה מכל העם, אנשי חיל כגוון חוור יראי אלהים כגוון סומק, אנשי אמת כגוון ירוק, שונאי בצע כבת עין דאיהי אוכמא, ודא רזא דשבת, ש' תלת ענפי תלת גוונין דעינא, ב"ת דשבת דא בת עין, ועליהו אתמר (שמות לא טו) ושמרו בני ישראל את השבת וגומר, והא אוקמוהו דאינון תרין שבתות, אימא עלאה בתלת דרגין, ואימא תתאה בתלת דרגין, עמודא דאמצעייתא כליל שית סטרין דאינון שית דרגין, עינין דמסתכלין בארץ מישר בחוורו, אלין אינון עינין

זוהר הקדוש - לשון הקודש

תפלין, שרטוטים כמו זה ית"ה, יהו"ה בהם מלך, הרי כאן שרטוטי המצח.

כב. עינים בהם ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל כגוון לבן, יראי אלהים כגוון אדם, אנשי אמת כגוון ירוק, שונאי בצע כבת עין שהיא שחורה, וזה סוד השבת, ש' שלש ענפים שלש גונים של העין, ב"ת של שבת זו ב"ת עין, ועליהם נאמר (שמות לא טו) ושמרו בני ישראל את השבת וגומר, והרי העמידוהו שהן שתי שבתות, אימא עליונה בשלש דרגות, ואמא תחתונה בשלש דרגות, עמוד האמצע כולל ששה צדדים שהם שש דרגות, עינים שמסתכלים בדרך ישר בלבן, אלו הן עינים של אהבה, ובהם השכינה היא יפה כלבנה, שאין בה פגם, שנאמר בה (שיר השירים א טו) הנהי יפה רעיתי הנהי יפה עיניה יונים.

כג. ויש עינים שאותו נחש הוא כרוך בהם, נחש הקדמוני, ולא מסתכלים בדרך ישר, בכל מה שמסתכל מתקלל. העין הוא כגלגל, גון לבן כמו הים שמסבב כל העולם, ושני כמו הארץ, שלישי כמו ארץ ישראל, נקודה קטנה של בת עין היא כמו ציון, שהיא נקודת העולם שמושם השתת העולם.

דרחימו, ובהון שכינתא איהי יפה כלבנה דלית בה פגימו, דאתמר בה (שיר השירים א טו) הנהי יפה רעיתי הנהי יפה עיניה יונים.

כג. ואית עינין דההוא חניא איהו כרוך בהון, נחש הקדמוני, ולאו מסתכלין בארץ מישר, בכל מה דאסתפל אתלטיא. עינא איהו כגלגל, גוון חוור כגוונא דימא דאסתר כל עלמא, ותניינא כגוונא דארעא, תליתא כגוונא דארעא דישראל, נקודה זעירא דבת עין איהי כגוונא דציון, דאיהי נקודה דעלמא דמתמן הוישתת עלמא.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

סד. ויש בן אדם שגון שלו תכלת, שהוא דומה לרקיע, כמו שהעמידוהו בעלי המשנה תכלת דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד, ושלשה גונים הם בעין, לבן שחור תכלת, כנגד אש שאין הוא שורף, ואש שהוא שורף ולא אוכל, שלישי שהוא תכלת כנגד אש שהוא שורף ואוכל, רביעי לבת אש וזה השכינה בת עין, ועליה נאמר (שמות ג ב) וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה זו בת עין, וירא והנה הסנה בער באש זו גוון שעל בת עין שהוא גוון שני, והסנה איננו אוכל גוון שלישי, ויאמר משה אסרה נא ואראה וגומר (שם ג) גוון לבן של אש העליון, ובשלשה גונים אלו מתאחדת (נ"א מתחברת) בת עין שהיא השכינה.

סה. ובהם עולה בשלש תפלות לפני יהוה, זה הוא שכתוב (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה וגומר, זאת תורת זה בת עין, שכינה שעולה בשלשה אבות שתקנו שלש תפלות, ומשום זה זאת תורת העולה בימין שהוא אש שלא שורפת, ששם חכמה שהוא מען מים, שנאמר בו הרוצה להחכים ידרים, שנחלש פח האש, שהוא גוון לבן של אש הנר שלא יהיה שורף, ונקוד שלה קמץ, שנאמר בו וקמץ הכהן (ויקרא ה יב), וכהן הוא לימין, קמ"ץ נקודה של אות י' מצד הימין לא מתחייב נקודה אחרת.

זוהר הקדוש ארמית

סד. ואית בר נש דגנון דיליה תכלת דאיהו דומה לרקיע, כמה דאוקמוה מארי מתניתין תכלת דומה לים, וים דומה לרקיע, ורקיע דומה לכסא הכבוד. ותלת גוונין אינון בעינא חנור אוכס תכלת, לקבל אש דלאו איהו שורף, ואש דאיהו שורף ולא אכיל, תליתאה דאיהו תכלת לקבל אש דאיהו שורף ואכיל, רביעאה לבת אש ודא שכינתא בת עין, ועלה אתמר (שמות ג ב) וירא מלאך יהוה אליו בלבת אש מתוך הסנה דא בת עין, וירא והנה הסנה בער באש דא גוון דעל בת עין דאיהו גוון תניינא, והסנה איננו אכל גוון תליתאה, ויאמר משה אסרה נא ואראה וגומר (שם ג) גוון חנור דשרגא עלאה, ובתלת גוונין אלין אתאחדת (נ"א מתחברת) בת עין דאיהי שכינתא.

סה. ובהון סלקא בתלת צלותין קדם יהוה, הקדא הוא דכתיב (ויקרא ו ב) זאת תורת העולה וגומר, זאת תורת דא בת עין שכינתא דסלקא בתלת צלותין, וכגין דא זאת תורת העולה וגומר, זאת תורת העולה בימינא דאיהו אש דלא שורף, דתמן חכמה דאיהו מבוועא דמ"א, דאתמר ביה הרוצה להחכים ידרים, דתשש חילא דאשא, דאיהו גוון חנור דשרגא דלא יהא שורף, ונקודה דילה קמ"ץ, דאתמר ביה וקמץ הכהן (ויקרא ה יב), וכהנא איהו לימינא, קמ"ץ נקודה דאת י' מסטרא דימינא לא אתחייב נקודה אחרא.

זוהר הקדוש ארמית

סו. היא העולה גנון תנינא דאתא אחיד בצלותא דמנחה, ביה סלקא ברמא לגבי שמאלא דתמן ה' עלאה, ובה הרוצה להעשיר יצפין, ובגין דאתתא מתמן, אמרו מארי מתנייתין אוקירו נשיכו כי היכי דתתעטרון, בגין דמצפון אינון, (איוב לו כב) ומצפון זהב יאתה, ונקודה דאיהו מחייבא לאת ה' מסטרא דשמאלא שב"א, ועליה אתמר (ישעיה סו טז) כי בא"ש יהו"ה נשפט, על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר (ויקרא ו ב) דא גנון תכלת, דאיהו אחיד בצלותא דערבית, וביה סלקא שכינתא לגבי עמודא דאמצעייתא, וצלותא דערבית לקבל אמורין ופדרין דמתאכלין כל הלילה, ובגין דא תכלת דומה לרקיע, דאתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים, דאפריש מחלוקת בין ימינא ושמאלא, ונקודה דרקיע חל"ם, ומאן

זוהר הקדוש - לשון הקודש

סו. היא העולה, גנון שני שנאחו בתפלת המנחה, בו עולה בת לגבי שמאל ששם ה' עליונה, ובה הרוצה להעשיר יצפין, ומשום שאשה משם, אמרו בעלי המשנה כבדו נשותיכם כדי שתתעשרו, משום שמצפון הן, (איוב לו כב) ומצפון זהב יאתה, ונקודה שהיא מחיבת לאות ה' מצד שמאל שבא, ועליו נאמר (ישעיה ו טז) כי בא"ש יהו"ה נשפט, על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר (ויקרא ו ב), זה גנון תכלת, שהוא אוהו בתפלת ערבית, ובו עולה השכינה אל עמוד האמצעי, ותפלת ערבית כנגד אמורים ופדרים שמתאכלים כל הלילה, ומשום זה תכלת דומה לרקיע שנאמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים, שמבדיל מחלוקת בין ימין ושמאל, והנקודה של הרקיע, חולם, ומי רקיע זה ו', שהיא כמו זה ש רקיע, ואותו ניצוץ חולם עליו, וזה נקודה היא מחיבת לאות ו', וסוד הנקודה יהוה וסוד הדבר רק באבתיך חש"ק יהו"ה, (דברים י טו) כי בי חש"ק ואפליטהו (תהלים צד יד), כ"י סוד שם של ארבעים ושתים, כ"י כ"י ירבו ימיה וגומר (משלי ט יא).

סז. ויש מי שהוא מפרש אלו (דף קכז ע"א) שלשה גונים ברקיע, שהם לבן ושחור ותכלת, אחד

רקיע דא ו' דאיהו כגונא דא ש רקיע, וזהו ניצוץ חל"ם עליה, והאי נקודה איהי מחיבת לאת ו', ורזא דנקודה יהוה, ורזא דמלה רק באבתיך חש"ק יהו"ה, (דברים י טו) כי בי חש"ק ואפליטהו (תהלים צד יד), כ"י כ"י רזא דשמה דארבעין ותרין, כ"י כ"י ירבו ימיה וגומר (משלי ט יא).

סז. ואית מאן דאיהו מפרש אלין (דף קכז ע"א) תלת גונון ברקיעא, דאינון חוור ואוכס ותכלת, חד חוור לעילא מן שרגא, וחד תכלת לתתא, אוכס באמצעייתא אפריש

זוהר הקדוש ארמית

בתרוניהו, ולא אשתמודעו בקדרותא דיליה, ורזא דא מארי מתניתין אוקמוהו כגוונא דא, מאימתי קורין את שמע בשחרית, כדי שיכיר בין תכלת ללבן, מיד דאתעבר קדרותא דשמיא, דאתמר בה (ישעיה ג) אלביש שמים קדרות, מיד נהיר שמיא ואשתמודע איהו בין תכלת ללבן, ואשתמודע הכא תכלת מסטרא דשמאלא, לבן מסטרא דמינא, עמודא דאמצעיטא אחיד בתרוניהו, וביה קורין קריאת שמע בשחרית, דאיהי שכינתא בת עין.

סח. והכי קריאת שמע דערבית צריכין לייחדא לה בעמודא דאמצעיטא, כמה דתקיננו מארי מתניתין, לקרות קריאת שמע בככבים דאינון בינונים (בנויים), דהכי אוקמוהו, לא מן הככבים הנראים ביום, ולא מן הככבים הנראים בלילה, אלא מן הבינונים, דאינון מסטרא דעמודא דאמצעיטא, שכינתא נר דאתאחדת בהון, (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור, אור דא אורייתא דבכתב, דאיהי נשמת אדם, דנהירת על נר, על תרוניהו אתמר, (בראשית א טו) את המאור הגדול לממשלת היום, ואת המאור הקטן לממשלת הלילה.

סז. גוון לבן בו א"ל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות, גוון תכלת כרסיא

זוהר הקדוש - לשון הקודש

לבן למעלה מן אש הנה, ואחד תכלת למטה, שחור באמצע מבדיל בשניהם, ולא נפרים בקדרות שלו, וסוד זה בעלי המשנה העמידוהו כמו זה, מאימתי קוראים את שמע בשחרית כדי שיכיר בין תכלת ללבן, מיד שנעבר קדרות השמים, שנאמר בה (ישעיה ג) אלביש שמים קדרות, מיד מאיר השמים ונודע הוא בין תכלת ללבן, ונודע כאן, תכלת מצד השמאל, לבן מצד הימין, עמוד האמצעי נאחו בשניהם, ובו קוראים קריאת שמע בשחרית שהיא השכינה בת עין.

סח. וכך קריאת שמע של ערבית צריכים ליחד אותה בעמוד האמצעי, כמו שתקנו בעלי המשנה, לקרות קריאת שמע בכוכבים שהם בינוניים (בנויים), שכן העמידוהו, לא מן הכוכבים הנראים ביום, ולא מן הכוכבים הנראים בלילה, אלא מן הבינונים, שהם מצד עמוד האמצעי, הרי כאן שלשה גוונים באש הנה, השכינה נר שמתאחדת בהם, (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור, אור זו תורה שבכתב, שהיא נשמת אדם, שמאירה על נר, על שניהם נאמר (בראשית א טו) את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה.

סז. גוון לבן בו א"ל מלך יושב על כסא רחמים דעמודא דאמצעיטא, הא הכא תלת גוונין בשרגא, שכינתא נר דאתאחדת בהון, (משלי ו כג) כי נר מצוה ותורה אור, אור דא אורייתא דבכתב, דאיהי נשמת אדם, דנהירת על נר, על תרוניהו אתמר, (בראשית א טו) את המאור הגדול לממשלת היום, ואת המאור הקטן לממשלת הלילה.

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

דדין, דאינון אימא עלאה אימא תתאה, אהי"ה אדני", מלך דאחיד בתרין יהו"ה יהו"ה, עליה אתמר (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו כי תדע, ואינון חכמה ועמודא דאמצעיתא, מסטרא דדין אמר קודשא בריך הוא אני אמית (דברים לב ט), ומסטרא דכרסיא דרחמי אמר קודשא בריך הוא ואחיה, ובגין דא תלמידי חכמים כד הוו מסתכלין בגוון תכלת דעינא הוו מענישין ביה, כמה דאוקמהו מארי מתניתין, בכל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני.

ומתנהג בחסידות, גוון תכלת כפא הדין, שהם אימא עליונה אימא תחתונה, אהי"ה אדני", מלך האוחז בשניהם יהו"ה יהו"ה, עליו נאמר (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו כי תדע, והם חכמה ועמוד האמצעי, מצד הדין אמר הקדוש ברוך הוא (דברים לב ט) אני אמית, ומצד כפא הרחמים אמר הקדוש ברוך הוא ואחיה, ומשום זה תלמידי חכמים כאשר היו מסתכלים בגוון תכלת של העין היו מענישים בו, כמו שהעמידוהו בעלי המשנה, בכל מקום שנתנו חכמים עיניהם או מיתה או עוני.

ע. דבגוון חוור מתלבש א"ל מן מיכא"ל שר החסד, ותחותיה נחש, ופורץ גדר ישכנו נחש, בגוון סומק אתלבש גבריאל"ל שר הגבורה, ותחותיה שרף, בגוון ירוק אתלבש אוריאל"ל נוריא"ל שר שלום, ותחותיה עקרב, בגוון אוכם אתלבש רפא"ל שר דשכינתא, ותחותיה צמאון.

ע. שבגוון לבן מתלבש א"ל מן מיכא"ל שר החסד, ותחתיו נחש, ופרץ גדר ישכנו נחש, בגוון אדום מתלבש גבריאל"ל שר הגבורה, ותחתיו שרף, בגוון צהב מתלבש אוריאל"ל נוריא"ל שר שלום, ותחתיו עקרב, בגוון שחור מתלבש רפא"ל שר השכינה, ותחתיו צמאון.

עא. ובכל אתר דהוו מסתכלין

עא. ובכל מקום שהיו מסתכלים בגוון לבן היו מחיים, ובזמן שעולה יהו"ה מכפא הדין ומכפא הרחמים אין שם ענש ולא שכר. ומשום שיהו"ה עולה במזל הקדוש העליון שהוא כתר עליון, באותו זמן בנים חיים ופרנסה לא בזכות תלוי הדבר אלא במזל תלוי הדבר, ובאותו זמן הכל תלוי במזל ואפילו ספר תורה בהיכל, מה שהיה קרוב יהו"ה לכל קוראיו, באותו זמן נאמר

בגוון חוור הוו מחיי, ובזמנא דאסתלק יהו"ה מפרסיא דדין ומכרסיא דרחמי, לית תמן עונשא ולא אגרא, ובגין דיהו"ה אסתלק במזלא קדישא עלאה דאיהו כתר עלאה, בההוא זמנא בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא מלתא, ובההוא

זוהר הקדוש - לשון הקודש

בו (קוהלת ז כד) רחוק מה שהיה ועמוק עמוק מי ומצאנו, אין מי שמשגיג אותו אלא בחכמה ובבינה, ומשום זה פאשר עולה לאותו מקום, לא משיגים אותו בכל ספירות אלא בחכמה ובבינה שהם י"ם, י' חכמה מ' בינה, ומשום זה רחוק מה שהיה ועמוק עמוק מ"י ומצאנו, וסוד הדבר (מלכים א ה כט) קרבים אל יהו"ה אלהינו.

עב. וכאשר הסתכל דוד ברוח הקדש וראה שעולה לאי"ן בגלות האחרונה, אמר י' חכמה ו' בינה, ראה שלא היו משיגים אותו, אלא בשלש תפלות שתקנו האבות, שנקראו הרי יהו"ה, אמר עליהם אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי, עזרי מעם יהו"ה, זה מלך יושב על כסא רחמים, וכסא דין מסתלק משם, וזה יהו"ה שהוא מבפנים של כל ספירה וספירה, עליו נאמר (ד"ה א כט) לך יהו"ה הגדלה והגבורה וגומר, בעשר ספירות שבח לו דוד, מפני שהוא לפנים מכלם, והוא מבחוץ של כל ספירה וספירה, והוא בין כל ספירה וספירה, לא משתנה בכל מקום.

עג. יש עינים מכמה גונים, כגון ארגמ"ן, רגמ"ן, ר' רפא"ל, ג' גבריא"ל, מ' מיכא"ל, ו' נוריא"ל, וסוד הדבר מרכבו ארגמ"ן (שיר השירים ה

זוהר הקדוש ארמית

זמנא הכל תלוי במזל ואפילו ספר תורה בהיכל, מה דהוה קרוב יהו"ה לכל קוראיו, בההוא זמנא אתמר ביה (קוהלת ז כד) רחוק מה שהיה, ועמוק עמוק מי ומצאנו, לית מאן דאשיג ליה אלא בחכמה ובבינה, ובגין דא כד אסתלק לההוא אתר לא משיגין ליה בכל ספירן, אלא בחכמה ובבינה, דאינון י"ם י' חכמה מ' בינה, ובגין דא רחוק מה שהיה, ועמוק עמוק מ"י ומצאנו, ורזא דמלה (מלכים א ה כט) קרבים אל יהו"ה אלהינו.

עב. וכד אסתכל דוד ברוחא דקודשא, וחזא דאסתלק לאי"ן בגלותא בתראה, אמר עליהו (תהלים קכד א) אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, אי"ן א' כתר עלאה י' חכמה ו' בינה, חזא דלא הוו משיגין ליה, אלא בתלת צלותין דתקינן אבהן, דאתקריאו הרי יהו"ה, אמר עליהו אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי, עזרי מעם יהו"ה, דא מלך יושב על כסא רחמים, וכסא דין אסתלק מתמן, ודא יהו"ה דאיהו מלגאו דכל ספירה וספירה, עליה אתמר (ד"ה א כט) לך יהו"ה הגדולה והגבורה וגומר, בעשר ספירן שבח לו דוד, בגין דאיהו לגו מכלהו, ואיהו מלכר דכל ספירה וספירה, ואיהו בין כל ספירה וספירה, לא אשתני בכל אתר.

עג. אית עיינין מכמה גוונים, כגון ארגמ"ן רגמ"ן, ר' רפא"ל, ג' גבריא"ל, מ' מיכא"ל, ו' נוריא"ל, ורזא דמלה מרכבו ארגמ"ן (שיר השירים ה ה), א' אור דנהיר באלין ארבע

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

גנונין, א' אורפניא"ל ואיהו (דף קכז ע"ב) מטטרו"ן, אור פניא"ל, ובגין דא אתקרי שר הפנים, ואיהו רזיא"ל ואיהו אוריא"ל, דהכי סליק לחשבן רזיא"ל, ואיהו סליק לחשבן רמ"ח פקודין דאורייתא, כחשבן אברה"ם, ודא מלאך החסד, דמתמן, אורייתא אתייהבת, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, ואיהו ממונה על רזי אורייתא, והוא גלי עמיקתא ומסתרתא, ידע מה בחשוכא, בגין דחשף איהו לבושא דאור, וביה אל"י דאתמר ביה (שמות טו ב) זה אל"י ואנהו, אור הוא ר"ז, וכל מאן דידע בהו עליה אתמר (דניאל דו) וכל רז לא אנס לך, ואיהו נהיר בגוון חוור דעינא, ואיהו נוריא"ל נור דליק מסטרך דשמאלא, דתמן רי"ו גבורה, ומתמן פקודין דלא תעשה, כרסיא דרחמי לימינא כרסיא דדינא לשמאלא, עמודא דאמצעייתא כליל תרווייהו וביה יהו"ה, דכפל שמייה תריין זמנין יהו"ה יהו"ה, ומשה דאתאחיד ביה כפל שמייה משה משה, ובגין דא ואדעך ב ש"ם

ו, א' אור שמאיר באלו ארבע גנונים, א' אורפניא"ל והוא מטטרו"ן, אור פניא"ל, ומפני זה נקרא שר הפנים, והוא רזיא"ל, והוא אוריא"ל, שפך עולה למספר רזיא"ל, והוא עולה למספר רמ"ח מצוות התורה, כמספר אברה"ם, וזה מלאך החסד, שמשם, התורה נתנה, זה הוא שפתוב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו, והוא ממונה על סודות תורה, והוא מגלה עמקות ונסתרות יודע מה בחשף, משום שהחשף הוא לבוש לאור וכו' אל"י שנאמר בו (שמות טו ב) זה אל"י ואנהו, אור הוא ר"ו, וכל מי שיודע בהם עליו נאמר (דניאל דו) וכל רז לא אנס לך, והוא מאיר בגוון לבן שבעין, והוא נוריא"ל אש דולק מצד השמאל, אשר שם רי"ו גבורה, ומשם מצוות לא תעשה, כפא רחמים לימין, כפא דין לשמאל, עמוד האמצעי כולל שניהם, וכו' יהו"ה, שכפל שמו שתי פעמים יהו"ה יהו"ה, ומשה שנאחו בו כפל שמו משה משה, ומפני זה ואדעך בש"ם (שמות לג יז) בשני שמות.

עד. עינים מרוקמות מנקדות בנקדות לבנות, בגון נקודות שעל לול"א, השמר ממנו רמאי הוא, ומה שהוא בנקדות ארמות שופך דם הוא, בנקדות צהובות כעסן הוא מצד המרה, בנקדות שחורות גזלן הוא גנב, כל רעות העולם יש בו. עינים עמקות יש בהם עומק טוב ועמק רע, זה לא יודע זמנין יהו"ה יהו"ה, ומשה דאתאחיד ביה כפל שמייה משה משה, ובגין דא ואדעך ב ש"ם (שמות לג יז) בתריין שמיהן.

עד. עינין מרקמן נקידין בנקודין חוורין, כגון נקודין דעל לול"א, אסתמר מגיה רמאי איהו, ומאי דאיהו בנקודין סומקין אושיר דמא איהו, בנקודין ירוקין כעסן איהו

זוהר הקדוש ארמית

מסטרָא דמָרָה, בנקדין אוֹכְמין גזְלָן איהו גַבְב, כַּל בישין דְעֵלְמָא אית ביה, עינין עמיקין אית בהון עומק טוב ועומק רע, האי לא ידע בר נש לביה, לביה עומק עומק מי ימצאנו, אם הוא עומק טוב לא יכיל בר נש למנדע חקמתיה, ואם הוא עם הארץ כמה עמוקין מחשבתי דיליה בישין, האי איהו קבר פתוח, הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים ה י) קבר פתוח גְרוֹנִם וְכוּ, לְשׁוֹנִם עֵמֶל וְאָנוּן, אֶסְתַּמַּר מֵעֵינָא דָא, בְּכָל מַה דְאֶסְתַּכַּל אֶתְלַטֵּיא, איהו מסתכל לתתא למחשב כל מחשבין בישין, לית סופא לרשיעותיה.

עה. עינין גבְהִינן בהפּוֹכָא, עֲלִייהו אֶתְמַר (חזקאל א יח) וגביהן וגבה להם ויראה להם, וגבותם מלאות עינים וגומר, כְּמָה דְעֵינִין עֲמִיקִין אינון דינא ומותא, הִכִּי עֵינִין גְבַהֲנִין אינון חיי ורחמי, ואית עינין גבְהִינן דההוא דאתמר ביה (שמות טו א) כִּי גָאָה גָאָה, סוּס וּרְכָבּוֹ רָמָה בֵּינִים, ואית מנהון דאתחזין גביה (נ"א דאיהוין על גבי) רוחא, ואחרנין דאתקריאו גאונים באורייתא, וכלהו אית לון עקרא לעילא, ובגין דא וגביהן וגבה להם ויראה להם, מסטרָא דההוא דאתמר ביה (קוהלת ה ז) כִּי גָבַהּ מֵעַל גְבַהּ שֹׁמֵר, וְדָא מְרַכְבָּה לְעֵילָא מִן מְרַכְבָּה, וגבהים עליהם, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה כב א) מִשָּׂא גֵיא חֲזִיוֹן מַה לָּךְ אִיפָּה כִּי עֲלִית כְּלָךְ לגגות, ואלין אינון דרכבין על מרכבות.

עו. ועוד וגביהן אלין אינון אופנים, דאינון כגוונא דאתון, וגבה להם אלין אינון שרפים

לשון הקודש - זוהר הקדוש

בְּן אָדָם לְבוֹ, לְבוֹ עֵמוֹק עֵמוֹק מִי יִמְצָאנוּ, אִם הוּא עוֹמֵק טוֹב לֹא יָכוֹל בְּן אָדָם לְדַעַת חֻקְמָתוֹ, וְאִם הוּא עִם הָאָרֶץ כְּמָה עֵמוֹקִים מַחְשְׁבוֹתָיו הָרְעוּת, זֶה הוּא קָבֵר פְּתוּחַ, זֶה הוּא שְׁפָתוֹב (תהלים ה י) קָבֵר פְּתוּחַ גְרוֹנִם וְכוּ, לְשׁוֹנִם עֵמֶל וְאָנוּן, הַשְּׁמֵר מֵעֵין זֶה, בְּכָל מַה שֶׁמִּסְתַּכַּל מִתְקַלֵּל, הוּא מִסְתַּכַּל לְמִטָּה לְחִשׁוֹב כָּל מַחְשְׁבוֹת רְעוּת, אִין סוּף לְרְעוּתוֹ.

עה. עינים גבוהות להפך, עליהם נאמר (חזקאל א יח) וגביהן וגבה להם ויראה להם, וגבותם מלאות עינים וגומר, כְּמֹו שְׁעֵינִים עֲמִקוֹת הֵן דִּין וּמִוֵּת, כֶּךָ עֵינִים בּוֹלְטוֹת הֵן חַיִּים וְרַחֲמִים, וְיֵשׁ עֵינִים גְבוּהוֹת מִצַּד אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ (שמות טו א) כִּי גָאָה גָאָה סוּס וּרְכָבּוֹ רָמָה בֵּינִים, וְיֵשׁ מֵהֶם שְׁנֵאֲרַיִם אֲעֲלוּ (נ"א שְׁנֵאֲרַיִם עַל גְּבִי) הָרוּחַ, וְאַחֲרֵי שֶׁנִּקְרְאִים גְּאוּנִים בַּתּוֹרָה, וְכוּלָּם יֵשׁ לָהֶם שְׂרָשׁ לְמַעְלָה, וּמִפְּנֵי זֶה וּגְבִיֵהוּן וּגְבַהּ לָהֶם וְיִרְאֶה לָהֶם, מִצַּד אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ (קוהלת ה ז) כִּי גְבוּהַ מֵעַל גְבוּהַ שׁוֹמֵר, וְזֶה מְרַכְבָּה לְמַעְלָה מִמְרַכְבָּה, וּגְבוּהֵימ עֲלֵיהֶם, זֶה הוּא שְׁפָתוֹב (ישעיה כב א) מִשָּׂא גֵיא חֲזִיוֹן מַה לָּךְ אִיפָּה כִּי עֲלִית כְּלָךְ לַגְּגוֹת, וְאֵלוֹ הֵם שְׂרוּכְבִים עַל מְרַכְבוֹת.

עו. ועוד, וגביהן אלו הם אופנים, שהם כמו עינין גבְהִינן מסטרָא דההוא דאתמר ביה (שמות טו א) כִּי גָאָה גָאָה, סוּס וּרְכָבּוֹ רָמָה בֵּינִים, ואית מנהון דאתחזין גביה (נ"א דאיהוין על גבי) רוחא, ואחרנין דאתקריאו גאונים באורייתא, וכלהו אית לון עקרא לעילא, ובגין דא וגביהן וגבה להם ויראה להם, מסטרָא דההוא דאתמר ביה (קוהלת ה ז) כִּי גָבַהּ מֵעַל גְבַהּ שֹׁמֵר, וְדָא מְרַכְבָּה לְעֵילָא מִן מְרַכְבָּה, וגבהים עליהם, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה כב א) מִשָּׂא גֵיא חֲזִיוֹן מַה לָּךְ אִיפָּה כִּי עֲלִית כְּלָךְ לגגות, ואלין אינון דרכבין על מרכבות.

זוהר הקדוש ארמית

דאינון לקבל טעמי דלעילא, כתרין על אתון, וגבותם מלאות עינים אלין נקודין, דאתון מלאות עינים מנייהו, כמה דאת אמר (זכריה ד') עיני יהו"ה המה משוטטים בכל הארץ, מאי לארבעתם, אלין תלת חיוון, אינון דאתקריאו בשמא דיהו"ה, תלת זמנין כגוונא דא יהו"ה יהו"ה יהו"ה, אלין אינון ארבע אנפין לכל סטר לכל חיה, וגבותם מלאות עינים כגוונא דא יזונוה הא הקא שבעים ותרין עינין דאינון לקבל שבעים סנהדרין, ומשה ואהרן על גביהון, אלין אינון וגביהן וגבה להם. (דף קכז ע"א) כגוונא דא יזונוה הא הקא חמש וארבעין עינין כחשבון אדם ואינון יהו"ה הו"י וה"י. ועוד וגביהן דא שכניתא דאיהי על גבי חיוון ומשריין כלהו, הדא הוא דכתיב (תהלים

קג ט) ומלכותו בכל משלה, וגבה להם דא עמודא דאמצעיתא, דשכינתא איהי על גבי אופנים, ועמודא דאמצעיתא דאיהו כליל שית ספירן על גבי חיוון, דאיהו כליל לון מטטרו"ן, ודא איהו כי גבה מעל גבה שמר וגבוהים עליהם (קהלת ה ז), אלין אינון אבא ואימא, כתרא על ראשהון, דאינון על גבי שרפים דתליין מכרסיא.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

אותיות, וגבה להם אלו הם שרפים שהם כנגד מעמים של מעלה, כתרין על אותיות, וגבותם מלאות עינים אלו נקודות, שאותיות מלאות עינים מהם, כמו שאתה אומר (זכריה ד') עיני יהו"ה המה משוטטים בכל הארץ, מהו לארבעתם, אלו שלש חיות, הם שנקראים בשם של יהו"ה, שלש פעמים, כמו זה יהו"ה יהו"ה יהו"ה, אלו הם ארבע פנים לכל צד לכל חיה, וגבותם מלאות עינים כמו זה יזונוה הרי פאן שבעים ושתים עינים שהם כנגד שבעים סנהדרין ומשה ואהרן על גביהם, אלו הם וגביהן, וגובה להם, כמו זה יזונוה הרי פאן חמש וארבעים עינים כמספר אדם, והם יהו"ה הו"י, וה"י, ועוד וגביהן זה השכינה שהיא על גבי חיות ומחנות כולם, זה הוא שכתוב (תהלים קג ט) ומלכותו בכל משלה, וגובה להם זה עמוד האמצעי שהשכינה היא על גבי אופנים ועמוד האמצעי שהוא כולל שש הספירות על גבי חיות, שהוא כולל להם מטטרו"ן, וזה הוא כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם (קהלת ה ז), אלו הם אבא ואמא פתר על ראשיהם, שהם על גבי שרפים שתלויים מהכפא.

עז. ועוד, וגביהן זה אימא עליונה, שהיא על גבי ספירות שהם תחתיה, שממנה כל האותיות,

על גבי אופנים, ועמודא דאמצעיתא דאיהו כליל שית ספירן על גבי חיוון, דאיהו כליל לון מטטרו"ן, ודא איהו כי גבה מעל גבה שמר וגבוהים עליהם (קהלת ה ז), אלין אינון אבא ואימא, כתרא על ראשהון, דאינון על גבי שרפים דתליין מכרסיא.

עז. ועוד וגביהן דא אימא עלאה, דאיהי על גבי ספירן דאינון תחותה, דמינה כל אתון, וגבה להם דא חכמה, דמתמן נקודין, ויראה להם דא כתרא דתמן טעמי, וגבותם

זוהר הקדוש ארמית

מלאות עינים, אינן אור צח אור מצוחצח אור קדמון, וכמה נהרין דתליין מנייהו דנהרין מלגאו, כנשמתא כגופא.

עח. ועוד ונביהן אלין אינן שבעה גלדי עינא, דאינן דא על גב דא בגלדי בצלים, וגבה להם דא עינא דאיהו כליל כל גוונין, וגבותם מלאות עינים אלין כנפי עינא ועפעפי וקרובי עינא, דארבע גוונין אית בעינא לקבל ארבע אנפין דכל חיה, ותריין כנפי עינא דאינן עפעפים, ותרי קרובי עינא, אינן לקבל ארבע גדפין דכל חיה, ובאלין ארבע גוונין דעינא נהרין ארבע אתון יהויה, ובארבע כנפי עינא נהיר אדני, דא איהו כי גבוה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם (ס) אלין אינן יהויה אהייה אבא ואימא.

עט. ועוד עינין גבוהין מסטרא דימינא, ועינין עמיקין מסטרא דשמאלא, דא ענו ודא ביישן, מסטרא אחרא דא גס רוח ודא עז פנים, כרובי עינא ועפעפי עינא עלייהו אתמר (שמות כה כ) ויהיו הכרובים פורשי כנפים למעלה, סוככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפורתא דעינא, תלת גוונין דעינא אינן אהייה יהויה אדני, כלל ופרט וכלל, והם יחודא ברכה קדושה, וסימן ? עננו ב יום ק ראנו

זוהר הקדוש - לשון הקודש

וגובה להם זה חכמה שמשם הנקודות, ויראה להם זה כתר ששם טעמים, וגבותם מלאות עינים, הם אור צח, אור מצחצח, אור קדמון, וכמה אורות שתלויהם מהם שמאירים מבפנים, כנשמה בגוף.

עח. ועוד, ונביהן אלו הם שבעה שכבות העין, שהם זה על גבי זה כגלדי בצלים, וגובה להם זה העין שהיא כוללת כל גוונים, וגבותם מלאות עינים אלו כנפי העין ועפעפים וקרובי העין, שארבעה גוונים יש בעין כנגד ארבע פנים של כל חיה, ושתי כנפי העין שהם עפעפים, ושני קרובי העין, הם כנגד ארבע כנפים של כל חיה, ובאלו ארבעה גווני העין מאירות ארבע אותיות יהויה, ובארבע כנפי העין מאיר אדני, זה הוא כי גבוה מעל גבוה שומר וגבהים עליהם (ס), אלו הם יהויה אהייה אבא ואימא.

עט. ועוד, עינים גבוהות מצד הימין, ועינים עמוקות מצד השמאל, זה עניו וזה ביישן, מצד אחר זה גס רוח וזה עז פנים, כרובי העין ועפעפי העין, עליהם נאמר (שמות כה כ) והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת, זו כפרת העין, שלשה גווני העין הם, אהייה יהויה אדני, כלל ופרט וכלל, והם יחוד ברכה קדושה, וסימן י עננו ב יום ק ראנו (תהלים כ י, שפך עולה מספר שלש שמות אלו כמספר יב"ק, אהייה כתר עליון, יהויה עמוד האמצעי,

עז פנים, כרובי עינא ועפעפי עינא עלייהו אתמר (שמות כה כ) ויהיו הכרובים פורשי כנפים למעלה, סוככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפורתא דעינא, תלת גוונין דעינא אינן אהייה יהויה אדני, כלל ופרט וכלל, ואינן יחודא ברכה קדושה, וסימן ? עננו ב יום ק ראנו

זוהר הקדוש ארמית

(תהילים כ י), דְהָכִי סְלִיק חֲשַׁבֵן תַּלְת שְׁמֵהָן אֵלִין כְּחוּשְׁבֵן יב"ק, אהי"ה כְּתָר עֲלָאָה, יהו"ה עֲמוּדָא דְאַמְצָעֵיתָא, אדנ"י שְׁכִינְתָא תַתְּאָה, אדנ"י כָּלָל (נ"א יהו"ה), אהי"ה פֶּרְט, יהו"ה (נ"א אדנ"י) וְכָלָל.

פ. ועוד עינא כְּגוֹנָא דְגוּפָא, תְּרִין כְּרוּבִין דִּילִיָּה כְּגוֹנָא דְתְּרִין שׁוֹקִין, תְּרִין עֲפַעְפִי עֵינָא לְקַבֵּל תְּרִין דְרוּעִין, אֵלִין מְסַכְכִין וְאֵלִין פְּרַחֲזִין, וְאִית כְּרוּבִי עֵינָא רַבְרָבִין וְעֵינָא זְעִירָא וְאִית כְּרוּבִי עֵינָא זְעִירִין וְעֵינָא רַבְרָבָא, בְּגִין דָּא אָמַר לְאַהֲרֹן וְלְבָשׁ הַכֹּהֵן מִדּוּ בַד (ויקרא ו ג), וְאוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, מְאִי מִדּוּ כְּמִדְתּוֹ, הָכִי צְרִיכִין לְבוּשֵׁי עֵינָא דְאִינוּן כְּרוּבִי עֵינָא, דְאִינוּן דּוּ פְּרַצוּפִין כְּתַנּוּת עוֹר, דִּיהוּן כְּמִדָּה דְעֵינָא.

פא. וּבְגִין דָּא (דברים כה יג) לֹא יִהְיֶה לָּךְ בְּבֵיתְךָ אֲבָן וְאֲבָן אֵיפָה וְאֵיפָה גְדוּלָּה וְקַטְנָה, דְּגוּדְלָא אֵיהּ מִדָּה לְעֵינִין לְחוּטְמָא לְשַׁפּוֹן לְאוּדְנִין לְפּוּמָא, הָאִי אֵיהּ מִדָּה דְכָלְא, וּבְגִין דָּא אָמַר קְרָא (שמות כו ב) מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעוֹת, וְעַל כִּנְפֵי עֵינָא אֲתַמֵּר (תהילים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֶאכֶי רֻחוֹת מְשַׁרְתִּיו אֵשׁ לוֹהֵט, אֵלִין אִינוּן עֵינָא, וְלְקַבֵּל תְּרִין כְּנָפֵי עֵינָא אִינוּן שַׁפּוֹן דְּפַתְחִין וְסַגְרִין, וְלְקַבֵּלֵיהּ תְּרִין כְּנָפֵי רִיאָה, וְעֵינָא לְקַבֵּל לְבָא דְאֵיהּ אֵשׁ לוֹהֵט, וּבְכַנְפֵי רִיאָה רֻחָא דְנֹשֵׁב בְּהוּן, עֲלִיָּהּ אֲתַמֵּר עוֹשֶׂה מְלֶאכֶי רֻחוֹת.

פב. וְכָל אֲבָר וְאֲבָר בְּרָא לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל, וְאִם תִּשְׁכַּח עֵינִין חַד

זוהר הקדוש - לשון הקודש

אדנ"י שְׁכִינָה תַתְּחוּנָה, אדנ"י (נ"א יהו"ה) כָּלָל, אהי"ה פֶּרְט, יהו"ה (נ"א אדנ"י) וְכָלָל.

ב. וְעוֹד, הָעֵין כְּמוֹ הַגּוֹף, שְׁנֵי כְּרוּבִים שְׁלֹו כְּמוֹ שְׁתֵי שׁוֹקִים, שְׁנֵי עֲפַעְפֵי הָעֵין כְּנֶגֶד שְׁתֵי זְרוּעוֹת, אֵלוּ מְסַכְכִים וְאֵלוּ פּוֹרְחִים, וַיֵּשׁ כְּרוּבֵי עֵין גְּדוּלִים וְעֵין קַטְנָה, וַיֵּשׁ כְּרוּבֵי עֵינִים קַטְנִים וְעֵין גְּדוּלָּה, מִשּׁוּם זֶה אָמַר לְאַהֲרֹן וְלְבָשׁ הַכֹּהֵן מִדּוּ בַד (ויקרא ו ג), וְהִעֲמִידוּהוּ בְּעַלְי הַמִּשְׁנָה, מִהוּ מִדּוּ, כְּמִדְתּוֹ, כִּד צְרִיכִים לְבוּשֵׁי הָעֵין שְׁהֵם כְּרוּבֵי הָעֵין, שְׁהֵם שְׁנֵי פְּרַצוּפִים כְּתַנּוּת עוֹר, שִׁיְהוּ כְּמִדַּת הָעֵין.

בא. וּמִפְּנֵי זֶה (דברים כה יג) לֹא יִהְיֶה לָּךְ בְּבֵיתְךָ אֲבָן וְאֲבָן אֵיפָה וְאֵיפָה גְדוּלָּה וְקַטְנָה, שְׁגוּדְלָא הוּא מִדָּה לְעֵינִים לְחַטָּם לְשַׁפְּתִים לְאֲזִנִים לְפָה, זֶה הוּא מִדַּת הַכֹּל, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַכְּתוּב (שמות כו ב) מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעוֹת, וְעַל כִּנְפֵי הָעֵין נֶאֱמַר (תהילים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֶאכֶי רֻחוֹת מְשַׁרְתִּיו אֵשׁ לוֹהֵט, אֵלוּ הֵם גְּוֹנֵי הָעֵין, וּכְנֶגֶד שְׁנֵי כְּנָפֵי הָעֵין הֵם שְׁתֵי שַׁפְּתִים הַנִּפְתָּחוֹת וְנִסְגְּרוֹת, וּכְנֶגֶד שְׁנֵי כְּנָפֵי רִיאָה, וְהָעֵין כְּנֶגֶד הַלֵּב שֶׁהוּא אֵשׁ לוֹהֵט, וּבְכַנְפֵי רִיאָה רֻחַ שְׁנוֹשֵׁב בָּהֶם, עֲלִיהֶם נֶאֱמַר עוֹשֶׂה מְלֶאכֶי רֻחוֹת.

בב. וְכָל אֲבָר וְאֲבָר בְּרָא לוֹ הַקּוּדִישׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל, וְאִם תִּמְצָא עֵינִים אַחַת

לְעֵינִין לְחוּטְמָא לְשַׁפּוֹן לְאוּדְנִין לְפּוּמָא, הָאִי אֵיהּ מִדָּה דְכָלְא, וּבְגִין דָּא אָמַר קְרָא (שמות כו ב) מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעוֹת, וְעַל כִּנְפֵי עֵינָא אֲתַמֵּר (תהילים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֶאכֶי רֻחוֹת מְשַׁרְתִּיו אֵשׁ לוֹהֵט, אֵלִין אִינוּן עֵינָא, וְלְקַבֵּל תְּרִין כְּנָפֵי עֵינָא אִינוּן שַׁפּוֹן דְּפַתְחִין וְסַגְרִין, וְלְקַבֵּלֵיהּ תְּרִין כְּנָפֵי רִיאָה, וְעֵינָא לְקַבֵּל לְבָא דְאֵיהּ אֵשׁ לוֹהֵט, וּבְכַנְפֵי רִיאָה רֻחָא דְנֹשֵׁב בְּהוּן, עֲלִיָּהּ אֲתַמֵּר עוֹשֶׂה מְלֶאכֶי רֻחוֹת.

פב. וְכָל אֲבָר וְאֲבָר בְּרָא לִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל, וְאִם תִּשְׁכַּח עֵינִין חַד

זוהר הקדוש ארמית

זעיר וחד רברבא, לאו איהו דא במשקל ובמדה, שקרן איהו, אסתמר מיניה, או אם עיינין רברבין ופומא זעירא, וחוטמא אריכא ואנפין זעירין, (ג"א עקמין) דלא אזלין בלהון במדה, עיינין וחוטמא ואנפין ופומא, עולן איהו דא, ובגין דא לא תעשו עול במשפט במדה וגומר (ויקרא יט לה), במדה דא מדה דשיעור קומה. (דף קכח ע"ב) דכל מאן דלא איהו בעל מדות, אכחיש שעור קומה דלעילא, ולא אתגטיל מתמן, דעשר ספירן דלעילא בלהו אזלין במדה מסטרא דאת י', ובמשקל מסטרא דאת ו', תרי מאזני השקל אינון ה' ה', מדה אחת.

פג. תא חזי י' איהו רישא, ואיהו מדה דעיינין דאודנין דאנפין דתרין נוקבין דחוטמא, מדה דפומא, שקל הקדש דא ו', שקל דגופא, כנפי השקל ה' אצבען דימינא וה' דשמאלא, ובגין דשמא דיהו"ה איהו מדה ושעור ומשקל, אמר קרא (ויקרא יט לה)

לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה, ובגוונא דא לא יהיה לך בכיסף אבן ואבן גדולה וקטנה (דברים כה יג), מאי כיס הכא דא פומא. (דף קכח ע"ב)

פד. אדהכי הא סבא עלאה אודמן לגביה, ואמר והא אם עיינין שקילין הא אינון במדה, אבל אם אינון עיינין רברבין ושפון זעירין לא אכחיש מדה, אלא אם עיינין דא רב

זוהר הקדוש - לשון הקודש

קטנה ואחת גדולה, אין הוא זה במשקל ובמדה, שקרן הוא, השמר ממנו, או אם עינים גדולות ופה קטן, וחוטם ארוך ופנים קטנים (ג"א עקומים), שלא הולכים כולם במדה, עינים וחוטם ופנים ופה, בעל עולה הוא זה, ומפני זה לא תעשהו עול במשפט במדה וגומר (ויקרא יט לה), במדה זה מדה של שעור קומה, (דף קכח ע"ב) שכל מי שאין הוא בעל מדות, מכחיש שעור קומה שלמעלה, ולא נטל משם, שעשר ספירות שלמעלה כולם הולכים במדה מצד האות י', ובמשקל מצד האות ו', שני מאזני השקל הם ה' ה', מדה אחת.

פג. בא ראה, י' הוא ראש, והוא מדה של עינים של אזנים של פנים של שני נקבי החטם, מדת הפה, שקל הקדש זה ו', שקל הגוף, כנפי השקל ה' אצבעות ימין וה' של שמאל, ומפני שהשם יהו"ה הוא מדה ושעור ומשקל, אמר הפסוק (ויקרא יט לה) לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה, וכמו זה לא יהיה לך בכיסף אבן ואבן גדולה וקטנה (דברים כה יג), מה כיס כאן, זה הפה. (דף קכח ע"ב)

פד. בינתים הגה זקן עליון הזדמן אצלו, ואמר, והרי אם עינים שקולות הרי הן במדה, אבל אם הן עינים גדולות ושפתים קטנות לא משקר מדה, אלא אם עינים זה גדול וזה קצר, זה עב וזה

זוהר הקדוש ארמית

וְדָא קְצָר, דָּא עֵב וְדָא כְּחוּשׁ, אוּ אַנְפִּין דָּא אָרִיךְ וְדָא קְצָר, דָּא עֵב וְדָא כְּחוּשׁ, אֱלָא בְּתַר דְּזִיּוּגִין שְׁקִילִין כָּל חַד לְמִינֵיהּ, וְדָאֵי לָא אֶכְחִישׁ עוּבָדָא דְּבְרָאשִׁית.

פ.ה. ב' בְּתוֹסַפְתָּא, תְּרִין כִּיסוֹת פִּימָא וְלִבָּא, דְּהִכִּי אוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין עֲלֵיהוּ, מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אַל יִכְנֵס לְבֵית הַמְדְּרָשׁ, וְדָדָא אִיהוּ מְאִילָנָא דְּטוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ יִמָּא חַד בְּלָב וְחַד בְּפָה, מָאן דְּאִיהוּ מְאִילָנָא דְּחַיִּי אִיהוּ תּוֹכוֹ כְּבָרוּ, פִּימָא וְלִבָּא שְׂוִים, וְעֲלִיֵּיהּ אֲתַמַּר (בְּרָאשִׁית ג' כב) וְלִקְחָ גַם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחָי לְעֹלָם, אֲכַל אַחְרָא דְּאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ דְּלָאוּ פִּימִיָּה וְלִבִּיָּה שְׂוִין, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (שם ב' יז) וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, שְׂוִים דְּאִיהוּ עֲרֻבֵי דְּמִלְכָא, דְּמִשְׁקַר מוּנְיִיטָא דְּמִלְכָא, דְּמִעֲרֵב כְּסָפָא בְּעוֹפְרַת. וְדָא הוּא חֲטָא דְּחַוָּה דְּהִטִּיל בַּה נְחֹשׁ זִהְמָא, דְּאִיהוּ

זוהר הקדוש - לשון הקודש

כְּחוּשׁ, אוּ פְּנִים זֶה אָרוּךְ וְזֶה קָצֵר, זֶה עֵב וְזֶה כְּחוּשׁ, אֱלָא אַחַר שְׁזִיּוּגִים שְׁקוּלִים כָּל אֶחָד לְמִינוֹ, וְדָאֵי לֹא מְכַחֵשׁ מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית.

פ.ה. ב' בְּתוֹסַפְתָּא, שְׁנֵי כִּיסִים פְּהָ וְלִבָּא, שְׂפָדָא הַעֲמִידוּהוּ בְּעַלְיָ הַמְשַׁנָּה עֲלֵיהֶם, מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אַל יִכְנֵס לְבֵית הַמְדְּרָשׁ, שְׂוִדָאֵי הוּא מֵעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, שֶׁהוּא יֹאמֵר אֶחָד בְּלָב וְאֶחָד בְּפָה, מִי שֶׁהוּא מֵעֵץ הַחַיִּים הוּא תּוֹכוֹ כְּבָרוּ, פְּהָ וְלִבָּא שְׂוִים, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר (בְּרָאשִׁית ג' כב) וְלִקְחָ גַם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחָי לְעוֹלָם, אֲכַל אַחַר שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ שְׁאִין פִּוּי וְלָבוּ שְׂוִים, עֲלִיוּ נֹאמַר (שם ב' יז) וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, שְׂוִדָאֵי זֶה הוּא עֲרֻבֵב רַע, שְׂמִשְׁקַר מִטְּבַע שֶׁל הַמְלָךְ, שְׂמִעֲרֵב כְּסָף בְּעוֹפְרַת, וְזֶה הִיָּה חֲטָא שֶׁל חַוָּה שֶׁהִטִּיל בַּה נְחֹשׁ זִהְמָא, שֶׁהִיא עוֹפְרַת שֶׁהִתְעַרְבָה בְּטַפְּהָ (נ"א בְּכֶסֶף) לָבוּ, כְּסָף מְזוּקָק, וְלֹא נִטְהַר הַזִּהְמָא מִמֶּנּוּ עַד שֶׁבָּא אַבְרָהָם וְנִכְנַס בְּאֵשׁ, וְהִתְלַבֵּן הַכְּסָף, וַיֵּצֵא הָעוֹפְרַת לַחוּץ שֶׁהוּא יִשְׁמַעְאֵל, וְנֹאמַר בְּאֵדָם מוֹשֶׁה בְּעֲרַלְתּוֹ הִיָּה, נִתְעַרֵב עֲרֻבֵב בְּזַהְבַּ, נִצְרַף בְּיַצְחָק, וְהוֹצִיא הַזִּהְמָא לַחוּץ וְזֶה עֲשׂוּ, בְּיַעֲקֹב נָח וְהִשְׁתַּרְשׁ וְהוֹצִיא תוֹלְדוֹת, וְהִתְרַבָּה עֵץ הַחַיִּים בְּעַנְפוֹ וְשָׂרְשׁוֹ.

פ.ו. עֵינִים בְּעַגּוּלָא מִצַּד הָאוֹת י', בְּאֵרְךָ מִצַּד הָאוֹת עוֹפְרַת דְּאֲתַעְרֵב בְּטַפְּהָ (נ"א בְּכֶסֶף) חוּוָּרָא כְּסָפָא מְזוּקָק, וְלֹא אֲתַדְפִּי זִהְמָא מִנִּיהּ עַד דְּאֲתַא אַבְרָהָם וְעָאֵל בְּנוּרָא וְאֲתַלְבֵּן כְּסָפָא, וְנִפְיָק עוֹפְרַת לְבָר דְּאִיהוּ יִשְׁמַעְאֵל, וְאֲתַמַּר בְּאֵדָם מוֹשֶׁה בְּעֲרַלְתּוֹ הוּא, אֲתַעְרֵב עֲרֻבֵבֵיא בְּזַהְבָּא, אֲצִטְרִיף בְּיַצְחָק, וְאִפְיָק זִהְמָא לְבָר וְדָא עֲשׂוּ, בְּיַעֲקֹב נָח וְאִשְׁתַּרְשׁ וְאִפְיָק תוֹלְדִין, וְאֲתַרְבִּי עֵץ הַחַיִּים בְּעַנְפוֹ וְשָׂרְשׁוֹ.

פ.ז. עֵינִין בְּעַגּוּלָא מִסְטְרָא דָּאֵת י', בְּאֵרִיכוֹ מִסְטְרָא דָּאֵת ו', כְּנִפִּי עֵינָא אֵינּוֹן ה"ה, בְּאֵרְבַּע

זוהר הקדוש ארמית

אתון אלין איהו עינא במדה
במשקל ובמשורה, והכי כל
אבר ואבר ביה תשכח יהו"ה,
דאזיל במדה ובמשקל, ואיהו
במדה ובמשקל דדבורא, קלא
איהו שקל, מדה דבור, כנפי
תקלא תרין תכלין דאינון
אמירה וקריאה.

פז. גונוין דעינא, חוור לבנ"ה
סומק מאדי"ם, ירוק
חמ"ה, אופם שבתא"י, תכלת
צד"ק, ואינון כגוונא דחסד
גבורה תפארת יסוד ומלכות,
תרי פרוכי עינא נצח והוד
לקבליהו נג"ה ככ"ב, כגוונא
דסטרך דדכיו, הכי אינון
מסטרך אחרא.

פח. שבעה ככבי לכת אינון
שבע כפולות בג ד כ פ
ר ת כגוונא דא ב ב ג ג ד ד כ
כ פ פ ר ה ת ת, דינא רפיא
ודינא קשיא, ובהון והחיות
רצוא ושוב (יחזקאל א יד), רצוא
בדג"ש ושוב ברפ"ה, ואינון
דינא ורחמי, והכי אינון
מסטרך אחרא שבע כפולות,
לקבליהו שבע קיעין שבע
ארעין, ואינון שבעה ושבעה
מוצקות (זכריה ד ב), והכי אינון

שבע תרעין דגיהנם ושבע היכלין, מליין נחשים ועקרבים וחשוכא, דמתמן הוה מתנבא
בלעם חייבא, ועלייהו אתמר (ישעיה נא ו) כי שמים כעשן נמלחו והארץ ככגד תבלה,
וככביא דלהון עלייהו אתמר (שם לד ד) ונמקו כל צבא השמים (תהלים קב כז), המה יאבדו

זוהר הקדוש - לשון הקודש

ו', כנפי עינים הן ה"ה, בארבע אותיות אלו, הוא
עין במדה במשקל ובמשורה, וכך כל אבר ואבר
בו תמצא יהו"ה, שהולך במדה ובמשקל, והוא
במדה ובמשקל של הדבור, קול הוא שקל, מדה
דבור, כנפי משקל שני הכלים שהם אמירה
וקריאה.

פז. גונוי העין, לבן לבנ"ה, אדם מאדי"ם, צהב
חמ"ה, שחור שבתא"י, תכלת צד"ק, והם
כמו חסד גבורה תפארת יסוד ומלכות, שני פרוכי
עין נצח והוד, כנגדם נג"ה ככ"ב, כמו של צד
הפארה כך הם מהצד האחר.

פח. שבעה כוכבי לכת הם שבע כפולות בג"ד
כפר"ת כמו זה ב ב ג ג ד ד כ כ פ פ ר כ כ
ת ת, דין רפה ודין קשה, ובהם והחיות רצוא ושוב
(יחזקאל א יד), רצוא בדג"ש ושוב ברפ"ה, והן דין
ורחמים, וכך הם מהצד האחר, שבע כפולות,
כנגדם, שבעה קיעים שבע ארצות, והם שבעה
ושבעה מוצקות (זכריה ד ב), וכך הם שבע שערי
הגיהנם, ושבע היכלות מלאים נחשים ועקרבים
וחושך, שמשם היה מתנבא בלעם הרשע, ועליהם
נאמר (ישעיה נא ו) כי שמים כעשן נמלחו והארץ
ככגד תבלה, וכוכבים שלהם עליהם נאמר (שם לד
ד) ונמקו כל צבא השמים (תהלים קב כל זמן), המה
יאבדו ואתה תעמוד, ובאבוד שלהם (שם צו יד)

זוהר הקדוש ארמית

ואתה תעמוד, וכבבדא דלהון (שם צו יד) ? שמחו ה שמים ו תגל ה ארץ דאתבריאנו בשמא דיהו"ה.

פ. אנפין אינון בארבע גוונין, אית בר נש דף

קסט ע"א) דאנפוי תוורין

מסטרא דאנשי חיל, ואית בר

נש דאנפוי סומקא מסטרא

דיראי אלהי"ם, ואית בר נש

דאנפוי ירוקין מסטרא דאנשי

אמת, ואית בר נש דאנפוי

אוקמין מסטרא דשונאי בצע,

לקבלייהו ארבע אחרין

מסטרא דמסאבו בלהו

חשוכין, אנפין מסטרא

דימינא בישא עופרת,

דמתרבין מליחה תוורא, אינון

עבים וגסים, ועיניו גסים

ועבים, וגופיה עב וגס,

מסטרא דימינא מוחא, תוורא

ככספא, זרע אברהם אוהבי

(ישעיה מא ה), ומאן דאיהו אנפוי

וגופיה וכל אברין דיליה גסין

ועבים, איהו עצל כבד חשוף,

ומסטרא דהאי ליחה אתמר

באברהם (בראשית טו יב) ותרדמה נפלה על אברם, והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו, והאי ליחה איהי זוהמא דהטיל נחש בחנה, ומסטרא דיליה תכבד העבדה (שמות ה ט), ומסטרא אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה (שמות ה ט), ומסטרא ויכבד לב פרעה ועבדיו (שם ט ז), ואיהי כובד המס וכובד המלאכה.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

ישמחו השמים ותגל הארץ, שנבראו בשם של יהו"ה.

פ. פנים הם בארבעה גונים, יש בן אדם (דף קסט ע"א) שפניו לבנים מצד אנשי חיל, ויש בן

אדם שפניו אדמים מצד יראי אלהי"ם, ויש בן אדם

שפניו זהובים מצד אנשי אמת, ויש בן אדם שפניו

שחורים מצד שונאי בצע. כנגדם ארבעה אחרים

מצד הטמאה, כולם חשוכים, פנים מצד ימין הרע

עופרת, שמתרבים מליחה לבנה, הם עבים וגסים,

ועיניו גסים ועבים, וגופו עבה וגס, מצד הימין מח,

לבן ככסף, זרע אברהם אוהבי (ישעיה מא ה), ומי

שהוא פניו וגופו וכל אבריו שלו גסים ועבים, הוא

עצל כבד חשוף, ומצד זה הליחה נאמר באברהם

(בראשית טו יב) ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה

חשכה גדולה נפלת עליו, וזה הליחה היא זוהמה

שהטיל נחש בחנה, ומצד שלו תכבד העבודה

(שמות ה ט), ומצידה ולא שמעו אל משה מקצר רוח

ומעבדה קשה (שמות ה ט), ומצידה ויכבד לב פרעה

ועבדיו (שם ט ז), והיא כבד המס וכבד המלאכה.

צ. פנים צהבים, הם מצד המרה, צהבים חשוכים,

וזה בן האדם הוא קל, הפך הליחה שהיא

כבדה, זה קל וזה כבד, זה פתי לרע, וזה פקח לרע,

באברהם (בראשית טו יב) ותרדמה נפלה על אברם, והנה אימה חשכה גדולה נפלת עליו, והאי ליחה איהי זוהמא דהטיל נחש בחנה, ומסטרא דיליה תכבד העבדה (שמות ה ט), ומסטרא אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה (שמות ה ט), ומסטרא ויכבד לב פרעה ועבדיו (שם ט ז), ואיהי כובד המס וכובד המלאכה.

צ. אנפין ירוקין, אינון מסטרא דמרה, ירוקין חשוכין, והאי בר נש איהי קל, בהפוכא

דליחה דאיהי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין

דליחה דאיהי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין

דליחה דאיהי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין

דליחה דאיהי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין

דליחה דאיהי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין

דליחה דאיהי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין

דליחה דאיהי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין

דליחה דאיהי כבדה, האי קל והאי כבד, האי פתי לביש והאי פקחא לביש, האי מזקין

זוהר הקדוש ארמית

במהירו ואקדים בסיבו, והאי קשיש בסיבו, ואיהו מאוחר בסיבו, האי אתעבד פתי למפתי בני נשא ברמאות, בגין דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני דמפתי לבני נשא, אסתמר מניה, והאי ירוקא פקיקא לביש, האי כל מה דאית בלביה שפיף לבר, והאי גניז לון לגאו, האי כל עובדוי בעפוכא, ודא כל עובדוי במהירו, ואיהו יבש גופא ואנפין וכל אברין דיליה, בהפוכא דאחרא, בגין דגיהנם דאיהי מרה ירוקא אוקיד ביה דאיהי כעס, כעסן איהו ודאי, דאוקיד ביה נורא לפום שעתא ומיד שכיך, הכי כל עובדוי בעי למעבד במהירו, ואחרא דאיהו כבד בנחת, דא בהפוכא דדא, דא נחש ודא שרף, דא מיא ודא אשא, מיא דמי טופנא דחביל כל בשרא, האי אחרא מניה גפרית ואש.

צא. אנפין סומקין מסטרא אחרא, האי אתחזי בינוני לא גס ולא יבש, האי אתאדם מסטרא דמאדים, אושיד דמא איהו, אסתמר מניה, ותריין אינון בהפוכא סומק ואוכס, דא בינוני במתקלא, ודא בהפוכא מסטרא אחרא, דא שמחן ודא עציב, שמחן מסטרא דדם, שחוק הכסיל, ודא עציב מסטרא דמרה אוכמא, דא גזיל ושפיף דמא, ואיהו וותרן, ודא כניש קובץ על יד.

צב. מסטרא דדכיו בהפוכא, אנשי חיל אנפין חורין מסטרא דמוחא, יראי אלהי

זוהר הקדוש - לשון הקודש

זה מזקין במהירות ומקדים בשיבה, וזה מזקין בשיבה והוא מאחר בשיבה, זה נעשה פתי לפתות בני אדם ברמאות, מפני שהוא מצד הנחש הקדמוני שמפתה בני אדם, השמר ממנו, וזה הצהב פקח לרע, זה כל מה שיש בלבו שופך לחוץ, וזה גזנז להם בפנים, זה כל מעשיו בעצלות, זה כל מעשיו במהירות, והוא יבש גוף ופנים וכל אברים שלו, הפך האחר, מפני שגיהנם שהיא מרה צהבה שורף בו שהיא כעס, כעסן הוא ודאי, ששורף בו האש לפי שעה ומיד שוכך, כך כל מעשיו רוצה לעשות במהירות, והאחר שהוא כבד, בנחת, זה הפך זה, זה נחש וזה שרף, זה מים וזה אש, מים של מי המבול שהשחית כל בשר, זה האחר ממנו גפרית ואש.

צא. פנים אדמים מצד אחר, זה נראה בינוני לא גס ולא יבש, זה מתאדם מצד מאדים, שופך דם הוא, השמר ממנו, ושנים הם בהפך אדם ושחור, זה בינוני במשקל, וזה בהפך מצד אחר, זה שמח וזה עצוב, שמח מצד דם, שחוק הכסיל, וזה עצוב מצד המרה השחורה, זה גזול ושופך דם, והוא וותרן, וזה פוגם קובץ על יד.

צב. מצד המהרה להפך, אנשי חיל, פנים לבנים מצד המוח, יראי אלהי"ם מצד הלב, אנשי

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

מסטרָא דְלָבָא, אַנְשֵי אַמְתּ
מסטרָא דְפִימָא, שׁוֹנְאֵי בְּצַע
מסטרָא דְגוּפָא, וְהָא אוּקְמוּהָ
אַנְשֵי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵי
אַמְתּ שׁוֹנְאֵי בְּצַע מסטרָא
דְאֲדוּנִי, שְׁעוּר וּמְדָה דְלַהוֹן
יְהוּ"ה מְלָגָאוּ וּמְלָכְרָ, י'
אַתְלַבֵּשׁ בְּאַנְשֵי חֵיל וְדָא
מוּחָא דְתַמְן חֲכָמָה, ה' בִּירְאֵי
אֱלֹהִים דְאִיהוּ לְבָא, וְתַמְן
דְחִילוּ וְרַחֲמֵי דְאִינוּן י"ה
בִּימִינָא וּבְשִׂמְאַלָא, וְאִינוּן
נְסִתְרוּת בְּמוּחָא וּבְלָבָא, ו'
אַתְלַבֵּשׁ בְּפִימָא מסטרָא דְאַלִין
דְאִינוּן אַנְשֵי אַמְתּ, ה' אַתְלַבֵּשׁ
בְּגוּפָא מסטרָא דְאַלִין שׁוֹנְאֵי
בְּצַע, וְאִינוּן תּוֹרָה וּמְצוּהָ,
וְעַלֵייהוּ אַתְמַר וְהָ נְגָלוּת.

צנ. אַנְפִין עֲגוּלִין מסטרָא
דְנִקְוֵדִי, דְאִינוּן קַמִּיץ
פְתִיחַ צְרִי סְגוּלַ שְׂבָא
חֲלָים חוּרִי שְׂרִיק שׁוּרִי, ק'
מְלָכוּת עֲגוּלָא דְכְלָהוּ. תָא חֲזִי,
תִשַׁע זְמַנִין יְהוּ"ה, בְּכָל סְפִירָה
וּסְפִירָה נְקוּדָה דִילֵיהָ, וְאִיהוּ
יְהוּ"ה בְּמְלָכוּת בְּלָא נְקוּדָה,

אַמְתּ מְצַד הַפָּה, שׁוֹנְאֵי בְּצַע מְצַד הַגּוּף. וְהָרִי
הַעֲמִידוּהוּ, אַנְשֵי חֵיל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵי אַמְתּ
שׁוֹנְאֵי בְּצַע מְצַד אֲדוּנִי, שְׁעוּר וּמְדָה שְׁלָהֶם יְהוּ"ה
מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, ו' מְתַלְבֵּשׁ בְּאַנְשֵי חֵיל וְזֶה מִחַ
שְׁשָׁם חֲכָמָה, ה' בִּירְאֵי אֱלֹהִים שְׁהוּא לְבָא, וְשָׁם
יִרְאָה וְאַתְבָּה שְׁהָם י"ה בְּיַמִין וּבְשִׂמְאַל, וְהָם
נְסִתְרִים בְּמִחַ וּבְלָבָא, ו' מְתַלְבֵּשׁ בְּפָה מְצַד אֱלוּ
שְׁהָם אַנְשֵי אַמְתּ, ה' מְתַלְבֵּשׁ בְּגוּף מְצַד אֱלוּ שׁוֹנְאֵי
בְּצַע, וְהָם תּוֹרָה וּמְצוּהָ, וְעַלֵייהֶם נְאָמַר וְהָ נְגָלוּת.

צנ. פְּנִים עֲגוּלִים מְצַד הַנְּקוּדוֹת, שְׁהֵן קַמִּיץ פְתִיחַ צְרִי
סְגוּלַ שְׂבָא חוּלָם חִירִיק שְׂרִיק שׁוּרִי, מְלָכוּת
הַעֲגוּלַ שְׁל כּוּלָם, בָּא רְאָה, תִשַׁע פְּעָמִים יְהוּ"ה, בְּכָל
סְפִירָה וּסְפִירָה, נְקוּדָה שְׁלוּ, וְהוּא יְהוּ"ה בְּמְלָכוּת
בְּלִי נִקְוֵד, וְאַלּוּ הֵן נְקוּדוֹת שְׂמַחֲיִבוּת כָּל סְפִירָה
וּסְפִירָה, תִשַׁע נְקוּדוֹת הֵן, אַחַד יְהוּ"ה בְּקַמִּיץ, שְׁנֵי
יְהוּ"ה בְּפְתִיחַ, שְׁלִישֵי יְהוּ"ה בְּצְרִי, רְבִיעֵי יְהוּ"ה
בְּסְגוּלַ חֲמִישֵי יְהוּ"ה בְּשִׂבָא, (דף קכט ע"ב) שִׁישֵי
יְהוּ"ה בְּחוּלָם, שְׁבִיעֵי יְהוּ"ה בְּחִירִיק, שְׁמוּנֵי יְהוּ"ה
בְּשִׁלְשׁ נְקוּדוֹת, תִשַׁעֵי יְהוּ"ה בְּשׁוּרִי, מְלָכוּת יְהוּ"ה
כְּלוּל מְכַלָם, קַמִּיץ נִקְרָא בְּנִקְוֵדָה זוּ, מְצַד הַפְּתִיחַ
הַעֲלִיּוֹן שְׁהוּא סְתוּם בְּמַחְשָׁבָה שְׁלֵא יוֹדַע בְּן אָדָם
מַה שִׁישׁ בְּפָנִים, וּמִי שְׁהוּא בְּפָנִים סְתוּם בְּמַחְשָׁבָה,
עֵלַת הַעֲלוֹת אָנוּ קוֹרְאִים לוּ.

וְאַלִין אִינוּן נְקוּדִין דְמַחְיִיבִין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, תִשַׁע נְקוּדִין אִינוּן חַד יְהוּ"ה בְּקַמִּיץ,
תַנְיָנָא יְהוּ"ה בְּפְתִיחַ, תְּלִיתָאָה יְהוּ"ה בְּצְרִי, רְבִיעָאָה יְהוּ"ה בְּסְגוּלַ חֲמַשָּׁאָה יְהוּ"ה
בְּשִׂבָא, (דף קכט ע"ב) שְׁתִיתָאָה יְהוּ"ה בְּחֲלָים, שְׁבִיעָאָה יְהוּ"ה בְּחִירִיק, תְּמִינָאָה יְהוּ"ה
בְּשִׁלְשׁ נְקוּדוֹת, תִשַׁעֵאָה יְהוּ"ה בְּשׁוּרִי, מְלָכוּת יְהוּ"ה כְּלִילָא מְכַלָהוּ. קַמִּיץ אַתְקְרִי
בְּנִקְוֵדָה דָא מסטרָא דְכַתְרַ עֲלָאָה דְאִיהוּ סְתִים קַמִּיץ, דְאִיהוּ סְתִים בְּמַחְשָׁבָה, דְלָא יוֹדַע
בְּרַ נֶשׁ מַה דְאִיתַ בְּגוּיָה, וּמֵאַן דְאִיהוּ לְגוּ סְתִים בְּמַחְשָׁבָה, עֵלַת הַעֲלוֹת קְרִינִן לֵיהָ.

זוהר הקדוש ארמית

צד. ואתקרי פתח כנקודה
 דא מסטרא דחכמה,
 דבה אתפתח ואתגליא
 מחשבה סתימא, כגוונא דא
 לעילא כדיוקנא דא, לתתא
 כדיוקנא דא ותרין נקודין
 אתגליאו באימא, בכתרא
 עלאה סתימין אינון,
 ואתעבידו צרי יהו"ה, עלייהו
 אתמר (בראשית ב ז) וייצר
 יהו"ה, פי ביה יהו"ה צור
 עולמים (ישעיה כו ד), ציר תרין
 עלמין עלמא דין ועלמא
 דאתי.

צה. סגול דא חסד, ביה
 שכנינתא איהו סגולתא
 לעילא, סגול לתתא,
 סגולתא ורחימא מסטרא
 דימינא, שבא כגוונא
 דא מסטרא דשמאלא, פי
 בא"ש יהו"ה נשפט (שם סו טז),
 ותפול שבא ותקחם (איוב א טו),
 שבה עמדי (בראשית כט יט)
 דאיהי שכנינתא דאתקרי
 שבא מסטרא דשמאלא.
 ואתקרי חל"ם כגוונא דא
 מסטרא דעמודא דאמצעייתא,
 משם רעה אבן ישראל (תהלים קיח כב), כל
 מרגליה יקרא איהי בחל"ם, הדא הוא דכתיב (שמות כח יט) לשם שבו ואחלמה, וביה
 ונחלמה חלום (בראשית מא מא).

צו. חר"ק אתקרי מסטרא דשוקא ימינא כגוונא דא ביה חקירה, החקר אל"ה תמצא
 (איוב יז ז), ואיהו קרח הנורא, קרח מההוא נורא דאיהו עמודא דאמצעייתא. שר"ק הוד

זוהר הקדוש - לשון הקודש

צד. ונקרא פתח כנקודה זו [צ"ור?], מצד
 החכמה שבה נפתח ומתגלה מחשבה
 הסתומה, כמו כן למעלה כדיוקן זה [צ"ור**]
 למטה כדיוקן זה [צ"ור**] ושתי נקודות מתגלים
 באימא, בכתר העליון סתומים הם ונעשים צירי
 יהו"ה, עליהם נאמר (בראשית ב ז) וייצר יהו"ה, פי
 ביה יהו"ה צור עולמים (ישעיה כו ד), ציר שני
 עולמות, עולם הזה ועולם הבא.

צה. סגול, זה חסד, בו השכינה הוא סגולתא
 למעלה סגול למטה, סגולתא ואהבה מצד
 הימין. שבא כמו זה. מצד השמאל, פי בא"ש
 יהו"ה נשפט (שם סו טז), ותפל שבא ותקחם (איוב א
 טו), שבה עמדי (בראשית כט יט), שהיא השכינה
 שנקראת שבא מצד השמאל, ונקרא חולם כמו זה
 , מצד עמוד האמצעי, משם רעה אבן ישראל (שם
 מט כד), אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה (תהלים
 קיח כב), כל מרגלית יקרה היא בחולם, זה הוא
 שכתוב (שמות כח יט) לשם שבו ואחלמה, ובו
 ונחלמה חלום (בראשית מא מא).

צו. חיריק נקרא מצד שוק הימין כמו זה, בו
 חקירה, החקר אל"ה תמצא (איוב יז ז), והוא
 קרח הנורא, קרח מאותו נורא שהוא עמוד
 האמצעי, שורוק הוד נקרא, כמו זה יהו"ה משם
 חקירה, החקר אל"ה תמצא (איוב יז ז), והוא
 קרח הנורא, קרח מההוא נורא דאיהו עמודא דאמצעייתא. שר"ק הוד

זוהר הקדוש ארמית

אתקרי, כגוונא דא יהוה, מתמן אתקריאת שכינתא שר"ק, קשר המרכבה, ואיהו הוד דמשה, ביה אשתלימו חמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית (שמות כו כז), ו"ד שני פרצופים, עליו נאמר עשר אמות ארך הקרש, קרש, קשר.

צו. שורק יוהווי"הו, דא צדיק, דאיהו קושר המרכבה, דאיהי שכינתא עם קודשא בריך הוא, ה"דא הוא דכתיב (ד"ה א כט יא) פי כל בשמים ובארץ, ודא דמתרגמינן דאחיד בשמיא ובארעא, ועליה אתמר (ירמיה ב כא) ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת, זרע אמת הוא ודאי, דאתמר ביה (מיקה ז כ) תתן אמת ליעקב, איהו זרע, ושכינתא עזר, ה"דא הוא דכתיב (בראשית ב יח) אעשה לו עזר כנגדו, כל אליו נקודין אתחייבו בשמא (ש"א אתחייב שמא) קדישא מסטרא דתשע ספירן, ומלכות פליא דכלהו, אהבת כלולתיך (ירמיה ב ב), ה"א

זוהר הקדוש - לשון הקודש

נקראת שכינה שורוק, קשר המרכבה, והוא הוד של משה, בו נשלמו חמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית (שמות כו כז), כמספר ה' שלו, נשאר ו"ד שני פרצופים, עליו נאמר עשר אמות ארך הקרש, קרש, קשר.

צו. שורוק יוהווי"הו, זה צדיק, שהוא קושר המרכבה, שהיא השכינה, עם הקדוש ברוך הוא, זה הוא שכתוב (ד"ה א' כט יא) פי כל בשמים ובארץ, וזה שאנו מתרגמים שמתאחד בשמים ובארץ, ועליו נאמר (ירמיה ב כא) ואנכי נטעתיך שורק כלה זרע אמת, זרע אמת הוא ודאי, שנאמר בו (מיקה ז כ) תתן אמת ליעקב, הוא זרע, ושכינה עזר, זה הוא שכתוב (בראשית ב יח) אעשה לו עזר כנגדו, כל אלו הנקודות התחייבו בשם (ג"א התחייב שם) הקדוש מצד תשע הספירות, ומלכות כלולה מכלם, אהבת כלולתיך (ירמיה ב ב), הנה כאן פנים עגולים שלמעלה, נקדים בנקודות.

צח. ויש פנים גדולים, ופנים קטנים, פנים של רחמים, ופנים של פעם, שבהם וא"ל זעם בכל יום (תהלים ז יב), ומפני זה אמר למשה המתן לי עד שיעברו פנים של זעם, ומיד ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה א"ל רחום וחנון (שמות לו ו), שהם בסוד אות וא"ו, שלש עשרה מדות, א' שבאמצע וא"ו ארך אפים, מה אפים שלו, ו"ו,

ה"א אנפין עגולין דלעילא, נקדינן בנקודין.

צה. ואית אנפי רבירבי, ואנפי זוטרי, אנפין דרחמי, ואנפין דזעם, דבהון וא"ל זעם בכל יום (תהלים ז יב), ובגין דא אמר למשה המתן לי עד שיעברו פנים של זעם, ומיד

זוהר הקדוש - לשון הקודש

שְׁבָהֶם מֵאַרְיֵה פָּנִים לְרִשְׁעִים, וּמִרְחֵם עַל הָעוֹלָם, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר (במדבר ו כה) יֵאָר יְהו"ה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּה, וַיִּשָּׂא יְהו"ה פָּנָיו אֵלֶיךָ, ה' ה' הֵן הַגּוֹנוּנִים שֶׁל הַפָּנִים לְבֶן וְאֶדוּם, וְחֹמֶם הוּא אֶרְוֶךְ פָּנִים, יו"ד פֶּה כָּלֵל שְׁלֵשָׁה דְרָגוֹת, ו' חוּט בַּעְגּוּל, ו' לְשׁוֹן, ד' כָּלֵל שֶׁל אַרְבַּעַה תְּקוּנִים, שְׁפָתַיִם וְשִׁנַּיִם וְחֹךְ וְגִרְוֹן.

צט. כּא רֵאָה, נֹאמֵר בְּאֶדָם (איוב יד כ) מְשֻׁנָּה פָּנָיו וְתִשְׁלַחְהוּ, וּמִי גָרַם לוֹ שְׁנוּי פָּנִים, לְשִׁנּוֹת לוֹ שְׂלֵא יִדְעוּ בּוֹ בְּעַלְי הַדִּין, זֶה הוּא שְׁנוּי מְקוֹם, שְׁנוּי הַשֵּׁם, שְׁנוּי מַעֲשֵׂה, וְעוֹד נְקוּדוֹת הֵן סְגוּלִים מְאִירִים (נ"א בזו) נְקוּדָה שֶׁל הַתּוֹרָה, וְהֵן נַעֲנוּעִים שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, כְּנֶגֶד פְּרָקִים וְעוֹרְקִים, שֶׁהֵם נַעֲנוּעִים שֶׁל אֲבְרֵי הַגּוֹף, וְנִקְרְאוּם בְּאֵלוֹ שְׁמוֹת, ק"דוּמִיָּאל, (נ"א קדמיאל) (ס"י קמואל), מ"לכִּיָּאל, צ"וּרִיָּאל, הָרִי קִמֵּץ בְּאוֹתִיּוֹתָיו, פ"דָּאל, ת"וּמִיָּאל, ח"סְדִיָּאל, הָרִי פִתַּח, צ"וּרִיָּאל, ר"זִיָּאל, י"וּפִיָּאל, הָרִי צְרִי, ס"מִטּוֹרִיָּה, ג"זִרִיָּאל (נ"א גְבִרִיָּאל), ו"עֲנָאל, ל"מוּאָל, הָרִי סְגוּל, ש"מַעֲיָאל, ב"רְכִיָּאל, א"הֲנִיָּאל, הָרִי שְׂבָא, ח"נִיָּאל, ל"הֲרִיָּאל (נ"א ל"הֲדִיָּאל), מ"חֲנִיָּאל, הָרִי חֶלֶם, ח"זִקִיָּאל, ר"הֲמִיָּאל, ק"רִשִׁיָּאל (נ"א ק"דוּשִׁיָּאל), הָרִי חֶרֶק, ש"מוּעָאל, ר"עֲמִיָּאל, ק"נִיָּאל, הָרִי שְׂרָק, ש"מִשִׁיָּאל, ר"פָּאל, ק"דִשִׁיָּאל, הָרִי שְׂרָק, הָרִי שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים שְׁמוֹת שֶׁנֹּאמֵר בָּהֶם כַּח מַעֲשִׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ, וּכְאִים פָּנִים שְׁמֵאִירִים בָּהֶם אֵלוֹ שְׁמוֹת, וְהֵם כְּנֶגֶד י"ד פְּרָקֵי י"ד יְמִין, וּכְנֶגֶד י"ד

זוהר הקדוש ארמית

וַיַּעֲבֹר יְהו"ה עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא, יְהו"ה יְהו"ה א"ל רְחוּם וְחַנוּן (שמות לד ו), דְּאֵינּוֹן בְּרִזָּא דְאֵת וְא"ו, תִּלְתַּת עֶשֶׂר מְכִילָן, א' דְּבִאֲמַצְעִיתָא דְּוָא"ו אֶרְךָ אֲפִים מְאִי אֲפִים דִּילִיָּה ו'ו, דְּבַהוֹן מְאִרְךָ אֲנִפִין עַל חֲזִיבִיא, וּמִרְחֵם עַל עֲלָמָא, וְעַלֵּיהוּ אֲתִמֵּר (במדבר ו כה) יֵאָר יְהו"ה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּה, וַיִּשָּׂא יְהו"ה פָּנָיו אֵלֶיךָ, ה' ה' אֵינּוֹן גּוֹנוּנִין דְּאֲנִפִין חוּר וְסוּמְקָא, וְחוּטְמָא אִיהוּ אֶרְיָךְ אֲנִפִין, יו"ד פִּימָא כָּלֵלָא דְתִלְתַּת דְּרָגִין, ו' חוּט בַּעְגּוּלָא, ו' לְשׁוֹן, ד' כָּלֵלָא דְאַרְבַּע תְּקוּנִין שְׁפוּן וְשִׁנַּיִם וְחֹךְ וְגִרְוֹן.

צט. תָּא חֲזִי אֲתִמֵּר בְּאֶדָם (איוב יד כ) מְשֻׁנָּה פָּנָיו וְתִשְׁלַחְהוּ, וּמִאֵן גְּרִים לִיָּה שְׁנוּיָא דְאֲנִפִין, לְשִׁנְאָה לִיָּה דְלֵא יִשְׁתַּמּוּדְעֵן בֵּיה מְאִרִי דְדִינָא, הָאִי אִיהוּ שְׁנוּי מְקוֹם שְׁנוּי הַשֵּׁם שְׁנוּי מַעֲשֵׂה. וְעוֹד נְקוּדִין אֵינּוֹן סְגוּלִין נְהָרִין (נ"א בְּהָרִין) נְקוּדָה דְאֲוִרִיָּתָא, וְאֵינּוֹן נַעֲנוּעִין דְאֲתוּוֹן, לְקַבֵּל פְּרָקִין וְעַרְקִין, דְּאֵינּוֹן נַעֲנוּעִין דְאֲבְרִין דְּגוּפָא. וְאֲתִקְרִיאוּ בְּאֵלִין שְׁמֵהֶן, ק"דוּמִיָּאל (נ"א קדמיאל) (ס"י קמואל) מ"לכִּיָּאל צ"וּרִיָּאל הָא קִמֵּץ בְּאוֹתוֹ, פ"דָּאל ת"וּמִיָּאל ח"סְדִיָּאל הָא פִתַּח, צ"וּרִיָּאל ר"זִיָּאל י"וּפִיָּאל הָא צְרִי, ס"מִטּוֹרִיָּה (דף קל ע"א) ג"זִרִיָּאל (נ"א גְבִרִיָּאל) ו"עֲנָאל ל"מוּאָל הָא סְגוּל, ש"מַעֲיָאל ב"רְכִיָּאל א"הֲנִיָּאל הָא

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

שְׂבָא, ח'ניאל ל"הריאל (ג"א ל"הריאל) מ"חניאל הא חלם, ח"זקיאל ר"הטיאל ק"רשיאל (ג"א ק"דושיאל) הא חרק, ש"מועאל ר"עמיאל ק"ניאל הא שרק, ש"משיאל ר"פאל ק"דשיאל הא שרק, הא תמניא ועשרין שְׂמִהֵן, דאתמר בהון (תהלים קיא ו) כח מעשיו הגיד לעמו, זכאין אנפין דנהרין בהון אלין שְׂמִהֵן, ואינון לקבל י"ד פרקין דיד זמינא ולקבל י"ד פרקין דיד שְׂמֵאלָא, יהו"ה אלהינו יהו"ה, כוז"ר במוכס"ז כוז"ר, עלייהו אתמר (שמות כג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ואם לאו עלייהו אתמר (משלי יא כא) יד ליד לא ינקה רע.

פְּרָקֵי י"ד שְׂמֵאל, יהו"ה אלקינו יהו"ה, כוז"ר במוכס"ז כוז"ר, עליהם נאמר (שמות כג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ואם לא, עליהם נאמר (משלי יא כא) יד ליד לא ינקה רע.

ק. חטם ארוך, זה הוא בן אדם שיש בו רחמים, חטם מקמט בעל רגז הוא, חטם עקם מצד הנחש הוא, בכל אבר שחוטא בן אדם אותו נחש הוא פרוך שם ומעקם לו, בין באונים בין בעינים בין בחטם בין בפה, ועליו נאמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקן וגומר, וכל כאבי בני אדם שהם חזקים, שנאמר בהם ויחלים רעים ונאמנים, הוא שנושף אותם אותו נחש בכמה נשיכות באותו אבר שחטא, עד שנפרע מאותו חטא, ובגללו נאמר אפילו נחש פרוך על עקבו לא יפסיק, לא יפסיק ביחוד בתפלתו, והרי כתוב בכל המצוות (ויקרא יח ה) וחי בהם ולא שימות בהם, אמר להם, משום זה אמרו אבל עקרב פוסק מפני שהורג.

ק. חוטמא אריכא, דא הוא בר נש דאית ביה רחמי, חוטמא קמיטא מארי דרוגזא

קא. בא ראה, בחטם יש שני נקבים, מאחד יוצא רוח ומאחד יוצא עשן, זה הוא שכתוב (דברים

איהו, חוטמא עקימא מסטרא דחויא איהו בכל אבר דחב בר נש ההוא חויא איהו כריכא תמן ועקים ליה, בין באודנין בין בעינין בין בחוטמא בין בפומא, ועליה אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקן וגומר, וכל כאבין דבני נשא דאינון תקיפין, דאתמר בהון (דברים כח טז) ויחלים רעים ונאמנים, הוא דנשיף לון ההוא חויא בכמה נשיכין בהוא אבר דחב, עד דאתפרע מההוא חובא, ובגיניה אתמר אפילו נחש פרוך על עקבו לא יפסיק, לא יפסיק ביחודא בצלותיה, והא כתיב בכל פקודין (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם, אמר להם בגין דא אמרו אבל עקרב פוסק בגין דקטיל.

קא. תא חזי בחוטמא אית תרין נוקבין, מחד נפיק רוחא, ומחד נפיק תננא, הדא הוא דכתיב (דברים כט) כי אז יעשן אף יהו"ה וקנאתו באיש ההוא, ברוחא קריר אמר

זוהר הקדוש - לשון הקודש

כט יט) בי אז יעשן אף יהו"ה וקנאתו באיש ההוא, ברוח קרה אמר (שמות טו ח) וברוח אפיך נערמו מים, בעשן שעולה בעשן אמר (שם) נשפת ברוחך כסמו ים. כסמו ים.

קב. אזנים יש בהם חדרים ואכסדראות, ועליהם אמר דוד שיר למעלות, שהם פי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם (קהלת ה ז), אם הם אטומים אזנים למטה, כך הם אטומים שערי השמיעה למעלה אצלם, והם שערים שנאמר בהם (תהלים סה ג) שומע תפלה, שמע ישראל (דברים ו ד), משם צריך לבון בשמיעה, אמר לו רבי אלעזר, אבא, והרי שמיעה באיזה מקום תלויה למעלה.

קג. אמר לו, בני, ראיה היא כפא למזרח, שמשם אור יוצא לעולם, כמו שהעמידו בעלי המשנה, מזרח משם האור יוצא לעולם, יהודה הוא למזרח, ונאמר בו (בראשית מט ט) גור אריה יהודה. מערב זה פה ששם ערוב של הכל, ושם מתערבים כל חילות וכל דרגות, ומחנה אפרים למערב, ומטה למערב בין צפון לדרום, שמיעה כנגד שלחן בצפון, ושם יראה, זה הוא שכתוב (חבקוק ג ב) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי, ומחנה דן לצפון, ואזן דמות אל"ף שנאמר בו אלף בינה, שהיא גם עוז לצפון, ריח לדרום, ריח ניחוח ליהו"ה (ויקרא א ט), ויש לחטם שני נקבים כלולים מדין

זוהר הקדוש ארמית

(שמות טו ח) וברוח אפיך נערמו מים, בתנא דסליק בעשן אמר (שם) נשפת ברוחך כסמו ים.

קב. אודנין אית בהון אדרין ואכסדרין, ועליהו אמר דוד שיר למעלות, דאינון פי גבוה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם (קהלת ה ז), אי אינון אטימין אודנין לתתא, הכי אינון אטימין תרעין דשמיעה לעילא לגביהו, ואינון תרעין דאתמר בהון (תהלים סה ג) שומע תפלה, שמע ישראל (דברים ו ד), מתמן צריך לכוונא בשמיעה. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא שמיעה באן אתר תליא לעילא.

קג. אמר ליה כרי ראיה הוא כפא למזרח, דמתמן נהורא נפיק לעולם, כמה דאוקמוה מארי מתניתין, מזרח משם האור יוצא לעולם, יהודה איהו למזרח, ואתמר ביה (בראשית מט ט) גור אריה יהודה. מערב דא פימא דתמן ערוב דכלא, ותמן מתערבין כל חילין וכל דרגין, ומחנה אפרים למערב,

ומטה למערב בין צפון לדרום. שמיעה לקבל שלחן בצפון, ותמן דחילו, הדיא הוא דכתיב (חבקוק ג ב) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי, ומחנה דן לצפון, ואזן דמות אל"ף, דאתמר ביה אלף בינה, דאיהי נמי עוז לצפון. ריחא לדרום, ריח ניחוח ליהו"ה (ויקרא א ט), ואית לחוטמא תרין נוקבין, כלילן מדינא ורחמי, ואינון י' י', חוטמא ו' באמצעיתא, תרין

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

צנורות אינן דיליה, ואמר לגבי מחנה ראובן לדרום ראובן, תרין נוקבין דחוטמא אינן לקבל לאה ורחל, חוטמא בארץ מישור ביניהו דא יעקב.

ורחמים, והם י' י', החטם ו' באמצע, שני צנורות הם שלו, ונאמר לגבי מחנה ראובן לדרום ראובן, שני נקבים של החטם הם כנגד לאה ורחל, החטם בדרך ישר ביניהם זה יעקב.

קד. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מנא לך שאמא (ס"א שבינה) היא לצפון, ובה תלויה שמיעה, אמר לו, בני, חמשים שערים הם בכינה, ובה מיוחדים כ"ה כ"ה אותיות שתי פעמים בכל יום, וישראל הוא בן י"ה, בינה ודאי הכלל של שלשה אותיות אבא ואמא ובן, ומפני זה שמיעה בה תלויה, אין תקון מאלו ארבע אותיות שלא נכללות בה עשר ספירות, שהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וארבע אותיות שהן יהו"ה, הוא לא משתנה בכל מקום, הוא שמע של שמואל (דף קל ע"ב) לישראל ומסתכל בימין עליהם, ובדרום הוא מרחף עליהם, זה הוא שכתוב (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, ובמערב הוא מדבר עמהם, שנויים הם בכלי הגוף, אבל בו אין שנוי כלל, זה הוא שכתוב (מלאכי ג 1) אני יהו"ה לא שנית.

קד. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מנא לך דאימא (נ"א דבינה) איהי לצפון, ובה תליא שמיעה, אמר ליה ברי חמשין תרעין אנון דבינה, ובה מיוחדין כ"ה כ"ה אתון תרין ומנין בכל יומא, וישראל איהו בן י"ה, בינה ודאי כללא דתלת אתון אבא ואמא ובקרא, ובגין דא שמיעה בה תליא, לית תקונא מאלין ארבע אתון דלא אתכלילן בה עשר ספירן, דאינן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וארבע אתון דאינן יהו"ה איהו לא אשתני בכל אתר, איהו שמע דשמאלא (דף קל ע"ב) לישראל, ואסתכל בימינא עלייהו, ובדרום איהו מרחף עלייהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, ובמערב איהו ממלל עמהון, שנויין אינן במאני דגופא, אבל ביה לית שנויא כלל, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג 1) אני יהו"ה לא שנית.

קד. ובכל אבר ואבר (שהוא נר של כל מצוה), צריך בן אדם להמליך את הקדוש ברוך הוא, ולתקן לו מקום טהור ונקי לו לשרות שם, ומשום כך צריך בן אדם לבער ממנו מפל אבר ואבר, כל מחשבות וכל הרהורים רעים של מינופת, שהם

קד. ובכל אבר ואבר (דאיהו נרא דכל פקודא) בעי בר נש לאמלכא לקודשא בריך הוא, ולתקנא ליה אתר דכינא ונקינא לשריא ליה תמן, ובגין דא צריך בר נש לבערא מניה מפל

זוהר הקדוש ארמית

אָבֵר וְאָבֵר, כָּל מַחֲשָׁבִין וְכָל הַרְהוּרִין בִּישִׁין דְּטַנּוּפִין דְּאֵינִין קְלִיפִין, וְצָרִיךְ לְאוּקְדָא לִזְנוּן בְּכָל פְּקוּדִין כְּשֵׁרִין, דְּשֵׁרִיין עַל כָּל אָבֵר וְאָבֵר דְּאֵינִין נְרוֹת, דְּכָל פְּקוּדָא נֵר אַתְקִירָא, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (מְשָׁלִי ו' כג) כִּי נֵר מְצוּהָ, נֵר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם (שָׁם כ' כז), וּבָה צָרִיךְ לְמַהוּי (שָׁם) חוּפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בְּטָן, וּלְבַעֲרָא מִנֵּיהּוּ שְׂאוֹר וְחֻמֵץ מוּץ וְתַבָּן, שְׂאוֹר וְחֻמֵץ מִן הָעֵסָה (נִ"א הַטְּפָה), מוּץ וְתַבָּן מִן הַחֻטָּה, לְשֵׁרִיא תַמָּן י"ה, " בַּעֲסָה דְאֵיְהִי טְפָה, ה' בַּחֻטָּה, דְאֵיְהִי לְבַעֲרָא חֻט מִן ה' דְּאִשְׁתַּאֲרַת סֵלַת נְקִיָּה.

קו. דְּכָל פְּקוּדָא דְשֵׁרִיא עַל כָּל אָבֵר וְאָבֵר אֵית לָהּ שֵׁם יְדִיעַ, וְכָל חֲזִילִין וּמְשֻׁרְיִין דְּמִלְאֲכִין דְּתַלְזִיין מִנֵּיהּ, כְּלָהּוּ אַתְפְּנָשׁוּ לְהֵהוּא אָבֵר, וְנִטְרִין לֵיהּ מִכָּל מַרְעִין בִּישִׁין, וּמֵאֵן דְּחִלְיָן לִזְנוּן אוּ קְרָא לִזְנוּן בְּאָבֵר דְּלֵאלוּ דְלֵהוּן, וְלֵאלוּ אֵינִין מִמֵּן עֲלִיָּהּ, אֵיְהוּ אֲכִחִישׁ סְדוּרָא דְעוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְלֵאלוּ מִתְפְּנָשִׁין לְגַבִּיָּה, לְמַלְכָא דְשׁוּי מִמֵּן עַל מַלְכוּתִיהּ, וּפְלִיג לִזְנוּן עַל כָּל אֲתֵר וְאֲתֵר, וְאָמַר לִזְנוּן אֲנִתְהָא מִמֵּנָא עַל אֲתֵר כְּדָן, וְאֲנִתְ כְּדָן, וְאֲנִתְ כְּדָן, וְלֵכָל חַד שׁוּי לֵיהּ בְּאֲתֵר יְדִיעַ, וּבְמִלָּה יְדִיעַ, לִית לֵיהּ חֲלוּף בְּאֲתֵר אַחֲרָא.

קו. אָבֵל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְשֵׁלְטְנוּתִיהּ בְּכָל אֲתֵר כְּנִשְׁמָתָא דְשֵׁלְטְנוּתִיהּ עַל כָּל אָבֵר וְאָבֵר, מִלֵּא כָּל הָאָרְץ כְּבוֹדוֹ, בְּכָל אֲתֵר דְקָרִי לֵיהּ בְּרַשׁ עֲנִי לֵיהּ, אֲלֵא אִם הֵהוּא אֲתֵר דְהֵהוּא

זוהר הקדוש - לשון הקודש

קְלִפּוֹת, וְצָרִיךְ לְשַׁרְף אוֹתָם עַל יְדֵי כָּל מְצוּוֹת בְּשֵׁרוֹת, שְׂשׁוּרִים עַל כָּל אָבֵר וְאָבֵר שֶׁהֵם נְרוֹת. שְׁכַל מְצוּהָ נֵר נִקְרָא, זֶה הוּא שְׁכַתוֹב (מְשָׁלִי ו' כג) כִּי נֵר מְצוּהָ, נֵר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם (שָׁם כ' כז), וּבָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת (שָׁם) חֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בְּטָן, וּלְבַעֲרָא מֵהֶם שְׂאוֹר וְחֻמֵץ מוּץ וְתַבָּן, שְׂאוֹר וְחֻמֵץ מִן הָעֵסָה (נִ"א הַטְּפָה), מוּץ וְתַבָּן מִן הַחֻטָּה, לְהִשְׁרוֹת שָׁם י"ה, " בַּעֲסָה שְׁהִיא טְפָה, ה' בַּחֻטָּה, שְׁהִיא לְבַעֲרָא חֻט מִן ה' שְׁנִשְׁאֲרַת סֵלַת נְקִיָּה.

קז. שְׁכַל מְצוּהָ שְׂשׁוּרָה עַל כָּל אָבֵר וְאָבֵר יֵשׁ לָהּ שֵׁם יְדִיעַ, וְכָל חִילוֹת וּמַחֲנוֹת שֶׁל מַלְאָכִים הַתְּלוּיִים מִמֵּנּוּ, כּוֹלֵם מִתְפְּנָסִים לְאוֹתוֹ אָבֵר, וְשׁוּמְרִים אוֹתוֹ מִכָּל דְּבָרִים רָעִים, וּמִי שְׁמַחְלִיף לָהֶם אוּ קוֹרָא לָהֶם בְּאָבֵר שְׂאִינוּ שְׁלָהֶם, וְלֵא הֵם מְמַנִּים עֲלֵיהֶם, הוּא מְכַחֵשׁ סְדֵר שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וְלֵא נִאֲסָפִים אֵלָיו. לְמַלְךְ שֵׁשׁ מְמַנִּים עַל מַלְכוּתוֹ, וְחֹלֵק אוֹתָם עַל כָּל מְקוֹם וּמְקוֹם, וְאָמַר לָהֶם, אַתְּהָ תְהִיָּה מְמַנָּה עַל מְקוֹם זֶה וְזֶה, וְאַתְּהָ זֶה וְזֶה, וְלְכָל אַחַד שֵׁם אוֹתוֹ בְּמְקוֹם יְדִיעַ, וּבְדָבָר יְדִיעַ, אֵין לוֹ חֲלוּף בְּמְקוֹם אַחֵר.

קח. אָבֵל הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁשֵׁלְטוֹנוֹ בְּכָל מְקוֹם, כְּנִשְׁמָתָהּ שְׁשֵׁלְטוֹנָה עַל כָּל אָבֵר וְאָבֵר, מִלֵּא

זוהר הקדוש ארמית

אבר איהו פגום בחוכה דעביד בר נש, קודשא בריך הוא לא שריא בההוא אבר, דעליה אתמר (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב.

קח. ואברין דבר נש בלהו אינון מסודרין על סדרי בראשית, ובגין דא אתקרי בר נש עולם קטן, ומאן דאמליך לקודשא בריך הוא על כל אבר ואבר, כאלו אמליך ליה על כל עלמא, ואגרא דבר נש דאמליך ליה על כל אבר ואבר לא אתייהיב רשו לגלאה, דאלין אינון טעמי מצוות דלא אתייהיבו לגלאה, בגין דלא יהא בר נש עובד לקודשא בריך הוא על מנת לקבל פרס, אכל ברי מלין אלין דלא צריכין לאתגלא, יהון טמירין בלבך, עליהו אתמר (ישעיה כג יח) לאכול לשבעה ולמכסה עתיק, מלין עתיקין דלא אתמסרו לגלאה יהון טמירין בלבך.

קט. תא חזי כד בר נש מתעטף בעטופא דמצוה, ומנח תפלין, וקרי ליה בקריאת שמע, הא תקין

זוהר הקדוש - לשון הקודש

כל הארץ כבודו, בכל מקום שקורא לו בן אדם ענה לו, אלא אם אותו מקום של אותו אבר הוא פגום בחטא שעושה בן אדם, הקדוש ברוך הוא לא שורה באותו אבר, שעליו נאמר (ויקרא כא יח) כל אשר בו מום לא יקרב.

קח. ואברי האדם כולם הם מסודרים על סדרי בראשית, ומפני זה נקרא בן אדם עולם קטן, ומי שממליך את הקדוש ברוך הוא על כל אבר ואבר כאלו המליך אותו על כל העולם, ושכר בן האדם שממליך אותו על כל אבר ואבר, לא נתן רשות לגלות, שאלו הם טעמי מצוות שלא נתנו לגלות, כדי שלא יהיה בן אדם עובד להקדוש ברוך הוא על מנת לקבל פרס, אכל בני, דברים אלו שלא צריכים להתגלות, יהיו שמורים בלבך, עליהם נאמר (ישעיה כג יח) לאכול לשבעה ולמכסה עתיק, דברים נכבדים שלא נמסרו לגלות יהיו שמורים בלבך.

קט. בא ראה, כאשר בן אדם מתעטף בעטופא המצוה, ומניח תפלין, וקורא לו בקריאת שמע, הרי תקן לו כפא בעטופא המצוה, והרי העמידוהו והוכן בחסד כפא (שם טז ה), ובתפלין הוא מעטר אותו זה הוא שכתוב (חזקאל כד יז) פארך חבוש עליך, וקורא לו בכתוב לשרות על כפא שהתקין לו שמע ישראל, כך הקדוש ברוך הוא מתקן לו באותו עולם כפא וכתר, וכמו שהוא

ליה כרסיא בעטופא דמצוה, והא אוקמוהו והוכן בחסד כפא (שם טז ה), ובתפלין איהו מעטר ליה, הדא הוא דכתוב (חזקאל כד יז) פארך חבוש עליך, וקרא ליה בקרא לשרייא על כרסיא דתקין ליה שמע ישראל, הכי קודשא בריך הוא מתקן ליה בההוא עלמא כרסיא

זוהר הקדוש - לשון הקודש

ממשיך אותו שם, ויעמוד הכפא בגללו, וממליך אותו על כל מלאכים (נ"א תילות) ומחנות ששם, זה הוא שפנתוב (בראשית א כו) וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגומר, וסוד הדבר (שמואל א ב ז) כי מכבדי אכבד ובזי יקלו.

ק. וכמו שמומשיך (ס"א שמנגנים) לו בכמה נגונים של שירות תושבחות והודאות, בן פאשר עולה למעלה, כולם החיות של המרפבות, ומחנות של מלאכים קדושים, של חיות ואופנים ושרפים, פותחים (ס"א פורשים) לו בנפיהם בשמחה בנגון לקבל אותו, הרי כאן שבר התפלה ותקונים שלה שהיא מצוה אחת.

קיא. מצוה של ברית מילה, בחתוד הערלה, ופריעה, כמו שהוא מעביר מאותו אבר כל אלו קלפות של אלהים אחרים ומתקן בו מקום לשרות בו שכינה שם, שהוא אות ברית מילה, כך הקדוש ברוד הוא כפאשר נשמתו (דף קלא ע"א) עולה למעלה, זה הוא שפנתוב (דברים ל יב) מי יעלה לנו שמומ ה, הקדוש ברוד הוא מעביר ממנו כל מלאכי חבלה ומקטרגים שלא יקרבו אצלו, מפני שהשם של יהו"ה שורה עליו, שתמצא אותו באלו תבות מי יעלה לנו השמימ ה, ראשי תבות מיל"ה וסופי תבות יהו"ה, בשמו עולה למעלה נשמתו, ובאותו זמן יתקים בו (שם כח ז) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך ויראו ממך,

זוהר הקדוש ארמית

ועטרה, וכמה דאיהו נחית ליה תמן, ויקום כרסיא בגיניה, ואמליך ליה על כל מלאכין (נ"א תילין) ומשריין דתמן, הךא הוא דכתיב (בראשית א כו) וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגומר, ורזא דמלה (שמואל א ב ז) כי מכבדי אכבד ובזי יקלו.

קי. וכמה דנחית (ס"א דמגנין) ליה בכמה נגונין דשירות תושבחות והודאות, הכי כד סליק לעילא כלהו חיוון דמרפבות, ומשריין דמלאכין קדישין, דחיות ואופנים ושרפים, פתחין ליה (נ"א פרישן) גרפייהו בחדווא בנגונא לקבלא ליה, הא הכא אגרא דצלותא ותקונין דילה דאיהי פקודא חדא.

קיא. פקודא דברית מילה, בגזירו דערלה ופריעה, כמה דאיהו אעבר מההוא אבר כל אלין קליפין דאלהים אחרים, ותקין ביה אתר לשריא ביה שכינתא תמן, דאיהו אות ברית מילה, הכי קודשא בריך הוא כד נשמתיה (דף קלא ע"א) סליקת

לעילא, הךא הוא דכתיב (דברים ל יב) מי יעלה לנו השמימ ה, קודשא בריך הוא אעבר מניה כל מלאכי חבלה ומקטרגין דלא יקרבו לגביה בגין דשמא דיהו"ה שריא עליה דתשכח ליה באלין תיבין מי יעלה לנו השמימ ה, ראשי תיבות מיל"ה, וסופי תיבות

זוהר הקדוש ארמית

יהו"ה, בשמיה סליק לעילא נשמתי, ובההוא זמנא יתקיים ביה (שם כח ז) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך וראו ממך, וכמא דאיהו מקבל עליה כל פקודין דעשה, בדחילו ורחימו, הכי אמליכין ליה לעילא חזילין ומשריין, על אלין עלמין דתקין ליה קודשא בריך הוא לעילא, ומקבלין ליה עלייהו בדחילו ורחימו דמאריהון.

קיב. ובזמנא דבר נש אשתדל באורייתא דאיהו אור, ובמצוה דאיהו נר, כאלו נהיר עמודא דעננא ביממא קדם יהו"ה, ועמודא דאשתא בליליא, הכי גגוונא דא כד אזיל לההוא עלמא, מה כתיב ביה (שמות יג כא) ויהו"ה הולך לפניו יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך, ולילה בעמוד אש להאיר להם, למי, לנשמה ורוחא ונפשא דיליה, דאינון לקבל כהן לוי וישראל,

זוהר הקדוש - לשון הקודש

וכמו שהוא מקבל עליו כל מצות עשה, ביראה ואהבה, כך ממליכים אותו למעלה חילות ומחנות, על אלו עולמות שהכין לו הקדוש ברוך הוא למעלה, ומקבלים אותו עליהם ביראה ואהבה של אדונם.

קיב. ובזמן שאדם עוסק בתורה שהוא אור, ובמצוה שהוא נר, כאלו מאיר עמוד הענן ביום לפני יהו"ה, ועמוד האש בלילה, כך כמו בן באשר הולך לאותו עולם, מה כתוב בו (שמות יג כא) ויהו"ה הלך לפניו יומם בעמוד ענן לנחותם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם, למי, לנשמה והרוח והנפש שלו, שהם כנגד כהן לוי וישראל, והכל בזכות התורה שהיא אור ונר.

קיג. וכל מי ששומר שבת ומכבד אותו ומענג אותו מפני כבוד הקדוש ברוך הוא, כך הקדוש ברוך הוא נותן לו מקום למעלה בנחת שלא טרח בו, ונח שם מכל טרחה של זה העולם שטרח בכמה גלגולים ומעשים, בני, בא ראה, כל מצות אלו תלויים בצורת המלך, ויש מצות שהן על מנת לקבל פרס, ותלויים מצורה של אותו נער שלמעלה, וצריך לפרש כל מצות שהן בצורת המלך.

וכלא בזכו דאורייתא דאיהי אור ונר.

קיג. וכל מאן דנטיר שבת ואוקיר ליה ומענג ליה בגין יקרא דקודשא בריך הוא, הכי קודשא בריך הוא ירהיב ליה אתר לעילא בנייחא דלא טרח ביה, ונח תמן מכל טרחא דהאי עלמא דטרח בכמה גלגולין ועובדין, ברי תא חזי, כל פקודין אלין תליין בדיוקנא דמלכא, ואית פקודין דאינון על מנת לקבל פרס, ותליין מדיוקנא דההוא נער דלעילא, וצריך לפרש כל פקודין דאינון בדיוקנא דמלכא.

זוהר הקדוש ארמית

קיד. אית (אלין) דתליין מרישא, ואית (אלין) דתליין בעינין, וכמה מלאכין ומשריין עלאין דאינון עיני יהו"ה ממנן עלייהו, ואית פקודין דתליין מן אודנין, וכמה מלאכין דאתקריאו אזני יהו"ה ממנן עלייהו, ואית פקודין דתליין מאנפין, וכמה מלאכין דאתקריאו פני יהו"ה ממנן עלייהו, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחד, ואית פקודין דתליין מחוטמא, וכמה מלאכין דאתמר בהון (תהלים קד ה) עושה מלאכיו רוחות ממנן עלייהו, ואית פקודין דתליין מפיקא, וכמה מלאכין דממנן על קלין דאורייתא ועל דבורין, דאתמר בהון (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ואית פקודין דתליין מידי דמלכא, וכמה מלאכין ממנן עלייהו דאתקריאו דיין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, ואית פקודין דתליין מגופא כענבין דאתכלא.

לשון הקודש

קיד. יש (אלו) שתלויים מהראש, ויש (ואלו) שתלויים בעינים, וכמה מלאכים ומחנות עליונים שהם, עיני יהו"ה, ממנים עליהם, ויש מצות שתלויים מן אזנים, וכמה מלאכים שנקראים אזני יהו"ה ממנים עליהם, ויש מצות שתלויים מהפנים, וכמה מלאכים שנקראים פני יהו"ה ממנים עליהם שנאמר בהם (יחזקאל א ו) וארבעה פנים לאחד, ויש מצות שתלויים מחוטם, וכמה מלאכים שנקראם בהם (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות ממנים עליהם, ויש מצות שתלויים מהפה, וכמה מלאכים שממנים על קולות התורה ועל דבורים, שנאמר בהם (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, ויש מצות שתלויים מידי המלך, וכמה מלאכים ממנים עליהם שנקראו ידים, זה הוא שכתוב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, ויש מצוות שתלויות מהגוף כענבי האשכול.

קמו. אמר לו רבי אלעזר, אבא, והרי למעלה באימא הרי העמידוהו שלא מתגלה תפארת. אמר לו, בני, בעולם הבא שהיא אימא עליונה נאמר, אבל למטה מתגלה התפארת בעולם הזה שהיא שכינה תחתונה, והתפארת היא התורה, שממנה תלויות כל מצוות, ויש מצות שתלויים מאות ברית, וכמה מלאכים ממנים עליהם שנקראו בעלי האותות, שנאמר בהם

קמו. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא לעילא הא אוקמוה דלית גוף ולית גויה, אמר ליה ברי, לעלמא דאתי אתמר דאיהי אימא עלאה, אבל לתתא אית גופא בעלמא דין דאיהי שכינתא תתאה, וגופא איהי אורייתא, דמינה תליין כל פקודין, ואית פקודין

זוהר הקדוש - לשון הקודש

(בראשית א יד) והיו לאתת, ועליהם נאמר למשה (שמות ג יב) וזה לך האות, וזה הוא אות שכל צבא השמים ממנים עליו, ויש מצות שתלויות ברגלים, וכמה מלאכים ממנים עליהם, שנאמר בהם (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, ונאמר בהם (שם ז) ורגליהם רגל ישרה, וכך תלוים כולם מהתפארת, בשער שתלוי מהראש, וכל נימא ונימא מראה שהוא מלאך שתלוי מהראש.

קמז. וכל מי שפשע במצוה, כאלו פשע בצורת המלך, אשרי הנשמה שהיא בצורת האדון, שמקיים מצוות אלו, שממנה תלוים כל מלאכים אלו הנקראים עיני יהו"ה אוני יהו"ה, וכל תקונים וחילות ומחנות של התפארת שלמעלה, וכאשר עולה הנשמה כל אלו חילות עולים עמה, וכאשר יורדת, כל אלו חילות יורדים עמה, היא סלם, והנה מלאכי אלהים (בראשית כח יב) עולים ויורדים בה, בה ממש, וכאשר עולה, קול יורד ברומי רקיעים לכל חילות ומחנות, תנו כבוד לצורת המלך.

קמז. מצוה של כל מצוה, בה שורה יהו"ה, הוא נמצא בכל אבר ואבר, הוא נמצא בארבע גוונים של השיער, ובארבע גוונים של העין, ובארבע חדרי האזן, ובארבע גווני הפנים, ובקול ובדבור

דלעילא, וכד סלקת נשמתא כל אלן חילין סלקין עמה, וכד נחתא כל אלן חילין נחתין עמה, איהי סלם, והנה מלאכי אלהים (בראשית כח יב) סלקין ונחתין בה, בה ממש, וכד סלקא, קלא נחית ברומי רקיעין לכל חילין ומשריין, הבו יקרא לדיקנא דמלכא.

קיו. מצוה דכל פקודא, ביה שריא יהו"ה, הוא אשתכח בכל אבר ואבר, הוא אשתכח בארבע גוונים דשערא ובארבע גוונים דעינא, ובארבע אדרין דאודנא, ובארבע גווני

זוהר הקדוש ארמית

דתליין מאות ברית, וכמה מלאכין ממנן עליהו דאתקריאו מארי דאותות, דאתמר בהון (בראשית א יד) והיו לאותות, ועליהו אתמר למשה (שמות ג יב) וזה לך האות, והאי איהו אות דכל צבא השמים ממנן עליה, ואית פקודין דתליין ברגלין, וכמה מלאכין ממנן עליהו, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, ואתמר בהון (שם ז) ורגליהם רגל ישרה, והכי תליין בלהו מגופא, בשערא דתליא מרישא, וכל נימא ונימא אחזי דאיהו מלאך דתליא מרישא.

קמז. וכל מאן דפשע בפקודא, כאלו פשע בדיוקנא דמלכא, זכאה נשמתא דאיהי בדיוקנא דמאריה, דמקיים פקודין אלין, דמינה תליין כל מלאכין אלין דאתקריאו עיני יהו"ה אוני יהו"ה, וכל תקונין וחיילין ומשריין דגופא דלעילא, וכד סלקת נשמתא

כל אלן חילין סלקין עמה, וכד נחתא כל אלן חילין נחתין עמה, איהי סלם, והנה מלאכי אלהים (בראשית כח יב) סלקין ונחתין בה, בה ממש, וכד סלקא, קלא נחית ברומי רקיעין לכל חילין ומשריין, הבו יקרא לדיקנא דמלכא.

קיו. מצוה דכל פקודא, ביה שריא יהו"ה, הוא אשתכח בארבע גוונים דשערא ובארבע גוונים דעינא, ובארבע אדרין דאודנא, ובארבע גווני

זוהר הקדוש - לשון הקודש

ובקריאה ואמירה, (ובעשית הידים), ובכל אבר ואבר של הגוף, הוא יהו"ה, ממנה על כל מצוה ומצוה שבו מצוה בא"ת ב"ש, מ"צ י"ה, פ"ץ ו"ה, הרי מצוה יהו"ה, מצפ"ץ, יהו"ה בא"ת ב"ש מצפ"ץ, ובני כל הפירות נקראים פנויים לשם יהו"ה, וכל מלאכים שתלויים מאותו אבר כולם עולים ויורדים בשליחותו, וכל מי שקורא למלאכים ולכנויים ולא באותו אבר שממנה עליו, אין עולה פעולה בידיו.

ק"ח. הראש הוא פנוי לשם אהי"ה, וכל מלאכים, וממוני ההויות מפאן תלויים, ובו שואלים מלאכים איה מקום פבודו להעריצו, אי"ה רשום באהי"ה, ושם הי"ה שעולה בחשבון כ' שהוא פתר, הוא רשום בא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אהי"ה) אל"ף ה"א יו"ד ה"א הוא סוד עשר אותיות ממועלה למטה, זה הוא פתר בראש כל השמות, ולמעלה ממנו יו"ד ה"י וא"ו (ב"א וי"ו) ה"י, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, למעלה ממנו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכלם עולים לארבעים ושנים אותיות, ואלו הם אותיות שנבראו בהם שמים עליונים, וארצות החיים, שאלו נקראים שמי השמים, ומי שנברא בהם הכל, אמן של הכל, עלת העלות, מתעלה על הכל, הוא ברוך לכל, ולמעלה מכל ברכות, זה הוא שכתוב (נחמיה ט ה) ומרום על כל ברכה ותהלה,

זוהר הקדוש ארמית

דאנפין, ובקלא ובדבורא ובקריאה ואמירה, (ובעשיה דידין) ובכל אבר ואבר דגופא איהו יהו"ה, ממנא על כל מצוה ומצוה, דביה מצוה בא"ת ב"ש, מ"צ י"ה, פ"ץ ו"ה, הא מצוה יהו"ה, מצפ"ץ, יהו"ה בא"ת ב"ש מצפ"ץ. ובני כל אברין אתקריאו פנויין לשמא דיהו"ה, וכל מלאכין דתליין מההוא אבר פלהו סלקין ונחתין בשליחותיה, וכל מאן דקרא למלאכין ולכנויין ולא ביההוא אבר דממנא עליה, לית סליק פעולה בידיו.

ק"ח. רישא איהו פנויאי דשם אהי"ה, וכל מלאכין, וממנן דהויות, מהכא תליין, וביה שאלין מלאכין איה מקום פבודו להעריצו, אי"ה רשים באהי"ה, ותמן הי"ה דסליק בחושפן כ' דאיהו פתר, איהו רשים בא"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אהי"ה) אל"ף ה"א יו"ד ה"א איהו רשא דעשר אתון מעילא לתתא, האי איהו פתר פריש פלהו שמקן, ולעילא מניה יו"ד ה"י וא"ו (ב"א וי"ו) ה"י, אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד, לעילא מניה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וכלהו סלקין לארבעין ותרין אתון, ואלין אינון אתון דאתבריאו בהון שמיא עלאין, וארצות החיים, דאלין אתקריאו שמי השמים, ומאן דברא בהון כלא, אומנא דכלא, עלת העלות מתעלה על כלא, הוא בריך לכלא, ולעילא מכל ברכאן, הדא

זוהר הקדוש ארמית

הוא דכתיב (תמ"ה ט ה) ומרומם על כל ברכה ותהלה, ולא צריך איהו ברקאן מאחרא, דלית עליה מאן דאשפע ליה.

ק"ט. ברי אית פקודין דתליין ברגלין, דאתמר בהון (תקזקאל א ז) ורגליהם רגל ישראל, (שם יז) על ארבעת רבעיהם, בלכתם ילכו, דא אדנ"י, דעליה אתמר (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, ואינן מאת אדנים למאת הכפר, דנחתין למאה ברקאן, ודא ק' מן צדקה דאיהי צלותא, צ' תשעים אמינים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חומשי תורה, והאי צדקה איהי אימא עלאה, צדק אימא תתאה, דאתמר בה (שם) צדק לפניו יהלך, (ישעיה מא ב) צדק יקראהו לרגלו, דא דינא ודא רחמי, צדק אימא תתאה, צדקה אימא עלאה.

קכ. כל פקודין דהליכה תליין ברגלין, כגון הליכה לבי כנישתא, הליכה לברית מילה, הליכה למת מצוה, או לכל הליכה דמצוה, והאי פקודא

זוהר הקדוש - לשון הקודש

ולא צריך הוא ברכות מאחר, שאין עליו מי שמשפיע לו.

ק"ט. בני יש מצות שתלויים ברגלים, שנאמר בהם (תקזקאל א ז) ורגליהם רגל ישראל, (שם יז) על ארבעת רבעיהם, בלכתם ילכו, זה אדנ"י, שעליו נאמר (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, והם מאת אדנים למאת הכפר שיוזרים למאה ברכות, וזה ק' מן צדקה שהיא תפלה, צ' תשעים אמינים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חומשי תורה, וזה צדקה היא אימא עליונה, צדק אימא תחתונה, שנאמר בה (שם) צדק לפניו יהלך, (ישעיה מא ב) צדק יקראהו לרגלו, זה דין וזה רחמים, צדק אימא תחתונה, צדקה אימא עליונה.

קכ. כל מצוות הליכה תלויות ברגלים, כגון הליכה לבית כנסת, הליכה לברית מילה, הליכה למת מצוה, או לכל הליכה של מצוה, וזו המצוה של ברית מילה תלויה בצדיק, וצדקה בידיים מן נתון תתן, כל מצות הן משלבות אלו עם אלו זה הוא שכתוב (שמות כו יז) משלבות כו, וכן תפלין תלויים בראש וביד שמאל, ציצית, על הכתף, מצות ללמוד וללמד, בפה, וכן תפלות תלויים בפה, וכן מצות שופר ברוח שנושב בו בפה, ואותו רוח נעשה קול, וכן קרבנות שהם ריח ניחח ליהו"ה תלויים בחטם, ועצי בשמים של

דברית מילה תליא בצדיק, וצדקה בידין מן נתן תתן, כל פקודין אינן משולבין אליו עם אליו דא הוא דכתיב (שמות כו יז) משולבות וכו', וכן תפלין תליין ברישא ובידא שמאלא, ציצית על כתפא, מצות ללמוד וללמד בפומא, וכן צלותין תליין בפומא, והכי מצות

זוהר הקדוש - לשון הקודש

הבדלה, וכל דינים תלויים בדבור, וכן בעינים, כמו שהעמידוהו בעלי המשנה אין לדון אלא מה שעניו ראות.

קכא. ויש מצות התלויים בשמיעה, כגון קריאת שמע, או מצות אחרות שנאמר בהם אם השמיע לאזנו יצא, וזה תקיעת שופר, סוף סוף באלו האברים תלויים כל המצוות, אלא מצוה של יראה ואהבה אלו תלויים במח ולב, וכל מצות העשייה כגון סבה ולולב תלויים בידים, ובאלו תקונים (ס"א מצוות) צריך בן אדם להכיר כל המלאכים שנקראו עיני יהו"ה, אזני יהו"ה, ואלו שנאמר בהם (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות (משרתיו אש לוחט) שתלויים בחטם, ומלאכים שנאמר בהם (קהלת י כ) כי עוף השמים יוליד את הקול, שתלויים בקול, ובעל כנפים יגיד דבר (שם) שתלויים בדבור, ומלאכים שתלויים בעשייה, כגון וידי אדם (יחזקאל א ד), ומלאכים שנקראים אותות, שתלויים בצדיק (דף קלב ע"א) שנאמר בהם (ירמיה י ב) ומאות השמים אל תחתו, ומלאכים שתלויים ברגלים, שנאמר בהם (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, ונענוע של כולם יהו"ה, וצריך לדעת נקודה שלו, בכל אבר ואבר נקודה שמתחייב למלאך שהוא (אור) מום, ולמלאך שהוא אש, ולמלאך שהוא רוח, שכל נקודות הן אש ורוח ומים, מלכות

זוהר הקדוש ארמית

שופר ברוחא דנשיב ביה בפומא, והוא רוחא אתעביד קלא, וכן קרבנין דאינון ריח ניחח ליהו"ה תליין בחוטמא, ואעי בוסמין דאבדלתא, וכל דינין תליין בדבורא, וכן בעינין, כמה דאוקמיהו מארי מתניתין אין לדיין אלא מה שעניו ראות.

קכא. ואית פקודין דתליין בשמיעה כגון קריאת שמע, או פקודין אחרנין, דאתמר בהון אם השמיע לאזנו יצא, ודא תקיעת שופר, סוף סוף באלין אברין תליין כל פקודין, אלא פקודא דיראה ואהבה אלו תליין במוחא ולבא, וכל פקודין דעשייה כגון סיכה ולולב תליין בידין, ובאלין תקונין (ס"א פקודין) צריך בר נש לאשתמודעא כל מלאכיא דאתקריאו עיני יהו"ה אזני יהו"ה, ואינון דאתמר בהון (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות (משרתיו אש לוחט), דתליין בחוטמא, ומלאכין דאתמר בהון (קהלת י כ) כי עוף השמים

יוליד את הקול דתליין בקלא, ובעל כנפים יגיד דבר (שם) ומלאכים דתליין בעשייה, כגון וידי אדם (יחזקאל א ד), ומלאכין דאתקריאו אותות, דתליין בצדיק (דף קלב ע"א) דאתמר בהון (ירמיה י ב) ומאות השמים אל תחתו, ומלאכין דתליין ברגלין, דאתמר בהון (יחזקאל א יד) והחיות רצוא ושוב, ונענועא דכלהו יהו"ה, וצריך למנדע נקודה

זוהר הקדוש ארמית

דיליה, בכל אבר ואבר נקודה דאתחייב למלאכא דאיהו (אור) מים, ולמלאכא דאיהו אש, ולמלאכא דאיהו רוח, דכל נקודין אינון אשא ורוחא ומיא, מלכות עפר מאנא דכלהו עלאין דתליין מספירן, ולתתא הכי אית מלאכין דתליין מכסא ומלאך ואופן, דמתמן נשמה ורוחא ונפשא, גופא מאנא דכלהו, מיכא"ל איהו מיא, ואיהו ממונה על ימא, ובגין דא כד אעבר משה לישראל בימא, ביה שבת לקודשא בריך הוא, הךא הוא דכתיב (שמות טו יז אורמים) מ' י כ' מוך בא לים יהו"ה, גבריא"ל ממונה על אשא, אוריא"ל על רוחא, רפא"ל על עפרא, מאלין תליין כמה רבי רבון דמלאכיא דתליין מנייהו.

קבב. ברי, אגרא דאלין פקודין דתליין באלין אברים, הוא דמאן דמיחד לקודשא בריך הוא,

זוהר הקדוש - לשון הקודש

עפר הפלי של כל העליונים שתלוים מספירות, ולמטה כך יש מלאכים שתלוים מכסא ומלאך ואופן, שמשם נשמה ורוח ונפש, הגוף פלי של כולם, מיכא"ל הוא מים, והוא ממנה על הים, ומפני זה כאשר העביר משה את ישראל בים, בו שבח להקדוש ברוך הוא, זה הוא שכתוב (שמות טו יא) מ' י כ' מוך בא לים יהו"ה, גבריא"ל ממונה על אש, אוריא"ל על רוח, רפא"ל על עפר, מאלו תלוים כמה רבי רבבות מלאכים שתלוים מהם.

קבב. בני, שכר אלו מצוות שתלויות באלו אברים, הוא, שמי שמיוחד לקדוש ברוך הוא בשכינה בזה העולם, לקדוש ברוך הוא מונג אותו עם בת זוגו, לעולם הבא, ומי שמקריב לו לשכינתו קרבן, הקדוש ברוך הוא מקרב אותו עם בת זוגו, ומי שעושה לו בית המקדש, זה הוא שכתוב ועשו לי מקדש, הקדוש ברוך הוא עושה לו באותו עולם בית לדור (לו) שם שהוא קודש קדשים, ומי שעושה לו ספה, הקדוש ברוך הוא מסבך עליו באותו עולם, ומגן עליו מכל מלאכי חבלה כאשר יוצא מזה העולם והולך לאותו עולם.

קבג. וכל מי שמברך להקדוש ברוך הוא, ומקדש

בשכינתיה בהאי עלמא, קודשא בריך הוא מונג ליה בבת זוגיה לההוא עלמא, ומאן דקריב ליה לשכינתיה קרבנא, קודשא בריך הוא מקרב ליה בבת זוגיה, ומאן דעביד ליה בי מקדשא, הךא הוא דכתיב (שם כה ח) ועשו לי מקדש, קודשא בריך הוא עביד ליה בההוא עלמא בית לדנירא (ליה) תמן דאיהו קדש קדשין, ומאן דעביד ליה ספה, קודשא בריך הוא מסבך עליה בההוא עלמא, ואגין עליה מכל מלאכי חבלה כד נפיק מהאי עלמא ואזיל לההוא עלמא.

קבג. וכל מאן דמברך לקודשא בריך הוא, ומקדש ליה בצלותיה בהאי עלמא, קודשא

זוהר הקדוש ארמית

ברין הוא מברך ליה בההוא
עלמא, ומקדש ליה, ולית
קדושה פחות מעשרה, אוף
הכי עביד ליה קודשא בריך
הוא עשרה חופות בגן עדן,
דקדושין דקודשא בריך הוא
עם שכניתייה, אינון קדוש
קדוש קדוש, ושבע ברכאן
דיליה אינון בקריאת שמע,
בשחר שתיים לפניה ואחת
לאחריה, ובערב שתיים לפניה
ושתיים לאחריה, הא שבע,
ויחוד דילה שמע ישראל,
והכי קודשא בריך הוא מברך
ליה ולכלה דיליה, ומקדש
ליה עמה בקדושה, ומיחד
תרונייהו, וכלא מדה כנגד
מדה.

קבר. סוף סוף בכל מה
דאשתדל בר נש
בפקודוי דקודשא בריך הוא,
בגיניה ובגין שכניתייה, הכי
אשתדל קודשא בריך הוא
בגין בר נש ובת זוגיה בההוא
עלמא, זכאה חולקיה מאן
דישתדל למעבד רעותיה,
דלית פומא יכיל למימר אגרא
דיליה בההוא עלמא דאיהי
לדרי דרין, בר נש עביד לקודשא בריך הוא רעותיה דאיהו לפום שעתא בהאי עלמא,
ובני ליה בניינא ביה, קודשא בריך הוא בני ליה לבר נש בעלמא דיליה בניינא לדרי דרין,
זכאה מאן דשריא ליה בכל אבר ואבר דיליה למעבד ליה אתר לשריא תמן, ולאמלקא
ליה בכל אבר ואבר, דלא יהא ביה אבר פנוי מניה, דאם חסר אבר חד דלא שריא עליה

זוהר הקדוש - לשון הקודש

אותו בתפלתו בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא
מברך אותו בעולם הבא ומקדש אותו, ואין קדושה
פחות מעשרה, אף כך עושה לו הקדוש ברוך הוא
עשרה חפות בגן עדן, שקדושין של הקדוש ברוך
הוא עם שכנתו, הם קדוש קדוש קדוש, ושבע
ברכות שלו הן בקריאת שמע, בשחר שתיים לפניה
ואחת לאחריה, ובערב שתיים לפניה ושתיים
לאחריה, הרי שבע, ויחוד שלו שמע ישראל, וכך
הקדוש ברוך הוא מברך אותו ואת הכלה שלו
ומקדש אותו עמה בקדושה, ומיחד שניהם, והכל
מדה כנגד מדה.

קבר. סוף סוף בכל מה שמשתדל בן אדם
במצותיו של הקדוש ברוך הוא, בשבילו
ובשביל שכנתו, כך עוסק הקדוש ברוך הוא
בשביל בן אדם ובת זוגו בעולם הבא, אשרי חלקו
מי שישתדל לעשות רצונו, שאין הפה יכול לומר
השכר שלו בעולם הבא שהוא לדורי דורות, בן
אדם עושה לקדוש ברוך הוא רצונו שהוא לפי
שעה בזה העולם, ובונה לו בגין בו, הקדוש ברוך
הוא בונה לו לבן אדם בעולם שלו בגין לדורי
דורות, אשרי מי שמשרה אותו בכל אבר ואבר
שלו לעשות לו מקום לשרות שם, ולהמליך אותו
בכל אבר ואבר, שלא יהיה בו אבר פנוי ממנו,
שאם חסר אבר אחד שלא שורה עליו הקדוש

לדרי דרין, בר נש עביד לקודשא בריך הוא רעותיה דאיהו לפום שעתא בהאי עלמא,
ובני ליה בניינא ביה, קודשא בריך הוא בני ליה לבר נש בעלמא דיליה בניינא לדרי דרין,
זכאה מאן דשריא ליה בכל אבר ואבר דיליה למעבד ליה אתר לשריא תמן, ולאמלקא
ליה בכל אבר ואבר, דלא יהא ביה אבר פנוי מניה, דאם חסר אבר חד דלא שריא עליה

❁ זוהר הקדוש - לשון הקודש ❁

ברוך הוא, בגלל אותו אבר חזר לעולם בגלגול, עד שנשלם באברים שלו, להיות כולם שלמים בדיוקן הקדוש ברוך הוא, שאם חסר אחד אין הוא בצלמו של הקדוש ברוך הוא.

קבה. פומא עקימא לא שריא ביה קודשא בריך הוא דאיהו מום, כל שפן אם דבורא דיליה עקים, עליה אתמר (קהלת א טו) מענת לא יוכל לתקן, פימא ולבא אינון לקבל אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, קלא ודבור דנפיק מתרוייהו איהו ו"ה, צריך לאפקא ליה בדחילו ורחימו די"ה, ואם לאו, לא שריא תמן יהו"ה.

קבו. שפתיים ארוכות מצד של אנשי חיל, רחבים מצד יראי אלהים, שפתים בינוניים מצד אנשי אמת, קטנים בעגול מצד שונאי בצע, כמה קולות ודבורים יוצאים מהפה, מיד שיוצאים מפיו כמה מלאכים שנקראו עופות נומלים דבורי הפה: חמושה תקונים הם בפה, שנאמר בספר יצירה אחה"ע בומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת זסר"ץ, ובהם (דברים כז ו) אבנים (דף קלב ע"ב) שלמות תבנה לקדוש ברוך הוא בכמה תפלות ועבודות, ועליהם אמר יעקב ויששב במקום ההוא (בראשית כח יא), ויששב, ויש כ"ב אותיות במקום ההוא, י"ש (משלי ח כא), להנחיל אהבי י"ש, כ"ב, בך יברך ישראל (בראשית מח כ), בך בטחו אבותינו (תהלים כב ה), כי בך ארוץ גרוד (שם יח ל), ובה בחר יהו"ה (דברים ז ו), אשר

בומ"ף גיכ"ק דטלנ"ת זסר"ץ, ובהון (דברים כז ו) אבנים (דף קלב ע"ב) שלמות תבנה לקודשא בריך הוא בכמה צלותין ופולחנין, ועלייהו אמר יעקב ויששב במקום ההוא (בראשית כח יא), ויששב ויש כ"ב אתון במקום ההוא, י"ש (משלי ח כא) להנחיל אוהבי יש,

❁ זוהר הקדוש ארמית ❁

קודשא בריך הוא, בגין ההוא אבר אתחזר לעלמא בגלגולא, עד דאשתלים באברין דיליה, למנהי בלהו שלמין בדיוקנא דקודשא בריך הוא, דאם חסר חד לאו איהו בצלמו דקודשא בריך הוא.

קבה. פה עקם לא שורה בו הקדוש ברוך הוא, שהוא מום, כל שפן אם הדבור שלו עקם, עליו נאמר (קהלת א טו) מענת לא יוכל לתקן, פה ולב הם כנגד תורה שבכתב ותורה שבעל פה, קול ודבור שיוצא משניהם הוא ו"ה, צריך להוציא אותו ביראה ואהבה של י"ה, ואם לא לא שורה שם יהו"ה.

קבו. שפון אריכין מסטרא דאנשי חיל, רחבין מסטרא דיראי אלהים, שפון בינוניים מסטרא דאנשי אמת, זעירן בעגולא מסטרא דשונאי בצע, כמה קלין ודבורין נפקין מפימא מיד דנפקין מפומוי כמה מלאכים דאתקריאו עופין נטלין מלולין דפימא. חמש תקונין אינון כפימא, דאתמר בספר יצירה, אחה"ע

זוהר הקדוש - לשון הקודש

נשבעת להם בך (שמות לב יג), נגילה ונשמחה בך (שיר השירים א ד), בהם ב רוד ב בוד יהו"ה ממקומו (יחזקאל ג יב).

קבו. זקן, בספר בן סירא, דליל זקן, חכם וחרף, עב זקן, הוא ברבוי הליחה בלחות שלו, ומפני זה הוא פתי שומה, (אמר רבי שמעון), מי שאין לו זקן בפניו ובפיו אלא מעט הוא פקח (ג"א בק"י), שמרה ירקה היא מתגברת עליו, ואין בו לחות כלל, זקן בינוני זה הוא איש תם, דעתו שלמה, מי שאין לו זקן בפניו כלל, מרה קרה ויבשה מתגברת עליו, אין בו לחות וחמימות כלל, בעל עצבות הוא, מעשיו כאשה.

קבת. בא ראה, יש בני אדם שמדברים בנענוע העינים, ואחרים בנענוע הידים, ואחרים בנענוע הראש, ואחרים בנענוע הגוף, ואחרים בנענוע הרגלים, זה הוא, שבכל מקום שנשמתו בו, שם עושה נענוע יותר באותו מקום.

קבט. אמר לו רבי אלעזר, אבא, וכי הנשמה אין היא במקום ידוע בלב, והתפשטותה בכל אברי הלב, אמר לו, בני, והרי כתוב בה (רות נ א) ותגל מרגלותיו ותשכב, כפי מעשי האדם בך יוצאת לה ממקומה, ויוודת לה לחוץ ממקומה, כמו

זוהר הקדוש ארמית

כ"ב בך יברך ישראל (בראשית מח ט), בך בטחו אבותינו (תהילים כב ה), כי בך ארוץ גדוד (שם יח ל), ובך בחר יהו"ה (דברים י ז), אשר נשבעת להם בך (שמות לב יג), נגילה ונשמחה בך (שיר השירים א ד), בהון ב רוד ב בוד יהו"ה ממקומו (יחזקאל ג יב).

קבו. דיקנא, בספר בן סירא, קליל דקן קורטמן, עב דקן איהו ברבויא דליחא בלחותא דיליה, ובגין דא איהו פתיא שטיא, (אמר רבי שמעון) מאן דלית ליה דיקנא באנפוי ובפימוי אלא זעיר, הוא פקחא (פקיעא), דמרה ירוקא איהי אתגברת עליה, ולית ביה לחותא כלל, דיקנא בינונית דא איהו איש תם, דעתיה שלים, מאן דלית ליה דיקנא באנפוי כלל, מרה קרירא ויבשתא אתגברת עלוי, לית ביה לחות וחמימות כלל, מארי דעציבו איהו, עוברוי כאתתא.

קבח. תא חזי אית בני נשא דממללן בנענועא דעיניו, ואחרנין בנענועא דידין, ואחרנין בנענועא דרישא, ואחרנין בנענועא דגופא, ואחרנין בנענועא דרגלין, דא איהו דבכל אתר דנשמתייה ביה, תמן עביד נענועא יתיר בההוא אתר.

קבט. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, וכי נשמתא לא איהי באתר ידיעא בלבא, ואתפשטותה בכל אברין דלבא, אמר ליה ברי, והא כתיב בה (רות ג ט) ותגל מרגלותי ותשכב, כפום עוברוי דבר נש הכי נפיק לה מאתרהא, ונחית לה לבר מאתרהא, כגוונא דשכינתא

זוהר הקדוש ארמית

דאתמר בה (ישעיה נ א) ובפשעייכם שלחה אמכם, ותיוכתא שלימתא, מאן דאתיב לה לאתרהא דהות בקדמיתא, דבזמנא דנשמתא איהי בלבא אתקריאת מטרוניתא, כד נפקת מלבא לא אתקריאת מטרוניתא, כפום חובוי דבר נש הכי נחית לה מדרגא לדרגא ומאבר לאבר, עד דנחית לה לרגלוי, וכפום זכרון דיליה הכי סליקת, עד דסליקת לאתרה, ובגין דא בכל אתר דנחתת, תמן עבדת תנועה יתרה בההוא אבר יתיר מאחרנין.

קל. שרטוטין דידין אשכחנא דאינון כענפין דאילנא, מנהון אריכין, מנהון קצרין, מנהון משלכן, מנהון בעגולא זעירין.

קלא. אשכחנא ברזא דמתניתא, דטורין רמאין עמיקין, גו סוספיתא, קונטרסא, קטרסא דקטרין, תמן הנה חד אוכמא בלא רגליו, מפכפך הפוכין, גוף טריף, כד הנה יתיב אזיל, כד הנה אזיל יתיב, כד הנה אזיל מהפך טורין, כד הנה יתיב מעקר טורין, מאן דאערע ביה טריף ליה וקטיל ליה, ולא אהני, זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

השכינה שנאמר בה (ישעיה נ א) ובפשעייכם שלחה אמכם, ותשובה שלמה, מי שמישב אותה למקומה שהיתה בראשונה, שבזמן שהנשמה היא בלב נקראת מלכה, כאשר יוצאת מהלב לא נקראת מלכה, כפי חטאי האדם כך יורדת לה מדרגה לדרגה ומאבר לאבר, עד שיורדת לה לרגליו, וכפי זכויות שלו כך עולה, עד שעולה למקומה, ומפני זה, בכל מקום שיורדת שם, עושה תנועה יתרה באותו אבר יותר מאחרים.

קל. שרטוטים של הידים מצאנו שהם כענפי האילן, מהם ארבים, מהם קצרים, מהם משלבים, מהם בעגול קטנים.

קלא. מצאנו בסוד המשנה, שהרים גבוהים עמוקים, תוך הסגנים, שבט ברזל, קשר הקשרים, שם היה אחד שחור בלי רגלים, מתהפך הפוכים, גוף מנמר, כאשר היה יושב הולך, כאשר היה הולך יושב, כאשר היה הולך מהפך הרים, כאשר היה יושב עוקר סלעים, מי שפגש בו מרף אותו והרג אותו, ולא נהנה, אשרי הוא מי ששומר עצמו ממנו.

קלב. כל צורות בני העולם בו רשומים, כל ציורים בו מצירים, כל גונים בו מרקמים, של צדדים אחרים, כמה ענפים תלויים ממנו, של שרביטי אש לוהטת שזורק, כמה גלגלים סובבים יתיב, כד הנה אזיל מהפך טורין, כד הנה יתיב מעקר טורין, מאן דאערע ביה טריף ליה וקטיל ליה, ולא אהני, זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

קלב. כל דיוקנין דבני עלמא ביה רשימין, כל ציורין ביה מצויירין, כל גוונין ביה מרקמן, דסטרין אחרנין כמה ענפין תליין מניה, דשרביטי דנורא מלהטא דזריק, כמה

זוהר הקדוש ארמית

גלגלין סחרין ליה, בלהו מליין עיינין דגומרין דנורא מלהטין, מנהון מזדעזעאן חיילין ומשריין, לית בהון רחמנותא כלל, זכאה איהו מאן דאסתמר מניה.

קלג. ביה רשומין דיוקנין דחיון בישין, דאינון מזל אריה, מזל שור מועד, מזל נשר, מזל אדם, כל בניי זמא מסאבין ביה מצויירין, ועופין וחיון דסטרא דמסאבו ביה רשימין ומצויירין, דכלהו מועדין לקלקל, כמה שרביטין ונצוצין אודריקו מניה על בניי נשא, ואינון נשמתיין דחייבין, דקא מרפיבין על בניי נשא, מנהון דכורין מנהון נוקבין, לזמנין מרפיבין נוקבין על דכורין, לזמנין דכורין על נוקבין, כד אודריקו לא אודריקו לאתר ידיעא, אלא כל חד באתר דלא (דף קלג ע"א) מיניה. ווי לון לאינון טיפין, דאינון נצוצין ושרביטין אערעו בינייהו, אלין שטיין

זוהר הקדוש - לשון הקודש

אותו, בלם מלאים עינים של גחלי איש לוחטים, מהם מזדעזעים חילות ומחנות, אין בהם רחמנות כלל, זכאי הוא מי שגשמר ממנו.

קלג. בו רשומים צורות של חיות רעות, שהם מזל אריה, מזל שור מועד, מזל נשר, מזל אדם, כל דגני היס טמאים בו מצויירים, ועופות וחיות של צד הטמאה בו רשומים ומצויירים, שבלם מועדים לקלקל, כמה שרביטים ונצוצות נזרקים ממנו על בני אדם, והם גשמות הרשעים, אשר מרפיבים על בני אדם, מהם זכרים מהם נקבות, לעתים מרפיבים נקבות על זכרים, לעתים זכרים על נקבות, כאשר נזרקים לא נזרקים למקום ידוע, אלא כל אחד במקום שלא מינו, אוי להם לאלו הטפות, שאותם נצוצות ושרביטים מזדמנו ביניהם, אלו שומים שלא גשמרים עצמם בזווג שלהם, מרפיבים אותן בהם, ונעשה אילן של עץ הדעת טוב ורע.

קלד. נקבה יש לו שנקראת להט החרב המתהפכת, שכל גלגולי הנשמות בו מתהפכים, לעתים מטה לנחש לעתים נחש למטה, וכך מתהפך זכר לנקבה ונקבה לזכר, ואלו שהופכים את שלחנם גורמים הפוכים אלו, הפכפך דלא מסתמין גרמייהו בזווגא דלהון, מרפיבין לון בהון, ואתעביד אילנא דעץ הדעת טוב ורע.

קלד. נוקבא אית ליה דאתקריאת להט החרב המתהפכת, דכל גלגולין דנשמתיין ביה מתהפכין, לזמנין מטה לנחש, לזמנין נחש למטה, והכי מתהפכא דכורא לנוקבא, נוקבא לדכורא, ואלין דהפכין לשלחנם גרמין הפוכין אלין. הפכפך דכלהו להט החרב המתהפכת מרע לטוב ומטב לביש, והכא רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב לו, ודא איהו

זוהר הקדוש ארמית

גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור, מאן דאלימ גבר, כד אלימ נוקבא על דכורא בגלגולא דיליה לית ליה דיקנא, עקר הוא, עובדוי כבעינא, תועבה איהו.

קלה. והכי אינון מתהפכין דרגין מדינא לרחמי ומרחמי לדינא, כגוננא דסטרא דדכיו הכי מתהפכין מסטרא דמסאבו, אם אלימ גבר, והוא יהיה פרא אדם ידו בכל (בראשית טז יב), ואם אלימא נוקבא יד כל בו, אית שלטנותא לביש ואית שלטנותא לטב, אית שלטנותא דשליט (סליק) דא על דא, ואית שלטנותא דניאופין, כד שליט זונה עליה, בלהו בעירן אתיין עליה, כמה דאשפחנא בנבוכדנאצר, דאתמר ביה (דניאל ד כב) ומבני אנשא טריד ועשפא כתורין ליה יטעמון עד דשבעה עדנין יתלפון עלוהי, דאינון שבעה ככבי דיליה, יתחלפון עלוהי מדכורין לנוקבין, ובגין דא

זוהר הקדוש - לשון הקודש

של בולם להט החרב המתהפכת מרע לטוב ומטוב לרע, וכאן סוד של צדיק ורע לו רשע וטוב לו, וזה הוא גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור, מי שמתחזק גובר, כאשר מתחזקת נקבה על זכר בגלגול שלו אין לו זקן, עקר הוא, מעשיו בבהמה, תועבה הוא.

קלה. וכך הן מתהפכות דרגות מדין לרחמים ומרחמים לדין, כמו צד הטהרה כך מתהפכות מצד הטמאה, אם מתחזק גובר, והוא יהיה פרא אדם ידו בכל (בראשית טז יב), ואם מתחזקת הנקבה, יד כל בו, יש שלטון לרע ויש שלטון לטוב, יש שלטון ששולט (עולה) זה על זה, ויש שלטון של נאופים, כאשר שולטת זונה עליו, כל הבהמות מגיעות עליו כמו שמצאנו בנבוכדנאצר שנאמר בו (דניאל ד כב) ומבני אדם ירחק ועשב כשורים יאכל עד שישבע שנים יעברו עליו, שהם שבעה כוכבים שלו, יתחלפו עליו מוכרים לנקבות, ומפני זה כאשר גלגול הנקבה רוכבת עליו, מעשיו הוא כאשר, כאשר מדבר מדבר בפתיחת הידים, וקולו ודבורו וכל מעשיו כאשר, תועבה הוא, ומפני זה מברכים ישראל העם הקדוש, ברוך אתה יהו"ה אלקינו מלך העולם שלא עשני אשה.

קלו. אמר לו רבי אלעזר, אבא, שמעתי שיש כד גלגולא דנוקבא קא רכבת עליה, עובדוי איהו כאתתא, כד מליל מליל בפתיחו דדין, וקליה ודבוריה וכל עובדוי כאתתא, תועבה איהו, ובגין דא מברכין ישראל עמא קדישא, ברוך אתה יהו"ה אלהינו מלך העולם שלא עשני אשה.

קלו. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, שמענא דאית נפשא דמרכיבין לה בכלבא, ובגין דא

זוהר הקדוש ארמית

אמר דוד (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, מאי יחידתי דא נשמתא, וכי נשמתא אתרכיבת בכלב, אמר ליה ברי אין, בההוא ערל נחש הקדמוני דפתי לחנה ולבני נשא, דא איהו כלב, ודא יצר הרע דאתא בההוא עלמא מורכב עליה לקבלא עונשיה.

קלוי. ואית נשמתין אתרנין דקא אתיין בגלגולא בכמה חינון, דאתקריאו מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, מזל בתולה, מזל עקרב, מזל טלה, מזל מאדים, מזל נחש, מזל דגים, כמה דאשכחנא בתרין עשר שבטין דאתמתילו לחינון, דא לאריה גור אריה יהודה (בראשית מט ט), יוסף בכור שורו, יששכר חמור גרם, יהי דן נחש עלי דרף, בנימין זאב יטרף, וברי כל דא דזא דגלגולא דיצר הרע, אית למאן דאיהו דמאי לאריה, ואית למאן דאיהו דמאי לחנויא, ואית למאן דאיהו דמאי פחמור, לכל בריין אשתני כפום עובדיהון, וכפום שעמא דאתעבידו בה.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

נפש שמרפיבים אותה בכלב, ומפני זה אמר דוד (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי, מהי יחידתי, זו הנשמה, וכי הנשמה נרפבת בכלב, אמר לו, בני, בן, באותו ערל נחש הקדמוני שפתה את חנה ובני האדם, זה הוא כלב, וזה יצר הרע שפא באותו עולם מרכב עליו לקבל עונשו.

קלוי. ויש נשמות אחרות אשר באות בגלגול בכמה חיות, שנקראים מזל אריה, מזל שור, מזל נשר, מזל בתולה, מזל עקרב, מזל טלה, מזל מאדים, מזל נחש, מזל דגים, כמו שמצאנו בשנים עשר שבטים שנמשלו לחיות, זה לאריה גור אריה יהודה (בראשית מט ט), יוסף בכור שורו, יששכר חמר גרם, יהי דן נחש עלי דרף, בנימין זאת יטרף, ובני, כל זה סוד הגלגול של היצר הרע, יש למי שהוא דומה לאריה, ויש למי שהוא דומה לנחש, ויש למי שהוא דומה פחמור, לכל בריות משתנה כפי מעשיהם, וכפי שעה שנבראו בו.

קלח. ועם כל דא זכאה נשמתא שליש עליה ורכיב עליה, כבר נש דרכיב על סוסיא או על חמריה, ווי ליה למאן דחויא שליש עליה, האי אתקרי רשע גמור, ומאן דאיהו שליש עליה איהו אתקרי צדיק גמור, ועליה אתמר (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתה, אדם בליעל איש און, ולאמים תחת נפשך (סו), דכד בר נש איהו שליש על יצריה, הכי

קלח. ועם כל זה אשרי הנשמה ששולטת עליו ורוכבת עליו כמו בן אדם שרוכב על סוס או על חמורו, אוי לו למי שהנחש שולט עליו, זה נקרא רשע גמור, ומי שהוא שולט עליו הוא נקרא צדיק גמור, ועליו נאמר (ישעיה מג ד) ואתן אדם תחתיה, אדם בליעל

זוהר הקדוש ארמית

איש אָנן, ולאָמים תחת נפֿשֿך
(שם), שְׁכַאֲשֵׁר בֶּן אָדָם הוּא
שולט על יצרו כִּךְ הוּא שולט
על כל שונאָיו, ואם יצרו שולט
עָלָיו שונאָיו שולטים עָלָיו.

קלמ. וברִי אֲשַׁכְּחָא
בְּמַתְנִיתִין, בְּרָא
דְּשִׁרְטוּטִין וְצִירִין, וְגוֹנִין,
בְּסַתְרָא דְרִזִין טְמִירָא
דְּטְמִירִין, דְּאָדָם דְּבְרִיאָה
דְּאִיהוּ קְדָמוֹן לְכָל
רְכִיב בְּאֲרִיָּה, סְטָא לִימִנָא,
וְעֵבִיד שִׁרְטוּטִין, דְּאִינוֹן
אוֹרְחִין וְשִׁבְלִין דִּימָא
דְּאוֹרִיתָא, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר (שם
מג טו) הַנּוֹתָן בֵּינָם דְּרִךְ וּבְמִים
עֲזָה נְתִיבָה, אָדָם דִּיצִירָה רְכִיב
בְּשׁוּר וְסְטָא לְשִׁמְאֵלָא, וְנָטִיל
אָשָׁא בְּפִימִיָּה (דף קלג ע"ב)
וְצִיר צִירִין, אָדָם דְּעֵשִׂיָּה
רְכִיב בְּנֶשֶׁר וְנָטִיל רוּחָא
בְּפּוּמִי וְסְטָא לְמִזְרַח בְּאַנְפּוּי,
וְעֵבִיד גּוֹנִין בְּעֵינֵין בְּאַנְפִּין.
אָמֵר לִיָּה מָאן אָדָם דְּבְרִיאָה
וִיצִירָה וְעֵשִׂיָּה הָכָא, אָמֵר לִיָּה
בְּרִי הָאִי אִיהוּ דְּאֲתָמֵר בִּיָּה

זוהר הקדוש - לשון הקודש

אִיהוּ שְׁלִיט עַל כָּל שְׁנְאוּי, וְאִם יִצְרִיָּה שְׁלִיט עָלֶיהָ
שְׁנְאוּי שְׁלִטִין עָלֶיהָ.

קלמ. וּבְנֵי, מְצַאנּוּ בְּמִשְׁנָה, בְּסוּד שֶׁל שְׁרִטוּטִים
וְצִירִים וְגוֹנִים, בְּסַתֵּר הַפּוֹדוֹת, מְמוֹן
הַמְמוֹנִים, שְׁאָדָם שֶׁל בְּרִיאָה שֶׁהוּא קְדָמוֹן לְכָל
הַקְּדוּמִים, רוֹכֵב בְּאֲרִיָּה, נֹטֵה לְיָמִין, וְעֹשֶׂה
שְׁרִטוּטִים, שֶׁהֵם דְּרָכִים וְשִׁבְלִים שֶׁל יָם הַתּוֹרָה,
שְׁעָלֵיהֶם נֹאמֵר (שָׁם מֵג טו) הַנּוֹתָן בֵּינָם דְּרִךְ וּבְמִים
עֲזִים נְתִיבָה. אָדָם שֶׁל יִצְרָה רוֹכֵב בְּשׁוּר וְנֹטֵה
לְשִׁמְאֵל, וְנָטִיל אִישׁ בְּפִיו (דף קלג ע"ב) וְצִיר צִירִים,
אָדָם שֶׁל עֵשִׂיָּה רְכֵב עַל נֶשֶׁר, וְנָטִיל רוּחַ בְּפִיו, וְנֹטֵה
לְמִזְרַח בְּפָנָיו, וְעֹשֶׂה גּוֹנִים בְּעֵינֵים בְּפָנִים. אָמֵר לוֹ,
מִי אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה וִיצִירָה וְעֹשֶׂיָּה כָּאן, אָמֵר לוֹ,
בְּנִי, זֶה הוּא שְׁנְאִימֵר בּוֹ וְאָדָם אִין, וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן
הַבְּהֵמָה אִין (קוּהֶלֶת ג ט), וְהוּא אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה,
שֶׁבְּכַתֵּר בְּרָא עֶלְת הַעֲלוֹת כָּל בְּרִיּוֹת, אָדָם שֶׁל
יִצִירָה חֲכָמָה, עָלָיו נֹאמֵר (אִיּוֹב כח כ) וְהַחֲכָמָה מֵאִין
תִּמְצָא, שֶׁהוּא י' מֵאִין שְׁבוּ צִיר כָּל צִירֵי הָעוֹלָם, בּוֹ
צִיר עֵינִים וְחוּטָם נִקְבִי הַחֲטָם נִקְבִי הָאֲזִנִּים וְהַפֶּה,
כָּל נְקוּדוֹת וְצִירִים שֶׁהֵם טְבַעַת לְאוֹת י', וְהִיא בְּהֵם
כָּאֵבֵן בְּרֵאשׁ הַטְּבַעַת, אָדָם שֶׁל עֵשִׂיָּה זו י' מֵאִין,
בִּינָה, הִיא אִם כָּל חֵי, מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, בְּהַ נַעֲשׂוּ
כָּל מַעֲשִׂים שֶׁל מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, וְגוֹנִים.

וְאָדָם אִין, וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין (קוּהֶלֶת ג ט), וְאִיהוּ אָדָם דְּבְרִיאָה, דְּבֵהָאִי בְּרָא עֶלְת
הַעֲלוֹת כָּל בְּרִיָּין, אָדָם דִּיצִירָה חֲכָמָה, עָלֶיהָ אֲתָמֵר (אִיּוֹב כח כ) וְהַחֲכָמָה מֵאִין תִּמְצָא, דְּאִיהוּ
י' מֵאִין, דְּבִיָּה צִיר כָּל צִירִין דְּעֲלָמָא, בִּיָּה צִיר עֵינֵין וְחוּטָמָא נִקְבִין דְּחוּטָמָא נִקְבִין
דְּאוּדְנִין וּפִימָא, כָּל נְקוּדִין וְצִירִין דְּאִינוֹן עֲזָקָא לְאֹת י', וְאִיהִי בְּהוֹן כָּאֲבָנָא בְּרִישׁ עֲזָקָא,
אָדָם דְּעֵשִׂיָּה דָא י' מֵאִין, בִּינָה, אִיהִי אִם כָּל חֵי, מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, בְּהַ אֲתַעְבִּידוּ כָּל עוֹבְדִין
דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְגוֹנִין.

זוהר הקדוש ארמית

קמ. אריה שבו עשה שרטוטים, זה חסד ימין, שור שבו ציר ציורים, זה גבורה, נשר באמצע שבו נפרים כל גונים, וזה תפארת, יפי של הכל, שכל הגונים מאירים בו, ונצח הוד יסוד, הם כנגד שלשה אבות.

קמא. כל שרטוטים וציורים ומעשים, הם נראים בשכינה תחתונה, שהיא דמות אדם, ועליה נאמר (הושע יב יא) וביר הנביאים אדמה, הכל נראה בה למטה, ואין בן אדם יכול לדעת ולהסתכל בשרטוטים וציורים וגונים שלמעלה אלא בה, ובשכינה נאמר (שמות לג כג) וראית את אחרי, אבל למעלה ממנה לפני לא יראו (שם), שאין בריה שיכולה להסתכל שם, בחזק הצחצוחים, ואור הגונים, שעליהם נאמר (שם כ) כי לא יראני האדם וחי, וכי בפני משה לא היו יכולים להסתכל, כל שפן בעמוד האמצע, שהוא כולל כל שרטוטים וציורים וגונים, ובו מאירים כולם והוא כלול בכלם (נ"א כלל של כולם).

זוהר הקדוש - לשון הקודש

קמב. ומפני זה נקראת ש' כולל שלשה ענפים שהם שלשה אבות, וזה הוא סוד ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ומפני זה מלכות היא ב"ת יחידה, שב"ת, שבה מתגלים כל גונים ושרטוטים וציורים לבני אדם, ובה יכולים לדעת כל מה שלמעלה, ולא במקום אחר, שהיא כמו מראה שרטוטים וציורים וגונים, וביה נהרין כלהו, ואיהו כליל בכלהו (כלל דגלהו).

קמב. ובגין דא אתקרי ש', כליל תלת ענפין דאינון תלת אבהו, ודא איהו רזא ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ובגין דא מלכות איהי ב"ת יחידה, שב"ת, דבה אתגליין כל גונוין ושרטוטין וציורין לבני נשא, ובה יכלין למנדע כל מה דלעילא, ולא באתר

קמב. ומפני זה נקראת ש' כולל שלשה ענפים שהם שלשה אבות, וזה הוא סוד ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ומפני זה מלכות היא ב"ת יחידה, שב"ת, שבה מתגלים כל גונים ושרטוטים וציורים לבני אדם, ובה יכולים לדעת כל מה שלמעלה, ולא במקום אחר, שהיא כמו מראה שרטוטים וציורים וגונים, וביה נהרין כלהו, ואיהו כליל בכלהו (כלל דגלהו).

קמב. ובגין דא אתקרי ש', כליל תלת ענפין דאינון תלת אבהו, ודא איהו רזא ושכבתי עם אבותי (בראשית מז ל), ובגין דא מלכות איהי ב"ת יחידה, שב"ת, דבה אתגליין כל גונוין ושרטוטין וציורין לבני נשא, ובה יכלין למנדע כל מה דלעילא, ולא באתר

זוהר הקדוש ארמית

אָתְרָא, דְּאִיְהִי כְּגוֹנָא דְּאֶסְפְּקִלְרִיָּאָה, דְּאֶשְׁתְּמוּדַע בְּהַ פְּרָצוּפִין דְּאַנְפִּין. שְׂרִטוּטִין דִּידִין אֵינּוּן אֵילְנָא דְחַיִּי, כּד אֵינּוּן פְּתִיחִין לְמַעְבַּד טִיבו, כְּשׁוֹשְׁנָה דְּאִיְהִי פְּתִיחָא לְקַבְּלָא, וְלֶאֱרָקָא רִיחָא טְבָא.

קמג. וְאִית עוֹבְדִין טְבִין דְּאֵינּוּן אֵיבָא לְאֵילְנָא, כְּגוֹן צְדָקָה, וְכִמְהַ פְּקוּדִין דְּתַלְיִין בִּידִין לְמַעְבַּד בְּהוּן טִיבו, יְדִין דְּלָא אֶתְחַזְיִין בְּהוּן שְׂרִטוּטִין, לָאוּ אִיהוּ דִּיוֹקְנָא מְאֵילְנָא דְחַיִּי, וְאִית שְׂרִטוּטִין בְּאַרְחַ מִישֵׁר מִסְטְרָא דִּיצְרָא טְבָא, וְאַחְרָנִין מִסְטְרָא דִּיצְרָא בִישָׂא, דְּאֵלִין פְּתִיחִין לְטִיבו, וְאֵלִין פְּתִיחִין לְבִישָׁא, וְאִית דְּמוּרְכְּבִין אֵלִין בְּאֵלִין, אֵילְנָא דְטוֹב עִם רַע, וְרַע עִם טוֹב, אֵלִין אֵינּוּן דִּידִיהוּן זְמַנִּין עֲבָדִין טַב וְזְמַנִּין עֲבָדִין בִּישָׁא, יְדִין דְּעֲבָדִין טִיבו כָּל יוֹמוּי, אֵלִין אֵינּוּן מְאֵילְנָא דְחַיִּי, וְאֵלִין דְּעֲבָדִין טוֹב וְרַע, אֵלִין אֵינּוּן מְאֵילְנָא דְטוֹב וְרַע, וִידִין

זוהר הקדוש - לשון הקודש

שֹׁכֵר בְּהַ פְּרָצוּפֵי הַפְּנִים, שְׂרִטוּטֵי הַיָּדִים, הֵם עֵין הַחַיִּים, כְּאֶשֶׁר הֵן פְּתוּחוֹת לַעֲשׂוֹת טוֹב, כְּשׁוֹשְׁנָה שֶׁהִיא פְּתוּחָה לְקַבֵּל, וְלִהְרִיק רִיחַ טוֹב.

קמג. וַיֵּשׁ מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁהֵם הַפְּרִי לְאֵילָן, כְּגוֹן צְדָקָה, וְכִמְהַ מַּצּוֹת שֶׁתְּלוּיִים בְּיָדִים לַעֲשׂוֹת בְּהֵם טוֹב, יָדִים שֶׁלֹּא נִרְאִים בְּהֵם שְׂרִטוּטִים, אֵין הוּא דִּיוֹקָן מְאֵילָן הַחַיִּים, וַיֵּשׁ שְׂרִטוּטִים בְּדַרְדַּר יִשְׂרָאֵל מִצַּד הַיָּצֵר טוֹב, וְאַחֲרֵים מִצַּד הַיָּצֵר הָרַע, אֵלוּ פְּתוּחִים לְטוֹב, וְאֵלוּ פְּתוּחִים לְרַע, וַיֵּשׁ שְׂמוּרְכְּבִים אֵלוּ בְּאֵלוּ, אֵילָן טוֹב עִם רַע, וְרַע עִם טוֹב, אֵלוּ הֵם שְׂיִדֵיהֶם פְּעֻמִּים עוֹשִׂים טוֹב וּפְעֻמִּים עוֹשִׂים רַע, יָדִים שֶׁעוֹשִׂים טוֹב כָּל יָמָיו, אֵלוּ הֵם מְאֵילָן הַחַיִּים, וְאֵלוּ שֶׁעוֹשִׂים טוֹב וְרַע אֵלוּ הֵם מַעֲשֵׂי שֶׁל טוֹב וְרַע, וַיָּדִים שֶׁכָּל יָמָיו עוֹשִׂים בְּהֵן מַעֲשִׂים רָעִים, זֶה הוּא מְאֵילָן שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (ישעי' ה ב) וַיִּקּוּ לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעֲשׂ בְּאוֹשִׂים, וַיֵּשׁ אֵילָן שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה פְּרוֹת, וְהוּא עֵקֶר, אֵלוּ הֵם שְׂאִין בְּהֵם מַעֲשִׂים טוֹבִים, וּמִפְּנֵי זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי מוֹשְׁנָה לֹא הַמְּדַרְשׁ עֵקֶר אֵלָא הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֵקֶר, וּמִפְּנֵי זֶה, הָעֵקֶר שֶׁל שְׂרִטוּטִים וְצִיּוּרִים וּגְוָנִים הוּא הַמַּעֲשֶׂה.

קמד. בַּת עֵין הִיא מְרָאָה, אַף עַל גַּב שֶׁהִיא שְׁחוּרָה, בְּהַ נִרְאִים כָּל פְּרָצוּפִים וּגְוָנִים

דְּכָל יוֹמוּי עֲבָדִין בְּהוּן עוֹבְדִין בִּישָׁין, דָּא אִיהוּ מְאֵילְנָא דְּאֶתְמַר בֵּיהַ (ישעי' ה ב) וַיִּקּוּ לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעֲשׂ בְּאוֹשִׂים, וְאִית אֵילְנָא דְּלֹא עֲבִיד פִּירִין, וְאִיהוּ עֵקֶר, אֵלִין אֵינּוּן דְּלִית בְּהוּן עוֹבְדִין טְבִין, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין לֹא הַמְּדַרְשׁ עֵקֶר אֵלָא הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֵקֶר, וּבְגִין דָּא עֵקֶרָא דְּשְׂרִטוּטִין וְצִיּוּרִין וּגְוָנִין אִיהוּ עוֹבְדָא.

קמד. בַּת עֵין אִיהִי אֶסְפְּקִלְרִיָּאָה, אַף עַל גַּב דְּאִיְהִי אוּכְמָא, בְּהַ אֶתְחַזְיִין כָּל פְּרָצוּפִין וּגְוָנִין דְּאַנְפּוּי דְּבַר נֶשׁ, כּד סְתִים בַּר נֶשׁ עֵינָא אִיהוּ מַחְשְׁבָה סְתִימָא, א' קמ"ז

עג זוהר הקדוש ארמית עג

איהו, קמ"ץ סתים, עינא איהו
 י' בעגולא דיליה, ו' באורכא
 דיליה, כד אתפתח אתפתח
 בה' תתאה, כד נהיר נהיר בה'
 עלאה, בההוא זמנא דאתפתח
 בה' עלאה אתמר (דף קלד ע"א)
 בעינא (יחזקאל א א) נפתחו
 השמים ואראה מראות
 אלהי"ם, דאינון חמש אור
 דעובדא דבראשית, דכלילין
 בה' עלאה, חמש אור דנהרין
 בחמש גוונים, שבתא"י פתיא
 אוכמא, כל גוונים אתחשכאן
 ביה, איהו גוון גחון דחויא,
 דאתמר ביה (בראשית ג יד) על
 גחונך תלך ועפר תאכל כל
 ימי חיך, עפר איהו קר ויבש,
 הכי טחול קר ויבש, ובגין דא
 ועפר תאכל כל ימי חיך.

קמה. תא חזי לאו למגנא
 אמרו קדמאין, אין
 הרוכב טפלה לסוס אלא הסוס
 טפלה לרוכב, דסוס איהו
 נוקבא, לרוכב דאיהו אדם,
 אם זכה אתמר ביה (שם ב יח)
 אעשה לו עזר, ואם לאו כנגדו
 יצר הרע, עליה אתמר (קוהלת ז
 כו) ומוצא אני מר ממנות את
 האשה, ודא טחול שבתא"י, עזר דא שכנתא,
 עליה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא
 טוב ויפק רצון מיהו"ה, ובגין דא הוו אמרי מארי מתניתין,
 מצא או מוצא.

קמו. לזמנין תשכח סוסיא דאתגאה ואפיל לרוכבו תחותיה,
 דא אתתא בישא, לזמנין
 תשכח אדם רכיב על סוסיא, לזמנין איש, לזמנין עבד,
 כגוונא דא תשכח לזמנין

עג זוהר הקדוש - לשון הקודש עג

של פני האדם, כאשר סתם בן אדם עין היא
 מחשבה סתומה, א קמ"ץ הוא, קמ"ץ סתום, העין
 היא י' בעגולא שלו, ו' באורף שלו, כאשר נפתח
 נפתח בה' תחתונה, כאשר מאיר מאיר בה'
 עליונה, באותו זמן שנפתח בה' עליונה, נאמר בעין
 (יחזקאל א א) נפתחו השמים ואראה מראות אלהי"ם,
 שהם חמש אור של מעשה בראשית, שכלולים
 בה' עליונה, חמש אור שמשאירים בחמש גוונים,
 שבתא"י דלי שחור, כל גוונים נחשכים בו, הוא גוון
 גחון של הנחש, שנאמר בו (בראשית ג יד) על גחונך
 תלך ועפר תאכל כל ימי חיך, עפר הוא קר ויבש,
 כך טחול קר ויבש, ומפני זה ועפר תאכל כל ימי
 חיך.

קמה. בא ראה, לא לחנם אמרו קדמונים אין
 הרוכב טפל לסוס, אלא הסוס טפל
 לרוכב, שסוס הוא נקבה, לרוכב שהוא אדם, אם
 זכה, נאמר בו (שם ב יח) אעשה לו עזר, ואם לא
 כנגדו יצר הרע, עליו נאמר (קוהלת ז כו) ומוצא אני
 מר ממנות את האשה, וזה טחול שבתא"י, עזר זה
 השכינה, עליה נאמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא
 טוב ויפק רצון מיהו"ה, ומפני זה היו אומרים בעלי
 המשנה, מצא או מוצא.

קמו. לעתים תמצא סוס שמתגאה ומפיל רוכבו
 תחתיו, זו אשה רעה, לעתים תמצא אדם
 האשה, ודא טחול שבתא"י, עזר דא שכנתא,
 עליה אתמר (משלי יח כב) מצא אשה מצא
 טוב ויפק רצון מיהו"ה, ובגין דא הוו אמרי מארי מתניתין,
 מצא או מוצא.

קמו. לזמנין תשכח סוסיא דאתגאה ואפיל לרוכבו תחותיה,
 דא אתתא בישא, לזמנין
 תשכח אדם רכיב על סוסיא, לזמנין איש, לזמנין עבד,
 כגוונא דא תשכח לזמנין

❁ זוהר הקדוש ארמית ❁

דאית גוף דאיהו סוס שפיר
 בכל תקוניו, ועביד עובדין
 בישין, בגין דאית ליה ההוא
 נפש דרכיב עליה, דאיהו אדם
 רע עבד או מזור, ובגין דא
 אוקמוהו מארי מתניתין, לא
 המדרש עקר אלא המעשה
 הוא העקר, ולזמנין תשכח
 סוסיא בישא דאיהו גופא,
 דאית ליה דיוקנא בישא, ומאן
 דרכיב עליה איהו טב, וסטי
 ליה למעבד עובדין טבין, ודא
 איהו מטה כלפי חסד, ומאן
 דאית ליה דיוקנא שפירא
 ועובדין טבין, דא צדיק וטוב
 לו.

קמו. והכי איהו מאן דאיהו
 צדיק ובת זוגיה צדקת,
 מאן דאיהו דיוקניה בישא
 ואיהו שפיר בעובדוי, דא
 צדיק ורע לו, והכי איהו מאן
 דאיהו צדיק ובת זוגיה בישא,
 ומאן דאיהו דיוקנא בישא
 ועובדוי בישין, דא איהו רשע
 ורע לו, והכי איהו מאן דאיהו
 רע ואתתיה רעה, הקא
 אשתמודעין תלת גלגולין,
 רשע וטוב לו מאן דעובדוי

❁ זוהר הקדוש - לשון הקודש ❁

רוכב על סוס, לפעמים איש, לפעמים עבד, כמו
 בן המצא לפעמים שיש גוף שהוא סוס יפה בכל
 תקוניו, ועושה מעשים רעים, מפני שיש לו אותה
 נפש שרוכבת עליו שהוא אדם רע עבד או מזור,
 ומפני זה העמידוהו בעלי המשנה, לא המדרש
 עקר אלא המעשה הוא העקר, ולפעמים תמצא
 סוס רע, שהוא גוף שיש לו צורה רעה, ומי שרוכב
 עליו הוא טוב, ומסיט אותו לעשות מעשים טובים,
 וזה הוא מטה כלפי חסד, ומי שיש לו צורה יפה
 ומעשים טובים, זה צדיק וטוב לו,

קמו. וכך הוא מי שהוא צדיק ובת זוגו צדקת, מי
 שהוא צורתו רעה והוא יפה במעשיו, זה
 צדיק ורע לו, וכך הוא מי שהוא צדיק ובת זוגו
 רעה, ומי שהוא צורה רעה ומעשיו רעים זה הוא
 רשע ורע לו, וכך הוא מי שהוא רע ואשתו רעה,
 כאן נפרים שלשה גלגולים, רשע וטוב לו מי
 שמעשיו רעים וצורתו יפה, ואשתו צדקת יפה
 במעשיה.

קמת. שהגלגול גורם זה להיות בן אדם צדיק
 וטוב לו, צדיק ורע לו, רשע וטוב לו רשע
 ורע לו, שגוף רע ואשה רעה לצדיק הוא עגש שלו,
 שהגלגול מחיב אותו, אמר רבי אלעזר, אבא, אם
 בן מה תקנתו למי שהוא צדיק ויש לו אשה רעה,
 אמר לו, בני, יעשה לו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי

בישין ודיוקניה שפירא, ואתתיה צדקת שפירתא בעובדהא.

קמו. דגלגולא גרים דא למהוי בר נש צדיק וטוב לו, צדיק ורע לו רשע וטוב לו רשע
 ורע לו, דגופא בישא ואתתא בישא לצדיק איהו עונשא דיליה, דגלגולא מחייב
 ליה, אמר רבי אלעזר, אבא, אם בן מאי תקנתיה למאן דאיהו צדיק ואית ליה אתתא

זוהר הקדוש - לשון הקודש

מעשה, ואם לא נתקנה יגרש אותה ממנו בגט וירפא, וינטע במקום אחר, (איוב לג כט) והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, עד כאן בשרטוטיו הידים.

קמז. בקומה בצואר, פתח רבי שמעון ואמר, אליהו אליהו, הרי השכינה כאן, וכל החברים עמה מחכים לה כאן, תבקש רשות מהקדוש ברוך הוא לרדת כאן לכבוד המלך הקדוש, אתה וכל בעלי הישיבות שלמעלה ולמטה עמה, לתקן שעור קומה הקדוש ברוך הוא כמו יאות לו, בינתיים הרי אליהו ירד וכל בעלי הישיבות שלמעלה ולמטה עמו, והקדוש ברוך הוא על כלם.

קז. פתח אליהו ואמר, רבנו של עולם, יהי רצון מלפניך שאומר דברים בדרך נבונה פיאות, כלם במדה במשקל בשעור קומה של שכינתך. פתח ואמר, (שיר השירים ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושרך לאשכלות. מהו לתמר, אלא לאותו שגאמר בו (תהלים צב יד) צדיק בתמר יפרח, (ויקרא כג מ) כפות תמרים, קומתך ודאי דומה ללולב שאין בו קצוץ ופרוד, ולא לחנם העמידוהו בעלי המושגה נפרצו עליו פסול, לולב הוא דומה לשררה של הגוף, שהוא ו', קומה של הכל, והוא יש בחשבון, וחמשה ענפים מתפשטים ממנו, והוא גוף האילן דשכינתך. פתח ואמר, (שיר השירים ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושרך לאשכלות, מאי לתמר, אלא לההוא דאתמר ביה (תהלים צב יד) צדיק בתמר יפרח, (ויקרא כג מ) כפות תמרים, קומתך ודאי דמאי ללולב דלית ביה קצוץ ופרוד, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו עליו פסול, לולב איהו דומה לשררה דגופא, דאיהו ו', קומה דכלא, ואיהו שית

זוהר הקדוש ארמית

בישא, אמר ליה ברי, יעבדי ליה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, ואי לא אתתקנת יתרוך לה מניה בגט ויתסי, ואתנטע באתר אחרא (איוב לג כט), והן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, עד הכא בשרטוטין דידין.

קמז. בקומה בצואר, פתח רבי שמעון ואמר, אליהו אליהו, הא שכינתא הקא, וכלהו חברייא עמה נטרין לה הקא, טול רשו מקודשא בריך הוא לנחמא הקא ליקרא דמלכא קדישא, אנת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמה, לתקנא שעור קומה דקודשא בריך הוא כדקא יאות ליה, אדחכי הא אליהו קא נחת וכל מארי מתיבתאן דלעילא ותתא עמיה, וקודשא בריך הוא על כלם.

קנ. פתח אליהו ואמר, רבון עלמא, יהא רענא דילך דאימא מלין בארז מישור כדקא יאות, בלהו במדה במשקל בשעור קומה דשכינתך. פתח ואמר, (שיר השירים ז ח) זאת קומתך דמתה לתמר ושרך לאשכלות, מאי לתמר, אלא לההוא דאתמר ביה (תהלים צב יד) צדיק בתמר יפרח, (ויקרא כג מ) כפות תמרים, קומתך ודאי דמאי ללולב דלית ביה קצוץ ופרוד, ולא למגנא אוקמוהו מארי מתניתין נפרצו עליו פסול, לולב איהו דומה לשררה דגופא, דאיהו ו', קומה דכלא, ואיהו שית

זוהר הקדוש ארמית

בחוּשְׁבֵן, וְחַמֵּשׁ עֲנַפִּין
 מִתְּפֹשְׁטִין מְנִיָּה, וְאִיהוּ גִרְפָּא
 (דף קלד ע"ב) דְּאִילָנָא
 בְּאִמְצָעִיתָא, וְחַמֵּשׁ עֲנַפִּין
 אֵינֻן תְּרִין מֵהַאי סֵטְרָא, וְתִלְתַּת
 מֵהַאי סֵטְרָא, וְעַלֵּייהוּ אֲתַמֵּר
 (ויקרא כג מ) וְעֵנַף עֵץ עֵבֶת
 וְעֵרְבֵי נַחַל, עֵנַף לְשִׁמְאֵלָא,
 עֵבֹת לִימִינָא, עֵץ בְּאִמְצָעִיתָא,
 עֵרְבֵי נַחַל תְּרִין, עֵבֹת תִּלְתַּת,
 וְכִלְהוּ חַמֵּשׁ, וְאֵינֻן לְקַבְּלַת
 תְּרִין שׁוֹקִין וּבְרִית, וְתְרִין
 דְּרוּעִין, אֲתַרְוּג לֵב
 בְּאִמְצָעִיתָא, עֵקְרָא דְּאִילָנָא
 וְעֲנָפִי, וְאִיהוּ אִבָּא דְּאִילָנָא,
 וּבִיָּה אִיהוּ עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי
 לְמִינוּ.

קנא. צְוָאר עַל כְּלָהוּ אִימָא
 עֵלְאָה, מוּחָא אִבָּא,
 וּבִיָּה נְבִיעוּ דְּאִילָנָא, דְּמִקְרָא
 דִּילִיָּה אֲתַקְרִי אֵין סוּף, עֲלִין
 דְּאִילָנָא אֵינֻן קוּוּצוֹתִין,
 עַלֵּייהוּ אֲתַמֵּר (שיר השירים ז ו)
 רֵאשֵׁף עֲלִיךְ כַּכְרָמֶל, כְּלָהוּ
 יְרוּקִין, דְּהִכִּי צְרִיכָא שְׁעָרָא
 דְּאֲתַתָּא דְּאִיָּה בְּרַתָּא דְּמִלְכָא
 לְמַהוּ יְרוּק כְּשִׁבְעָה מִינִי

דְּהָבָא, וְאֲתַרְוּג אִיָּהי יְרוּקָא, וְאֲסַתֵּר מִתְּמַן הִנּוּת יְרוּקוֹתָא.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

בְּאִמְצָע, וְחַמֵּשָׁה עֲנָפִים הֵם, שְׁנַיִם מִזֵּה הַצַּד,
 וּשְׁלֹשָׁה מִזֵּה הַצַּד, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר (ויקרא כג מ) וְעֵנַף
 עֵץ עֵבֶת וְעֵרְבֵי נַחַל, עֵנַף לְשִׁמְאֵל, עֵבֹת לְיָמִין,
 עֵץ בְּאִמְצָע, עֵרְבֵי נַחַל שְׁנַיִם, עֵבֹת שְׁלֹשָׁה, וְכֻלָּם
 חַמֵּשָׁה, וְהֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי שׁוֹקִים, וּבְרִית, וּשְׁתֵּי
 זְרוּעוֹת, אֲתַרְוּג לֵב בְּאִמְצָע, עֵקֶר הָאֵילָן וְעֲנָפָיו,
 וְהוּא פְּרִי הָאֵילָן, וְכוּ הוּא עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי
 לְמִינוּ.

קנא. צְוָאר עַל כּוּלָּם אִימָא עֲלִיוּנָה, מִח אִבָּא, וְכוּ
 נְבִיעַת הָאֵילָן, שְׁהַמְקוֹר שְׁלֹ נִקְרָא אֵין סוּף,
 עֲלֵי הָאֵילָן הֵם קוּוּצוֹתִין, עַלֵּיהֶם נֹאמֵר רֵאשֵׁף עֲלִיךְ
 כַּכְרָמֶל, כּוּלָּם צְהָבִים, שְׂכַף צְרִיף שְׁעַר שֵׁל אִשָּׁה
 שְׁהִיא בַת הַמֶּלֶךְ לְהִיּוֹת צְהָב כְּשִׁבְעָה מִינֵי זֵהָב,
 וְאֲתַרְוּג הוּא צְהָב, וְאֲסַתֵּר מִשָּׁם הִתְּתָה צְהָבָה.

קנב. שְׁעוֹר רְצוּעוֹת הַתְּפִלִּין הֵם עַד הַלֵּב, וְכַף
 שְׁעָרוֹ אוֹתָם בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, וְכַף שְׁעוֹר
 שְׁעַר בַּת הַמֶּלֶךְ עַד הַלֵּב, וְכָל עֵנַף וְעֵנַף שֵׁל
 הָאֵילָן שְׁלָה שְׁהֵם קְנֵי מְנוּרָה, כּוּלָּם צְרִיכִים
 לְהִיּוֹת בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִדָּה אַחַת, שְׁלֹא יִהְיֶה
 זְרוּעַ אֶחָד אַרְוּף מִחֲבָרוֹ, וְלֹא שׁוֹק אֶחָד אַרְוּף
 מִחֲבָרוֹ, אֲלֹא כּוּלָּם בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל זֶה בְּזֶה, וְכַף
 עֵינַיִם שְׁלֹ דוּמִים זֶה לְזֶה, וְכַף אֲזוּנִים, וְכַף נֶקֶב
 הַחֹטֵם שְׁלָה, וְכַף פְּגָנִים שְׁלָה, וְכַף שְׁפָתַיִם שְׁלָה,

קנב. שְׁעוֹרָא דְּרְצוּעִין דְּתְפִלִּין אֵינֻן עַד לְבָא, וְהִכִּי שְׁעָרוֹ לֹן מְאִרֵי מִתְּנִיתִין, וְהִכִּי שְׁעוֹרָא
 דְּשְׁעָרָא דְּבְרַתָּא דְּמִלְכָא עַד לְבָא, וְכָל עֲנָפָא וְעֲנָפָא דְּאִילָנָא דִּילָה, דְּאֵינֻן קְנֵי
 מְנוּרָה, כְּלָהוּ צְרִיכִין בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל וּבְמִדָּה חֲדָא, דְּלֹא יְהֵא דְּרוּעָא חֲדָא אַרְיָה מִחֲבָרִיָּה,
 וְלֹא שׁוֹקָא חֲדָא אַרְיָה מִחֲבָרִיָּה, אֲלֹא כְּלָהוּ בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, וְהִכִּי עֵינֵין דִּילִיָּה

זוהר הקדוש ארמית

שְׁקִילִין דָּא לְדָא, וְהִכִּי אֲדוּנִין,
וְהִכִּי נֹקְבָא דְחֻטְמָא דִּילָה,
וְהִכִּי אֲנַפִּין דִּילָה, וְהִכִּי שְׁפוּן
דִּילָה, דְלֹא יֵהָא חַד אַרְיָךְ וְחַד
קִצִּיר, אֱלֹא כְּלָהוּ בְּשִׁקְלָא חֲדָא.

קננ. מבוועא דמיא הכי צריך
לאשקאָה וּלְדַכְּאָה לְכָל
גּוּפָא, וְכֵלָא אֲצִטְרִיךְ בְּמִדָּה
וּבְמִשְׁקָל כְּמִבוּעָא דְמִיָּא, וְלְכָל
אֲבָר וְאֲבָר דְאִיהוּ עֲנָפָא
דְאִילָנָא, בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל,
וְסִימְנָא (ישעיה מ מ) מִי מְדַד
בְּשַׁעְלוּ מִים, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תַּכְּן
(איוב כח כה), וּמִים תַּכְּן בְּמִדָּה,
מִי וְדָאִי, מִדָּה דְנִבְעוּ כְּגֹוֹנָא
דָּא ס, מִם בְּרִיבּוּעָא, נְקוּדָה
כְּעֵגוּלָא, (מַרְבַּעַת) בְּרִיבּוּעָא.

קנר. וְרֹזָא דְמִקּוּהָ אַרְבַּעִים
סָאָה כְּגֹוֹנָא דָּא
תִּשְׁעָה נְקוּדִין לְכָל סֵטֶר,
וּבְנְקוּדָה דְמִלְגָּאוּ בָּהּ
אֲשַׁתְּלִימוּ לְעֵשֶׂר כָּל תִּשְׁעָה,
עַד דְּאֲתַעְבִּידוּ אַרְבַּעִין, וְאֵלִין
אִינוּן אַרְבַּעִים סָאָה, וְאִינוּן ס'
עֲלָאָה, מ' תַּתְּאָה, דָּא בְּרִיבּוּעָא
וְדָא כְּעֵגוּלָא, י' נְבִיעוּ
דְתַרְוִיָּהוּ, וְרֹזָא דָּא מִים חַיִּים.

קנה. וְאִית עֲנַפִּין עֲלָאִין, וְעֲנַפִּין בִּינוּנִים, וְעֲנַפִּין תַּתְּאִין, וְכֵלָהוּ בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל, עֲלָאִין
בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, בִּינוּנִים בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, תַּתְּאִין בְּמִשְׁקָל דָּא בְּדָא, עֲלָאִין אִינוּן
אֲבָהִן, בִּינוּנִים מִמֶּנּוּ, וְתַתְּאִין שְׁלִיחִין דְּלֵהוּן, וְכֵלָהוּ אִית לוּן שְׁמֵהוּן דִּיעָאן, לְאֲשַׁתְּמוּדְעָאן
שְׁלִיחָאן וְרָאשִׁין וּמִמֶּנּוּ דְתַחוּתִיָּהוּ, וְכָל חַד אִית לֵיהּ נְקוּדָה, וּבִיָּה אֲשַׁתְּמוּדְעָה כָּל עֲנָפָא
וְעֲנָפָא דְאִיהוּ אֲבָר דְגּוּפָא.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

שְׁלֹא יִהְיֶה אֶחָד אַרְוֶךְ וְאֶחָד קִצֶּר אֱלֹא בְּלָם
בְּמִשְׁקָל אֶחָד.

קנג. מַעֲיֵן הַמִּים כִּף צָרִיךְ לְהַשְׁקוֹת וּלְטַהֵר אֶת כָּל
הַגּוּף, וְהַכֵּל צָרִיךְ בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקָל כְּמַעֲיֵן
הַמִּים, וְלְכָל אֲבָר וְאֲבָר שֶׁהוּא עֲנָף הָאֵילָן, בְּמִדָּה
וּבְמִשְׁקָל, וְסִימֵן (ישעיה מ מ) מִי מְדַד בְּשַׁעְלוּ מִים,
וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תַּכְּן (איוב כח כה) וּמִים תַּכְּן בְּמִדָּה, מִי
וְדָאִי, מִדַּת הַנְּבִיעָה כְּמוֹ זֶה ס, מִם בְּרִיבּוּעָה, נְקוּדָה
כְּעֵגוּלָה, (מַרְבַּעַת) בְּרִיבּוּעָה.

קנד. וְסוּד הַמִּקּוּהָ אַרְבַּעִים סָאָה כְּמוֹ זֶה
תִּשְׁעָה נְקוּדוֹת לְכָל צַד, וּבְנְקוּדָה שְׁמִבְּפָנִים
בָּהּ נִשְׁלָמוּ לְעֵשֶׂר כָּל תִּשְׁעָה, עַד שֶׁנַּעֲשׂוּ אַרְבַּעִים,
וְאֵלוּ הֵם אַרְבַּעִים סָאָה, וְהֵם ס' עֲלִיוֹנָה, מ'
תַּתְּוֹנָה זֶה בְּרִיבּוּעָה זֶה כְּעֵגוּלָה, י' נְבִיעֵת שְׁנִיָּהֶם,
וְסוּד זֶה מִים חַיִּים.

קנה. וְיֵשׁ עֲנַפִּים עֲלִיוֹנִים, וְעֲנַפִּים בִּינוּנִים, וְעֲנַפִּים
תַּתְּוֹנִים, וְכֵלָם בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל, עֲלִיוֹנִים
בְּמִשְׁקָל זֶה בְּזֶה, בִּינוּנִים בְּמִשְׁקָל זֶה בְּזֶה, תַּתְּוֹנִים
בְּמִשְׁקָל זֶה בְּזֶה, עֲלִיוֹנִים הֵם הָאֲבוֹת, בִּינוּנִים
מְזַנִּים, וְתַתְּוֹנִים שְׁלוּחִים שְׁלָהֶם, וְכֵלָם יֵשׁ לָהֶם
שְׁמוֹת יְדוּעִים לְהַכִּיר שְׁלוּחִים וְרָאשִׁים וּמְזַנִּים
שְׁתַּחֲתֵם, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ נְקוּדָה, וְכוּ נִכְרַ כָּל עֲנָף
וְעֲנָף שֶׁהוּא אֲבָר שֶׁל הַגּוּף.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

קנזו. ראשים יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלוך, נקוד שלהם יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלוך, וכך הם למטה בשתי שוקים ויסוד, ומפני זה כפל להם שתי פעמים יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלוך, לעולם ועד, שכניה, ונקוד שלה יהו"ה, וזה סוד (תהלים צא יא) **פי כי חשק ואפלטוהו, של ראשי ראשים** (תבות) שהם כתר עליון חכמה בינה, (זכריה יד ט) **והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד והיה יהו"ה, אבא ואמא, יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, כתר עליון.**

קנזו. ידים הם משמשי הגוף, רגלים שליחים של הגוף, ועליהם נאמר (תהלים קד ד) **עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, ומשמשי הגוף שתי זרועות, הן ע"ב ענפים של ויסע ויבא ויט, אלו הם ענפים של האילן, שרש האילן הם שליחים, והם שבעים ושנים, ע"ב עליונים כנגד שבעים ושתיים תבות, שהן מן והיה אם שמע עד ושמתם, ושבעים ושתיים אחרים הם של פרשת ציצית, ראש האילן, משמשים שלו שהם שופטים ושופרים, הן מ"ב תבות מן ואהבת עד והיה, גוף (נ"א נוף) האילן ממנים ושליחים שלו, חמשים תבות שהם מן ושמתם את עד ויאמר.**

לגבל שבעין ותריין תיבין, דאינון מן והיה (דף קלה ע"א) אם שמע עד ושמתם, ושבעים ותריין אחרנין אינון דפרשת ציצית, רישא דאילנא, משמשיין דלילה דאינון שופטים ושופרים, אינון מ"ב תיבין מן ואהבת עד והיה, גופא (נ"א נופא) דאילנא ממנן ושליחאן דלילה, חמשיין תיבין דאינון מן ושמתם את עד ויאמר.

זוהר הקדוש ארמית

קנו. ראשין יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלוך, נקודה דלהון יהוה מלך יהוה מלך יהוה ימלוך, והכי אינון לתתא בתריין שוקין ואמה, ובגין דא כפל לון תריין זמנין יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלוך, לעולם ועד שכנתא, ונקודה דילה יהו"ה, ודא רזא (תהלים צא יא) **כ"י כ"י חשק ואפלטוהו, דראשי ראשין** (תיבין) דאינון כתר עלאה חכמה בינה, (זכריה יד ט) **והיה יהו"ה למלך על כל הארץ ביום ההוא יהו"ה אחד ושמו אחד, והיה יהו"ה אבא ואמא, יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד, כתר עלאה.**

קנו. ידין אינון משמשיין דגופא, רגלין שליחן דגופא, ועלייהו אתמר (תהלים קד ד) **עושה מלאכיו רוחות, משרתיו אש לוהט, ומשמשיין דגופא תריין דרועין, אינון ע"ב ענפיין דויסע ויבא ויט, אלין אינון ענפי דאילנא, שרשא דאילנא אינון שליחן, ואינון שבעין ותריין ע"ב עלאין**

זוהר הקדוש ארמית

קנח. שבְּעָה שְׁמוֹת הָרֵאשׁ שְׁעוֹלִים לַמ"ב, הֵן אב"ג ית"ץ וכו', רְקִיעַ רֵאשׁוֹן אב"ג ית"ץ וְנִקְוֵד שְׁלוֹ יְהו"ה, שְׁיּוֹצְאִים מֵאֱלוֹ רֵאשֵׁי תְבוֹת בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אַתָּה, וְיֵשׁ שָׁם שְׁמוֹנֵה מַעֲיָנוֹת, שְׁיּוֹצְאִים מִצְנוֹר אַחַד, שֶׁהוּא רְקִיעַ, וְהֵם שְׁמוֹנֵה נְצוּצוֹת, וְרְקִיעַ שְׁנֵי קר"ע שט"ן, וְנִקְוֵד שְׁלֹהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ זֶה יְהו"ה, שְׁלִישֵׁי נג"ד יכ"ש, נִקְוֵד שְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְקוּוּ הַמַּיִם זֶה יְהו"ה רְבִיעֵי בטר"ר צת"ג, נִקְוֵד שְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאוֹרוֹת זֶה יְהו"ה, חֲמִשֵּׁי חק"ב טנ"ע, וְנִקְוֵד שְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם זֶה יְהו"ה שְׁשֵׁי יג"ל פז"ק, נִקְוֵד שְׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ זֶה נִקְוֵד יְהו"ה, שִׁק"ו צי"ת זֶה נִקְוֵד שְׁבִיעֵי כָּלוּל בְּיוֹם שְׁשֵׁי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נִתְּתִי זֶה יְהו"ה.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

קנח. בא ורֵאה, יֵשׁ שְׁמוֹת הַתּוֹרָה שְׁיּוֹצְאִים מֵרֵאשֵׁי תְבוֹת שֶׁל כָּל פְּסוּק וּפְסוּק שֶׁל הַתּוֹרָה, וְיֵשׁ שְׁמוֹת שְׁיּוֹצְאִים מִסּוֹפֵי תְבוֹת, וְיֵשׁ שְׁיּוֹצְאִים מֵהֶאֱמָצַע, וְסוּד הַמִּלָּה (נ"א הכל) (ישעיה מד) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים, וְיֵשׁ שְׁמוֹת שְׁיּוֹצְאִים מִשְׁתֵּי אוֹתוֹת כָּל אַחַד וְאַחַד, וְיֵשׁ מִשְׁלֵשׁ שְׁלֵשׁ, וְיֵשׁ מֵאַרְבַּע, וְיֵשׁ מִחֲמֵשׁ, עַד עֶשְׂרֵה, הֵם מִעֶשֶׂר סְפִירוֹת תְּלוּוִיִּים, מִשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה הֵם תְּלוּוִיִּים מִכְּתָר עֲלִיּוֹן בְּגוֹן יוֹאֲחָז צְבִירוֹן בְּזֶה הַשֵּׁם

קנח. תָּא חֲזִי אֵית שְׁמֵהֶן דְּאוֹרֵיתָא דְּנִפְקִין מִרִּישֵׁי תִיבִין דְּכָל פְּסוּקָא וּפְסוּקָא דְּאוֹרֵיתָא, וְאֵית שְׁמֵהֶן דְּנִפְקִין מִסּוֹף תִּיבִין, וְאֵית דְּנִפְקִין מֵאֲמָצְעֵיתָא, וְרֹדָא דְּמִלָּה (נ"א דכלא) (ישעיה מד ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין אֱלֹהִים, וְאֵית שְׁמֵהֶן דְּנִפְקִין מִתְּרִין אַתּוּן כָּל חַד וְחַד, וְאֵית מִתְּלַת תְּלַת, וְאֵית מֵאַרְבַּע, וְאֵית מִחֲמֵשׁ, עַד עֶשְׂרֵה, אֵינוֹן מִעֶשֶׂר סְפִירָאן תְּלִיין, מִתְּרִין עֶשֶׂר אֵינוֹן

זוהר הקדוש - לשון הקודש

שם אַח, שם צִיץ, שם אַביר, שם יָרוֹן, זֶה שֵׁם
הַתְּלוּי מִכְּתָר עֲלוּיָן, כָּל שֵׁם שֶׁהוּא מְשֻׁתָּם עֲשֶׂרָה
אוֹתוֹת הוּא בְּסוּד הָאֱלֹ"ף, שֶׁהוּא פֶּל"א, וְעֲלוּי
נֶאֱמָר (תְּהִלִּים קֹלֵט יד) אֲוֹדָה עַל כִּי נִזְרָאוֹת נִפְלְאוֹתֵי
נִפְלְאוֹים מִעֲשִׂיָה, וְשֵׁנִים עֲשָׂר שְׁמוֹת הֵם
אֲחֻצְצַבִּיהִירוֹן, (ס"א יואחציצבירוֹן), (ס"א
אֲחֻצְצַבִּיהִירוֹן), (נ"א אָהָה נֶצֶב הַרִירוֹן), כָּל אֶחָד מְשֻׁתָּם
עֲשֶׂרָה אוֹתוֹת, וְהֵם מְמַנִּים עַל שְׁנַיִם עֲשָׂר צְנוּרוֹת,
שְׁיֻצָּאִים מִמְּקוֹר עֲלוּיָן שְׁאִין לוֹ סוּף, וְהֵם מְצַד שֶׁל
אֲרִיף אֲנִפִּין שֶׁהוּא וַא"ו, וְהֵם ה"א ה"א, יו"ד הוּא
כ' כֶּתֶר בְּרֵאשׁ הַא' (נ"א זֶה) שֶׁהוּא אֲרִף אֲפִים,
שֶׁהוּא וַא"ו, א' הִיא תוֹרָה, שֶׁהִיא נִתְּנָה בְּשֵׁנֵי
לוֹחוֹת שֵׁהֵם ו' ו', וַיֵּשׁ כֶּתֶר שֶׁל זְעִיר אֲנִפִּין שְׁנֶאֱמָר
בוֹ (אִיב לו ב) כֶּתֶר לִי זְעִיר וְאַחֲוָה, וְכִמְהָ כֶּתֶרִים הֵם,
כֶּתֶר תוֹרָה, וְכֶתֶר כְּהוֹנָה, וְכֶתֶר מַלְכוּת.

קס. מֵה בֵּין כֶּתֶר וְעֲטֶרֶת, אֵלָּא כֶּתֶר הוּא מְצַד
הַא', שֶׁהוּא בְּצוּרֵת אוֹת יו"ד, שְׁעוֹלָה כ', וְזֶה
א' מִן אֶהוּ"ה, שֶׁהוּא כֶּתֶר שֶׁל אֲרִיף אֲנִפִּין, א' מִן
אֲדִנְי כֶּתֶר שֶׁל זְעִיר אֲנִפִּין, י' מִן יְהו"ה הִיא עֲטֶרֶת
עַל סֵפֶר תוֹרָה שֶׁהוּא ו', וַיֵּשׁ י' לְמַטָּה וְהִיא י' מִן
אֲדִנְי, שֶׁהִיא עֲטֶרֶת בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, אִין סְפִירָה
שְׁאִין לָהּ עֲטֶרֶת עַל הַרְאֵשׁ וְכֶתֶר, וְעֲטֶרֶת שֶׁהִיא י'
דֹּאֲתֶמֶר בֵּיה (אִיב לו ב) כֶּתֶר לִי זְעִיר וְאַחֲוָה, וְכִמְהָ כֶּתֶרִין אִינוֹן, כֶּתֶר תוֹרָה וְכֶתֶר
כְּהוֹנָה וְכֶתֶר מַלְכוּת.

קכ. מֵאִי אִית בֵּין כֶּתֶר לְעֲטֶרֶת, אֵלָּא כֶּתֶר אִיהוּ מִסְטָרָא דָא, דֹּאִיהוּ כְּדִיוֹקְנָא דָאֵת יו"ד,
דְּסֻלִּיק כ', וְדָא א' מִן אֶהוּ"ה, דֹּאִיהוּ כֶּתֶר דְּאֲרִיף אֲנִפִּין, א' מִן אֲדִנְי כֶּתֶר דְּזְעִיר
אֲנִפִּין, י' מִן יְהוּ"ה אִיהִי עֲטֶרֶת עַל סֵפֶר תוֹרָה דֹּאִיהוּ ו', וְאִית י' לְתַתָּא וְאִיהִי י' מִן אֲדִנְי,
דֹּאִיהִי עֲטֶרֶת בְּרִישָׁא דְכָל צְדִיק, לִית סְפִירָה דְלָא אִית לָהּ עֲטֶרֶת עַל רִישָׁא וְכֶתֶר, וְעֲטֶרֶת

זוהר הקדוש ארמית

תְּלוּיָן מִכְּתָר עֲלָאָה, כְּגוֹן
יוֹאֲחֻצְצַבִּירוֹן, בְּהֵאִי שְׁמָא
תְּמָן אַח, תְּמָן צִיץ, תְּמָן
אֲבִיר, תְּמָן יָרוֹן, דָּא שְׁמָא
דְּתְּלִיא מִכְּתָרָא עֲלָאָה, כָּל
שְׁמָא דֹּאִיהוּ מִתְּרִין עֲשָׂר
אֲתוּנוֹן, אִיהוּ בְּרֵזָא דְאֱלֹ"ף,
דֹּאִיהוּ פֶּל"א, וְעֲלִיָה אֲתֶמֶר
(תְּהִלִּים קֹלֵט יד) אֲוֹדָה עַל כִּי
נִזְרָאוֹת נִפְלְאוֹתֵי נִפְלְאוֹים
מִעֲשִׂיָה, וְתֶרֶין עֲשָׂר שְׁמֵהֶן
אֲנוֹן אֲחֻצְצַבִּיהִירוֹן, (ס"א
יוֹאֲחֻצְצַבִּירוֹן), (ס"א

אֲחֻצְצַבִּיהִירוֹן), (נ"א אָהָה נֶצֶב
הַרִירוֹן), כָּל חַד מִתְּרִין עֲשָׂר
אֲתוּנוֹן, וְאִינוֹן מְמַנֵּן עַל תְּרִין
עֲשָׂר צְנוּרוֹין, דְּנִפְקִין מִמְּקוֹר
עֲלָאָה דְלִית לֵיה סוּף, וְאִינוֹן
מִסְטָרָא דְאֲרִיף אֲנִפִּין דֹּאִיהוּ
וַא"ו, וְאִינוֹן ה"א ה"א, יו"ד
אִיהוּ כ' כֶּתֶר בְּרִישָׁא דָא'
(נ"א דָא) דֹּאִיהוּ אֲרִף אֲפִים,
דֹּאִיהוּ וַא"ו, א' אִיהִי
אוֹרִיָתָא, דֹּאִיהִי אֲתִיָּהִיבֵת
כֶּתֶרִין לוֹחִין דֹּאִינוֹן ו' ו',
וְאִית כֶּתָרָא דְזְעִיר אֲנִפִּין

דֹּאֲתֶמֶר בֵּיה (אִיב לו ב) כֶּתֶר לִי זְעִיר וְאַחֲוָה, וְכִמְהָ כֶּתֶרִין אִינוֹן, כֶּתֶר תוֹרָה וְכֶתֶר
כְּהוֹנָה וְכֶתֶר מַלְכוּת.

זוהר הקדוש ארמית

דאיהי י' איהי עטרה דברית מילה, דסליק למאה, עשר זמנין עשר מאה, ואיהי על כל פקודא ופקודא, וכמה עלות אינון על עלות דסלקין על כל ברבאן ופקודין.

קסא. וכל ספירין סלקין כל חד וחד למאה באת י', ובאת א' סלקין לעשרת אלפים, ואית לעילא מנייהו ההוא דאתקרי עלת על כל העלות, דסליק על כל עלאין, ולית מאן דסליק עליה, וכמה אתון אית באורייתא מעוטרים ומכותרים, ומאלין עלאין נחתין ברבאן ומבועין לכל ספירה וספירה (דף קלה ע"ב) דאינון י"א, על כל ספירה וספירה, ואינון י"א י"א מן (דברים ו ד) י הוה א להינו י הוה א חד, בא' אתקרי א"ל עליון, ב' יהו"ה, וכן בא' אתקרי אלהינו אהי"ה אלהי"ם אדנ"י והא אוקמוהו. ועוד כתר עלאה אף על גב דאיהו אור קדמון אור צח ואור מצוחצח, איהו אוכם קדם עלת העלות, וכל חיילין דתליין מגיה אתמר בהון (שיר השירים ה יא) קווצותיו תלתלים שחורות כעורב, לית נהורא קיימא קמי נהוריה, דכלהו נהורין אתחשכאן קמיה.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

היא עטרת הברית מילה, שעולה למאה, עשר פעמים עשר, מאה, והיא על כל מצוה ומצוה, וכמה עלות הן על עלות שעולות על כל ברכות ומצוות.

קסא. וכל הספירות עולים כל אחד ואחד למאה באות י', ובאות א' עולים לעשרת אלפים, ויש למעלה מהם אותו שנקרא עלת על כל העלות, שעולה על כל עליונים ואין מי שעולה עליו, וכמה אותיות יש בתורה מעטרים ומכותרים, ומאלו עליונים יורדים ברכות ומעונות לכל ספירה וספירה, שהם י"א, על כל ספירה וספירה, והם י"א י"א מן (דברים ו ד) יהו"ה אלקינ"ו יהו"ה אח"ה, בא' נקרא א"ל עליון, ב' יהו"ה, וכן בא' נקרא אלהינו אהי"ה אלהי"ם אדנ"י והרי העמידוהו, ועוד כתר עליון אף על פי שהוא אור קדמון אור צח ואור מצחצח הוא שחור לפני עלת העלות, וכל חילות שתלויים ממנו נאמר בהם (שיר השירים ה יא) קווצותיו תלתלים שחורות כעורב, אין אור קנים לפני אורו, שכל האורות נחשכים לפניו.

קסב. בא ראה, כמה עלות סתומים, שהם מתלבשים והן מרפכים בספירות, וספירות מרפכה לגביהם, שהם גנויים ממחשבות בני אדם, ועליהן נאמר (קהלת ח ח) כי גבוה מעל אתמר בהון (שיר השירים ה יא) קווצותיו תלתלים שחורות כעורב, לית נהורא קיימא קמי נהוריה, דכלהו נהורין אתחשכאן קמיה.

קסב. תא חזי כמה עלות סתימין, דאינון מתלבשין ואינון מורכבין בספירין, וספירין מרפכה לגבייהו, דאינון טמירין ממחשבות בני אדם, ועליהו אתמר (קהלת ח ח) כי

❁ זוהר הקדוש ארמית ❁

גבה מעל גבה שמר וגבהים עליהם, נהורין מצוחצחין אלין על אלין, ואלין דמקבלין אינון כחשוכין מאחורין דעלייהו דמקבלין מנבייהו, ועלת על כל העלות, לית נהורא קיימא קמיה, כל נהורין מצוחצחין מתחשכאן קמיה.

קסג. וכל נהורין דאינון לעילא מנהורין אינון כתרין על רישיהו, ורזא דמלה אל"ף ה"א יו"ד ה"א, דא רזא דעשרה כתרין דאינון מורכבין על עשר ספירן, ודא איהו כי גבה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד ה"י וא"ו ה"י, אלין על אלין, עשר נהורין בעשר, הדא הוא דכתיב (במדבר ז) עשרה עשרה הפך בשקל הקדש, לעילא על כלהו עלת העלות דרכיב על כלא ושלית על כלא, וכלהו שמהן אינון מרכבה דיליה, ולית דרכיב עליה, דלית לעילא מניה, ובגין דא אתקרי עלת על כל עלאין.

קסד. ושמהן אלין אינון

❁ זוהר הקדוש - לשון הקודש ❁

גבוה שומר וגבוהים עליהם, אורות מצחצחים אלו על אלו, ואלו שמקבלים הם כחשוכים מאחורים שעליהם, שמקבלים מהם, ועילת על כל העלות אין אור קים לפניו, כל אורות מצחצחים נחשכים לפניו.

קסג. וכל אורות שהם למעלה מאורות, הם כתרים על ראשיהם, וסוד המילה אל"ף ה"א יו"ד ה"א, זה סוד עשרה כתרים שהם מרכבים על עשר ספירות, וזה הוא כי גבוה מעל גבוה שומר, וגבוהים עליהם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יו"ד ה"י וא"ו ה"י, אלו על אלו, עשר אורות בעשר, זה הוא שכתוב (במדבר ז) עשרה עשרה הפך בשקל הקדש, למעלה על כלם עלת העלות שרוכב על הכל ושולט על הכל, וכל שמות הם מרכבה לו, ואין שרוכב עליו, שאין למעלה ממנו, ומפני זה נקרא עלת על כל עליונים.

קסד. ושמות אלו הם צנורות, ושמות שעליהם נביעות שיורדים לצנורות, וכל צנורות הם כאברים של שעור קומה, שהולכים בשעור ובמדה ובמשקל, זה הוא שכתוב (איוב כח כה) ומים תכן במדה, והרי העמידוה כל אחד הוא מקבל כפי שעורו, וכפי מדה שלו, ויש נביעה למעלה שאין לה מדה ושעור ומשקל, והרי העמידוה (ויקרא יט לה), לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה, במדה בחמש תקונים של ה' עליונה,

צנורין, ושממהן דעלייהו מבויעין דנחתין לצנורין, וכל צנורין אינון כאברין דשעור קומה, דאזלין בשעור ובמדה ובתקלא, הדא הוא דכתיב (איוב כח כה) ומים תפן במדה, והא אוקמוה כל חד איהו מקבל כפי שעוריה, וכפי מדה דיליה, ואית נביעו לעילא

זוהר הקדוש ארמית

דְּלִית לִיָּה מְדָה וְשַׁעוֹר
וּמִשְׁקָל, וְהָא אִוְקְמוּהָ, (וּיְקָרָא יֵט
לָהּ) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בְּמִשְׁפָּט
בְּמִדָּה בְּמִשְׁקָל וּבְמִשׁוּרָה,
בְּמִדָּה בְּחֻמֶשׁ תְּקוּנֵינָן דְּה' ^ה
עֲלָאָה, בְּמִשְׁקָל דָּא ו',
בְּמִשׁוּרָה דָּא ה', מִשְׁפָּט דְּכֻלָּא
דָּא י', הִדָּא הוּא דְכֻתִּיב (יִשְׁעִיָּה
ה טו) וַיִּגְבַּהּ יְהוָה צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט, דְּאִיהוּ גְבוּהָ מַעַל גְּבוּהָ
שְׁמַר.

קסב. חֲמֵשׁ זְמַנִּין כְּגוֹנוּא דָּא
אַאָאָא וְסִימְנָךְ (שְׁמוֹת
כח יח) פְּתוּחֵי חוֹתָם. אָמַר לִיָּה
רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָא הִכָּא שׁוּרִ"ק
בְּנִקְדָּה חֲדָא בְּפְתוּחֵי חוֹתָם,
וְהִכָּא בְּתַלְתָּ נִקְדִּין בְּאַתְרֵיהּ,
אָמַר לִיָּה, בְּאַתְרֵי דְאִית ו' אִיהוּ
שׁוּרִ"ק בְּנִקְדָּה חֲדָא, בְּאַתְרֵי
דְּלִית ו' אִיהוּ שׁוּרִ"ק בְּתַלְתָּ
נִקְדִּין בְּאַתְרֵיהּ, עֲלָאָה
וְאַמְצְעִיתָא וְתַתְּוֹנָה.

קסג. חֲמֵשׁ נִקְדִּין אֵינּוּן
אַלְהִי"ם, כְּגוֹנוּא דָּא
אַאָאָא, תְּמַנְיָא נִצּוּצֵין אֵינּוּן
תְּמַנְיָא יוֹדִי"ן דְּסֻלְקִין תְּמַנְיָן,
רְקִיעַ דְּאִיהוּ דִּיוֹקְנָא דו' דְּאִיהוּ רְמִיזָא בְּקַמ"ץ, הָא פ"ו כְּחֻשְׁבּוֹן אֱלֹהִי"ם, וְאַלִּין נִקְדִּין
עֲלֵיהּוּ אַתְמַר פְּתוּחֵי חוֹתָם, פְּתוּחֵי דְאִימָא עֲלָאָה, דְּאִיְהִי חוֹתָם, כְּלַהוּן פְּתוּחֵין בְּהָ וְכֻלְהוּ
מִצּוּרִין בְּהָ וּמִתְגַּלְפָּאן בְּהָ, וְאִיְהִי חוֹתָם דְּכֻלְהוּ, תִּשְׁעֵי נִקְדִּין אֵינּוּן גְּלִיפִין בְּהָ, תְּמַנְיָא
נִצּוּצוֹת וְרְקִיעַ, וְאִיְהוּ עֲשִׁירִית לוֹן, תִּשְׁעֵי נִקְדִּין עַד צַדִּיק, וְאִיְהִי חוֹתָם דְּכֻלְהוֹן, כְּמָה דְּאַתָּ
אָמַר וְצֻאֲצָאִיו חֲתָם בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהֵינִי אֵינּוּן תִּשְׁעֵי מִתְתָּא לְעִילָא, וְאִימָא עֲלָאָה חוֹתָם
דְּכֻלְהוּ, כְּתָר עַל כְּלָהוּ, וְכֵה נְהִרִין כְּמַרְגְּלָאן דְּנְהִרִין בְּכַתְרָא.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

בְּמִשְׁקָל, זֶה ו', בְּמִשׁוּרָה, זֶה ה', מִשְׁפָּט הַכֹּל זֶה י',
זֶה הוּא שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה ה טו) וַיִּגְבַּהּ ה' צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט, שְׁהוּא גְבוּהָ מַעַל גְּבוּהָ שׁוּמַר.

קסד. חֲמֵשׁ פְּעָמִים כְּמוֹ זֶה אַאָאָא, וְסִימְנָךְ
(שְׁמוֹת כח יח) פְּתוּחֵי חוֹתָם, אָמַר לוֹ רַבִּי
אֶלְעָזָר, וְהִרִי פֶּאן שׁוּר"ק בְּנִקְדָּה אַחַת בְּפְתוּחֵי
חוֹתָם, וְכֵאֵן בְּשָׁלֹשׁ נִקְדוֹת בְּמִקְוֹמוֹ, אָמַר לוֹ,
בְּמִקְוֹם שְׁי"ש ו' הוּא שׁוּר"ק בְּנִקְדָּה אַחַת, בְּמִקְוֹם
שְׁאִין ו' הוּא שׁוּר"ק בְּשָׁלֹשׁ נִקְדוֹת בְּמִקְוֹמוֹ, עֲלִיוֹנָה
וְאַמְצְעִית וְתַתְּוֹנָה.

קסו. חֲמִשָּׁה נִקְדִּים הֵם אֱלֹהִי"ם כְּמוֹ זֶה,
אַאָאָא, שְׁמוֹנָה נִצּוּצוֹת הֵם שְׁמוֹנָה
יוֹדִי"ן שְׁעוּלִים שְׁמוֹנִים, רְקִיעַ שְׁהוּא צוּרַת הו'
שְׁהוּא רְמוֹ בְּקַמִּין, הִרִי פ"ו כְּחֻשְׁבּוֹן אֱלֹהִי"ם, וְאַלוֹ
נִקְדִּים עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר פְּתוּחֵי חוֹתָם, פְּתוּחֵי הָאֲמָא
הַעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא חוֹתָם, כְּלָם פְּתוּחִים בְּהָ וְכוּלָם
מִצּוּרִים בְּהָ וְנִחְקָקִים בְּהָ, וְהִיא חוֹתָם כְּלָם, תִּשְׁעֵי
נִקְדוֹת הֵן חִקוּקִים בְּהָ, שְׁמוֹנָה נִצּוּצוֹת וְרְקִיעַ, וְהִיא
עֲשִׁירִית לָהֶם, תִּשְׁעֵי נִקְדוֹת עַד צַדִּיק, וְהִיא חוֹתָם
כְּלָם, כְּמוֹ שְׁאַתָּה אֹמַר וְצֻאֲצָאִיו חֲתָם בְּאוֹת בְּרִית
קוֹדֶשׁ, וְאַלוֹ הֵם תִּשְׁעֵי מִמְטָה לְמַעְלָה, וְאַמָּא
עֲלִיוֹנָה חוֹתָם כְּלָם, כְּתָר עַל כְּלָם, וְכֵה מְאִירוֹת
כְּמַרְגְּלִיּוֹת שְׁמְאִירוֹת בְּכַתְרָא.

רְקִיעַ דְּאִיהוּ דִּיוֹקְנָא דו' דְּאִיהוּ רְמִיזָא בְּקַמ"ץ, הָא פ"ו כְּחֻשְׁבּוֹן אֱלֹהִי"ם, וְאַלִּין נִקְדִּין
עֲלֵיהּוּ אַתְמַר פְּתוּחֵי חוֹתָם, פְּתוּחֵי דְאִימָא עֲלָאָה, דְּאִיְהִי חוֹתָם, כְּלַהוּן פְּתוּחֵין בְּהָ וְכֻלְהוּ
מִצּוּרִין בְּהָ וּמִתְגַּלְפָּאן בְּהָ, וְאִיְהִי חוֹתָם דְּכֻלְהוּ, תִּשְׁעֵי נִקְדִּין אֵינּוּן גְּלִיפִין בְּהָ, תְּמַנְיָא
נִצּוּצוֹת וְרְקִיעַ, וְאִיְהוּ עֲשִׁירִית לוֹן, תִּשְׁעֵי נִקְדִּין עַד צַדִּיק, וְאִיְהִי חוֹתָם דְּכֻלְהוֹן, כְּמָה דְּאַתָּ
אָמַר וְצֻאֲצָאִיו חֲתָם בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהֵינִי אֵינּוּן תִּשְׁעֵי מִתְתָּא לְעִילָא, וְאִימָא עֲלָאָה חוֹתָם
דְּכֻלְהוּ, כְּתָר עַל כְּלָהוּ, וְכֵה נְהִרִין כְּמַרְגְּלָאן דְּנְהִרִין בְּכַתְרָא.

זוהר הקדוש ארמית

קסז. ומסטרך דאלין נקודין אתקריאת שכינתא שיחה דכלא, שיחה דמלאכי השרת, שיחת דקלים, שיחת הרוחות, שיחת עופין, שיחת כל ברין דעלמא, אלהים בלא נקודין אתקרי אלם, ודא רזא דמלה (שם ד יא) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עלאה, מאן שוי אלם לאימא עלאה, עלת העלות דחילא דכלא בידיה.

קסח. דבר (דף קלו ע"א) אחר זה ספר תולדות אדם, זה ספר, דהא כמה ספרין אינון, ספרא דרב המנונא סבא, ספרא דחננך, ספרא דרבי כרוספדאי, תא חזי, יומא חד אערענא באתר דרבי כרוספדאי, אנא וחבריא, ותקינת לן אמיה דרבי כרוספדאי מנרתא בשבעה בוצינין, ואפקת ספרא דרבי כרוספדאי, פי הוו קראן בספרא דא הכי הוו נחתין חילא דמלאכיא לסתרא לון, כבני נשא דמתקבצין לחופה

זוהר הקדוש - לשון הקודש

קסז. ומצד אלו הנקודות נקראת השכינה שיחת הכל, שיחת מלאכי השרת, שיחת דקלים, שיחת הרוחות, שיחת עופות, שיחת כל בריות העולם, אלהים בלי נקודות נקרא אלם, וזה סוד הדבר (שם ד יא) או מי ישום אלם, או מי, מ"י ודאי, אימא עליונה, מי שם אלם לאמא עליונה, עלת העלות שפכה הכל בידו.

קסח. דבר אחר זה ספר תולדות אדם, זה ספר, שהרי כמה ספרים הם, ספר של רב המנונא הזקן, ספר של חננך, ספר של רבי כרוספדאי. בא ראה, יום אחד הודמנו במקום של רבי כרוספדאי אני והחברים, והכינה לנו אמו של רבי כרוספדאי מנורה בשבעה נרות, והוציאה הספר של רבי כרוספדאי, בשתינו קוראים בספר זה, כך היו יורדים חילות של מלאכים לסבב אותנו כבני אדם שמתקבצים לחפה בשמחת חתן וכלה, והקדוש ברוך הוא היה יורד בכל מחנות שלו לשמוע דברים מאותו ספר, ואביו של רבי כרוספדאי היה מוריד אותו הקדוש ברוך הוא עמו, לשמוע דברי בנו רבי כרוספדאי, ולילה זה ליל שבועות היה, וכך היה שמש הקדוש ברוך הוא באלו דברים ביום שנתנה תורה בחר סיני.

קסט. לילה אחד הודמן לנו להיות אורחים בבית במזמוטי חתן וכלה, וקודשא בריך הוא הנה נחית בכל משריין דיליה, למשמע מלין מההוא ספרא, ואבוי דרבי כרוספדאי הנה נחית ליה קודשא בריך הוא עמיה, למשמע מלין דבריה רבי כרוספדאי, ולילא דא ליל דשבועות הנה, והכי הנה חדי קודשא בריך הוא באלין מלין כיומא דאתיהיבת אורייתא בטורא דסיני.

קסט. לילא תדא אודמן לן למהוי אושפיזין בבית אמיה דרבי כרוספדאי, ותקינת לן

זוהר הקדוש - לשון הקודש

זוהר הקדוש ארמית

אמו של רבי פרוספדאי, והכינה לנו שלחן ומנוחה, והיה רבי פרוספדאי אתכנש ליהווא עלמא, אמרת אמיה רבנן, והא לא הויתון שריין לפתורא דא בלא אורייתא, מאי אשתני זמנא דא משאר זמנין, אמנא לחבריא נפתח במילי דאורייתא, דלא ייתי תקלה להאי עניא על ידנא, דאם ידעת דברה איהו מת, ייתי תקלה על ידנא ותמות קדם זמנא, אפתח באורייתא.

פתח ואמר בראשית ברא אלהי"ם זו הנשמה, כפאשר יוצא ממעי אמו נאמר בה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום, שיוצא עיניו סתומות, פותח עיניו, מיד (שם א) ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, אחר שנאספת מזה העולם גשמתו, מה כתוב בו (שם א ט) ויאמר אלהי"ם יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, כיון שנסתלקת הנשמה ממנו, הגוף נשאר יבשה.

פתח ואמר, בראשית ברא אלהי"ם דא נשמתא, כד נפיק ממעי אמיה אתמר בה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום, דנפיק עיניו סתימין, אפתח עיניו מיד (שם א) ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, בטר דאתכניש מהאי עלמא נשמתייה, מה כתיב ביה (שם א ט) ויאמר אלהי"ם יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, כיון דאסתלקת נשמתא מניה גופא אשתגרת (דף קלו ע"ב) יבשה.

קעא. אמרה להם, חכמים, דברים אלו אין הם אלא מאותו עולם, הלכה לאותו גר שהיה לה סימן בו, שכפאשר רבי פרוספדאי היה חי היה הגר מתגעגע ומאיר בכמה אורות מרקמים, ראתה את האור שגחשך, מיד אמרה, חכמים חכמים, אבדה נאבדה לי, ואני רוצה ללכת לחפש אותה, אמרו ודאי הרי נודע לה, הלכו לדרכם, והיא יצאה לפרשת דרכים, ומצאה יונה נקבה, אמרה לה, יונה

קעא. אמרת לון, רבנן, מלין אלין לאו אינון אלא

מההוא עלמא, אזלת ליההוא שרגא דהנה לה סימנא ביה, דכד רבי פרוספדאי הנה חי הנה שרגא מתגעגעא ונהרא בכמה נהורין מרקמן, חזתה לנהורא דאתחשכת, מיד אמרת, רבנן רבנן, אבדה קא אתאבידת לי, ואנא בעינא למיזל לפשפשא בגינה, אמרו ודאי קא

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

אשתמוּדעאת לה, אַזלו
 לאַרְחִייהוּ, ואיהי נַפְקַת
 לַפְרֶשֶׁת אורְחִין, ואֲשַׁכַּחַת
 יוֹנָה נוקבא, אַמְרַת לֵה יוֹנָה
 יוֹנָה אַנְתְּ דְהוֹת שְׁלִיחָא
 מְהִימְנָא לְמֵאַרְךָ, הָדָא הוּא
 דְכַתִּיב (שם ח ה) וַיִּשְׁלַח אֶת
 הַיּוֹנָה מֵאַתּוֹ, וְאַתְמַר בְּךָ (שם
 יא) וַתֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעַת
 עֶרְב, תִּבַּח לֵיה בְּשִׁלְיחוֹתָהּ,
 בְּאוּמָאָה עֲלֵךְ בַּהֵיא יוֹנָה
 קְדִישָׁא, דְתִזְיִל בְּשִׁלְיחוֹת
 דִּילִי, וְתַדַּע אִי בְרִי חֵי אוּ מַת,
 מִיָּד לַעֲיִדֵן רַמְשָׁא חוֹרָה
 בְּשִׁלְיחוֹתָהּ, דְהִכִּי חוֹרַת לְנַח
 לַעַת עֶרְב, הָדָא הוּא דְכַתִּיב
 וַתֵּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעַת עֶרְב,
 וְהוֹת מִמְרַטַת גְּדַפְקָא, וְחִפְרַת
 כּוּכָא, מִיָּד זִיבַת קְלָא
 וְאַתְכַּנְשַׁת לַהּ הוּא עֲלֵמָא.

יוֹנָה אֶת שְׁהִיִּת שְׁלִיחָה נְאֻמְנַת לְאַדוֹנָךְ, זֶה הוּא
 שְׁכַתוּב (שם ח ה) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאַתּוֹ, וְנֹאמַר בְּךָ
 (שם יא) וַתֵּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעַת עֶרְב, חוֹרָה אֵלָיו
 בְּשִׁלְיחוֹתָהּ, בְּשִׁבּוּעָה עֲלֵיךְ בְּאוּתָהּ יוֹנָה קְדוּשָׁה,
 שְׁתַּלְכִּי בְּשִׁלְיחוֹת שְׁלִי וְתַדַּעִי אִם בְּנֵי חֵי אוּ מַת,
 מִיָּד לַעַת עֶרְב חוֹרָה בְּשִׁלְיחוֹתָהּ, שְׁכַף חוֹרָה לְנַח
 לַעַת עֶרְב, זֶה הוּא שְׁכַתוּב וַתֵּבֵא אֵלָיו הַיּוֹנָה לַעַת
 עֶרְב, וְהִזְיָה מִמְרַטַת כְּנַפְיָהּ, וְחִפְרַת כּוּכָא, מִיָּד
 נְתַנָּה קוֹל וְנֹאסְפָה לְאוּתוֹ עוֹלָם.

קעב. אַחַר כֵּךְ שְׁהִיו הוֹלְכִים בְּדַרְךָ רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְחִבְרִיו, שְׁאָלוּ אוֹתוֹ, מַדּוּעַ פְּאֻשֵׁר יוֹצֵא
 תִּינוּק מִמְעֵי אִמּוֹ הוּא עֵינָיו סְתוּמוֹת, אָמַר לְהֵם
 וַדַּאי זֶה הוּא סוּד (שם כו א) וְתַכְהִינּוּ עֵינָיו מִרְאוֹת,
 בְּאֵלוּ מִרְאוֹת שְׁנֵרָאוּ לוֹ בְּמַעֵי אִמּוֹ כְּמָה אוֹרוֹת,
 כְּמוֹ שְׂרָאָה יְחֻזְקָאֵל בְּמַרְכָּבָה, לְכָל תִּינוּק מִרְאִים לוֹ
 כְּפִי דְרַגְתּוֹ, מִרְאִים לוֹ מִמְקוֹם שְׁהוּא נִשְׁמַתוֹ, שְׂאֵם
 יַעֲסַק בְּתוֹרָה וּבְמַצּוֹת, שְׂיֵאִיר אוֹתוֹ מְקוֹם
 שְׁנַחְצָבָה נִשְׁמַתוֹ, בְּכְמָה נִשְׁמוֹת.

קעג. וְאִיךְ יוֹרְדִים בְּשִׁבְלֵי כְּמָה מְרַכְבוֹת,
 וּמְלַמְדִים אוֹתוֹ כָּל הַתּוֹרָה, וְאִם הִשְׁתַּדַּל
 בְּהַ נֹזֵכַר לוֹ כָּל מַה שְׁהִיו מְלַמְדִים אוֹתוֹ בְּמַעֵי אִמּוֹ,
 אַחַר כֵּךְ מִרְאִים לוֹ גִּיהֵנְס, שְׂאֵם עֵבֵר עַל מַצּוֹת

קַעב. לְבַתַּר דְּהוּו אַזְלִין
 בְּאַרְחָא רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְחִבְרִיו, שְׁאִילוּ לֵיה, אַמַּאי כַּד
 נְפִיק יְנוּקָא מִמְעֵי אִמִּיה אִיהוּ
 עֵינָיו סְתִימִין, אָמַר לוֹן וַדַּאי
 דָּא אִיהוּ רְזָא (שם כו א) וְתַכְהִינּוּ

עֵינָיו מִרְאוֹת, בְּאֵלִין מִרְאוֹת דְּאַחְזִיאוּ לֵיה בְּמַעֵי אִמִּיה כְּמָה נְהוֹרִין, כְּמָה דְחֵמָא יְחֻזְקָאֵל
 בְּמַרְכָּבָה, לְכָל יְנוּקָא אַחְזִיין לֵיה כְּפּוּם דְרַגְיָה, אַחְזִיין לֵיה מֵאַתַּר דְּאִיהוּ נִשְׁמַתִּיה, דְּאִי
 יִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִייתָא וּבְפַקוּדִין, דִּינְהִירִי הֵהוּא אַתַּר דְּאַתְנַטְלִיל נִשְׁמַתִּיה, בְּכְמָה נִשְׁמַתִּין.

קעג. וְאִיךְ נַחְתִּין בְּגִינֵיה כְּמָה מְרַכְבוֹת, וְאוֹלְפִין לֵיה כָּל אוּרִייתָא, וְאִי אֲשַׁתְּדַל בְּהַ אֲדַכִּיר
 לֵיה כָּל מַה דְּהוּו אוֹלְפִין לֵיה בְּמַעֵי אִמִּיה, לְבַתַּר אַחְזִיין לֵיה גִּיהֵנְס, דָּאִם עֵבֵר עַל
 פַּקוּדֵי אוּרִייתָא מַהוּ עוֹנֵשָׁא דִּילֵיה, כְּמָה דְאַחְזִיאוּ לֵיה אַגְרִיָה, לְבַתַּר דְּנְפִיק מִמְעֵי אִמִּיה

זוהר הקדוש ארמית

סתים (דף קלו ע"א) עיניו מכל אינון נהורין, כמה דאתמר ותכהן עיניו מראות, ואלין תה"ו ובה"ו, הדא הוא דכתיב והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו', והכי איהו מאן דלא אשתדל באורייתא, עיניו סתים מעלמא דאתי, בטר דאשתדל באורייתא, מיד ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, דנהרין ליה בנהורא דההוא עלמא, מיד דאזיל לההוא עלמא, מיד יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, אתכנשת נשמתא לאתר חד, הדא הוא דכתיב (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהי"ם אשר נתנה, וגופא אשתאר יבשה, הדא הוא דכתיב ותראה היבשה, לבתר דאתכנשת נשמתיה, קודשא בריך הוא יימא לשכינתא, תוצא הארץ נפש תיה למינה, מאן תיה אלין חיות הקדש, ונהרין ליה, דנתחין ליה לקבלא ליה, הדא הוא דכתיב (תהלים צא יב) על כפיים ישאונך וכו'.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

התורה מהו ענש שלו, כמו שהראו לו שכרו, לאחר שיוצא ממעי אמו סותם עיניו מכל אלו אורות כמו שנאמר ותכהין עיניו מראות, ואלו תה"ו ובה"ו, זה הוא שכתוב והארץ היתה תהו ובהו וחשך וכו', וכך הוא מי שלא עוסק בתורה, עיניו סתום מהעולם הבא, לאחר שעסק בתורה, מיד ויאמר אלהי"ם יהי אור ויהי אור, שמאירים לו באור של עולם הבא, מיד שהולך לעולם הבא, מיד יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד, נאספת הנשמה למקום אחד, זה הוא שכתוב (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהי"ם אשר נתנה, והגוף נשאר יבשה, זה הוא שכתוב ותראה היבשה, לאחר שנאספת נשמתו, הקדוש ברוך הוא יאמר לשכינה, תוצא הארץ נפש תיה למינה, מי חיה, אלו חיות הקדש, ומאירים לו, שיוודים אליו לקבל אותו, זה הוא שכתוב (תהלים צא יב) על כפיים ישאונך וכו'.

קעד. ועוד, תוצא הארץ נפש תיה לקבל אותו, למינה זו בת זוגו שנתנה לו באותו עולם, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, כמה חיילות ומחנות לכבודו, ואחר כך מוציא לו אילנות ועשבים בגן עדן, זה הוא שכתוב ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ וכו', כל מה שנקרא בששת ימי בראשית הכל מזמן לו באותו עולם, בגן עדן עליון ותחתון.

קעד. ועוד תוצא הארץ נפש

תיה לקבלא ליה, למינה דא בת זוגיה דאתייהבת ליה בההוא עלמא, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, כמה חיילין ומשריין ליקריה, ולבתר אפיק ליה אילנין ועשבין בגנתא דעדן, הדא הוא דכתיב ויאמר אלהי"ם תדשא הארץ וכו', כל מה דאתברי בשית ימי בראשית כלהו מזומן ליה בההוא עלמא, בגן עדן עלאה ותתאה.

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

קעה. דְּבַר אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם זֶה הַסֵּפֶר
תּוֹלְדוֹת אָדָם, דָּא
סִפְרָא דְחֲנוּךְ נַעַר, דְעֲלִיָּה
אַתְמַר (בְּרַאשִׁית ה' כב) וַיִּתְּהַלֵּךְ
חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי
לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים, וְאַמְאִי
קֹאֲרִי לִיה תּוֹלְדוֹת אָדָם, אֶלָּא
הֵכָא רְזָא דְגִלְגּוּלָא, תּוֹלְדוֹת
אָדָם אַתְקַרִי, דְמַנְיָה נִפְקַ,
וְאִיהוּ הָהּ תּוֹלְדָה דִּילִיָּה,
וְאַמְאִי אַתְקַרִי נַעַר, אֶלָּא הֵכָא
רְזָא (אִיּוֹב לֵג כה) יָשׁוּב לִימִי
עֲלוּמִיּוֹ, כְּמַה דְהָוָה בְּקִדְמִיתָא
לְעִילָא, וְלִבְתַּר נַחִית בְּהֵוָה
דְאַתְמַר בִּיה (בְּרַאשִׁית לז ב) וְהוּא
נַעַר אֶת בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת בְּנֵי
זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו, וַיְבֵא יוֹסֵף אֶת
דְּבָתָם רְעָה, מְאִי דְבָתָם רְעָה
אֶלָּא דְהוּוּ מִגְזַעָא (דף קלז ע"ב)
דְאַלִין דְאַמְרוּ (תהלים ח ה) מַה
אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן אָדָם כִּי
תִפְקְדֵנוּ וַתַּחֲסֶרְהוּ מַעַט
מֵאֱלֹהִים, דִּיִּהְבַת לִיָּה כָּל גְּנֹזֵי
שְׂמִיָּא, וְכָל מִפְתָּחַן דִּילִיָּה
בִּידֵיָּה, וְאַשְׁלֹטִיָּה בְּכָל דִּילִיָּה,
כְּגוּוֹנָא דְמִלְכָא דְאַמַר לְיוֹסֵף

קעה. דְּבַר אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם זֶה הַסֵּפֶר
שֶׁל חֲנוּךְ נַעַר, שְׁעֲלִיּוֹ נֹאֲמַר (בְּרַאשִׁית ה' כב)
וַיִּתְּהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אוֹתוֹ
אֱלֹהִים, וּמִדּוּעַ קוֹרָא לוֹ תּוֹלְדוֹת אָדָם, אֶלָּא כְּאֵן
סוּד הַגִּלְגּוּל, תּוֹלְדוֹת אָדָם נִקְרָא, שְׂמִמְנוּ יֵצֵא,
וְהוּא הָיָה תּוֹלְדָה שְׁלוֹ, וּמִדּוּעַ נִקְרָא נַעַר, אֶלָּא כְּאֵן
סוּד (אִיּוֹב לֵג כה) יָשׁוּב לִימִי עֲלוּמִיּוֹ, כְּמוֹ שְׁהֵיָה
בְּרַאשׁוֹנָה לְמַעְלָה, וְאַחַר כֵּךְ יֵרֵד בְּאוֹתוֹ שְׂנֵאמַר בּוֹ
(בְּרַאשִׁית לז ב) וְהוּא נַעַר אֶת בְּנֵי בִלְהָה וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה
נְשֵׁי אָבִיו, וַיְבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבָתָם רְעָה, מֵהִי דְבָתָם
רְעָה, אֶלָּא שְׁהִיוּ מִגְזַע אֱלוֹ שְׂאֲמָרוּ (תהלים ח ה) מַה
אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ וַתַּחֲסֶרְהוּ
מַעַט מֵאֱלֹהִים, שְׂנַתַּת לוֹ כָּל גְּנֹזֵי שְׂמִים, וְכָל
מִפְתָּחוֹת שְׁלוֹ בִּידּוֹ, וְהַשְׁלִימוֹ בְּכָל שְׁלוֹ, כְּמוֹ הַמְלִיךְ
שְׂאֲמַר לְיוֹסֵף (בְּרַאשִׁית מא מ) רַק הִכְסֵּא אֲגַדֵּל מִמֶּךָ.

קעז. אָמַר לוֹ, וְהָרִי עוֹזָא וְעוֹזָא לִי הָיוּ אֱלוֹ, אָמַר
לוֹ, וְהָרִי אַחֲרִים הָיוּ נְאַסְפִים עִמּוֹ, אָמַר לוֹ
רְבִי אֶלְעֶזֶר, וְהָרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁהִתְיַעֵץ
בְּחַיִּילוֹת שְׁלוֹ לֹא הָיָה עוֹשֶׂה אֶת הָאָדָם, שְׂאֲמַר
נַעֲשֶׂה אָדָם, אָמַר לוֹ, לְלַמֵּד דְרַךְ אֶרֶץ לְבַנְי אָדָם
שְׂגוּטֵל גְּדוֹל עֲצָה מִהַקְטֵן מִמֶּנּוּ, וְלֹא עוֹד אֶלָּא סוּד
אַחַר יֵשׁ כְּאֵן, לְמִלְכָּה שְׁהֵיָה לוֹ שְׁלִיחַ נְאֻמָּן, וְהָיָה

(בְּרַאשִׁית מא מ) רַק הִכְסֵּא אֲגַדֵּל מִמֶּךָ.

קעו. אָמַר לִיָּה וְהָא עוֹזָא וְעוֹזָא לִי הָיוּ אֱלִין, אָמַר לִיָּה וְהָא אַחֲרַנִין הָיוּ מִתְכַּנְּשִין עִמֵּיהּ,
אָמַר לִיָּה רְבִי אֶלְעֶזֶר וְהָא קוֹדְשָא בְרִיךְ הוּא עַד דְאַתְיַעֵץ בְּחַיִּילִין דִּילִיָּה לֹא הָוָה
עֲבִיד לְאָדָם, דְאַמַר נַעֲשֶׂה אָדָם, אָמַר לִיָּה לְאוֹלְפָא דְרַךְ אֶרֶץ לְבַנְי נְשָא, דְנִטִיל וּבְרַבָּא
עֲצָה מִדּוּעֵיר מְנִיָּה, וְלֹא עוֹד אֶלָּא רְזָא אַחֲרָא אִית הֵכָא, לְמִלְכָא דְהָוָה לִיָּה שְׁלִיחָא
מִהִימְנָא, וְהָוָה כְּעִי לְמִיָּהב לִיָּה אַגְרִיָּה, אָמַר לְחַיִּילוֹי אָנָּא כְּעִינָא לְשִׁלְטָאָה הָאִי שְׁלִיחָא

זוהר הקדוש ארמית

דילי עלייכו, בגין דהוא מהימנא, אי אית מאן דינדע ביה מלה אחרא יימא, בזמנא דלא אשכח מקטרגא עליה, אמר נעשה אדם.

קעז. ותו נעשה אדם, בעינא אדם די עבדי פקודי אורייתא, וישתדל באורייתא, לעבדה ולשמרה, ויהא ליה אגרא טבא, ושולטנו עלייכו, ודא איהו (ישעיה ס כא) נצר מטעי מעשה ידי להתפאר, דהא מלאכי עלאי אף על גב דאינון גבורי כח עושי דברו, לא עבדי גבורה בפולחנא דקודשא בריך הוא, דאינון פלחין בהכרח, ולית לון ערוכא דבשרא ויצרא בישא, ובגין דא נעשה אדם, וישלוט בכו, הדא הוא דכתיב (בראשית א כו) וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגומר.

קעה. ותו נעשה אדם אנא יהיב ביה נשמתא, דכתיב בצלמינו, וכתיב (תהלים לט ז) אך בצלם יתהלך איש, ואתון יתבו ביה רוחא ונפשא, וארעא ארבע יסודין, וידמה לכלא עלאין ותתאין, ומה דרענא דלהוי שליט וממנא עלייכו, אצדיקו דינא דילי, ויהא ברעו דלכון, דאנא אשרי שמי עליה, וחותמא דילי בידיה, דאיהו חותם הברית, מלאכיא דסטרא ימינא ברכו ליה, ואמרו נעשה ונשמע, הדא הוא דכתיב (שם קג כ) ברכו יהו"ה מלאכיו ונשמעו, ויהו אחרים שהיו

זוהר הקדוש - לשון הקודש

רוצה לתת לו שכתו, אמר לצבאותיו, אני רוצה להשליט זה השליח שלי עליכם מפני שהוא נאמן, אם יש מי שיודע בו דבר אחר יאמר, בזמן שלא נמצא מקמרג עליו אמר נעשה אדם.

קעז. ועוד, נעשה אדם, צריך אדם שיעשה מצוות התורה וישתדל בתורה לעבדה ולשמרה, ויהא לו שכר טוב, ושלטון עליכם, וזה הוא (ישעיה ס כא) נצר מטעי מעשה ידי להתפאר, שהרי מלאכי עליון אף על פי שהם גבורי כח עושי דברו, לא עושים גבורה בעבודת הקדוש ברוך הוא, שהם עובדים בהכרח, ואין להם ערוכ של בשר ויצר הרע, ומפני זה נעשה אדם, וישלט בכם, זה הוא שכתוב (בראשית א כו) וירדו בדגת הים ובעוף השמים וגו'.

קעה. ועוד, נעשה אדם, אני גותן בו נשמה שכתוב בצלמינו וכתוב (תהלים לט ז) אך בצלם יתהלך איש, ואתם תתנו בו רוח ונפש, והארץ ארבעה יסודות, וידמה לכל עליונים ותחתונים, ומה שרצוני שיהיה שולט וממנה עליכם, הצדיקו הדין שלי, ויהיה ברצון שלכם, שאני אשרה שמי עליו, והחותם שלי בידו, שהוא חותם הברית, מלאכי צד ימין ברכו אותו ואמרו נעשה ונשמע, זה הוא שכתוב (שם קג כ) ברכו יהו"ה מלאכיו ונשמעו, וזה הוא שכתוב (שם קג כ) ברכו יהו"ה מלאכיו ונשמעו, ויהו אחרים שהיו

❁ זוהר הקדוש ארמית ❁

לשמע בקול דברו, ודא מטטרו"ן, לקבליה יוסף לתתא, והוּו אַחְרִינִין דְהוּו שְנֵאִין לִיה וְאָמְרוּ (שם ח ה) מַה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ, וּבְגִין דָּא וַיְבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתְּסָרְעָה, וַיִּשְׁנָאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁלּוֹם, וְלֹאֹו דְאֵינּוּן אֵלִין עֲזָא וְעֲזָא"ל, אֲלֵא אֵינּוּן אַחְרִינִין דְאַתְכְּנָשׁוּ (ס"א דַּאֲתְכְּלִלוּ) עֲמַהוּן.

קעט. דְּבַר אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, זֶה סֵפֶר דָּא צַדִּיק חֵי עֲלָמִין, דְּאֵיהּוּ אֲפִיק תּוֹלְדִין, זֶה סֵפֶר וְדָאִי וְלֹא אַחְרָא, וְאֵינּוּן תּוֹלְדוֹת אָדָם, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (יִשְׁעִיָּהּ מִד ג) כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבְּת בֵּית, מֵאֵן בֵּית דִּילִיָּהּ, דָּא שְׁכִינְתָּא, וְרַעֲיָא מַהִּימְנָא אַנְתָּ הוּא כְּדִיּוֹקְנִיָּהּ, וְלָךְ חֵילָא לְאַסְתְּפְּלָא כְּדִיּוֹקְנִין דְּבַנִּי נְשָׂא, כְּצִיּוּרִין דְּהֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (בְּרַאשִׁית ה א) בְּדַמּוֹת אֱלֹהִיִּם בְּרָא אֹתוֹ, דְּכָל צִיּוּרִין דְּבַנִּי נְשָׂא אֵינּוּן רְשִׁימִין בְּכַרְסֵיאָ, וּבְגִין דְּכָל כְּרַסֵּיאָ וּמְרַכְבָּתָא דְאַנְתָּ זְקִיקָא, אַנְתָּ אֵית לָךְ חֵילָא לְאַסְתְּפְּלָא, בְּגִין כֶּךָ וְאַתְהָ תַּחְזֵה מְכָל הָעָם וּגְוַמַר.

❁ זוהר הקדוש - לשון הקודש ❁

שונאים אותו ואמרו מה אנוש כי תזכרנו, ומפני זה ויבא יוסף את דבתם רעה, וישנאו אותו ולא יכלו דברו לשלם, ולא שהם אלו עז"א ועזא"ל, אלא הם אחרים שנאספו (ס"א שנכללו) עמיהם.

קעט. דְּבַר אַחַר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֵת אָדָם, אֲמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: זֶה סֵפֶר - זֶה צַדִּיק חֵי הָעוֹלָמִים שֶׁהוּא מוֹצִיא תּוֹלְדוֹת, זֶה סֵפֶר וְדָאִי, וְלֹא אַחַר, וְהֵם תּוֹלְדוֹת אָדָם, אֹתוֹ שְׁנֵאֵמַר בּוֹ כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבְּת בֵּית. מִי הַבֵּית שְׁלוֹ? זוֹ הַשְּׁכִינָה, וְרוּעָה הַנְּאִמָּן אַתְהָ הוּא כְּדַמּוֹתוֹ, וְלָךְ כַּח לְהַסְתַּכַּל כְּדִיּוֹקְנֵי בְנֵי אָדָם, בְּצִיּוּרִים שֶׁל אֹתוֹ שְׁנֵאֵמַר בּוֹ כְּדַמּוֹת אֱלֹהִיִּם בְּרָא אֹתוֹ, שְׁכָל הַצִּיּוּרִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם הֵם רְשׁוּמִים בְּכַסָּא, וּמְשׁוּם שְׁכָל כַּסָּא וּמְרַכְבָּהּ שְׁאֵתְהָ זְקִיקָא, אַתְהָ יֵשׁ לָךְ כַּח לְהַסְתַּכַּל, בְּגִלְל כֶּךָ וְאַתְהָ תַּחְזֵה מְכָל הָעָם וּגְוַמַר.

קפ. (אמר המגיה זה מצאתי בס"א טוב לשומו כאן) דְּבַר אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם כּו', זֶה שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּנִיִם, שְׁנֵאֵמַר בְּהֵם (יִחְזַקְאֵל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתְּסָם, וּפְנֵי שׁוּר וּגְוַמַר, וּפְנֵי נֶשֶׁר וּגְוַמַר, בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִיִּם אָדָם, חַיָּה רַבִּיעִית, וְצִרְיָךְ לְהַסְתַּכַּל בְּהֵם, בְּפְנִיִם, בְּאַרְבַּעָה גְּוֹנִים שְׁמֵאִירִים בְּהֵם אַרְבַּע חַיּוֹת, שְׁנֵאֵמַר בְּהֵם (דְּבָרִים ה ד) פְּנִיִם בְּפְנִיִם דְּבַר יְהוָה עִמָּכֶם, וּבְמִשְׁחָה נֵאֵמַר וְדַבֵּר וּגְוַמַר.

קפ. (אמר המגיה זה מצאתי בס"א טוב לשומו כאן) דְּבַר אַחַר (בְּרַאשִׁית ה א) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם וְכו', זֶה תְּרִין עֶשֶׂר אַנְפִּין, דְּאַתְמַר בְּהוּן (יִחְזַקְאֵל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֵל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתְּסָם,

זוהר הקדוש ארמית

ופני שור וגומר, ופני נשר וגומר, ביום ברא אלהים אדם, תיה רביעאה, וצריך לאסתכלא בהון, באנפין בארבע גווינין דנהרין בהון ארבע חיות, דאתמר בהון (דברים ה ד) פנים בפנים דבר יהוה עמכם, ובמשה נאמר (שמות לג יא) ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים, בתר דאהדרו לאחורא, קודשא בריך הוא הדר לון אחרוי, ודא איהו (שם כג) "וראית את אחרי ופני לא יראו", ואלין אינון פנים דנראין ופנים דאינן נראין.

קפא. אנפין חורין בעגונה, אינון אנשי חיל, אנפין סומקין בבשת, דאית לון כסופא מן שמאי, אינון יראי אלהים, אנפין ירוקין באורייתא, אינון אנשי אמת, אנפין אוכמין במצוה, דאיהי תפלה דיד, ותפלין במשכא אוכמא, אינון שנאי בצע, אבל אנפין בלא עגונה ובלא בשת ובלא תורה ומצוה, אינון תהו ובהו וחסף ורוח, דאתמר בהון (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו וכו', דאינון אחורין עלקא לתהו ובהו, אנשי חיל מזרעא דאברהם, דביה שכינתא תתאה, יראי אלהים מזרעא דיצחק, דביה שכינתא עלאה, דהיא אוצר לחכמה, אנשי אמת מזרעא דייעקב דאתמר ביה (מיקה ז כ) תתן אמת לייעקב, וביה ו' דאיהו תפארת, שנאי בצע מסטרך דדוד דאיהו רגלא רביעאה וביה י', דאתמר ביה בגינה (שמואל א' יז יד) ודוד הוא הקטן, האי איהו

זוהר הקדוש - לשון הקודש

יהוה אל משה פנים אל פנים, אחר שחזרו לאחור, הקדוש ברוך הוא החזיר להם אחוריו, וזה הוא "וראית את אחרי ופני לא יראו", ואלו הם פנים שנראים ופנים שאינם נראים.

קפא. פנים לבנים בעגונה, הם אנשי חיל, פנים אדומים בבושה, שיש להם בושה מן השמים, הם יראי אלהים, פנים צהבים בתורה, הם אנשי אמת, פנים שחרים במצוה, שהיא תפלה של יד, ותפלין בעור שחר, הם שנאי בצע, אבל פנים בלי עגונה וכלי בשת וכלי תורה ומצוה, הם תהו ובהו וחסף ורוח, שנאמר בהם (בראשית א ב) והארץ היתה תהו ובהו כו', שהם מחזירים העולם לתהו ובהו, אנשי חיל מזרע אברהם, שבו שכינה תחתונה, יראי אלהים מזרע יצחק, שבו שכינה עליונה, שהיא אוצר לחכמה, אנשי אמת מזרע יעקב שנאמר בו (מיקה ז כ) תתן אמת לייעקב, ובו ו' שהוא תפארת, שנאי בצע מצד דוד שהוא רגל רביעי, ובו י', שנאמר בו בגלילה (שמואל א' יז יד) ודוד הוא הקטן, זה הוא שם ההו"י, ובאפן אחר מתפרש לפעמים הוה"י, שכינה עליונה ותחתונה, עמוד האמצעי ביניהם, ובאפן אחר יהו"ה מצד (משה) מטמורו, גוונים מתהפכים לששה עשר בשכינה, כשהיא צריכה לתחתונים, וזה הוא שאמרו בעלי

זוהר הקדוש ארמית

שָׁמָא הַהוּ"י, וּבְגוּנָא אַחְרָא אַתְפְּרִישׁ לְזַמְנִין הוּה"י, שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתְּאָה, עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא בִּינִייהוּ, וּבְגוּנָא אַחְרָא יְהוּ"ה מְסֻטְרָא (דְמֻשָּׁה) דְמֻטְטְרוּ"ן, גְּוּנִין מִתְהַפְּכִין לְשִׁית סְרִי בְשְׂכִינְתָא כַּד אִיְהִי צְרִיכָא לְתַתְּאִין, וְדָא אִיְהוּ דְאִמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, דְּבַר נֶשׁ דְּצָרִיף לְבְרִיּוֹת אֲנְפוּי מִשְׁתַּנִּין פְּכָרוּם, דְּאִתְהַפֵּף לְכַמְהָ גְּוּנִים, וְאִית הַפּוּקָא דְגְּוּנִים לְטַב דְּנִהְרִין בְּנֵהוּרָא, וְאִינוּן מְרַקְמֵן מַכְמָה גְּוּנִין, וְכָל הָאִי בְּגוּפָא, כְּגוּנָא (דְּגִינְתָא) דְּעֵדֵן דְּאִתְבְּרִי בְּשָׁמָא דִּיהוּ"ה.

קפב. כָּל גְּוּנִין וְצִיּוּרִין דְּאֵלִין גּוֹפִין, וְאִינוּן כְּגוּנָא דְנוֹבֶלֶת אוֹרָה דְלַעֲלִיא גִלְגַּל חֲמָה, וְעֲלִיְהוּ אִתְמַר פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי חֲמָה וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ לְבָנָה, וְכַף דִּיּוֹקְנָא אִית לִיה אַרְבַּע גְּוּנִין, דְּאִית גְּוּנָא חוּרָא סוּמְקָא יוֹקָא אוּכְמָא,

זוהר הקדוש - לשון הקודש

הַמְשֻׁנָּה, שְׁבֵן אָדָם שְׁצָרִיף לְבְרִיּוֹת פְּנֵיו מִשְׁתַּנִּים בְּכָרוּם, שְׂמִתְהַפֵּף לְכַמְהָ גְּוּנִים, וְיֵשׁ הַפּוּק גְּוּנִים לְטוֹב שְׂמֵאִירִים בְּאוּר, וְהֵם מְרוֹקְמִים מַכְמָה גְּוּנִים, וְכָל זֶה בְּגוּף, כְּמוֹ (הַגִּז) עֵדֵן שְׁנַבְרָא בְּשֵׁם יְהוּ"ה.

קפב. כָּל גְּוּנִים וְצִיּוּרִים שֶׁל אֵלֹו גּוֹפִים, וְאֵלֹו כְּמוֹ שְׁתוֹלְדוֹת אוּר שְׁלַמְעֵלָה גִלְגַּל חֲמָה, וְעֲלִיְהֵם נְאֻמַר פְּנֵי מִשָּׁה כְּפָנֵי חֲמָה וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפָנֵי לְבָנָה, וְכַף הַצִּיּוּרָה יֵשׁ לוֹ אַרְבַּע גְּוּנִים, שְׂיֵשׁ גְּוּן לְבָן אָדָם יוֹק שְׁחַר, נִימֵן הֵם כּוֹכְבִים וּמְלָאכִים וּמְמַנִּים שְׁתַּלְוִיִּים מִפְּנִים כְּחֻשְׁבוֹן שְׁעָרוֹת, וְכֻלָּם מְשֻׁמְשִׁים לְפָנִים.

קפג. פָּה (בְּמִדְבַר יב יח) פָּה אֵל פָּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידוֹת, פָּה הוּא בְּסוּד הַכְּרוּבִים, שְׁנֵאמַר בְּהֵם (שְׁמוֹת כה כ) וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, אֵלֹו שְׁפָתִים כְּאֲשֶׁר נִפְתְּחוּם, נִפְתְּחוּם בְּאֲדֻנִי (יהו"ה) כְּמוֹ שְׁאִתָּה אוֹמַר (תְּהִלִּים נא יז) אֲדֻנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

קפד. וְאִמְרוּ בְּעֲלֵי הַמְשֻׁנָּה, כָּל הַפּוּרַע כּוֹרַע בְּכָרוּף, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם יְהוּ"ה, כְּאֲשֶׁר הוּא כּוֹרַע כְּרוּבִים סוֹכְבִים בְּכַנְפֵיהֶם, וְזֶה נִימֵן אִינוּן כְּכִבְיָא וּמְלָאכִיא וּמְמַנֵּן דְּתַלְיִין מְאֲנִפִין כְּחוּשְׁבוֹן נִימֵן, וְכֻלְהוּ מְשֻׁמְשֵׁי לְאֲנִפִין.

קפג. פּוּמָא (בְּמִדְבַר יב יח) פָּה אֵל פָּה אֲדַבֵּר בּוֹ וּמְרָאָה וְלֹא בְּחִידוֹת, פָּה אִיְהוּ בְּרִזָּא דְכְּרוּבִים, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שְׁמוֹת כה כ) וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, אֵלִין שְׁפוּן כַּד אִתְּפַתְחוּ אִתְּפַתְחוּ בְּאֲדֻנִי (יהו"ה), כְּמָה דְּאִתְ אִמַר (תְּהִלִּים נא יז) אֲדֻנִי שְׁפָתַי תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ.

קפד. וְאִמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, כָּל הַכּוֹרַע כּוֹרַע בְּכָרוּף, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם יְהוּ"ה, כַּד אִיְהוּ כּוֹרַע כְּרוּבִים סוֹכְבִים בְּכַנְפֵיהֶם, וְדָא אִיְהוּ סַכּוּף דְּסוּכְפָה, דְּאִיְהוּ כ"ו ה"ס,

זוהר הקדוש ארמית

וְסִימָנָא יְהוּ"ה אֲדַנְי, פְּרָשִׁי
 כְּנָפִים לְמַעְלָה אִיהוּ רַמ"ח, כָּל
 הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, בְּתַרְיִן
 שְׁמָהּ דְּאִינּוֹן אֵהִי"ה יְהוּ"ה,
 וְסִימָנָא י"א י"א, (דְּכָרִים ו' ה')

יְהוּ"ה אֵהִינּוּ יְהוּ"ה אֶחָד,
 חֲכָמָה וּבִינָה עֲלִייהוּ אֶתְמַר
 וְהִיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים
 לְמַעְלָה, יְהוּ"ה אֶחָד עֲלִייהוּ
 אֶתְמַר סַכְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם עַל
 הַכַּפְּרֹת וְאִינּוֹן ו"ה.

קפה. דְּבַר אַחַר וְהִיוּ הַכְּרֻבִים,
 אִינּוֹן צוֹרֵת אֶדָם, דְּאִיהוּ
 יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, פְּרָשִׁי
 כְּנָפִים לְמַעְלָה י"ה, סַכְכִּים
 בְּכַנְפֵיהֶם ו"ה, דְּאִינּוֹן אַרְבַּע
 גְּדָפִין, וְעֲלִייהוּ אֶתְמַר (שְׁמוֹת יט
 ד) וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי
 נְשָׂרִים, וּכְרֻבִים תְּרֵי שְׁפוֹן,
 עַל גַּס הִיוּ עוֹמְדִים, דָּא
 לִישְׁנָא, וְיִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, קָלָא
 דְּנִפְיָא מְגֻרֹן, וַיְדַבֵּר אֵלָיו
 דְּבוֹר דְּפוּמָּא, וְקָלָא וְדְבוֹר
 תַּפְאָרֶת וּמַלְכוּת, וְעֶשֶׂר אַמוֹת
 אַרְךָ הַקָּרֶשׁ, וְעֲלִיהָ אֶתְמַר
 (מַלְאָכֵי ב' ו) תּוֹרֵת אֶמֶת הִיִּתְהָ
 בְּפִיהוּ, דָּא פּוּמָא הִיכְל, וְעֲלִיהָ
 אֶתְמַר אֲדַנְי שְׁפִתֵי תַּפְתָּח.

קפו. מְלָגָאוּ מִנִּיהָ קִדְשׁ
 הַקָּדְשִׁים וְדָא לְבָא, כְּרֻבִים כְּנָפֵי רִיאָה, עֲלִייהוּ אֶתְמַר וְהִיוּ הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה
 סַכְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְּרֹת, דָּא כַּפְּרֹת הַלֵּב, דְּתַמְן (מַשְׁלֵי כ טו) גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אֶדָם,
 וּפְנִיהֶם אִישׁ אֶל אַחֵיו תְּרִין כְּלִינ.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

הוּא סִיבוּךְ הַסִּפְתָּה, שֶׁהוּא כ"ו ה"ם, וְסִימָנָו
 יְהוּ"ה אֲדַנְי, פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה הוּא רַמ"ח,
 כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, בְּשִׁנֵּי שְׁמוֹת שְׁהֶם אֵהִי"ה
 יְהוּ"ה, וְסִימָן י"א י"א, (דְּכָרִים ו' ה) יְהוּ"ה אֵהִינּוּ
 יְהוּ"ה אֶחָד, חֲכָמָה וּבִינָה, עֲלִיהֶם נֹאמַר וְהִיוּ
 הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, יְהוּ"ה אֶחָד,
 עֲלִיהֶם נֹאמַר סַכְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפְּרֹת,
 וְהֶם ו"ה.

קפה. דְּבַר אַחַר, וְהִיוּ הַכְּרֻבִים, הֵם צוֹרֵת אֶדָם,
 שֶׁהוּא יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, פְּרָשִׁי כְּנָפִים
 לְמַעְלָה י"ה, סַכְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם ו"ה שְׁהֶם אַרְבַּע
 כְּנָפִים, וְעֲלִיהֶם נֹאמַר (שְׁמוֹת יט ד) וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם
 עַל כְּנָפֵי נְשָׂרִים, וּכְרֻבִים שְׁתֵּי שְׁפִתִים, עַל גַּס
 הִיוּ עוֹמְדִים, זֶה לְשׁוֹן, וְיִשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, קוֹל
 הַיּוֹצֵא מִגְּרוֹן, וַיְדַבֵּר אֵלָיו, דְּבוֹר הַפֶּה, וְקוֹל
 וְדְבוֹר, תַּפְאָרֶת וּמַלְכוּת, וְעֶשֶׂר אַמוֹת אַרְךָ
 הַקָּרֶשׁ, וְעֲלִיו נֹאמַר (מַלְאָכֵי ב' ו) תּוֹרֵת אֶמֶת הִיִּתְהָ
 בְּפִיהוּ, זֶה הַפֶּה הִיכְל, וְעֲלִיו נֹאמַר אֲדַנְי שְׁפִתֵי
 תַּפְתָּח.

קפו. מִכַּנְפֵיהֶם מִמְנוּ קִדְשׁ הַקָּדְשִׁים, וְזֶה הַלֵּב,
 כְּרֻבִים כְּנָפֵי רִיאָה, עֲלִיהֶם נֹאמַר וְהִיוּ
 הַכְּרֻבִים פְּרָשִׁי כְּנָפִים לְמַעְלָה, סַכְכִּים בְּכַנְפֵיהֶם
 עַל הַכַּפְּרֹת, זֶה כַּפְּרֹת הַלֵּב, שְׁשֵׁם (מַשְׁלֵי כ טו)
 גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אֶדָם, וּפְנִיהֶם אִישׁ אֶל אַחֵיו
 שְׁתֵּי כְּלִיּוֹת.

זוהר הקדוש ארמית

קפו. בלבא דאיהו קדש הקדשים אית תרי בתי, בחד סם חיים, ובחד סם מות דאיהי אש, כהנא רבא דעאל לקדש הקדשים, אם זכה סם חיים הוה נפקא מתמן ונהירא באנפוי, וקלא ודבור הוה נפיק מתמן מקודשא בריך הוא ושכינתיה, ואם לא זכה סם מות הוה נפיק מסטרא דשמאלא, והוה קטיל ליה, ומאי ניהו כהנא בגופא, אלא נשמה ורוח ונפש, אינון לקבל כהנים לויים וישראלים, תלת צלותין לקבל תלת קרבנין, ואינון מאכלין דקודשא בריך הוא ושכינתיה.

קפח. אם הוה עאל בשכינתא דאיהי סם חיים, סם חיים הוה נפיק לקדמותיה, ואם לאו הא סם המות לקבליה, דאיהי מרה אוכמא, ומינה זמות בר נש בעניות, ואיהי לסטרא שמאלא דלבא, ודא טחול.

קפט. בני אהרן רוח ונפש, דאהרן איהו נשמה, תרין בנוי נצח והוד, אם יעלו

זוהר הקדוש - לשון הקודש

קפז. בלב שהוא קודש הקדשים יש שני בתים, באחד סם חיים, ובאחד סם מות שהיא אש, כהן גדול שנכנס לקדש הקדשים, אם זכה, סם חיים היה יוצא משם ומאיר בפניו, וקול ודבור היה יוצא משם מהקדוש ברוך הוא והשכינה, ואם לא זכה, סם מות היה יוצא מצד השמאל, והיה הורג אותו, ומה הוא הכהן בגוף, אלא נשמה ורוח ונפש, הם כנגד כהנים לויים וישראלים, שלש תפלות כנגד שלשה קרבנות, והם מאכלים של הקדוש ברוך הוא ושכינתו.

קפח. אם היה נכנס בשכינה שהיא סם חיים, סם חיים היה יוצא לקראתו, ואם לא, הרי סם המות לנגדו, שהוא מרה שחורה, וממנה ימות בן אדם בעניות, והיא לצד שמאל של הלב, וזה טחול.

קפט. בני אהרן רוח ונפש, שאהרן הוא נשמה, שני בנוי נצח והוד, אם יעלו קרבן פמו שראוי, הרי סם חיים, ואם לא, הרי סם מות, שהיא מרה, אש זרה שורף אותם, שכתוב (ויקרא י א) ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה וגומר, ותצא אש וגומר, הם העלו אותה ממקומה, והכניסו אותה לפני המלך ללב, ולא היה להם רשות להכניס לישם, בה הקדוש ברוך הוא נטל דין בהם.

קרבנא כדקא יאות, הא סם חיים, ואי לאו הא סם מות, דאיהי מרה, אש זרה אוקיד לון, דכתיב (ויקרא י א) ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה וגומר, ותצא אש וגומר, אינון סליקו לה מאתרהא, ועאלו לה קמי מלכא דלבא, ולא הוה להו רשו למיעאל לתמן, בה קודשא בריך הוא נטיל דינא בהון.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

זוהר הקדוש ארמית

קצ. שפתים עקומות אין רשות לכהן להקריב בהם קרבן שנכנס לפני יהו"ה, שעליהם נאמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקן כו', וכן עינים עקומות פטורות מן הראיה, שנחש עקלתון שם שהוא נוטל אורם, ופה אטום נקרא טומטום, ואנדרוגינוס הוא צורה של זכר ונקבה, כמו בן הוא בן אדם שקולו ודבורו בנקבה, ומי שהוא חציו עבד וחציו בן חורין, חציו עבד של יצר הרע וחציו בן חורין של יצר הטוב, כל אלו פטורים מן הראיה, בזמן שיוצאים מן הגוף, הנפש שהיא כמו זה אין לה רשות להסתכל בשכינה ולהראות לפניה בשעת פטירתה מן גוף.

קצ. שפון עקימין, לית רשו לכהנא לקרבא בהון קרבנא, דעאל קדם יהו"ה, דעליהו אתמר (קהלת א טו) מעות לא יוכל לתקן וכו', וכן עינין עקימין פטורין מן הראיה, דנחש עקלתון תמן, דאיהו נטיל נהוריהו, ופימא אטימא אתקרי טומטום, ואנדרוגינוס איהו דיקנא דזכר ונקבה, כגוונא דא איהו בר נש דקליה ודבוריה כנוקבא, ומאן דאיהו חציו עבד וחציו בן חורין, חציו עבד דיצר הרע, וחציו בן חורין דיצר הטוב, כל אלין פטורין מן הראיה, בזמנא דנפקין מן גופא, נפשא דאיהי כגוונא דא, לית לה רשו לאסתכלא ולאסתחזיאי בשכינתא, קדמקא בשעת פטירתה מן גופא.

קצא. פה שאטום בדבור, אכן שהוא יצר הרע שולט עליו, ונקרא טומטום, משום כך פטור מן הראיה, שנשמה ורוח ונפש משום כך יבואו בגלגול, עד שחוזרים שלמים למקומם כמו שנתנו, כמו שאתה אומר (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, וממנה למדנו קל וחמר באחרים שהם נשמה ונפש, ולא עוד אלא שהפסוק מעיד עליהם (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר.

קצא. פימא דאטימא בדבור, אכן דאיהו יצר הרע שליט עלה, ואתקרי טומטום, בגין דא פטור מן הראיה, דנשמתא ורוחא ונפשא בגין דא ייתון בגלגולא, עד דאתחזון שלמין לאתריהו כמה דאתייהבו, כמה דאת אמר (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ומינה אוליפנא קל וחומר באחרנין דאינון נשמתא ונפשא, ולא עוד אלא דקרא אסהיד עלייהו (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר.

קצב. ומי שיבא בגלגול פעם ראשון, אם יבוא לבן מתקנים בו הפסוק (ישעיה א יח) אם יהיו דאתחזון שלמין לאתריהו כמה דאתייהבו, כמה דאת אמר (קהלת יב ז) והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה, ומינה אוליפנא קל וחומר באחרנין דאינון נשמתא ונפשא, ולא עוד אלא דקרא אסהיד עלייהו (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר.

קצב. ומאן דייתי בגלגולא זמנא קדמאא אם ייתי חנור, אתקיים ביה קרא (ישעיה א יח) אם

זוהר הקדוש ארמית

זוהר הקדוש - לשון הקודש

יהיו חטאיכם כשנים בשלג ילבינו, ובמה יתידע בר נש דאיהו בגלגולא קדמאה, אם הוא קליה (דף קלח ע"א) כשברים או כתרועה, וגופיה ואנפוי תוורין, אם הוא קליה כשברים איהו מזמנא קדמאה, ואם קליה כתרועה איהו מזמנא תנינא, ואם גופיה ירוקא ואנפוי ירוקין וקליה תקיעה איהו מזמנא תליתאה, ואם הדר לגוניה, קליה כתקיעה וגופיה תוור ואנפוי תוורין, דא איהו כגוניה קדמאה, כמו דאוקמהוהו בין דהחמיץ דתוור לגוניה קדמאה, כגוונא דא בהפוכא לטב, וכן אנפוי סומקין וקליה כשברים, ואנפוי ירוקין וקליה תרועה, הא אתתקן.

חטאיכם כשנים בשלג ילבינו, ובמה ידע בן אדם שהוא בגלגול ראשון, אם הוא קולו כשברים או כתרועה וגופו ופניו לבנים, אם הוא קולו כשברים הוא מפעם ראשונה, ואם קולו כתרועה הוא מפעם שניה, ואם גופו צהב ופניו צהבים וקולו תקיעה הוא מפעם שלישית, ואם חוור לגונו, קולו כתקיעה וגופו לכן ופניו לבנים, זה הוא כאופן ראשון כמו שהעמידוהו בין שהחמיץ שחזור לגונו הראשון, כמו בן בשמתהפך לטוב, וכן פניו אדמים וקולו כשברים, ופניו צהבים וקולו תרועה, הרי נתקן.

קצג. ועוד אשפחנא, בר נש דכל ציורין דיליה בארץ מישר, שקילין בתקלא, ולזמנין שפון אינון עבים, ונפקין מתקונא דציורין ודיוקנין אחרנין, או אינון ארוכין או אינון קצרים, תא חזי ואתה תחזה מכל העם, הקא אוקימנא למנדע תקונין

קצג. ועוד מצאנו, בן אדם שכל ציורים שלו בדרך ישר שקולים במשקל, ולפעמים שפתיים הן עבות, ויוצאים מתקון של ציורים וצורות אחרים או הם ארכים או הם קצרים, בא ראה, ואתה תחזה מכל העם, כאן העמדנו לדעת תקונים אלו, אנשי חיל עינים, יראי אלהים אונים, זה הוא שפתיים (תבוק ג א) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי, אנשי אמת חטם, שונאי בצע פה, אם חטם לא הוא בשוה עם תקונים אחרים, שעינים ארכים, ופנים ארכים, ואונים ארכים, ופה ארוך, וחטם עבה, שם מתגלה גלגול הנפש, ואם עינים לא בשוה מאחרים, שם מתגלה גלגול הנשמה, ואם אונים לא בשוה, שם מתגלה גלגול הרוח, פה מפני שהוא כולל הכל, אם לא הוא בשוה, הרי נאמר בו

אלין, אנשי חיל עינים, יראי אלהים אודנין, הדא הוא דכתיב (תבוק ג א) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי, אנשי אמת חוטמא, שונאי בצע פומא, אם חוטמא לאו איהו בשוה עם תקונין אחרנין, דעינין ארכין, ואנפין ארכין, ואודנין ארכין, ופומא ארכא, וחוטמא

זוהר הקדוש ארמית

עְבָה, תִּמְן אַתְגְּלִיא גְלִגְלֵא דְנִפְשָׁא, וְאִם עֵינִין לָא בְשׁוּה מֵאַחֲרֵינִין, תִּמְן אַתְגְּלִיא גְלִגְלֵא דְנִשְׁמַתָּא, וְאִם אוֹדְנִין לָאו בְשׁוּה, תִּמְן אַתְגְּלִיא גְלִגְלֵא דְרוּחָא, פּוּמָא בְגִין דְאִיהִי כְלָלָא דְכָלָא, אִם לָאו אִיהִי בְשׁוּה, הָא אַתְמַר בִּיה (שְׁמוֹת כ ה) פְּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בְּנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים, וְאִם עַל אַרְבַּע גְּלִגְלִין לָא אַתְתַּקְנַת, אַתְמַר בִּיהִיא שְׁעֵתָא (עֲמוֹס ב א) וְעַל אַרְבַּעָה לָא אָשִׁיבֵנו.

קצד. וְכַל נִשְׁמַתִּין דְאַתְיִין תַּלְת זְמַנִּין וְלָא מִתְתַּקְנִין, אַתְקְרִיאוּ פּוּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֵב רַב, אֲבָל צְדִיקָא דְכָל זְמַנָּא דִּיִּתְנוּן מִתְתַּקְנִין, יִתְנוּן עַד אַרְבַּעָה, אֲפִילוּ עַד שְׁתֵּין דּוֹר, וְדָא אִיהוּ (קְהֵלֵת א ד) דּוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְדָא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי מִשָּׁה רַבִּינוּ, כְּלִילָא מִשְׁתֵּין רַבּוּא, וּשְׁכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי נִשְׁמַת חַיִּים כַּד שְׂרִיא בְמִשָּׁה, אַתְחֻשֵׁב לִיה כְּאֵלוּ אֶתָּא בְשְׁתֵּין רַבּוּא, וּבְגִינְיָה אַתְמַר אִשָּׁה אַחַת יְלֵדָה שְׁשִׁים רַבּוּא בְכָרִס אַחַד.

זוהר הקדוש - לשון הקודש

(שְׁמוֹת כ ה) פּוּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל בְּנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים, וְאִם עַל אַרְבַּעָה גְּלִגְלִים לָא נִתְתַּקְנַת, נֹאמַר בְּאוֹתָהּ שְׁעָה (עֲמוֹס ב א) וְעַל אַרְבַּעָה לָא אָשִׁיבֵנו.

קצד. וְכַל נִשְׁמוֹת שְׁבָאוֹת שְׁלֹש פְּעָמִים וְלָא נִתְקַנּוֹת, נִקְרְאוֹת פּוּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֵב רַב, אֲבָל צְדִיקִים שְׁבָכַל פְּעַם שִׁיבּוּאוּ נִתְקַנּוּ, יְבוּאוּ עַד אַרְבַּעָה, אֲפִילוּ עַד שְׁשִׁים דּוֹר, וְזֶה הוּא (קְהֵלֵת א ד) דּוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְזוֹ הַנְּשֻׁמָּה שֶׁהִיא מִשָּׁה רַבִּנוּ כְּלוּלָה מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וְהַשְׁכִּינָה הַעֲלִינָה שֶׁהִיא נִשְׁמַת חַיִּים כְּאִשֶּׁר שׁוֹרָה בְּמִשָּׁה, נִחְשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ בָּא בְשְׁשִׁים רַבּוּא, וּבְשִׁבּוּלוֹ נֹאמַר אִשָּׁה אַחַת יְלֵדָה שְׁשִׁים רַבּוּא בְכָרִס אַחַד.

קצה. וְאֵלוּ חַלְיִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם, שֶׁנֹּאמַר בָּהֶם (דְּבָרִים כח נט) וְחַלְיִים רָעִים, (מִשְׁלֵי ג ח) רַפְאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ, כְּאִשֶּׁר הֵם בְּרֹאשׁ הַצְּדִיקִים, אֲבָל כְּאִשֶּׁר הֵם בְּרֹאשׁ הַרְשָׁעִים, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל אוֹמַרְת לְנִבְיָהֶם אֵל תְּרַאוּנִי שְׁאֲנִי שֶׁחֲרַחֲרַת, שְׁאֵלוּ מִתְחִלִּים לָהֶם לְפִתּוֹת בְּנֵי אָדָם, כְּמוֹ שֶׁהָיוּ מְפֹתִים אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעֵגֶל בְּשֵׁשׁ שְׁעוֹת, זֶה הוּא שְׁכַתּוּב (שְׁמוֹת לב א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בְשֵׁשׁ מִשָּׁה, הָרִי הַעֲמִידוּהוּ בְשֵׁשׁ שְׁעוֹת עָשׂוּ אֶת הָעֵגֶל, בֵּין שֵׁשׁ לְשִׁבְעָה, הִפְרִידוּ בֵּין עַמּוּד הָאֲמֻצָּע לְשִׁבְעָה, שֶׁל תִּפְאָרֶת וְהַשְׁכִּינָה, וּמִפְּנֵי זֶה צִוָּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַפְרִישׁ אוֹתָם מִשְׁבְּעָה, זֶה הוּא שְׁכַתּוּב (שִׁם יב טו)

קצה. וְאִינוּן מַרְעִין דְּבְנֵי נִשָּׂא, דְאַתְמַר בְּהוּן (דְּבָרִים כח נט) וְחַלְיִים רָעִים, (מִשְׁלֵי ג ח) רַפְאוֹת תְּהִי לְשִׁרְךָ, כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְצְדִיקָא, אֲבָל כַּד אִינוּן בְּרִישָׁא דְרִשְׁעִיא, כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל אֹמַרְת לְגַבְיִיהוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים א ו) אֵל תְּרַאוּנִי שְׁאֲנִי שֶׁחֲרַחֲרַת, דְאַלִּין שְׂרִינִין לוֹן לְפִתְאָה

❁ זוהר הקדוש ארמית ❁

לכני נשא, כמה דהו מפתח
לישראל בעגלא בשית שעתינ,
הדא הוא דכתיב (שמות לב א)
וירא העם כי ביש משה, הא
אוקמוה בשית שעתינ עבדו
ית עגלא, בין שש לשבע,
אפרישו בין עמודא
דאמצעיתא, לשבע, דגופא
ושכינתא, ובגין דא מני
קודשא בריך הוא לאפרשא
לון משבע, הדא הוא דכתיב
(שם יב טו) אך ביום הראשון,
אך חלק בין שית לשבע, בגין
דא אמרה כנסת ישראל (שיר
השירים א) ששזפתני השמש,
שש זפתני השמש, דאסתלק
מני ו' דאיהו השמש, דנהיר
בשית תיבין דאינון (דברים ו ד)
שמע ישראל יהוה אלהינו
יהוה אחד, והא אתמר.

קצו. דבר אחר זה ספר תולדות אדם, אמר רבי שמעון, זה ספר דא צדיק חי עלמין, דאיהו אפיק תולדין, זה ספר ודאי ולא אחרא, ואינון תולדות אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מד ג) כתפארת אדם לשכת בית, מאן בית דיליה, דא שכנינתא ורעיא מהימנא אנת הוא

כדיוקניה, ולך חילא לאסתכלא בדיוקנין דבני נשא, בציורין דההוא דאתמר ביה (בראשית א) בדמות אלהים ברא אותו, דכל ציורין דבני נשא אינון רשימין בכרסא, ובגין דכל

❁ זוהר הקדוש - לשון הקודש ❁

אך ביום הראשון, אך חלק בין שש לשבע, משום
כך אמרה כנסת ישראל (שיר השירים א) ששזפתני
השמש, שש זפתני השמש, שהסתלק ממני ו'
שהוא השמש, שמאיר ביש תבות שהם (דברים ו ד)
שמע ישראל יהוה אלקינו יהוה אחד, והרי
נאמר.

קצו. דבר אחר זה ספר תולדות אדם, אמר רבי
שמעון, זה ספר זה צדיק חי עלמים, שהוא
הוציא תולדות, זה ספר ודאי ולא אחר, ואלו
תולדות אדם, ההוא שנאמר בו (ישעיה מד ג)
כתפארת אדם לשכת בית, מי בית שלו, זה
השכינה, והרועה הנאמן אתה הוא בצורת
התפארת, ולך כח להסתכל בצורות בני האדם,
בציורים של ההוא שנאמר בו (בראשית ה א) בדמות
אלהים ברא אותו, דכל ציורים של בני אדם הם
רשומים בכסא, ומשום שכל כסא ומרפבה כך
חקוק, אתה יש לך כח להסתכל, משום כך ואתה
תחזה מכל העם וגומר. (עד כאן ההגה מספרים אחרים).

קצו. ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו
בצלמו ויקרא את שמו שת, ש שלש חיות
של המרפבה, ת הוא גר יהוה נשמת אדם,
שנאמר בה ודמות פניהם פני אדם, וזהו ויולד
בדמותו בצלמו. ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע
מאות שנה ושלושים שנה וימות. מה זה וימות? אלא
כל הימים שהיה חי היה תשע מאות ושלושים
שנים, ושאר השנים בתוספת היה מת, והשבעים

בדיוקנין דבני נשא, בציורין דההוא דאתמר ביה (בראשית א) בדמות אלהים ברא אותו, דכל ציורין דבני נשא אינון רשימין בכרסא, ובגין דכל

זוהר הקדוש ארמית

כרטיא ומרכבתא כך חקיקא, אנת אית לך חילא לאסתכלא, בגין כך ואתה תחזה מכל העם וגומר. (עד כאן ההג"ה מספרים אחרים).

קצו. ויחי (דף קלח ע"ב) אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת (בראשית ה ג), ש תלת חיוון דמרכבתא, ת איהי (משלי כ כח) גר יהו"ה נשמת אדם, דאתמר בה (יתזקאל א י) ודמות פניהם פני אדם, ודא איהו ויולד בדמותו כצלמו. ויהיו כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימות, מאי וימות, אלא כל יומין דהוה חי הוה תשע מאות ותלתין שנין, ושאר שנין בתוספת הוה מית. ושבעין דחסרו מאלף, יחב לדרד משנוי, בגין דהוה עתיד

זוהר הקדוש - לשון הקודש

שחסרו מאלף, נתן לדרד משנותיו, משום שהיה עתיד להשלים אותם בו, וכאן סוד הגאלה.

קצח. עשרה דורות היו מאדם ועד נח, ויחי למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, ולמה? שבהתחלה היו טורחים בגלגולים, עד שבא נח, שהוא שבת, ובו נחו כלם, ובו התישבו והוציא אותם לעולם.

קצט. אמר רבי אלעזר: למה היו הראשונים חיים ימים רבים כמו אדם, שנאמר בו ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן כל הדורות עד נח היו חיים שנים רבות, ומאברהם (ומנח) ואילך היו מתמעטים בשנים? אמר לו: בני, רבוי שנים וארך ימים הם מאריך אנפין, ומעוט של ימים ושנים מזעיר אנפין, ומשום זה נאמר באברהם אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' זעירה. ברוך יהו"ה לעולם אמן ואמן.

לאשלמא לון ביה, והכא רזא דפורקנא.

קצח. עשר דרין הוו מאדם ועד נח, (בראשית ה כח) ויחי למך שתים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח, לאמר זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו, ואמאי, דבקדמיתא הוו טרחין בגלגולין, עד דאתא נח דאיהו שבת, וביה נחו כלהו, וביה אתיישבו, ואפיק לון לעלם.

קצט. אמר רבי אלעזר אמאי הוו קדמאין חייין יומין סגיאין, כגון אדם דאתמר ביה ויחי אדם תשע מאות שנה ושלשים שנה, ונח תשע מאות וחמשים שנה, וכן כלהו דרין עד נח הוו חייין שנין סגיאין, ומאברהם (ג"א ומנח) ואילך הוו מתמעטין בשנין, אמר ליה ברי, רבוי שנין ואריכו דיומין אינון מאריך אנפין, ומעוטא דיומין ושנין מזעיר אנפין, ובגין דא באברהם אתמר אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' זעירא.